

ΜΑΚΚΑΒΑΙΩΝ Β´

Β ΜΑΚΚΑΒΑΙΩΝ 1

- Β Μακ. 1,1 Τοῖς ἀδελφοῖς τοῖς κατ' Αἴγυπτον Ἰουδαίοις χαίρειν. οἱ ἀδελφοὶ οἱ ἐν Ἱεροσολύμοις Ἰουδαῖοι καὶ οἱ ἐν τῇ χώρᾳ τῆς Ἰουδαίας εἰρήνην ἀγαθὴν·
- Β Μακ. 1,1 Ἡμεῖς, οἱ Ἰουδαῖοι που ευρισκόμεθα εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ καὶ εἰς τὴν ἄλλην χώραν τῆς Ἰουδαίας, χαιρετίζομεν τοὺς ἀδελφούς μας, που ευρίσκονται εἰς τὴν Αἴγυπτον. Ευχόμεθα εἰς σας λαμπρὰν εἰρήνην.
- Β Μακ. 1,2 καὶ ἀγαθοποιῆσαι ὑμῖν ὁ Θεὸς καὶ μνησθεῖν τῆς διαθήκης αὐτοῦ τῆς πρὸς Ἀβραὰμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ τῶν δούλων αὐτοῦ τῶν πιστῶν·
- Β Μακ. 1,2 Ευχόμεθα, να αποστείλῃ πλοῦσια πρὸς σας τὰ ἀγαθὰ τοῦ ο Θεοῦ καὶ να ἐνθυμηθῇ τὴν συνθήκην, τὴν ὁποῖαν εἶχε συνάψῃ με τοὺς πιστοὺς δούλους τοῦ, τὸν Ἀβραὰμ, τὸν Ἰσαὰκ καὶ τὸν Ἰακώβ.
- Β Μακ. 1,3 καὶ δώῃ ὑμῖν καρδίαν πᾶσιν εἰς τὸ σέβεσθαι αὐτὸν καὶ ποιεῖν αὐτοῦ τὰ θελήματα καρδίᾳ μεγάλῃ καὶ ψυχῇ βουλομένη·
- Β Μακ. 1,3 Ευχόμεθα, να δώσῃ εἰς ὅλους σας ὁ Κύριος καρδίαν ευλαβή, ὥστε να σέβεσθε αὐτὸν καὶ να τηρήτε τὰ θελήματά τοῦ με ὅλην σας τὴν καρδίαν καὶ με ὅλην σας τὴν θέλησιν.
- Β Μακ. 1,4 καὶ διανοίξαι τὴν καρδίαν ὑμῶν ἐν τῷ νόμῳ αὐτοῦ καὶ ἐν τοῖς προστάγμασι καὶ εἰρήνην ποιῆσαι
- Β Μακ. 1,4 Να διανοίξῃ ἀκόμη ὁ Κύριος τὴν καρδίαν σας, δια να γνωρίσετε καὶ δεχθῆτε τὸν Νόμον τοῦ καὶ τὰς ἐντολάς τοῦ, καὶ να θεμελιώσῃ εἰς σας εἰρήνην.
- Β Μακ. 1,5 καὶ ἐπακούσαι ὑμῶν τῶν δεήσεων καὶ καταλλαγεῖν ὑμῖν καὶ μὴ ὑμᾶς ἐγκαταλίποι ἐν καιρῷ πονηρῷ.

- B Μακ. 1,5 Ευχόμεθα ακόμη να εισακούση ο Κύριος τας προσευχάς σας, να συνδιαλλαγή προς σας και να μη σας εγκαταλείψη εις καιρόν θλίψεων.
- B Μακ. 1,6 καὶ νῦν ὧδὲ ἐσμεν προσευχόμενοι περὶ ὑμῶν.
- B Μακ. 1,6 Ἡμεῖς ἐδῶ τώρα προσευχόμεθα και δια σας.
- B Μακ. 1,7 βασιλεύοντος Δημητρίου ἔτους ἑκατοστοῦ ἑξηκοστοῦ ἑνάτου, ἡμεῖς οἱ Ἰουδαῖοι γεγράφαμεν ὑμῖν ἐν τῇ θλίψει καὶ ἐν τῇ ἀκμῇ τῇ ἐπελθούσῃ ἡμῖν ἐν τοῖς ἔτεσι τούτοις, ἀφ' οὗ ἀπέστη Ἰάσων καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ ἀπὸ τῆς ἁγίας γῆς καὶ τῆς βασιλείας
- B Μακ. 1,7 Οταν εβασίλευεν ο Δημήτριος, και συγκεκριμένως κατά το εκατοστόν εξηκοστόν ἑνατον ἔτος, ἡμεῖς οἱ Ἰουδαῖοι εἰχομεν γράφει προς σας τότε, ὅτε ευρισκόμεθα ὑπὸ το κράτος θλίψεως και μεγάλης κρίσεως κατά τα ἔτη ἐκεῖνα, ἀπὸ τότε που ο Ἰάσων και οἱ ἄλλοι, που ἦσαν μαζή του, ἐγιναν ἀποστάται και προδότες της ιερᾶς ἡμῶν χώρας και του βασιλείου.
- B Μακ. 1,8 καὶ ἐνεπύρισαν τὸν πυλῶνα καὶ ἐξέχεαν αἷμα ἀθῶον· καὶ ἐδεήθημεν τοῦ Κυρίου καὶ εἰσηκούσθημεν καὶ προσηνέγκαμεν θυσίαν καὶ σεμίδαλιν καὶ ἐξήψαμεν τοὺς λύχνους καὶ προεθήκαμεν τοὺς ἄρτους.
- B Μακ. 1,8 Αὐτοὶ ἐκάυσαν τὴν πύλιν του ναοῦ και ἐχύσαν αἷμα ἀθῶον. Ἡμεῖς προσηυχήθημεν προς τον Κυριον, ο δε Κυριος εἰσήκουσε τὴν προσευχήν μας. Προσεφέραμεν θυσίαν αιματηράν και τὴν ἀνάλογον ἀναίμακτον θυσίαν ἀπὸ σημιγδάλι, ἀνάψαμεν τοὺς λύχνους τῆς λυχνίας και ἐθέσαμεν τοὺς ἄρτους τῆς προθέσεως εἰς τὴν τράπεζάν των.
- B Μακ. 1,9 καὶ νῦν ἵνα ἄγητε τὰς ἡμέρας τῆς σκηνοπηγίας τοῦ Χασελεῦ μηνός. ἔτους ἑκατοστοῦ ὀγδοηκοστοῦ καὶ ὀγδόου».
- B Μακ. 1,9 Τώρα δέ, σας γράφομεν, δια να εορτάζετε τὰς ἡμέρας των ἐγκαινίων του ναοῦ- ὡπως τὴν εορτὴν τῆς Σκηνοπηγίας-

κατά τον μήνα Χασελεύ, το εκατοστόν ογδοηκοστόν όγδοον έτος της χρονολογίας των Σελευκιδών”.

B Μακ. 1,10

«Οί έν Ίεροσολύμοις καί οί έν τή Ίουδαία καί ή γερουσία καί Ιούδας Άριστοβούλῳ διδασκάλῳ Πτολεμαίου τοῦ βασιλέως, ὄντι δέ άπό τοῦ τῶν χριστῶν ιερέων γένους, καί τοῖς έν Αἰγύπτῳ Ίουδαίοις χαίρειν καί υἱαίνειν.

B Μακ. 1,10

“Οι Ιουδαίοι, που ευρίσκονται εις την Ιερουσαλήμ και εις την άλλην χώραν της Ιουδαίας, η γερουσία και ο Ιούδας εύχονται υγείαν και ευτυχίαν στον σοφόν Αριστόβουλον, σύμβουλον του βασιλέως Πτολεμαίου, τον καταγόμενον από την οικογένειαν των κεχρισμένων ιερέων, και στους άλλους Ιουδαίους, που ευρίσκονται εις την Αίγυπτον.

B Μακ. 1,11

έκ μεγάλων κινδύνων υπό τοῦ Θεοῦ σεσωσμένοι
μεγάλως εύχαριστοῦμεν αὐτῷ, ὡς ἂν πρὸς βασιλέα
παρατασσόμενοι·

B Μακ. 1,11

Εχομεν σωθή με την βοήθειαν του Θεού και ευχαριστούμεν ολοψύχως τον Θεόν, έτοιμοι και πάλιν να πολεμήσωμεν εναντίον του βασιλέως.

B Μακ. 1,12

αὐτὸς γάρ ἐξέβρασε τοὺς παραταξαμένους έν τῇ ἀγία πόλει.

B Μακ. 1,12

Διότι μαζί μας είναι ο Θεός, ο οποίος επέταξε μακράν όλους, όσοι παρετάχθησαν εις πόλεμον εναντίον της αγίας πόλεως.

B Μακ. 1,13

εἰς γάρ τήν Περσίδα γενόμενος ὁ ἡγεμὼν καὶ ὁ περὶ αὐτὸν ἀνυπόστατος δοκοῦσα εἶναι δύναμις,
κατεκόπησαν έν τῷ τῆς Ναναίας ιερῷ, παραλογισμῷ
χρησαμένων τῶν περὶ τήν Ναναίαν ιερέων.

B Μακ. 1,13

Ο αρχηγός των εχθρών μας, ο βασιλεύς Αντίοχος ο Επιφανής, ήλθεν εις την Περσίαν μαζί με την στρατιωτικήν του δύναμιν, η οποία εθεωρείτο ακατανίκητος και κατεκόπη στον ναόν της Ναναίας χάρις εις ένα στρατήγημα, που

εχρησιμοποίησαν οι ιερείς της θεάς αυτής.

B Μακ. 1,14 ὥς γὰρ συνοικήσων αὐτῇ παρεγένετο εἰς τὸν τόπον ὃ
τε Ἀντίοχος καὶ οἱ σὺν αὐτῷ φίλοι χάριν τοῦ λαβεῖν τὰ
χρήματα εἰς φερνῆς λόγον·

B Μακ. 1,14 Ο Αντίοχος δηλαδή με τους φίλους του είχε μεταβή στον
τόπον εκείνον με τον σκοπόν, τάχα, να νυμφευθῇ την θεάν.
Πράγματι δέ, δια να πάρη τους θησαυρούς της ως προίκα.

B Μακ. 1,15 καὶ προθέντων αὐτὰ τῶν ἱερέων τῆς Ναναίας κάκεινου
προσελθόντος μετ' ὀλίγων εἰς τὸν περίβολον τοῦ
τεμένους, συγκλείσαντες, τὸ ἱερόν, ὥς εἰσῆλθεν
Ἀντίοχος,

B Μακ. 1,15 Οι ιερείς της Ναναίας εξέθεσαν τους θησαυρούς αυτούς, ο
δε Αντίοχος με ολίγους άνδρας του εισηλθεν εις την ιεράν
αυλήν του ναοῦ. Όταν δε εισηλθεν εις την αυλήν, οι ιερείς
ἐκλείσαν τον ναόν.

B Μακ. 1,16 ἀνοίξαντες τὴν τοῦ φατνώματος κρυπτὴν θύραν,
βάλλοντες πέτρους συνεκεραύνωσαν τὸν ἡγεμόνα καὶ
μέλη ποιήσαντες καὶ τὰς κεφαλὰς ἀφελόντες τοῖς ἔξω
παρέρριψαν.

B Μακ. 1,16 Ηνοιξαν δε κατόπιν μίαν μυστικήν θύραν επάνω από την
οροφήν, ἔρριψαν λίθους και κατακεραύνωσαν τον βασιλέα
και εκείνους, οι οποίοι ἦσαν μαζί του. Επειτα κατέκοψαν
αυτούς εις τεμάχια, απέκοψαν τας κεφαλὰς των και τας
ἐρριψαν στους ἔξω του βασιλέως συντρόφους του.

B Μακ. 1,17 κατὰ πάντα εὐλογητὸς ἡμῶν ὁ Θεός, ὃς παρέδωκε τοὺς
ἀσεβήσαντας.

B Μακ. 1,17 Ας εἶναι δι' ὅλα αὐτὰ δοξασμένος ο Κυριος ο Θεός μας, ο
οποῖος παρέδωκεν εις τέτοιον θάνατον τους ασεβεῖς.

B Μακ. 1,18 μέλλοντες οὖν ἄγειν ἐν τῷ Χασελεῦ πέμπτη καὶ εἰκάδι
τὸν καθαρισμόν τοῦ ἱεροῦ, δέον ἡγησάμεθα
διασαφῆσαι ὑμῖν, ἵνα καὶ αὐτοὶ ἄγητε τῆς σκηνοπηγίας
καὶ τοῦ πυρός, ὅτε Νεεμίας οἰκοδομήσας τὸ τε ἱερόν και

τὸ θυσιαστήριον ἀνήνεγκε θυσίαν.

Β Μακ. 1,18

Επειδή, λοιπόν, ἡμεῖς ετοιμαζόμεθα να εορτάσωμεν κατὰ την εικοστήν πέμπτην του μηνὸς Χασελεύ τον καθαρισμὸν του ιεροῦ ναοῦ, εθεωρήσαμεν πρέπον να καταστήσωμεν και εις σας γνωστὸν τούτο, ὥστε και σεις να εορτάσετε τας ἡμέρας αὐτάς, ὅπως εορτάζετε την εορτὴν της Σκηνοπηγίας, και του πυρὸς, το οποίον ἀνήφθη, ὅταν ο Νεεμίας ἀπεπεράτωσε την ανοικοδόμησιν του ιεροῦ και του θυσιαστηρίου και προσέφερε θυσίας.

Β Μακ. 1,19

καὶ γὰρ ὅτε εἰς τὴν Περσικὴν ἤγοντο οἱ πατέρες ἡμῶν, οἱ τότε εὐσεβεῖς ἱερεῖς λαβόντες ἀπὸ τοῦ πυρὸς τοῦ θυσιαστηρίου λαθραίως, κατέκρυψαν ἐν κοιλῳματι φρέατος τάξιν ἔχοντος ἀνύδρου, ἐν ᾧ κατησφαλίσαντο ὥστε πᾶσιν ἄγνωστον εἶναι τὸν τόπον.

Β Μακ. 1,19

Οταν δηλαδή οἱ πατέρες μας ὠδηγοῦντο αἰχμάλωτοι εἰς την Περσίαν, οἱ εὐσεβεῖς τότε ἱερεῖς ἐπῆραν κρυφίως πυρ ἀπὸ το πυρ του θυσιαστηρίου των ολοκαυτωμάτων και το ἐκρυψαν ἐπιμελῶς στο βάθος ενός φρέατος, που δεν εἶχε νερό. Εἰς αὐτὸ το ἡσφάλισαν με κάθε μυστικότητα, ὥστε παρέμενεν αὐτὸς ο τόπος ἄγνωστος εἰς ὅλους.

Β Μακ. 1,20

διελθόντων δὲ ἐτῶν ἱκανῶν, ὅτε ἔδοξε τῷ Θεῷ, ἀποσταλεῖς Νεεμίας ὑπὸ τοῦ βασιλέως τῆς Περσίδος τοὺς ἐκγόνους τῶν ἱερέων τῶν ἀποκρυψάντων ἔπεμψεν ἐπὶ τὸ πῦρ· ὥς δὲ διεσάφησαν ἡμῖν μὴ εὐρηκέναι πῦρ, ἀλλὰ ὕδωρ παχύ,

Β Μακ. 1,20

Αφού ἐπέρασαν αρκετὰ ἔτη, τότε που ο Θεὸς ἠυδόκησε να ἀποσταλῇ ο Νεεμίας ἀπὸ τον βασιλέα της Περσίας εἰς την Ιουδαίαν, ο Νεεμίας ἐστείλε τους ἀπογόνους των ἱερέων, που εἶχαν ἀποκρύψει το πυρ, εἰς ἀναζήτησίν του. Αὐτοὶ και ἀνέφεραν πρὸς ἡμᾶς, ὅτι δεν εὐρήκαν το πυρ, ἀλλὰ ἕνα παχύ ὕδωρ.

Β Μακ. 1,21

ἐκέλευσεν αὐτοὺς ἀποβάψαντας φέρειν. ὥς δὲ

ἀνηνέχθη τὰ τῶν θυσιῶν, ἐκέλευσε τοὺς ἱερεῖς Νεεμίας ἐπιρῥᾶναι τῷ ὕδατι τὰ τε ξύλα καὶ τὰ ἐπικείμενα.

Β Μακ. 1,21

Ο Νεεμίας διέταξεν αὐτοὺς νὰ πάρουν καὶ νὰ φέρουν ἀπὸ το ὕδωρ αὐτό. Οταν δε εστοιβάσθησαν ἐπάνω στο θυσιαστήριον τῶν ολοκαυτωμάτων τα πρὸς θυσίαν ξύλα καὶ τα θύματα, ο Νεεμίας διέταξε τοὺς ἱερεῖς νὰ ραντίσουν με το ὕδωρ καὶ τα ξύλα καὶ τας θυσίας, που ἦσαν ἐπάνω εἰς αὐτά.

Β Μακ. 1,22

ὥς δὲ ἐγένετο τοῦτο καὶ χρόνος διήλθεν ὃ τε ἥλιος ἀνέλαμψε, πρότερον ἐπινεφῆς ὢν, ἀνήφθη πυρὰ μεγάλη ὥστε θαυμάσαι πάντας.

Β Μακ. 1,22

Οταν δε εξετελέσθη ἡ ἐντολή του Νεεμίου καὶ ἦλθεν ἡ στιγμή, που ἀνέλαμψεν ο ἥλιος, ο ὁποῖος ἦτο προηγουμένως σκεπασμένος ἀπὸ τα νέφη, ἀναψε μεγάλη φωτιά, ὥστε ὅλοι εθαύμασαν.

Β Μακ. 1,23

προσευχὴν δὲ ἐποίησαντο οἱ ἱερεῖς δαπανωμένης τῆς θυσίας, οἱ τε ἱερεῖς καὶ πάντες, καταρχομένου Ἰωνάθου, τῶν δὲ λοιπῶν ἐπιφωνούντων ὥς Νεεμίου.

Β Μακ. 1,23

Καθ' ὃν χρόνον ἡ θυσία ἐκαίετο, οἱ ἱερεῖς κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς καύσεως ἔκαμαν προσευχήν, μαζὶ δε με αὐτοὺς καὶ ὅλοι οἱ ἄλλοι. Ο Ἰωνάθαν ἡρχισε τὴν προσευχήν καὶ ο Νεεμίας καὶ οἱ ἄλλοι συνώδευαν τὴν φωνὴν του.

Β Μακ. 1,24

ἦν δὲ ἡ προσευχὴ τὸν τρόπον ἔχουσα τοῦτον· Κύριε Κύριε ὁ Θεὸς ὁ πάντων κτίστης, ὁ φοβερός καὶ ἰσχυρός καὶ δίκαιος καὶ ἐλεήμων, ὁ μόνος βασιλεὺς καὶ χρηστός,

Β Μακ. 1,24

Ἡ προσευχὴ αὐτὴ εἶχεν αὐτὸν τὸν τύπον· “Κυριε, Κυριε, ο Θεός, συ εἶσαι ο δημιουργός τῶν πάντων, ο φοβερός καὶ ἰσχυρός καὶ δίκαιος καὶ ἐλεήμων, ο μόνος βασιλεὺς καὶ πανάγαθος.

Β Μακ. 1,25

ὁ μόνος χορηγός, ὁ μόνος δίκαιος καὶ παντοκράτωρ καὶ αἰώνιος, ὁ διασώζων τὸν Ἰσραὴλ ἐκ παντὸς κακοῦ, ὁ ποιήσας τοὺς πατέρας ἐκλεκτοὺς καὶ ἀγιάσας αὐτοὺς,

- B Μακ. 1,25 Ο μόνος χορηγός των αγαθών, ο μόνος δίκαιος και παντοκράτωρ και αιώνιος. Συ, που διασώζεις τον Ισραήλ από όλα τα κακά. Συ, ο οποίος ανέδειξας τους πατέρας μας εκλεκτούς και τους ηγίαςας.
- B Μακ. 1,26 πρόσδεξαι τὴν θυσίαν ὑπὲρ παντὸς τοῦ λαοῦ σου Ἰσραὴλ καὶ διαφύλαξον τὴν μερίδα σου καὶ καθάγιασον.
- B Μακ. 1,26 Πρόσδεξαι, λοιπόν, Κυριε, τὴν θυσίαν αὐτὴν ὑπὲρ ὅλου τοῦ λαοῦ σου καὶ διαφύλαξε τὴν κληρονομίαν σου καὶ αγίασε αὐτήν.
- B Μακ. 1,27 ἐπισυνάγαγε τὴν διασπορὰν ἡμῶν, ἐλευθέρωσον τοὺς δουλεύοντας ἐν τοῖς ἔθνεσι, τοὺς ἐξουθενημένους καὶ βδελυκτοὺς ἔπιδε, καὶ γνώτωσαν τὰ ἔθνη, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν.
- B Μακ. 1,27 Επανάφερε εἰς τὴν χώραν τῶν τοῦς διασκορπισμένους ἀδελφούς μας, ἐλευθέρωσε τοὺς Ἰσραηλίτας, οἱ οποίοι εἶναι δούλοι εἰς τὰ ἔθνη, ρίψε βλέμμα στοργῆς στοὺς ἐξουθενημένους καὶ μισουμένους καὶ ας μάθουν ὅλα τὰ ἔθνη, ὅτι συ εἶσαι ὁ Θεὸς μας.
- B Μακ. 1,28 βασάνισον τοὺς καταδυναστεύοντας καὶ ἐξυβρίζοντας ἐν ὑπερηφανίᾳ.
- B Μακ. 1,28 Τιμώρησε ἐκείνους, οἱ οποίοι μας καταδυναστεύουν καὶ ὅσους ἐπάνω εἰς τὴν υπερηφάνειάν τῶν μας υβρίζουν.
- B Μακ. 1,29 καταφύτευσον τὸν λαόν σου εἰς τὸν τόπον τὸν ἅγιόν σου, καθὼς εἶπε Μωυσῆς.
- B Μακ. 1,29 Καταφύτευσε καὶ εγκατάστησε ἀσφαλὴ τὸν λαόν σου στὸν τόπον τούτον τὸν ἅγιόν σου, ὅπως εἶπεν ὁ Μωϋσῆς”.
- B Μακ. 1,30 οἱ δὲ ἱερεῖς ἐπέψαλλον τοὺς ὕμνους.
- B Μακ. 1,30 Οἱ ἱερεῖς ἐψαλλον τοὺς καταλλήλους ὕμνους.
- B Μακ. 1,31 καθὼς δὲ ἀνηλώθη τὰ τῆς θυσίας καὶ τὸ περιλειπόμενον ὕδωρ, ὁ Νεεμίας ἐκέλευσε λίθους μείζονας κατασχεῖν.
- B Μακ. 1,31 Ὅταν δὲ ἡ θυσία ἐτελείωσε, διέταξεν ὁ Νεεμίας καὶ ἔχυσαν τὸ υπόλοιπο νερὸ ἐπάνω στοὺς μεγάλους λίθους.

- B Μακ. 1,32 ὥς δὲ τοῦτο ἐγενήθη, φλόξ ἀνήφθη· τοῦ δὲ ἀπὸ τοῦ
θυσιαστηρίου ἀντιλάμπαντος φωτὸς ἔδαπανήθη.
- B Μακ. 1,32 Οταν τοῦτο ἐγίνε, ἀναψε μία φλόγα. Το δε ἀπὸ του
θυσιαστηρίου ἀναλάμπαν ὡς φως υγρὸν ἐκάη.
- B Μακ. 1,33 ὥς δὲ φανερόν ἐγενήθη τὸ πρᾶγμα, καὶ διηγγέλη τῷ
βασιλεῖ τῶν Περσῶν ὅτι εἰς τὸν τόπον, οὗ τὸ πῦρ
ἀπέκρυψαν οἱ μεταχθέντες ἱερεῖς τὸ ὕδωρ ἐφάνη, ἀφ'
οὗ καὶ οἱ περὶ τὸν Νεεμίαν ἤγνισαν τὰ τῆς θυσίας,
- B Μακ. 1,33 Οταν δε το καταπληκτικόν αὐτό γεγονός διεδόθη καὶ ἐγίνε
γνωστόν καὶ στον βασιλέα των Περσῶν, ὅτι στον τόπον,
ὅπου οἱ ἀπαχθέντες εἰς αἰχμαλωσίαν ἱερεῖς εἶχαν κάποτε
ἀποκρύψει το ἱερὸν πυρ, εὐρήκαν βραδύτερον ὕδωρ καὶ ὅτι
ο Νεεμίας καὶ οἱ περὶ αὐτὸν ἄνδρες καθηγίασαν αὐτό με τας
θυσίας,
- B Μακ. 1,34 περιφράξας δὲ ὁ βασιλεὺς ἱερὸν ἐποίησε, δοκιμάσας τὸ
πρᾶγμα.
- B Μακ. 1,34 ο βασιλεὺς διέταξε νὰ περιφράξουν τον ἱερὸν αὐτὸν τόπον
καὶ νὰ τον ἀνακηρύξουν ἅγιον καὶ ἐπεβεβαίωσεν ἔτσι το
γεγονός.
- B Μακ. 1,35 καὶ οἷς ἐχαρίζετο ὁ βασιλεὺς πολλὰ διάφορα ἐλάμβανε
καὶ μετεδίδου.
- B Μακ. 1,35 Ο βασιλεὺς ἐπῆρε καὶ ἐχάρισε πολλὰ καὶ διάφορα δῶρα
στοὺς ἀνθρώπους των γεγονότων αὐτῶν.
- B Μακ. 1,36 προσηγόρευσαν δὲ οἱ περὶ τὸν Νεεμίαν τοῦτο νέφθαρ,
ὃ διερμηνεύεται Καθαρισμός· καλεῖται δὲ παρὰ τοῖς
πολλοῖς Νεφθαεῖ.
- B Μακ. 1,36 Οἱ περὶ τον Νεεμίαν ὠνόμασαν αὐτό το ὕδωρ νέφθαρ, που
σημαίνει καθαρισμός. Ἀπὸ πολλοὺς ἄλλους ὠνομάσθη
παρεφθαρμένως Νεφθαεῖ.

- B Μακ. 2,1 Εύρίσκεται δὲ ἐν ταῖς ἀπογραφαῖς Ἰερεμίας ὁ προφήτης ὅτι ἐκέλευσε τοῦ πυρὸς λαβεῖν τοὺς μεταγινομένους, ὡς σεσήμενται,
- B Μακ. 2,1 Ὑπάρχει καταγεγραμμένον, ὅτι ὁ προφήτης Ἰερεμίας, διέταξε τοὺς μεταφερομένους αἰχμαλῶτους εἰς τὴν Βαβυλώνα, νὰ πάρουν τὸ ἱερὸν πυρ, ὅπως ἀνωτέρω ἔχει σημειωθῇ.
- B Μακ. 2,2 καὶ ὡς ἐνετείλατο τοῖς μεταγενομένοις ὁ προφήτης, δοὺς αὐτοῖς τὸν νόμον, ἵνα μὴ ἐπιλάθωνται τῶν προσταγμάτων τοῦ Κυρίου καὶ ἵνα μὴ ἀποπλανηθῶσι ταῖς διανοίαις βλέποντες ἀγάλματα χρυσᾶ καὶ ἀργυρᾶ καὶ τὸν περὶ αὐτὰ κόσμον.
- B Μακ. 2,2 καὶ ὅτι ὁ προφήτης, ὅταν παρέδωκεν ἀντίγραφαν τοῦ Νομοῦ στοὺς ἀπαγομένους πρὸς αἰχμαλωσίαν, ἔδωκε συγχρόνως καὶ τὴν ἐντολήν, νὰ μὴ λησμονοῦν τὰς ἐντολάς τοῦ Κυρίου, νὰ μὴ ἀποπλανηθοῦν κατὰ τὴν διάνοιαν, ὅταν βλέπουν ἀγάλματα χρυσᾶ καὶ ἀργυρᾶ καὶ τὰ γύρω ἀπὸ αὐτὰ στολίδια.
- B Μακ. 2,3 καὶ ἕτερα τοιαῦτα λέγων παρεκάλει μὴ ἀποστῆναι τὸν νόμον ἀπὸ τῆς καρδίας αὐτῶν.
- B Μακ. 2,3 Καὶ με πολλοὺς ἄλλους παρομοίους λόγους τοὺς παρεκάλει καὶ τοὺς ἐνίσχυσε νὰ μὴ ἀπομακρυνθῇ ὁ νόμος τοῦ Θεοῦ ἀπὸ τὰς καρδίας των.
- B Μακ. 2,4 ἦν δὲν ἐν τῇ γραφῇ ὡς τὴν σκηνὴν καὶ τὴν κιβωτὸν ἐκέλευσεν ὁ προφήτης χρηματισμοῦ γεννηθέντος αὐτῷ συνακολουθεῖν· ὡς δὲ ἐξῆλθεν εἰς τὸ ὄρος, οὐ ὁ Μωυσῆς ἀναβὰς ἐθεάσατο τὴν τοῦ Θεοῦ κληρονομίαν.
- B Μακ. 2,4 Ὑπάρχει ἀκόμη καὶ τοῦτο γραμμένον εἰς τὰ ἀρχεῖα· ὅτι ὁ ἴδιος ὁ προφήτης Ἰερεμίας, κατόπιν διαταγῆς ποὺ ἐδόθη εἰς αὐτὸν ἀπὸ τοῦ Θεοῦ, διέταξε νὰ μεταφερθῇ μαζὴ τοῦ ἡ Κιβωτός της Διαθήκης. Με τὰ ἱερά αὐτὰ κειμήλια ἐφθασεν

στο όρος Ναβαύ, όπου είχαν ανεβή ο Μωϋσής και είχαν ιδει την γην της Επαγγελίας, την οποίαν ο Θεός εκληροδότησεν στους Ισραηλίτας.

B Μακ. 2,5 καὶ ἐλθὼν ὁ Ἰερεμίας εὗρεν οἶκον ἀνθρώδῃ καὶ τὴν σκηνὴν καὶ τὴν κιβωτὸν καὶ τὸ θυσιαστήριον τοῦ θυμιάματος εἰσήνεγκεν ἐκεῖ καὶ τὴν θύραν ἐνέφραξε.

B Μακ. 2,5 Αφού ἐφθασεν ἐκεῖ ο Ἰερεμίας, εὐρήκεν οἰκίαν, ἡ οποία εἶχε τὴν μορφήν ἀντροῦ. Εἰς αὐτὴν εἰσήγαγε καὶ ἀπέθεσε τὴν Κιβωτὸν καὶ τὸ θυσιαστήριον τοῦ θυμιάματος. Κατόπιν δὲ ἐφράξε τὴν θύραν.

B Μακ. 2,6 καὶ προσελθόντες τινὲς τῶν συνακολουθούντων ὥστε ἐπισημήνασθαι τὴν ὁδὸν καὶ οὐκ ἠδυνήθησαν εὐρεῖν.

B Μακ. 2,6 Μετά ταῦτα μερικοὶ ἀπὸ τοὺς συντρόφους τοῦ ἦλθαν, δια να ἐπισημάνουν με σημεῖα τὴν ὁδόν, που ἠκολούθησεν ὁ Ἰερεμίας δια να κρύψῃ τα ἀντικείμενα αὐτά, ἀλλὰ δὲν τὴν εὐρήκαν.

B Μακ. 2,7 ὡς δὲ ὁ Ἰερεμίας ἔγνω, μεμψάμενος αὐτοῖς εἶπεν ὅτι καὶ ἄγνωστος ὁ τόπος ἔσται, ἕως ἂν συναγάγῃ ὁ Θεὸς ἐπισυναγωγὴν τοῦ λαοῦ καὶ ἴλεως γένηται·

B Μακ. 2,7 Οταν ὁ Ἰερεμίας ἐπληροφορήθῃ τοῦτο, τοὺς ἠλεγξε καὶ εἶπεν· “ὁ τόπος αὐτὸς θα μείνῃ ἄγνωστος, ἕως ὅτου ὁ Θεὸς γίνῃ ἴλεως καὶ ἐπαναφέρῃ ἀπὸ τὴν αἰχμαλωσίαν ἐλεύθερον τὸν λαόν του.

B Μακ. 2,8 καὶ τότε ὁ Κύριος ἀναδείξει ταῦτα, καὶ ὀφθήσεται ἡ δόξα τοῦ Κυρίου καὶ ἡ νεφέλη, ὡς καὶ ἐπὶ Μωϋσῇ ἐδηλοῦτο, ὡς καὶ ὁ Σαλωμὼν ἠξίωσεν ἵνα ὁ τόπος καθγιασθῇ μεγάλως.

B Μακ. 2,8 Τότε ὁ Κύριος θα ἀποκαλύψῃ τα ἱερά αὐτά ἀντικείμενα καὶ θα φανῇ ἡ δόξα τοῦ Κυρίου καὶ ἡ νεφέλη, ὅπως ἐφαίνετο ἐπὶ τῆς ἐποχῆς τοῦ Μωϋσέως καὶ ὅπως ἐφάνῃ, ὅταν ὁ Σολομὼν ἔκαμε προσευχὴν καὶ παρεκάλεσε τὸν Θεόν, να καθγιασθῇ ὁ ναὸς με μεγάλῃν δόξαν”.

- B Μακ. 2,9 διεσαφεῖτο δὲ καὶ ὡς σοφίαν ἔχων ἀνήνεγκε θυσίαν ἐγκαινισμοῦ καὶ τῆς τελειώσεως τοῦ ἱεροῦ.
- B Μακ. 2,9 Εἰς τα ἀρχεῖα ἐπίσης ἦτο καταγεγραμμένον, ὅτι ο βασιλεὺς αὐτός ο Σολομών, με την μεγάλην σοφίαν του, προσέφερε θυσίαν κατὰ τα ἐγκαίνια και κατὰ την αποπεράτωσιν του ναοῦ.
- B Μακ. 2,10 καθὼς καὶ Μωυσῆς προσηύξατο πρὸς Κύριον, καὶ κατέβη πῦρ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ τὰ τῆς θυσίας ἐδαπάνησεν, οὕτως καὶ Σαλαμών προσηύξατο, καὶ καταβὰν τὸ πῦρ ἀνήλωσε τὰ ὀλοκαυτώματα.
- B Μακ. 2,10 Και, ὅπως ἄλλοτε ο Μωϋσῆς προσευχήθη προς τον Κυριον και κατέβηκε πυρ εκ του ουρανοῦ, το ὁποῖον κατέφαγε την θυσίαν, ἔτσι και ο Σολομών προσευχήθη και κατέβηκε πυρ ἀπὸ τον ουρανόν, το ὁποῖον κατέφαγε τα ὀλοκαυτώματα.
- B Μακ. 2,11 καὶ εἶπε Μωυσῆς· διὰ τὸ μὴ βεβρῶσθαι τὸ περὶ τῆς ἁμαρτίας, ἀνηλώθη.
- B Μακ. 2,11 Εἶχεν εἶπει δε τότε ο Μωϋσῆς· “ἐπειδὴ ἡ θυσία περὶ της ἁμαρτίας δεν επιτρέπεται να φαγωθῇ ἀπὸ τους ἀνθρώπους, δια τούτο κατηναλώθη ὀλόκληρος ἀπὸ το πυρ”.
- B Μακ. 2,12 ὡσαύτως καὶ ὁ Σαλωμών τὰς ὀκτὼ ἡμέρας ἤγαγεν.
- B Μακ. 2,12 Κατὰ παρόμοιον τρόπον και ο Σολομών εῴρτασεν ἐπὶ ὀκτὼ ἡμέρας τα ἐγκαίνια του ναοῦ.
- B Μακ. 2,13 ἐξηγοῦντο δὲ καὶ ἐν ταῖς ἀναγραφαῖς καὶ ἐν τοῖς ὑπομνηματισμοῖς τοῖς κατὰ τὸν Νεεμίαν τὰ αὐτὰ καὶ ὡς καταβαλλόμενος βιβλιοθήκην ἐπισυνήγαγε τὰ περὶ τῶν βασιλέων καὶ προφητῶν καὶ τὰ τοῦ Δαυὶδ καὶ ἐπιστολὰς βασιλέων περὶ ἀναθεμάτων.
- B Μακ. 2,13 Ἦσαν καταχωρημένα τα γεγονότα αὐτὰ εἰς τα ἀρχεῖα και τα ὑπομνήματα του Νεεμίου, ὅπως ἐπίσης και το ὅτι ο Νεεμίας ἰδρυσε βιβλιοθήκην, εἰς την ὁποίαν συνεκέντρωσε τα βιβλία, που αναφέρονται στους βασιλεῖς και τους προφῆτας. Εκεί περιλαμβάνονται τα του Δαυίδ, ὅπως και

επιστολαί των βασιλέων της Περσίας σχετικώς με τα αφιερώματα αυτών προς τον ναόν.

B Μακ. 2,14 ὥσαύτως δὲ καὶ Ἰούδας τὰ διαπεπτωκότα διὰ τὸν πόλεμον τὸν γεγονότα ἡμῖν ἐπισυνήγαγε πάντα, καὶ ἔστι παρ' ἡμῖν·

B Μακ. 2,14 Ὡσαύτως και ο Ιουδας συνεκέντρωσεν όλα αυτά τα βιβλία, που είχαν διασκορπισθῇ κατά τον πόλεμον, τον οποίον ευρέθημεν ηναγκασμένοι να κάμωμεν, και ετσι τώρα αυτά ευρίσκονται εις τα χέρια μας.

B Μακ. 2,15 ὧν οὖν ἐὰν χρειαν ἔχητε τοὺς ἀποκομιοῦντας ὑμῖν ἀποστέλλετε.

B Μακ. 2,15 Εάν λοιπόν χρειάζεσθε να ἔχετε κοντά σας αντίτυπα, στείλατε ανθρώπους, δια να σας τα φέρουν.

B Μακ. 2,16 Μέλλοντες οὖν ἄγειν τὸν καθαρισμὸν ἐγράψαμεν ὑμῖν· καλῶς οὖν ποιήσετε ἄγοντες τὰς ἡμέρας.

B Μακ. 2,16 Εν ὧσει της εορτῆς του καθαρισμοῦ του ναοῦ, την οποίαν πρόκειται κατ' αυτὰς να εορτάσωμεν, ἐγράψαμεν προς σας αυτὴν την επιστολὴν. Και σεις καλῶς θα πράξετε να εορτάσετε μαζί μας την εορτὴν κατὰ τας ἡμέρας αυτὰς.

B Μακ. 2,17 ὁ δὲ Θεὸς ὁ σῶσας τὸν πάντα λαὸν αὐτοῦ καὶ ἀποδοὺς τὴν κληρονομίαν πᾶσι καὶ τὸ βασίλειον καὶ τὸ ἱεράτευμα καὶ τὸν ἁγιασμόν,

B Μακ. 2,17 Ο δε Θεός, ο οποίος ἔσωσεν ὅλον τον λαόν του και ἀπέδωκεν εις ὅλους την ιερὰν κληρονομίαν της χώρας μας, το βασίλειόν μας, την Ιερωσυνην και τον ναόν,

B Μακ. 2,18 καθὼς ἐπηγγείλατο διὰ τοῦ νόμου· ἐλπίζομεν γὰρ ἐπὶ τῷ Θεῷ ὅτι ταχέως ἡμᾶς ἐλεήσει καὶ ἐπισυνάξει ἐκ τῆς ὑπὸ τὸν οὐρανὸν εἰς τὸν ἅγιον τόπον· ἐξείλετο γὰρ ἡμᾶς ἐκ μεγάλων κακῶν καὶ τὸν τόπον ἐκαθάρισε.

B Μακ. 2,18 ὅπως εἶχεν υποσχεθῇ δια του Νομου του, ελπίζομεν ὅτι ταχέως θα μας ελεήση και πάλιν και θα μας επαναφέρη ἀπὸ ὅλας τας χώρας τας ὑπὸ τον ουρανόν στον ιερόν ναόν. Το

πιστεύομεν δε αυτό, διότι και τώρα ο Θεός μας εγλύτωσεν από μεγάλης συμφοράς και εκαθάρισεν από τα μιάσματα της ειδωλολατρείας τον ιερὸν τόπον.

B Μακ. 2,19

Τὰ δὲ κατὰ τὸν Ἰούδαν τὸν Μακκαβαῖον καὶ τοὺς τούτου ἀδελφοὺς καὶ τὸν τοῦ ἱεροῦ τοῦ μεγάλου καθαρισμόν καὶ τὸν τοῦ βωμοῦ ἐγκαινισμόν,

B Μακ. 2,19

Τα δε κατά τον Ιούδαν τον Μακκαβαῖον και τους αδελφούς του, ὅπως και δια τον καθαρισμόν του μεγάλου και ιεροῦ ναοῦ, δια τα εγκαίνια του θυσιαστηρίου των ολοκαυτωμάτων,

B Μακ. 2,20

ἔτι τε τοὺς πρὸς Ἀντίοχον τὸν Ἐπιφανῆ καὶ τὸν τούτου υἱὸν Εὐπάτορα πολέμους

B Μακ. 2,20

ἀκόμη δε και δια τους πολέμους μας εναντίον του Αντιόχου του Επιφανούς και του υιού του Ευπάτορος,

B Μακ. 2,21

καὶ τὰς ἐξ οὐρανοῦ γενομένας ἐπιφανείας τοῖς ὑπὲρ τοῦ Ἰουδαϊσμοῦ φιλοτίμως ἀνδραγαθήσασιν, ὥστε τὴν ὅλην χώραν ὀλίγους ὄντας λεηλατεῖν καὶ τὰ βάρβαρα πλήθη διώκειν,

B Μακ. 2,21

δια τας φανεράς επεμβάσσετου Θεοῦ υπὲρ εκείνων, οι οποίοι ηρωϊκῶς ηγωνίζοντο προς υπεράσπισιν των Ιουδαίων, ὥστε καίτοι ἦσαν ολιγάριθμοι να ημπορέσουν να καταλάβουν ὅλην την χώραν και να τρέψουν εις φυγὴν τα πλήθη των βαρβάρων,

B Μακ. 2,22

καὶ τὸ περιβόητον καθ' ὅλην τὴν οἰκουμένην ἱερὸν ἀνακομίσασθαι καὶ τὴν πόλιν ἐλευθερῶσαι καὶ τοὺς μέλλοντας καταλύεσθαι νόμους ἐπανορθῶσαι, τοῦ Κυρίου μετὰ πάσης ἐπιεικείας ἰλέω γενομένου αὐτοῖς,

B Μακ. 2,22

ὅλα αυτά, ὅπως ἐπίσης και δια τον περίφημον εις ὅλον τον κόσμον Ναόν, να τον ανακτήσουν και την πόλιν να ελευθερώσουν, να ανορθώσουν δε πάλιν τους θείους νόμους, τους οποίους εχθροὶ και ἐξωμόται επεχείρουν να καταργήσουν, και το ὅτι ο Θεός πάσαν ευμένειαν εδείκνυε

- πρὺς τοὺς ἥρωας αὐτοὺς,
B Μακ. 2,23 τὰ ὑπὸ Ἰάσωνος τοῦ Κυρηναίου δεδηλωμένα δὲ πέντε βιβλίων πειρασόμεθα δι' ἑνὸς συντάγματος ἐπιτεμεῖν.
B Μακ. 2,23 ὅλα αὐτὰ τα γεγονότα ἐκτίθενται εἰς πέντε βιβλία ὑπὸ τοῦ Ἰάσωνος τοῦ Κυρηναίου. Ἡμεῖς ὁμῶς θα προσπαθήσωμεν νὰ κάμωμεν ἐπιτομὴν ὅλων αὐτῶν εἰς ἓνα μόνον βιβλίον.
B Μακ. 2,24 συνορῶντες γὰρ τὸ χῦμα τῶν ἀριθμῶν καὶ τὴν οὔσαν δυσχέρειαν τοῖς θέλουσιν εἰσκυκλεῖσθαι τοῖς τῆς ἱστορίας διηγήμασι διὰ τὸ πλῆθος τῆς ὕλης,
B Μακ. 2,24 Αποβλέποντες δὲ στο πλῆθος τῶν ἀριθμῶν, ποὺ περιέχονται εἰς τὰ βιβλία αὐτά, ὅπως καὶ εἰς τὴν δυσκολίαν, τὴν ὁποῖαν δοκιμάζουν ὅσοι ἐπιθυμοῦν νὰ βυθισθοῦν καὶ εἰς τὰς λεπτομερείας τῶν διηγήσεων, καὶ διὰ τὸ πλῆθος τῆς περιεχομένης ὕλης,
B Μακ. 2,25 ἐφροντίσαμεν τοῖς μὲν βουλομένοις ἀναγινώσκειν ψυχαγωγίαν, τοῖς δὲ φιλοφρονοῦσιν εἰς τὸ διὰ μνήμης ἀναλαβεῖν εὐκοπίαν, πᾶσι δὲ τοῖς ἐντυγχάνουσιν ὠφέλειαν.
B Μακ. 2,25 ἐφροντίσαμεν νὰ κάμωμεν ψυχαγωγικὴν τὴν μελέτην δι' ἐκείνους, ποὺ τὴν θέλουν ἔτσι, εὐκόλον εἰς ἀπομνημόνευσιν δι' ἐκείνους, ποὺ θέλουν νὰ τὴν ἀπομνημονεύσουν. Γενικῶς ὠφέλιμον εἰς ὅλους ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι θὰ τὴν μελετήσουν.
B Μακ. 2,26 καὶ ἡμῖν μὲν τοῖς τὴν κακοπάθειαν ἐπίδεδεγμένοις τῆς ἐπιτομῆς οὐ ῥάδιον, ἰδρῶτος δὲ καὶ ἀγρυπνίας τὸ πρᾶγμα,
B Μακ. 2,26 Δι' ἡμᾶς ὁμῶς, οἱ ὁποῖοι ἀνελάβαμεν τὸν κόπον τῆς ἐπιτομῆς αὐτῆς, τὸ ἔργον δὲν εἶναι εὐκόλον. Αἰταιεῖ ἰδρῶτα καὶ ἀγρυπνίας.
B Μακ. 2,27 καθάπερ τῷ παρασκευάζοντι συμπόσιον καὶ ζητοῦντι τὴν ἐτέρων λυσιτέλειαν οὐκ εὐχερὲς μὲν, ὁμῶς διὰ τὴν τῶν πολλῶν εὐχαριστίαν ἡδέως τὴν κακοπάθειαν ὑποίσομεν,

- B Μακ. 2,27 Η εργασία μας ομοιάζει με την εργασίαν εκείνου, ο οποίος θέλει να παρασκευάση συμπόσιον στους κεκλημένους και επιζητεί το ευχάριστον φαγητόν δια τον καθένα, χωρίς να λογαριάση τους κόπους. Τούτο δεν είναι μεν εύκολον, όμως, δια να έχωμεν την ευγνωμοσύνην των πολλών αναγνωστών μας, ευχαρίστως θα υποβληθώμεν εις την ταλαιπωρίαν αυτήν.
- B Μακ. 2,28 τὸ μὲ διακριβοῦν περὶ ἐκάστων τῷ συγγραφεῖ παραχωρήσαντες, τὸ δὲ ἐπιπορεύεσθαι τοῖς ὑπογραμμοῖς τῆς ἐπιτομῆς διαπονοῦντες.
- B Μακ. 2,28 Την μεν ακρίβειαν των γεγονότων στηρίζομεν στον συγγραφέα Ιάσονα. Ημεῖς ὁμως αναλαμβάνομεν τον κόπον της συντάξεως του έργου βάσει των φιλολογικῶν κανόνων.
- B Μακ. 2,29 καθάπερ γὰρ τῆς καινῆς οἰκίας ἀρχιτέκτονι τῆς ὅλης καταβολῆς φροντιστέον, τῷ δὲ ἐγκαίειν καὶ ζωγραφεῖν ἐπιχειροῦντι τὰ ἐπιτήδεια πρὸς διακόσμησιν ἐξεταστέον, οὕτω δοκῶ καὶ ἐπὶ ἡμῶν.
- B Μακ. 2,29 Διότι, ὅπως ο ἀρχιτέκτων μιας νέας κατοικίας ἔχει καθήκον να φροντίσῃ δι' ὅλον το ἔργον της οικοδομῆς, ἐνῶ ἐκεῖνος που θα ἀναλάβῃ τον στολισμόν και την ζωγραφίαν μορφῶν οφείλει να ασχοληθῇ με ο,τι ἀφορᾷ την διακόσμησιν αὐτήν, ἔτσι νομίζω ὅτι συμβαίνει και με ημᾶς.
- B Μακ. 2,30 τὸ μὲν ἐμβατεῦειν καὶ περίπατον ποιεῖσθαι λόγον καὶ πολυπραγμονεῖν ἐν τοῖς κατὰ μέρος τῷ τῆς ἱστορίας ἀρχηγέτῃ καθήκει·
- B Μακ. 2,30 Ενας ευσυνείδητος και αυθεντικὸς ιστορικὸς ἔχει καθήκον να ἐμδαθῇν στο θέμα του, να περιοδεύῃ τρόπον τινά μέσα εις τα ιστορικά γεγονότα, να δίδῃ λόγον δι' αὐτά, να ἀσχολῇται και με τας ἐπὶ μέρους λεπτομερείας.
- B Μακ. 2,31 τὸ δὲ σύντομον τῆς λέξεως μεταδίδωκειν καὶ τὸ ἐξεργαστικὸν τῆς πραγματείας παραιτεῖσθαι τῷ τὴν μετάφρασιν ποιουμένῳ συγχωρητέον.

- B Μακ. 2,31 Εκείνος όμως που ανέλαβεν ως έργον του την σύνταξιν μιας επιτομής, πρέπει να επιδιώκη την συντομίαν και του επιτρέπεται να μη ασχολήται με την πλήρη έκθεσιν των γεγονότων.
- B Μακ. 2,32 έντεϋθεν οὖν άρξώμεθα τῆς διηγήσεως, τοῖς προειρημένοις τοσοῦτον έπιζεύξαντες· εϋηθες γάρ τὸ μὲν πρὸ τῆς ιστορίας πλεονάζειν, τὴν δὲ ιστορίαν έπιτεμεῖν.
- B Μακ. 2,32 Εδώ, λοιπόν, ας αρχισωμεν την διήγησίν μας αρκούμενοι, εις όσα προεισαγωγικά εξεθέσαμεν. Διότι είναι ανόητον να λέγη κανείς πολλά προ της ιστορίας και να είναι σύντομος εις αυτήν ταύτην την ιστορίαν.

B ΜΑΚΚΑΒΑΙΩΝ 3

- B Μακ. 3,1 Τῆς άγίας τοίνυν πόλεως κατοικουμένης μετὰ πάσης εἰρήνης καὶ τῶν νόμων ἔτι κάλλιστα συντηρουμένων διὰ τὴν Ὀνίου τοῦ άρχιερέως ευσέβειάν τε καὶ μισοπονηρίαν,
- B Μακ. 3,1 Κατὰ την εποχὴν εκείνην, τότε που οι κάτοικοι της άγίας πόλεως απελάμβανον ειρήνην, οι δε νόμοι ετηροντο άριστα και κάλλιστα χάρις εις την ευσέβειαν του αρχιερέως Ονίου και την αποστροφήν του προς το κακόν,
- B Μακ. 3,2 συνέβαινε καὶ αὐτοὺς τοὺς βασιλεῖς τιμᾶν τὸν τόπον, καὶ τὸ ἱερὸν ἀποστολαῖς ταῖς κρατίσταις δοξάζειν,
- B Μακ. 3,2 συνέβαινεν ὥστε και οι βασιλεῖς ἀκόμη να τιμούν τον άγιον τόπον και να μεγαλύνουν τον ιερὸν ναόν με σπουδαιότατα δώρα,
- B Μακ. 3,3 ὥστε καὶ Σέλευκον τὸν τῆς Ἀσίας βασιλέα χορηγεῖν ἐκ τῶν ἰδίων προσόδων πάντα τὰ πρὸς τὰς λειτουργίας τῶν θυσιῶν ἐπιβάλλοντα δαπανήματα.

- B Μακ. 3,3 ὥστε και αὐτός ο Σέλευκος, ο βασιλεὺς τῆς Ἀσίας, να χορηγῇ ἀπὸ τα ἰδικά του εἰσοδήματα ὅλας τας δαπάνας, αἱ οἷαι ἐχρειάζοντο δια τας θυσίας.
- B Μακ. 3,4 Σίμων δέ τις ἐκ τῆς Βενιαμὶν φυλῆς προστάτης τοῦ ἱεροῦ καθεσταμένος διηνέχθη τῷ ἀρχιερεῖ περὶ τῆς κατὰ τὴν πόλιν ἀγορανομίας·
- B Μακ. 3,4 Ἀλλὰ κάποιος Σίμων, που κατήγετο ἀπὸ τὴν φυλὴν Βενιαμὶν, προϊστάμενος τοῦ ναοῦ, ἦλθεν εἰς φιλονεικίαν μετὸν ἀρχιερέα δια τὴν ἐπίβλεψιν τῆς δημοσίας ἀγορᾶς εἰς τὴν πόλιν.
- B Μακ. 3,5 καὶ νικῆσαι τὸν Ὀνίαν μὴ δυνάμενος, ἦλθε πρὸς Ἀπολλώνιον Θρασαίου τὸν κατ' ἐκεῖνον τὸ καιρὸν Κοίλης Συρίας καὶ Φοινίκης στρατηγὸν
- B Μακ. 3,5 Ἐπειδὴ ὅμως δεν ἠδύνατο να υπερισχύσῃ ἀπέναντι τοῦ Ὀνίου, ἦλθε πρὸς τὸν Ἀπολλώνιον, υἱὸν τοῦ Θρασαίου, ο ὁποῖος κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρὸν ἦτο στρατιωτικὸς διοικητὴς τῆς Συρίας καὶ τῆς Φοινίκης.
- B Μακ. 3,6 καὶ προσήγγειλε περὶ τοῦ χρημάτων ἀμυθῆτων γέμειν τὸ ἐν Ἱεροσολύμοις γαζοφυλάκιον, ὥστε τὸ πλῆθος τῶν διαφόρων ἐναρίθμητον εἶναι, καὶ μὴ προσήκειν αὐτὰ πρὸς τὸν τῶν θυσιῶν λόγον, εἶναι δὲ δυνατόν ὑπὸ τὴν τοῦ βασιλέως ἐξουσίαν πεσεῖν ἅπαντα ταῦτα.
- B Μακ. 3,6 Ἀνέφερε, λοιπόν, εἰς αὐτόν, ὅτι τὸ θησαυροφυλάκιον τοῦ ναοῦ εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ ἦτο γεμάτον ἀπὸ ἀναρίθμητα χρηματικά ποσά, τῶν οἰοίων τὸ πλῆθος τὸ ἀδύνατον να υπολογισθῇ, καὶ ὅτι τα χρήματα αὐτὰ δεν εἶναι ὅλα ἀπαραίτητα δια τας προσφερομένας ἐκεῖ θυσίας. Ἀρα ὅτι εἶναι δυνατόν να περιέλθουν ὅλα αὐτὰ εἰς τὴν ἐξουσίαν τοῦ βασιλέως.
- B Μακ. 3,7 συμμείξας δὲ ὁ Ἀπολλώνιος τῷ βασιλεῖ περὶ τῶν μηνυθέντων αὐτῷ χρημάτων ἐνεφάνισεν· ὁ δὲ προχειρισάμενος Ἡλιόδωρον τὸν ἐπὶ τῶν πραγμάτων

ἀπέστειλε δούς ἐντολὰς τὴν τῶν προειρημένων
χρημάτων ἐκκομιδὴν ποιήσασθαι.

Β Μακ. 3,7

Ο Απολλώνιος συναντήσας πρὸς τοῦτο τον βασιλέα
κατέστησεν εἰς αὐτὸν γνωστὰ τα περὶ των αναφερθέντων
χρημάτων. Ο βασιλεὺς ἐξέλεξε τον Ηλιόδωρον, ο οποίος
εἶχεν ἀναλάβει τας υποθέσσου κράτους, και τον ἀπέστειλε
με την ἐντολήν, να πάρη τα προαναφερθέντα ἐκεῖνα
χρήματα.

Β Μακ. 3,8

εὐθέως δὲ ὁ Ἡλιόδωρος ἐποιεῖτο τὴν πορείαν, τῇ μὲν
ἐμφάσει ὡς τὰς κατὰ Κοίλην Συρίαν καὶ Φοινίκην πόλεις
ἐφοδεύσων, τῷ πράγματι δὲ τὴν τοῦ βασιλέως
πρόθεσιν ἐπιτελέσων.

Β Μακ. 3,8

Ο Ηλιόδωρος ἀμέσως ἀνέλαβε πορείαν προφάσει μὲν, δια
να ἐπιθεωρήσῃ τας πόλεις της Κοίλης Συρίας και της
Φοινίκης, πράγματι δε δια να μεταβῇ εἰς την Ἱερουσαλήμ
και να ἐκτελέσῃ τας ἐντολὰς του βασιλέως.

Β Μακ. 3,9

παραγεννηθεῖς δὲ εἰς Ἱεροσόλυμα καὶ φιλοφρόνως ὑπὸ
τοῦ ἀρχιερέως τῆς πόλεως ἀποδεχθεῖς, ἀνέθετο περὶ
τοῦ γεγονότος ἐμφανισμοῦ, καὶ τίνος ἔνεκεν πάρεστι
διεσάφησεν· ἐπυνθάνετο δὲ, εἰ ταῖς ἀληθείας ταῦτα
οὕτως ἔχοντα τυγχάνει.

Β Μακ. 3,9

Οταν ἐφθασεν εἰς την Ἱερουσαλήμ, ἐγινε δεκτὸς με
φιλοφροσύνην εκ μέρους του ἀρχιερέως και των κατοίκων
της πόλεως. Ἐπειτα διηγήθη στον ἀρχιερέα ἐκεῖνα, τα οποία
του εἶχαν ἀποκαλύψει και τον σκοπὸν, δια τον οποίον εἶχεν
ἐλθεῖ. Ἐζητούσε δε να μάθῃ, εἰ ὅλα αὐτὰ εἶναι πράγματι
ἀληθινά.

Β Μακ. 3,10

τοῦ δὲ ἀρχιερέως ὑποδείξαντος παραθήκας εἶναι χηρῶν
τε καὶ ὀρφανῶν,

Β Μακ. 3,10

Ο ἀρχιερεὺς κατέστησε γνωστὸν στον Ηλιόδωρον, ὅτι αἱ
καταθέσεις αὐταὶ εἶναι των χηρῶν και των ὀρφανῶν.

Β Μακ. 3,11

τινὰ δὲ καὶ Ὑρκανοῦ τοῦ Τωβίου σφόδρα ἀνδρὸς ἐν

ὑπεροχῇ κειμένου -οὐχ ὥσπερ ἦν διαβάλλων ὁ δυσεβὴς Σίμων- τὰ δὲ πάντα ἀργυρίου τετρακόσια τάλαντα, χρυσίου δὲ διακόσια·

B Μακ. 3,11 Μερικά από αυτά τα χρήματα ανήκουν στον Υρκανόν, υιόν του Τωβίου, ἐνδοξον και ἐπίσημον ἄνδρα. Παντως τα χρήματα αυτά δεν ἦσαν τόσα ὅσα ο συκοφάντης και ασεβὴς Σίμων εἶχε καταγγεῖλει, ἀλλὰ ἀνῆρχοντο μόνον εἰς τετρακόσια τάλαντα ἀργυρίου και διακόσια τάλαντα χρυσίου.

B Μακ. 3,12 ἀδικηθῆναι δὲ τοὺς πεπιστευκότας τῇ τοῦ τόπου ἁγιωσύνῃ καὶ τῇ τοῦ τετιμημένου κατὰ τὸν σύμπαντα κόσμον ἱεροῦ σεμνότητι καὶ ἀσυλίᾳ παντελῶς ἀμήχανον εἶναι.

B Μακ. 3,12 Προσέθεσε δέ, ὅτι εἶναι ἀπολύτως ἀδύνατον να ἀδικηθοῦν οἱ καταθέται, οἱ οποῖοι ἐνεπιστεύθησαν τα χρήματά των στον ἱερὸν ναόν, τον οποιόν ναόν σέβεται ὁλος ο κόσμος δια την ἱερότητα αὐτοῦ και το ἀπαραβίαστον.

B Μακ. 3,13 ὁ δὲ Ἡλιόδωρος, δι' ἧς εἶχε βασιλικὰς ἐντολάς, πάντως ἔλεγεν εἰς τὸ βασιλικὸν ἀναληπτέα ταῦτα εἶναι.

B Μακ. 3,13 Ο Ηλιόδωρος ὁμως ἔλεγεν, ὅτι πρέπει οπωσδήποτε να πάρη τα χρήματα αυτά δια το βασιλικὸν ταμεῖον, διότι τοιαύτας διαταγὰς εἶχε παρὰ του βασιλέως.

B Μακ. 3,14 ταξάμενος δὲ ἡμέραν εἰσῆει τὴν περὶ τούτων ἐπίσκεψιν οἰκονομήσων· ἦν δὲ οὐ μικρὰ καθ' ὅλην τὴν πόλιν ἀγωνία.

B Μακ. 3,14 Εἰς ὀρισθεῖσαν, λοιπόν, ἀπὸ αὐτὸν ἡμέραν μετέβη στον ναόν, δια να λάβῃ προσωπικὴν γνώσιν περὶ των χρημάτων ἐκείνων. Καθ' ὅλην δε την πόλιν ἐπικρατοῦσε μεγάλη ἀγωνία.

B Μακ. 3,15 οἱ δὲ ἱερεῖς πρὸ τοῦ θυσιαστηρίου ἐν ταῖς ἱερατικαῖς στολαῖς ῥίψαντες ἑαυτοὺς, ἐπεκαλοῦντο εἰς οὐρανὸν τὸν περὶ παραθήκης νομοθετήσαντα τοῖς

παρακαταθεμένοις ταῦτα σῶα διαφυλάξαι.

B Μακ. 3,15

Οι ιερείς ἐπεςαν ενώπιον του θυσιαστηρίου των ολοκαυτωμάτων είχαν φορέσει τας ιεράς στολάς των και επεκαλούντο Εκείνον, ο οποίος είχε νομοθετήσει σχετικῶς με τας καταθέσεις αυτάς, ἵνα τα χρήματα των καταθέτων παραμένουν ἀθικτα.

B Μακ. 3,16

ἦν δὲ ὁρῶντα τὴν τοῦ ἀρχιερέως ἰδέαν τιτρώσκεσθαι τὴν διάνοιαν· ἡ γὰρ ὄψις καὶ τὸ τῆς χροᾶς παρηλλαγμένον ἐνέφαινε τὴν κατὰ ψυχὴν ἀγωνίαν.

B Μακ. 3,16

Ἦτο δε δυνατόν, ὅταν ἐβλεπε κανεὶς το πρόσωπον του ἀρχιερέως, να ἀντιληφθῇ, ὅτι αὐτὸς ἐπληγώνετο βαθύτατα εἰς τὴν καρδίαν ἀπὸ το γεγονὸς ἐκεῖνο. Διότι ἡ μορφὴ του καὶ το αλλοιωμένον χρῶμα του προσώπου του ἐμαρτύρουν τὴν ψυχικὴν του ἀγωνίαν.

B Μακ. 3,17

περικέχυτο γὰρ περὶ τὸν ἄνδρα δέος τι καὶ φρικασμὸς σώματος, δι' ὧν πρόδηλον ἐγένετο τοῖς θεωροῦσι τὸ κατὰ καρδίαν ἐνεστὸς ἄλγος.

B Μακ. 3,17

Εφαίνετο, ὡς εἴαν εἶχε περιχυθῇ γύρω ἀπὸ τὸν ἄνδρα ἓνα δέος, μία φρικίασις τοῦ σώματος, δια τῶν ὁποίων ἐγένετο φανερόν εἰς τὰ βλέμματα ἐκείνων, που τὸν ἐβλεπαν, ἡ βαθεῖα θλίψις που κατεῖχε τὴν καρδίαν του.

B Μακ. 3,18

οἱ δὲ ἐκ τῶν οἰκιῶν ἀγγελῶν ἐξεπήδων ἐπὶ πάνδημον ἱκετείαν, διὰ τὸ μέλλειν εἰς καταφρόνησιν ἔρχεσθαι τὸν τόπον.

B Μακ. 3,18

Οἱ κάτοικοι καθ' ὁμάδας ἐξεχύνοντο ἀπὸ τὰ σπίτια καὶ παρεκάλουν ὅλοι μαζὴ τὸν Θεόν, να μὴ ἐπιτρέψη καὶ βεβηλωθῇ καὶ καταφρονηθῇ ὁ ἱερός τόπος.

B Μακ. 3,19

ὑπεζωσμέναι δὲ ὑπὸ τοὺς μαστοὺς αἱ γυναῖκες σάκκους κατὰ τὰς ὁδοὺς ἐπλήθουν· αἱ δὲ κατάκλειστοι τῶν παρθένων, αἱ μὲν συνέτρεχον ἐπὶ τοὺς πυλῶνας, αἱ δὲ ἐπὶ τὰ τεῖχη, τινὲς δὲ διὰ τῶν θυρίδων διεξέκυπτον·

B Μακ. 3,19

Αἱ γυναῖκες εἶχαν ζωσθῇ καὶ εφορούσαν ὑπὸ τὸ στήθος

σάκκους εις ένδειξιν πένθους και εγέμισαν τους δρόμους. Αι δε παρθένοι, αι οποίαι έως τότε έμεναν κλεισμένοι εις τα σπίτια, έτρεχαν άλλαι μεν εις τας θύρας των οικιών των, άλλαι δε ανέβαιναν στους τοίχους των αυλών και μερικαί άλλαι έσκυβαν από τα παράθυρα.

B Μακ. 3,20 πᾶσαι δὲ προτείνουσαι τὰς χεῖρας εἰς τὸν οὐρανὸν ἐποιοῦντο τὴν λιτανείαν·

B Μακ. 3,20 Ολαι δε με ανυψωμένας τας χείρας προς τον ουρανόν έκαμναν θερμήν δέησιν προς τον Θεόν.

B Μακ. 3,21 ἐλεεῖν δ' ἦν τὴν τοῦ πλήθους παμμιγῇ πρόπτωσιν τὴν τε τοῦ μεγάλου διαγωνιῶντος ἀρχιερέως προσδοκίαν.

B Μακ. 3,21 Ητο δε άξιον ελέους και οίκτου, να βλέπη κανείς το γονατισμένον αυτό και συγκεχυμένον πλήθος, καθώς και τον φόβον και την εναγώνιον προσμονήν του αρχιερέως.

B Μακ. 3,22 οἱ μὲν οὖν ἐπεκαλοῦντο τὸν παντοκράτορα Θεὸν τὰ πεπιστευμένα τοῖς πεπιστευκόσι σῶα διαφυλάσσειν μετὰ πάσης ἀσφαλείας,

B Μακ. 3,22 Άλλοι από αυτούς ικέτευον τον παντοδύναμον Θεόν, να διαφυλάξη άθικτα και εις κάθε ασφάλειαν όσα είχαν κατατεθή στον ναόν.

B Μακ. 3,23 ὁ δὲ Ἡλιόδωρος τὸ διεγνωσμένον ἐπετέλει.

B Μακ. 3,23 Ο δε Ηλιόδωρος έθεσεν εις εφαρμογήν το προαποφασισμένον σχέδιόν του.

B Μακ. 3,24 αὐτόθι δὲ αὐτοῦ σὺν τοῖς δορυφόροις κατὰ τὸ γαζοφυλάκιον ἤδη παρόντος, ὁ τῶν πατέρων Κύριος καὶ πάσης ἐξουσίας δυνάστης ἐπιφάνειαν μεγάλην ἐποίησεν, ὥστε πάντας τοὺς κατοτολμήσαντας συνελθεῖν, καταπλαγέντας τὴν τοῦ Θεοῦ δύναμιν, εἰς ἔκλυσιν καὶ δειλίαν τραπήναι.

B Μακ. 3,24 Όταν δε ο Ηλιόδωρος μαζί με τους στρατιώτας δορυφόρους του ήλθε πλησίον του θησαυροφυλακίου, τότε ο Κυριος των πατέρων, ο παντοδύναμος Θεός έκαμε φοβερήν την

εμφάνισίν του, ώστε όλοι εκείνοι, που είχαν την θρασύτητα να εισέλθουν με τον Ηλιόδωρον στο θησαυροφυλάκιον, εκτυπήθησαν από την δύναμιν του Θεού και περιέπεσαν εις παράλυσιν και δειλίαν.

Β Μακ. 3,25 ὥφθη γάρ τις ἵππος αὐτοῖς φοβερὸν ἔχων τὸν ἐπιβάτην καὶ καλλίστη σαγῇ διακεκοσμημένος, φερόμενος δὲ ῥύδην ἐνέσεισε τῷ Ἡλιοδώρῳ τὰς ἐμπροσθίους ὀπλὰς· ὁ δὲ ἐπικαθήμενος ἐφαίνετο χρυσὴν πανοπλίαν ἔχων.

Β Μακ. 3,25 Διότι παρουσιάσθη εμπρός εις τα μάτια των ένας ἵππος, επάνω εις την ωραιότητα και πλουσίως κεκοσμημένην σαγὴν του οποιου εκάθητο ένας φοβερός ιππεύς. Ο ἵππος αυτός ωρμούσε εναντίον του Ηλιοδώρου και τον συνεκλόνιζε με τους δύο εμπροσθίους πόδας του. Ο δε ιππεύς, που εκάθητο επάνω εις αυτόν, εφαίνετο να ἔχη χρυσὴν πανοπλίαν.

Β Μακ. 3,26 ἄλλοι δὲ δύο προεφάνησαν αὐτῷ νεανίαι τῇ ῥώμῃ μὲν ἐκπρεπεῖς, κάλλιστοι δὲ τῇ δόξῃ, διαπρεπεῖς δὲ τὴν περιβολὴν, οἳ καὶ παραστάντες ἐξ ἐκατέρου μέρους ἐμαστίγουν αὐτὸν ἀδιαλείπτως, πολλὰς ἐπιρρίπτοῦντες αὐτῷ πληγὰς.

Β Μακ. 3,26 Συγχρόνως δε παρουσιάσθησαν εμπρός εις τον Ηλιόδωρον δύο νέοι με ακατανίκητον δύναμιν, ωραιότατοι κατά την εμφάνισιν, ενδεδυμένοι μεγαλοπρεπή απαστράπτουσαν στολήν, οι οποίοι εστάθησαν εκατέρωθεν από τον Ηλιόδωρον, τον εμαστίγωναν συνεχώς και του επροξένησαν πολλὰς πληγὰς.

Β Μακ. 3,27 ἄφνω δὲ πεσόντα πρὸς τὴν γῆν καὶ πολλῶ σκότει περιχυθέντα συναρπάσαντες καὶ εἰς φορεῖον ἐνθέντες

Β Μακ. 3,27 Ο Ηλιόδωρος ἔπεσεν ἑξαφνα κάτω εις την γην βυθισθεὶς εις πολὺ σκοτάδι. Οι ἄνθρωποι του περιβάλλοντός του τον ἤρπασαν και τον ἔθεσαν εις ἓνα φορεῖον.

Β Μακ. 3,28 τὸν ἄρτι μετὰ πολλῆς παραδρομῆς καὶ πάσης

δορυφορίας εἰς τὸ προειρημένον εἰσελθόντα
γαζοφυλάκιον ἔφερον ἀβοήθητον ἑαυτῷ καθεστῶτα,
φανερῶς τὴν τοῦ Θεοῦ δυναστείαν ἐπεγνωκότες.

B Μακ. 3,28 Καὶ ἔτσι τον ἄνθρωπον αὐτόν, ο ὁποῖος προ ολίγου εἶχεν
εἰσελθεῖ στο προειρημένον θησαυροφυλάκιον του ναοῦ
περιστοιχιζόμενος ἀπὸ συνοδοῦς καὶ ἀπὸ ἄνδρας
οπλισμένους, τον μετέφεραν τώρα εἰς τέτοιαν κατάστασιν,
ὥστε να του εἶναι ἀδύνατον να βοηθήσῃ τον εαυτόν του.
Ἐτσι δε αὐτός καὶ οἱ περὶ αὐτόν ἐγνώρισαν κατὰ ἓνα τρόπον
ολοφάνερον την δύναμιν του Θεοῦ.

B Μακ. 3,29 καὶ ὁ μὲν διὰ τὴν θείαν ἐνέργειαν ἄφωνος καὶ πάσης
ἐστερημένος ἐλπίδος καὶ σωτηρίας ἔρριπτο,

B Μακ. 3,29 Καὶ ο μὲν Ἡλιόδωρος χάρις εἰς την θαυματουργικὴν θείαν
αὐτὴν ἐνέργειαν κατέκειτο ἄφωνος, χωρὶς καμμίαν ἐλπίδα
σωτηρίας.

B Μακ. 3,30 οἱ δὲ τὸν Κύριον εὐλόγουν τὸν παραδοξάζοντα τὸν
ἑαυτοῦ τόπον, καὶ τὸ μικρῷ πρότερον δέους καὶ
ταραχῆς γέμον ἱερὸν τοῦ παντοκράτορος ἐπιφανέντος
Κυρίου χαρᾶς καὶ εὐφροσύνης ἐπεπλήρωτο.

B Μακ. 3,30 Οἱ δε Ἰουδαῖοι ὑμνολογοῦσαν τον Κυριον, ο ὁποῖος εἶχε
δοξάσει τον ἱερὸν τόπον. Καὶ ο ἱερός ναός, ο ὁποῖος προ
ολίγου ἦτο γεμάτος φόβον καὶ ταραχήν, με την
θαυματουργικὴν ἐμφάνισιν του παντοδυνάμου Κυρίου
εγέμισε χαρὰν καὶ ευφροσύνην.

B Μακ. 3,31 ταχὺ δὲ τινες τῶν τοῦ Ἡλιοδώρου συνήθων ἠξίουσαν τὸν
Ὀνίαν ἐπικαλέσασθαι τὸν Ὑψιστον καὶ τὸ ζῆν
χαρίσασθαι τῷ παντελῶς ἐν ἐσχάτῃ πνοῇ κειμένῳ.

B Μακ. 3,31 Ἀμέσως δε μερικοὶ ἀπὸ την συνοδείαν του Ἡλιοδώρου
παρεκάλεσαν θερμῶς τον Ονίαν να προσευχηθῇ προς τον
Ὑψιστον να χαρίσῃ την ζωὴν στον πνέοντα τα λοισθία
Ἡλιόδωρον.

B Μακ. 3,32 ὕποπτος δὲ γενόμενος ὁ ἀρχιερεὺς, μήποτε διάληψιν ὁ

βασιλεὺς σχῆ κακουργίαν τινὰ περὶ τὸν Ἡλιόδωρον ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων συντετελέσθαι, προσήγαγε θυσίαν ὑπὲρ τῆς τοῦ ἀνδρὸς σωτηρίας.

B Μακ. 3,32 Ο ἀρχιερεὺς, ἐπειδὴ ὑπωπτεύθη, μήπως τυχόν ὁ βασιλεὺς νομίση ὅτι ἐγίνε κανένα ἐγκλημα ἐναντίον τοῦ Ἡλιοδώρου ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων, προσέφερε θυσίαν δια τὴν σωτηρίαν τοῦ ἀνθρώπου ἐκείνου.

B Μακ. 3,33 ποιουμένου δὲ τοῦ ἀρχιερέως τὸν ἱλασμόν, οἱ αὐτοὶ νεανῖαι πάλιν ἐνεφάνησαν τῷ Ἡλιοδώρῳ ἐν ταῖς αὐταῖς ἐσθήσεσιν ἐστολισμένοι καὶ στάντες εἶπον· πολλὰς τῷ Ὀνίᾳ τῷ ἀρχιερεῖ χάριτας ἔχε, διὰ γὰρ αὐτὸν σοὶ κεχάρισται τὸ ζῆν ὁ Κύριος·

B Μακ. 3,33 Καθ' ὃν δε χρόνον ὁ ἀρχιερεὺς προσέφερε τὴν ἐξιλαστήριον θυσίαν, παρουσιάσθησαν στὸν Ἡλιόδωρον οἱ ἴδιοι νεανῖαι στολισμένοι με τὰς ἰδίας λαμπρὰς στολὰς καὶ ὀρθοὶ κοντὰ τοῦ τοῦ εἶπαν· “να εὐχαριστῇς τὸν ἀρχιερέα, διότι χάριν αὐτοῦ ὁ Θεὸς σου ἐχάρισε τὴν ζωὴν.

B Μακ. 3,34 σὺ δὲ ὑπ' αὐτοῦ μεμαστιγώμενος διάγγελλε πᾶσι τὸ μεγαλεῖον τοῦ Θεοῦ κράτος. ταῦτα δὲ εἰπόντες ἀφανεῖς ἐγένοντο.

B Μακ. 3,34 Σὺ δέ, ὁ ὁποῖος δια τὴν ἀσέβειάν σου ἐμαστιγώθης ἀπὸ τοῦ Θεοῦ, να διακηρύξης εἰς ὅλους τὴν ἀκατανίκητον δύναμιν τοῦ Θεοῦ”. Αὐτὰ δε αφοῦ εἶπαν οἱ νεανῖαι ἐξηφανίσθησαν.

B Μακ. 3,35 ὁ δὲ Ἡλιόδωρος θυσίαν ἀνενέγκας τῷ Κυρίῳ καὶ εὐχὰς μεγίστας εὐξάμενος τῷ τὸ ζῆν περιποιήσαντι καὶ τὸν Ὀνίαν ἀποδεξάμενος, ἀνεστρατοπέδευσε πρὸς τὸν βασιλέα.

B Μακ. 3,35 Ὁ Ἡλιόδωρος προσέφερε τότε θυσίαν πρὸς τὸν Θεόν, ἔκαμε μεγάλα τάματα στὸν Θεόν, ὁ ὁποῖος τοῦ ἐχάρισε τὴν ζωὴν, ἐχαιρέτησε φιλικώτατα τὸν Ὀνίαν καὶ ἐπανήλθε με τοὺς στρατιώτας τοῦ πρὸς τὸν βασιλέα.

B Μακ. 3,36 ἐξεμαρτύρει δὲ πᾶσιν ἅπερ ἦν ὑπ' ὅψιν τεθεαμένος

ἔργα τοῦ μεγίστου Θεοῦ.

- B Μακ. 3,36 Διεκήρηττε δε και διεβεβαίωνε εις όλους τα ἔργα του μεγίστου Θεοῦ, τα οποία ε*χεν ἴδει με τα ἴδια του τα μάτια.
- B Μακ. 3,37 τοῦ δὲ βασιλέως ἐπερωτήσαντος τὸν Ἡλιόδωρον ποιὸς τοῖς εἴη ἐπιτήδειος ἔτι ἅπαξ διαπεμφθῆναι εἰς Ἱεροσόλυμα, ἔφησεν·
- B Μακ. 3,37 Οταν δε βασιλεὺς ηρώτησε τον Ηλιόδωρον ποιὸς τάχα εἶναι ἱκανός, δια να τον στείλῃ ἀκόμη μίαν φοράν εις την Ἱερουσαλήμ, ο Ηλιόδωρος ἀπήντησεν·
- B Μακ. 3,38 εἴ τινα ἔχεις πολέμιον ἢ πραγμάτων ἐπίβουλον, πέμψον αὐτὸν ἐκεῖ, καὶ μεμαστιγωμένον αὐτὸν προσδέξῃ, ἐάν περ καὶ διασωθεῖ, διὰ τὸ περὶ τὸν τόπον ἀληθῶς εἶναι τινα Θεοῦ δύναμιν·
- B Μακ. 3,38 “εάν ἔχεις κανένα εχθρόν η κανένα ἐπίβουλον ἄνθρωπον, στείλῃ τον ἐκεῖ και θα τον δεχθῇς μαστιγωμένον, ἐάν βέβαια κατωρθώσῃ και διασωθῇ. Διότι γύρω ἀπὸ τον ἱερόν ἐκείνον τόπον ὑπάρχει ἡ δύναμις του Θεοῦ.
- B Μακ. 3,39 αὐτὸς γὰρ ὁ τὴν κατοικίαν ἐπουράνιον ἔχων, ἐπόπτης ἐστὶ καὶ βοηθὸς ἐκείνου τοῦ τόπου καὶ τοὺς παραγινομένους ἐπὶ κακῶσει τύπτων ἀπόλλυσι.
- B Μακ. 3,39 Διότι ο Θεός, ο οποίος ὡς οἶκον του ἔχει τον ουρανόν, ἐπιβλέπει και προστατεύει τον τόπον ἐκείνον. Εκείνους δε που θα πλησιάσουν τον τόπον με ἀσεβεῖς και κακὰς διαθέσεις, τοὺς κτυπᾷ και τοὺς θανατώνει”.
- B Μακ. 3,40 καὶ τὰ μὲν κατὰ Ἡλιόδωρον καὶ τὴν τοῦ γαζοφυλακίου τήρησιν οὕτως ἐχώρησεν.
- B Μακ. 3,40 Ἐτσι ἐξελίχθησαν τα γεγονότα, τα ἀφορώντα τον Ηλιόδωρον και την διατήρησιν του γαζοφυλακίου του ναοῦ.

- B Μακ. 4,1 Ὁ δὲ προειρημένος Σίμων, ὁ τῶν χρημάτων καὶ τῆς πατρίδος ἐνδείκτης γεγονώς, ἐκακολόγει τὸν Ὀνίαν, ὡς αὐτός τε εἶη τὸν Ἡλιόδωρον ἐπισεσικῶς καὶ τῶν κακῶν δημιουργὸς καθεστηκώς,
- B Μακ. 4,1 Ο προαναφερθεῖς Σίμων, ο προδότης των ιερῶν χρημάτων και της πατρίδος του, εσυκοφαντούσε τον Ονίαν, ὅτι τάχα αὐτός εἶχε συγκλονίσει τον Ηλιόδωρον και υπηρξεν ο δημιουργὸς ὅλων αὐτῶν των κακῶν.
- B Μακ. 4,2 καὶ τὸν εὐεργέτην τῆς πόλεως καὶ τὸν κηδεμόνα τῶν ὁμοεθνῶν καὶ ζηλωτὴν τῶν νόμων ἐπίβουλον τῶν πραγμάτων ἐτόλμα λέγειν.
- B Μακ. 4,2 Ετσι δε τον ευεργέτην της πόλεως, τον προστάτην ὅλων των ὁμοεθνῶν του Ιουδαίων, τον ζηλωτὴν των θείων νόμων, ετολμούσε να τον κατηγορή ὡς ἐπίβουλον και εχθρόν του ἔθνους.
- B Μακ. 4,3 τῆς δὲ ἔχθρας ἐπὶ τοσοῦτον προβαινούσης, ὥστε καὶ διὰ τινος τῶν ὑπὸ τοῦ Σίμωνος δεδοκιμασμένων φόνους συντελεῖσθαι,
- B Μακ. 4,3 Η ἐχθρα αὐτὴ του Σίμωνος επροχώρησε μέχρι τοιοῦτου σημείου, ὥστε ἀπὸ κάποιον εκ των οπαδῶν του Σίμωνος να διαπραχθὸν και φόνοι.
- B Μακ. 4,4 συνορῶν ὁ Ὀνίας τὸ χαλεπὸν τῆς φιλονεικίας καὶ Ἀπολλώνιον τὸν Μενεσθέως τὸν Κοίλης Συρίας καὶ Φοινίκης στρατηγὸν συναύξοντα τὴν κακίαν τοῦ Σίμωνος,
- B Μακ. 4,4 Ο Ονίας βλέπων τότε πόσον επιβλαβὴς ἦτο η φιλονεικία αὐτὴ του Σίμωνος, και ὅτι ο Απολλώνιος, ο υἱὸς του Μενεσθέως, στρατηγὸς της Κοίλης Συρίας και Φοινίκης, ἐνίσχυε την κακίαν αὐτὴν του Σίμωνος,
- B Μακ. 4,5 πρὸς τὸν βασιλέα διεκομίσθη οὐ γινόμενος τῶν πολιτῶν κατήγορος, τὸ δὲ συμφέρον κοινῇ καὶ κατ' ἰδίαν παντὶ τῷ πλήθει σκοπῶν·

- B Μακ. 4,5 ἦλθε προς τον βασιλέα, ὄχι δια να κατηγορήση τους συμπολίτας του, ἀλλὰ με τον σκοπὸν να φροντίσῃ δια το κοινὸν συμφέρον και δια το συμφέρον ενός εκάστου ἀπὸ τον λαόν.
- B Μακ. 4,6 ἑώρα γὰρ ἄνευ βασιλικῆς προνοίας ἀδύνατον εἶναι τυχεῖν εἰρήνης ἔτι τὰ πράγματα καὶ τὸν Σίμωνα παῦλαν οὐ ληψόμενον τῆς ἀνοίας.
- B Μακ. 4,6 Διότι ἐβλεπεν, ὅτι χωρὶς την ἐπέμβασιν του βασιλέως ἦτο ἀδύνατον να ειρηνεύσουν τα πράγματα, και ὅτι ο Σίμων δεν θα εσταματούσε την παράφρονα κακότητά του.
- B Μακ. 4,7 Μεταλλάξαντος δὲ τὸν βίον Σελεύκου καὶ παραλαβόντος τὴν βασιλείαν Ἀντιόχου τοῦ προσαγορευθέντος Ἐπιφανοῦς, ὑπενόθευσεν Ἰάσων ὁ ἀδελφὸς Ὀνίου τὴν ἀρχιερωσύνην,
- B Μακ. 4,7 Ἀλλὰ, ὅταν ἀπέθανεν ο Σέλευκος και παρέλαβε την βασιλείαν ο Αντίοχος ο επονομασθεὶς Επιφανής, ο Ιάσων ο ἀδελφὸς του Ονίου ηθέλησε να αρπάσῃ με παράνομα μέσα την ἀρχιερωσύνην.
- B Μακ. 4,8 ἐπαγγειλάμενος τῷ βασιλεῖ δι' ἐντεύξεως ἀργυρίου τάλαντα ἐξήκοντα πρὸς τοῖς τριακοσίοις καὶ προσόδου τινὸς ἄλλης τάλαντα ὀγδοήκοντα.
- B Μακ. 4,8 Εἰς μίαν προς τον σκοπὸν τούτον συνάντησίν του με τον βασιλέα ο Ιάσων υπεσχεθη εἰς αὐτόν να του δώσῃ τριακόσια ἐξήκοντα τάλαντα ἀργυρίου και ἀλλὰ ὀγδοήκοντα τάλαντα ἀπὸ ἄλλην τινὰ πρόσοδον.
- B Μακ. 4,9 πρὸς δὲ τούτοις ὑπισχνεῖτο καὶ ἕτερα διαγράψαι πεντήκοντα πρὸς τοῖς ἑκατόν, ἐὰν συγχωρηθῇ διὰ τῆς ἐξουσίας αὐτοῦ γυμνάσιον καὶ ἐφηβεῖον αὐτῷ συστήσασθαι καὶ τοὺς ἐν Ἱεροσολύμοις Ἀντιοχεῖς ἀναγράψαι.
- B Μακ. 4,9 Ἐπὶ πλέον δε υπεσχεθη γραπτῶς να δώσῃ και ἄλλα ἑκατόν πεντήκοντα τάλαντα, ἐὰν του δοθῇ το δικαίωμα να

εγκαταστήση με ιδικήν του εξουσίαν γυμναστήριον και εφηβειον εις την Ιερουσαλήμ και να εγγράψη τους κατοίκους της Ιερουσαλήμ ως πολίτας της Αντιοχείας.

B Μακ. 4,10 ἐπινεύσαντος δὲ τοῦ βασιλέως καὶ τῆς ἀρχῆς κρατήσας, εὐθέως ἐπὶ τὸν Ἑλληνικὸν χαρακτῆρα τοὺς ὁμοφύλους μετῆγε

B Μακ. 4,10 Ο βασιλεύς συγκατετέθη εις ὅλας αὐτάς τας προτάσεις. Ο Ἰάσων ἐγένε κύριος πλέον της εξουσίας και ἤρχισεν ἀμέσως να εισάγη τα ἑλληνικά ἥθη και ἔθιμα στους ὁμοεονεῖς του Ἰουδαίους.

B Μακ. 4,11 καὶ τὰ κείμενα τοῖς Ἰουδαίοις φιλάνθρωπα βασιλικά διὰ Ἰωάννου τοῦ πατρὸς Εὐπολέμου, τοῦ ποιησαμένου τὴν πρεσβείαν ὑπὲρ φιλίας καὶ συμμαχίας πρὸς τοὺς Ῥωμαίους, παρῶσατο. καὶ τὰς μὲν νομίμους καταλύων πολιτείας, παρανόμους ἐθισμοὺς ἐκαίνιζεν·

B Μακ. 4,11 Ἠκύρωσε την ἀτέλειαν, την οποίαν οι βασιλεῖς ἀπὸ φιλάνθρωπα αἰσθήματα εἶχον παραχωρήσει στους Ἰουδαίους με τας ἐνεργείας Ἰωάννου του πατρὸς του Εὐπολέμου, ο οποίος εἶχεν ἀποσταλή ως πρεσβευτὴς δια την σύναψιν συμμαχίας με τους Ῥωμαίους. Ο Ἰάσων, κατέλυε τους καθιερωμένους νόμους της πολιτείας και εἰσήγε νέας συνηθείας ἀντιθέτους πρὸς τον νόμον του Θεοῦ.

B Μακ. 4,12 ἀσμένως γὰρ ὑπ' αὐτὴν τὴν ἀκρόπολιν γυμνάσιον καθίδρυσε καὶ τοὺς κρατίστους τῶν ἐφήβων ὑποτάσσων ὑπὸ πέτασον ἤγεν.

B Μακ. 4,12 Διότι ἀδιαφορὼν δια την Ἱεροσολίαν με πολλὴν ευχαρίστησιν και προθυμίαν ἐφρόντισε να κτισθῇ εις τας ὑπώρειας της ἀκροπόλεως γυμναστήριον δια τους ευγενοὺς καταγωγῆς Ἰουδαίους νέους, τους οποίους και ἠνάγκαζε να φοροῦν εἰδωλολατρικὸν πῖλον.

B Μακ. 4,13 ἦν δ' οὕτως ἀκμὴ τις Ἑλληνισμοῦ καὶ πρόσβασις

ἄλλοφυλισμοῦ διὰ τὴν τοῦ ἄσεβοῦς καὶ οὐκ ἀρχιερέως
Ἰάσωνος ὑπερβάλλουσιν ἀναγνείαν,

B Μακ. 4,13 Ἦτο δε τόσον μεγάλη ἡ ἀκμή του ἐξελληνισμοῦ, τῆς
εἰδωλολατρικῆς ἐκτροπῆς καὶ ἡ φορὰ πρὸς τὰς συνηθείας
τῶν ἀλλοφύλων ἐξ αἰτίας τῆς μεγάλης διαφθορᾶς του
ἀσεβοῦς Ἰάσωνος, ὁ ὁποῖος δὲν ἦτο ἀρχιερεὺς,

B Μακ. 4,14 ὥστε μηκέτι περὶ τὰς τοῦ θυσιαστηρίου λειτουργίας
προθύμους εἶναι τοὺς ἱερεῖς, ἀλλὰ τοῦ μὲν ναοῦ
καταφρονοῦντες καὶ τῶν θυσιῶν ἀμελοῦντες ἔσπευδον
μετέχειν τῆς ἐν παλαίστρᾳ παρανόμου χορηγίας μετὰ
τὴν τοῦ δίσκου πρόκλησιν,

B Μακ. 4,14 ὥστε καὶ οἱ ἱερεῖς δὲν ἐδείκνυν κανένα πλεόν ζήλον διὰ τὴν
υπηρεσίαν του θυσιαστηρίου. Ἀλλὰ καταφρονοῦσαν τον
ναόν καὶ παραμελοῦσαν τὰς ἱεράς θυσίας καὶ ἔσπευδαν νὰ
λάβουν μέρος εἰς τὰ ἐν τῇ παλαίστρᾳ ἀγωνίσματα, τὰ
ἀπαγορευομένα ἀπὸ τον νόμον του Θεοῦ, ἀμέσως μόλις
εσήμενεν ὁ δίσκος τὸ προσκλητήριον.

B Μακ. 4,15 καὶ τὰς μὲν πατρώους τιμὰς ἐν οὐδενὶ τιθέμενοι, τὰς δὲ
Ἑλληνικὰς δόξας καλλίστας ἡγούμενοι.

B Μακ. 4,15 Καὶ τοὺς μὲν πατροπαραδότους τιμίους νόμους εἰς οὐδὲν
υπελόγιζαν, τὰς δὲ ἑλληνικὰς ἀντιλήψεις καὶ συνήθειας
ἀρίστας ἐθεωροῦσαν.

B Μακ. 4,16 ὧν χάριν περιέσχεν αὐτοὺς χαλεπὴ περίστασις, καὶ ὧν
ἐζήλουν τὰς ἀγωγὰς καὶ καθάπαν ἤθελον ἐξομοιοῦσθαι,
τούτους πολεμίους καὶ τιμωρητὰς ἔσχον·

B Μακ. 4,16 Ἐξ αἰτίας τῶν ἐκτροπῶν τῶν αὐτῶν περιεκύκλωσαν καὶ
κατέλαβαν αὐτοὺς ὀδυνηραὶ συμφοραί, καὶ ἐκείνους, τῶν
οποίων ἐθαύμαζαν τὴν ζωὴν καὶ πολιτείαν καὶ πρὸς τοὺς
οποίους ἤθελον ἐξ ὁλοκλήρου νὰ ἐξομοιωθῶν, τοὺς εἶχαν
τώρα ἐχθροὺς καὶ τιμωροὺς.

B Μακ. 4,17 ἄσεβεῖν γὰρ εἰς τοὺς θείους νόμους οὐ ῥάδιον, ἀλλὰ
ταῦτα ὁ ἀκόλουθος καιρὸς δηλώσει.

- B Μακ. 4,17 Διότι δεν είναι δυνατόν, να καταπατή κανείς ασεβώς τους
θείους νόμους ατιμωρητί. Αλλά αυτό θα το αποδείξουν αι
περιστάσεις, αι οποίαι θα ακολουθήσουν.
- B Μακ. 4,18 άγομένου δὲ πενταετηρικοῦ ἀγῶνος ἐν Τύρῳ καὶ τοῦ
βασιλέως παρόντος,
- B Μακ. 4,18 Καθ' ὃν χρόνον οἱ Συροὶ εἴρταζον τὸν ἀνὰ πενταετίαν
ἀγῶνα ἐν Τυρῷ καὶ παρίστατο καὶ ὁ βασιλεὺς,
- B Μακ. 4,19 ἀπέστειλεν Ἰάσων ὁ μιάρὸς θεωροὺς ἀπὸ Ἱεροσολύμων
Ἀντιοχεῖς ὄντας παρακομίζοντας ἀργυρίου δραχμὰς
τριακοσίας εἰς τὴν τοῦ Ἡρακλέους θυσίαν, ἃς καὶ
ἤξιωσαν οἱ παρακομίσαντες μὴ χρῆσθαι πρὸς θυσίαν διὰ
τὸ μὴ καθήκειν, εἰς ἑτέραν δὲ καταθέσθαι δαπάνην.
- B Μακ. 4,19 ὁ μιάρὸς αὐτὸς Ἰάσων ἀπέστειλε ἀπὸ τοῦ Ἱεροσόλυμα θεατὰς
πολίτας τῆς Ἀντιοχείας, δια να παρακολουθήσουν τὴν
εορτήν. Αὐτοὶ ἔφεραν μαζὴ τῶν καὶ τριακοσίας ἀργυρὰς
δραχμὰς, προοριζομένας δια τὴν θυσίαν πρὸς τὸν Ἡρακλῆν.
Εζήτησαν ὁμως οἱ φέροντες αὐτὰ να μὴ χρησιμοποιηθοῦν
δια τὴν θυσίαν τοῦ Ἡρακλέους, διότι δὲν ἦτο πρέπον ἀλλὰ
να διατεθοῦν εἰς ἄλλας δαπάνας.
- B Μακ. 4,20 ἔπεσεν οὖν ταῦτα διὰ μὲν τὸν ἀποστείλαντα εἰς τὴν τοῦ
Ἡρακλέους θυσίαν, ἔνεκεν δὲ τῶν παρακομιζόντων εἰς
τὰς τῶν τριήρων κατασκευὰς.
- B Μακ. 4,20 Ἐτσι αἱ τριακόσαι δραχμαί, αἱ οποίαι ὑπὸ τοῦ Ἰάσωνος που
τας ἀπέστειλε προωρίζοντο δια τὴν θυσίαν πρὸς τιμὴν τοῦ
Ἡρακλέους, ἐχρησιμοποιήθησαν ἀπὸ ἐκείνους που τας
ἔφεραν σύμφωνα με τὴν ἐπιθυμίαν τῶν δια τὴν κατασκευὴν
πολεμικῶν πλοίων.
- B Μακ. 4,21 ἀποσταλέντος δὲ εἰς Αἴγυπτον Ἀπολλωνίου τοῦ
Μενεσθέως διὰ τὰ πρωτοκλίσια Πτολεμαίου τοῦ
Φιλομήτορος Βασιλέως, μεταλαβὼν Ἀντίοχος ἀλλότριον
αὐτὸν τῶν αὐτῶν γεγονέναι πραγμάτων, τῆς καθ'
αὐτὸν ἀσφαλείας ἐφρόντιζεν· ὅθεν εἰς Ἰόππην

παραγενόμενος κατήντησεν εἰς Ἱεροσόλυμα.

Β Μακ. 4,21

Οταν δε ο υἱὸς του Μενεσθέως ο Απολλώνιος εἶχεν αποσταλὴ εἰς την Αἴγυπτον, δια να παραστή εἰς την ενθρόνισιν του βασιλέως Πτολεμαίου του Φιλομήτορος, ο Αντίοχος πληροφορηθεὶς ὅτι ο βασιλεὺς αὐτὸς δεν επεδοκίμαζε τας πράξστου, εφρόντισε να εἶναι ασφαλῆς ἀπέναντί του. Οθεν μετέβη εἰς την Ἰόππην και κατόπιν ἐφθασεν εἰς την Ἱερουσαλήμ.

Β Μακ. 4,22

μεγαλοπρεπῶς δὲ ὑπὸ τοῦ Ἰάσωνος καὶ τῆς πόλεως παραδεχθεὶς, μετὰ δαδουχίας καὶ βοῶν εἰσπεπόρευται, εἴθ' οὕτως εἰς τὴν Φοινίκην κατεστρατοπέδευσε.

Β Μακ. 4,22

Εκεῖ δε ἐγένε δεκτὸς με κάθε μεγαλοπρέπειαν ἀπὸ τον Ἰάσωνα και τους κατοίκους της πόλεως, εἰσήλθεν εἰς την πόλιν με λαμπαδηφορίας και ζητωκραυγὰς των πολιτῶν. Κατόπιν ἦλθε και εστρατοπέδευσεν εἰς την Φοινίκην.

Β Μακ. 4,23

μετὰ δὲ τριετῇ χρόνον ἀπέστειλεν Ἰάσων Μενέλαον, τὸν τοῦ προσημαιομένου Σίμωνος ἀδελφόν, παρακομίζοντα τὰ χρήματα τῷ βασιλεῖ καὶ περὶ πραγμάτων ἀναγκαίων ὑπομνηματισμοὺς τελέσοντα.

Β Μακ. 4,23

Μετὰ πάροδον τριῶν ετῶν ο Ἰάσων ἐστειλε τον Μενέλαον, ἀδελφόν του προμνημονευθέντος Σιμωνος, δια να φέρη στον βασιλέα τα χρήματα και να εκθέσῃ προς αὐτόν την ἀνάγκην εκτελέσεως ἐπειγόντων ἐργῶν.

Β Μακ. 4,24

ὁ δὲ συσταθεὶς τῷ βασιλεῖ καὶ δοξάσας αὐτόν τῷ προσώπῳ τῆς ἐξουσίας, εἰς ἑαυτόν κατήντησε τὴν ἀρχιερωσύνην, ὑπερβαλὼν τὸν Ἰάσωνα τάλαντα ἀργυρίου τριακόσια.

Β Μακ. 4,24

Ο Μενέλαος δεόντως συνεστήθη στον βασιλέα και παρουσίασε τον εαυτόν του ως πρόσωπον μεγάλης αξίας, ἔτσι δε ἐπέτυχε δια τον εαυτόν του την ἀρχιερωσύνην, αφοῦ ἔδωσε τριάκοντα ἀργυρά τάλαντα περισσότερα ἀπὸ ἐκεῖνα τα ὁποῖα εἶχε προσφέρει ο Ἰάσων.

- B Μακ. 4,25 λαβὼν δὲ τὰς βασιλικὰς ἐντολὰς παρεγένετο, τῆς μὲν ἀρχιερωσύνης οὐδὲν ἄξιον φέρων, θυμούς δὲ ὠμοῦ τυράννου καὶ θηρὸς βαρβάρου ὀργὰς ἔχων.
- B Μακ. 4,25 Ἐτσι δε ἐπῆρεν αὐτὸς ἀπὸ τον βασιλέα την ἐντολὴν δια την ἀνάληψιν της ἀρχιερωσύνης και ἦλθεν εἰς την Ἱερουσαλήμ, χωρὶς τίποτε το ἄξιον της ἀρχιερωσύνης να ἔχη, ἔφερεν ὁμως εἰς την καρδίαν του θυμὸν σκληροῦ τυράννου και οργὴν ἀγρίου θηρίου.
- B Μακ. 4,26 καὶ ὁ μὲν Ἰάσων ὁ τὸν ἴδιον ἀδελφὸν ὑπονοθεύσας, ὑπονοθευθεὶς ὑφ' ἑτέρου, φυγὰς εἰς τὴν Ἀμμανίτιν χώραν συνήλαστο.
- B Μακ. 4,26 Καὶ ὁ μὲν Ἰάσων, ὁ ὁποῖος προηγουμένως εἶχεν ἐξαπατήσει τον ἀδελφὸν του, τὴν ἀρὰν δε ἐξηπατήθη ἀπὸ ἄλλον, κατέφυγε πρόσφυξ εἰς τὴν χώραν των Ἀμμανιτῶν.
- B Μακ. 4,27 ὁ δὲ Μενέλαος τῆς μὲν ἀρχῆς ἐκράτει, τῶν δὲ ἐπηγγελμένων τῷ βασιλεῖ χρημάτων οὐδὲν εὐτάκνει· ποιουμένου δὲ τὴν ἀπαίτησιν Σωστράτου τοῦ τῆς ἀκροπόλεως ἐπάρχου,
- B Μακ. 4,27 Ὁ δε Μενέλαος ἐπέτυχεν νὰ πάρῃ εἰς τὰ χέρια του τὴν ἐξουσίαν. Ἀλλὰ δὲν κατέβαλε τίποτε ἀπὸ τὰ χρήματα, τὰ ὁποῖα εἶχεν υποσχεθῇ στον βασιλέα. Ὁ Σωστράτος ὁμως, ὁ διοικητὴς τῆς ἀκροπόλεως Ἱερουσαλήμ, υπενθύμιζεν στον Μενέλαον καὶ ἀπαιτοῦσε τὴν καταβολὴν των χρημάτων,
- B Μακ. 4,28 πρὸς τοῦτον γὰρ ἦν ἡ τῶν φόρων πρᾶξις, δι' ἣν αἰτίαν οἱ δύο ὑπὸ τοῦ βασιλέως προσεκλήθησαν,
- B Μακ. 4,28 διότι εἰς αὐτὸν εἶχεν ἀνατεθῇ ἡ εἰσπραξις των φόρων. Δια τοῦτο ἐκλήθησαν καὶ οἱ δυο ἐνώπιον του βασιλέως.
- B Μακ. 4,29 καὶ ὁ μὲν Μενέλαος ἀπέλιπε τῆς ἀρχιερωσύνης διάδοχον Λυσίμαχον τὸν ἑαυτοῦ ἀδελφόν, Σώστρατος δὲ Κράτητα τὸν ἐπὶ τῶν Κυπρίων.
- B Μακ. 4,29 Ὁ Μενέλαος ἀφῆκεν ὡς ἀντικαταστάτην του εἰς τὴν ἀρχιερωσύνην τον ἀδελφὸν του Λυσίμαχον, ὁ δε Σωστράτος

ως αντικαταστάτην του εις την διοίκησιν της ακροπόλεως
τον Κράτητα διοικητήν των Κυπρίων.

B Μακ. 4,30 τοιούτων δὲ συνεστηκότων, συνέβη Ταρσεῖς καὶ
Μαλλώτας στασιάζειν διὰ τὸ Ἀντιοχίδι τῇ παλλακῇ τοῦ
βασιλέως ἐν δωρεᾷ δεδόσθαι.

B Μακ. 4,30 Ἐνῶ αὐτὰ συνέβαιναν, οἱ κάτοικοι της Ταρσοῦ καὶ της
Μαλλώτας επανεστάτησαν, διότι αἱ δύο αὐταὶ πόλεις εἶχαν
δοθῇ ἀπὸ τον βασιλέα ως δῶρον εις την Αντιοχίδα την
παλλακὴν του.

B Μακ. 4,31 θᾶπτον οὖν ὁ βασιλεὺς ἦκε καταστεῖλε τὰ πράγματα,
καταλιπὼν τὸν διαδεχόμενον Ἀνδρόνικον τῶν ἐν
ἀξιώματι κειμένων.

B Μακ. 4,31 Ο βασιλεὺς ἐπῆλθε ταχέως, δια να καταστεῖλῃ την
επανάστασιν καὶ ἀφῆκεν ως αντικαταστάτην του τον
Ἀνδρόνικον, ἓνα ἀπὸ τους ἐπισήμους ἀξιωματοῦχους του.

B Μακ. 4,32 νομίσας δὲ ὁ Μενέλαος εἰληφέναι καιρὸν εὐφυῆ,
χρυσώματά τινα τῶν τοῦ ἱεροῦ νοσφισάμενος
ἐχαρίσατο τῷ Ἀνδρονίκῳ καὶ ἕτερα ἐτύγχανε πεπρακῶς
εἰς τε Τύρον καὶ τὰς κύκλῳ πόλεις.

B Μακ. 4,32 Ο Μενέλαος ἐνόμισεν ὅτι εἶναι πρόσφορος ἡ περίστασις δια
την υπόθεσίν του καὶ ἀφῆρεσεν ἀπὸ τον ναὸν μερικὰ χρυσὰ
δοχεῖα, καὶ ἓνα μέρος ἔδωκεν στον Ἀνδρόνικον, τα δε ἄλλα
επώλησε εις την Τυρον καὶ εις τας γύρω ἀπὸ αὐτὴν πόλεις.

B Μακ. 4,33 ἃ καὶ σαφῶς ἐπεγνωκῶς ὁ Ὀνίας, παρήλεγχεν
ἀποκεχωρηκῶς εἰς ἄσυλον τόπον ἐπὶ Δάφνης τῆς πρὸς
Ἀντιόχειαν κειμένης.

B Μακ. 4,33 Ο Ονίας, ὅταν ἔμαθε σαφῶς την νέαν αὐτὴν ιεροσυλίαν του
Μενελάου, τον ἐπέπληξε δριμύτατα, αφοῦ προηγουμένως
εἶχε καταφύγει εις ἀσφαλὴ ἀπαραβίαστον ιερὸν τόπον, εις
την Δαφνην, ἡ ὁποία εὐρίσκετο πλησίον της Αντιοχείας.

B Μακ. 4,34 ὅθεν ὁ Μενέλαος λαβὼν ἰδίᾳ τὸν Ἀνδρόνικον, παρεκάλει
χειρῶσασθαι τὸν Ὀνίαν. ὁ δὲ παραγενόμενος ἐπὶ τὸν

Ὀνίαν καὶ πεισθεὶς ἐπὶ δόλῳ καὶ δεξιᾷ μεθ' ὄρκων
δούς, καίπερ ἐν ὑποψίᾳ κείμενος, ἔπεισεν ἐκ τοῦ
ἀσύλου προελθεῖν, ὃν καὶ παραχρῆμα παρέκλεισεν οὐκ
αἰδεσθεὶς τὸ δίκαιον.

B Μακ. 4,34 Δια τοῦτο την ασφάλειάν του επιδιώκων και ο Μενέλαος
επέτυχε να κερδίση υπέρ εαυτοῦ τον Ανδρόνικον, τον
οποῖον και παρεκάλει να φονεύση τον Ονίαν. Ο Ανδρόνικος
ἦλθεν εις την Δαφνην πλησίον του Ονίου. Επείσθη να
επιδιώξη την επιτυχίαν του σκοποῦ του με τρόπον δόλιον.
Ετεινε λοιπόν προς αὐτόν την δεξιάν και του ωρκίσθη
φιλίαν. Ο Ανδρόνικος, αν και εἶχε πεισθῇ δια την αθωότητα
του Ονίου, τον ἔπεισε να ἐξέλθῃ ἀπὸ τον απαραβίαστον
ιερόν τόπον. Αμέσως δε και τον εφόνευσε και κατεπάτησεν
ἔτσι κάθε θεῖον και ανθρώπινον δίκαιον.

B Μακ. 4,35 δι' ἣν αἰτίαν οὐ μόνον Ἰουδαῖοι, πολλοὶ δὲ καὶ τῶν
ἄλλων ἐθνῶν ἐδείναζον καὶ ἐδυσφόρουν ἐπὶ τῷ τοῦ
ἀνδρὸς ἀδίκῳ φόνῳ.

B Μακ. 4,35 Δια την δολίαν εγκληματικήν αὐτήν πράξιν ὄχι μόνον οι
Ιουδαῖοι ἀλλὰ και πολλοὶ ἀπὸ τους εθνικοὺς ηγανάκτησαν
και εδυσφόρησαν δια τον ἀδικον θάνατον του ανδρὸς.

B Μακ. 4,36 τοῦ δὲ βασιλέως ἐπανελθόντος ἀπὸ τῶν κατὰ Κιλικίαν
τόπων, ἐνετύγχανον οἱ κατὰ πόλιν Ἰουδαῖοι,
συμμισοπονηρούντων καὶ τῶν Ἑλλήνων ὑπὲρ τοῦ παρὰ
λόγον τὸν Ὀνίαν ἀπεκτάνθαι.

B Μακ. 4,36 Όταν δε ο βασιλεὺς ἐπέστρεψεν ἀπὸ τους τόπους της
Κιλικίας, οι Ιουδαῖοι της Αντιοχείας και ἄλλοι ἀπὸ τους
ειδωλολατρικοὺς λαούς, οι οποίοι ἐμισοῦσαν το κακόν,
παρουσιάσθησαν στον βασιλέα και ἐζήτουν ἐκδίκησιν δια
τον ἀδίκως φονευθέντα Ονίαν.

B Μακ. 4,37 ψυχικῶς οὖν ὁ Ἀντίοχος ἐπιλυπηθεὶς καὶ τραπεὶς εἰς
ἔλεον καὶ δακρύσας διὰ τὴν τοῦ μετηλλαχότος
σωφροσύνην καὶ πολλὴν εὐταξίαν

- B Μακ. 4,37 Ο Αντίοχος κατεθλίβη βαθύτατα, ησθάνθη συμπόνοιαν και έκλαυσε δια τον φόνον του σώφρονος και εναρέτου Ονίου.
- B Μακ. 4,38 καὶ πυρωθεὶς τοῖς θυμοῖς, παραχρῆμα τὴν τοῦ Ἀνδρονίκου πορφύραν περιελόμενος καὶ τοὺς χιτῶνας περιρρήξας, περιαγαγὼν καθ' ὅλην τὴν πόλιν, ἐπ' αὐτὸ τὸν τόπον, οὐπὲρ εἰς τὸν Ὀνίαν ἡσέβησεν, ἐκεῖ τὸν μαιφόνον ἀπεκόσμησε, τοῦ Κυρίου τὴν ἀξία αὐτῷ κόλασιν ἀποδόντος.
- B Μακ. 4,38 Αναψε ἀπὸ τον θυμόν του, διέταξε και αφήρεσαν αμέσως την βασιλικήν πορφύραν ἀπὸ τον Ανδρόνικον, του ἐσχισαν τα ενδύματά του και τον περιέφεραν καθ' ὅλην την πόλιν. Επειτα δε στον τόπον εκείνον, όπου εἶχε διαπράξει την μεγάλην ἀσέβειαν ἐναντίον του Ονίου, ἐκεῖ τον ἀσεβῆ αὐτὸν καθήρεσεν ἀπὸ κάθε ἀξίωμα και τον ἐφόνευσεν. Ἐτοι δε ο Κυριος ἀνταπέδωκεν εἰς αὐτὸν την πρέπουσαν τιμωρίαν.
- B Μακ. 4,39 γενομένων δὲ πολλῶν ἱεροσυλυμάτων κατὰ τὴν πόλιν ὑπὸ τοῦ Λυσιμάχου μετὰ τῆς Μενελάου γνώμης καὶ διαδοθείσης ἔξω τῆς φήμης, ἐπισυνήχθη τὸ πλῆθος ἐπὶ τὸν Λυσίμαχον, χρυσωμάτων ἤδη πολλῶν διενηνεγμένων.
- B Μακ. 4,39 Επειδὴ πάρα πολλὰ ἱερὰ ἀντικείμενα εἶχον συληθῆ και ἐπωλοῦντο εἰς την πόλιν της Ἀντιοχείας ἀπὸ τον Λυσίμαχον, σύμφωνα και με την θέλησιν του Μενελάου, το πλῆθος ἐξηγέρθη σύσσωμον ἐναντίον του Λυσιμάχου, διότι πολλὰ ἱερὰ χρυσὰ δοχεῖα εἶχαν διασκορπισθῆ εἰς την πόλιν.
- B Μακ. 4,40 ἐπεγειρομένων δὲ τῶν ὄχλων καὶ ταῖς ὀργαῖς διεμπιπλαμένων, καθοπλίσας ὁ Λυσίμαχος πρὸς τρισχιλίους, κατήρξατο χειρῶν ἀδίκων, προηγησαμένου τινὸς τυράννου προβεβηκότος τὴν ἡλικίαν, οὐδὲν δὲ ἦπτον καὶ τὴν ἄνοιαν.
- B Μακ. 4,40 Ο Λυσίμαχος, ὅταν εἶδε να ἐξεγείρωνται οἱ ὄχλοι ἐναντίον

του και τα πνεύματα του λαού να είναι εξωργισμένα,
ώπλισε τρεις χιλιάδας άνδρας και ήρχισε να βιαιοπραγή
εναντίον του λαού, έχων προπορευόμενον κάποιον
τύραννον, προχωρημένον εις την ηλικίαν όχι δε ολιγώτερον
και εις την αφροσύνην.

B Μακ. 4,41 συνιδόντες δὲ καὶ τὴν ἐπίθεσιν τοῦ Λυσιμάχου,
συναρπάσαντες οἱ μὲν πέτρους, οἱ δὲ ξύλων πάχη, τινὲς
δὲ ἐκ τῆς παρακειμένης σποδοῦ δρασσόμενοι, φύρδην
ἐνετίνασσον εἰς τοὺς περὶ τὸν Λυσίμαχον·

B Μακ. 4,41 Όταν ο λαός είδεν αυτήν την επίθεσιν του Λυσιμάχου,
ήρπασαν άλλοι μεν λίθους άλλοι δε χονδρά ξύλα, άλλοι δε
επήραν στάκτην η οποία ευρέθη κάπου εκεί, και έρριπτον
αυτά φύρδην μίγδην εναντίον των περί τον Λυσίμαχον
ανδρών.

B Μακ. 4,42 δι' ἣν αἰτίαν πολλοὺς μὲν αὐτῶν τραυματίας ἐποίησαν,
τινὰς δὲ καὶ κατέβαλον, πάντας δὲ εἰς φυγὴν
συνήλασαν, αὐτὸν δὲ τὸν ἱερόσυλον παρὰ τὸ
γαζοφυλάκιον ἐχειρώσαντο.

B Μακ. 4,42 Με την επίθεσίν των αυτήν οι άνθρωποι του λαού μεγάλο
αριθμόν εκ των ανδρών του Λυσιμάχου ετραυμάτισαν,
μερικούς δε και εφόνευσαν, όλους τους άλλους τους
έτρεψαν εις φυγήν, αυτόν δε τον ιερόσυλον άνδρα τον
έσφαξαν πλησίον του θησαυροφυλακίου.

B Μακ. 4,43 περὶ δὲ τούτων ἐνέστη κρίσις πρὸς τὸν Μενέλαον.

B Μακ. 4,43 Επειτα δε από τα γεγονότα αυτά, ήρχισε μία δίκη εναντίον
του Μενελάου.

B Μακ. 4,44 καταντήσαντος δὲ τοῦ βασιλέως εἰς Τύρον, ἐπ' αὐτοῦ
τὴν δικαιολογίαν ἐποίησαντο οἱ πεμφθέντες ἄνδρες
τρῆς ὑπὸ τῆς γερουσίας.

B Μακ. 4,44 Όταν ο βασιλεύς ήλθεν εις την Τυρον, οι τρεις άνδρες, που
είχαν σταλή από την γερουσίαν, εξέθεσαν το δίκαιον της
υποθέσεώς των.

- B Μακ. 4,45 ἤδη δὲ λελειμμένος ὁ Μενέλαος ἐπηγγείλατο χρήματα ἱκανὰ τῷ Πτολεμαίῳ τῷ Δορυμένους πρὸς τὸ πείσαι τὸν βασιλέα.
- B Μακ. 4,45 Ἐν μέσῳ των δυσκόλων αὐτῶν περιστάσεων εὐρισκόμενος ὁ Μενέλαος ὑπεσχέθη στον Πτολεμαῖον, υἱὸν του Δορυμένους, μεγάλο χρηματικὸν ποσόν, δια να μεταπείσῃ καὶ καταστήσῃ τὸν βασιλέα εὐμενὴ πρὸς αὐτόν.
- B Μακ. 4,46 ὅθεν ἀπολαβὼν ὁ Πτολεμαῖος εἷς τι περίστυλον ὥς ἀναψύξοντα τὸν βασιλέα μετέθηκε,
- B Μακ. 4,46 Ὁ Πτολεμαῖος ἐπῆρε τὸν βασιλέα ἰδιαιτέρως εἰς κάποιον περίστυλον με τὴν πρόθεσιν να τὸν δροσίσῃ καὶ ἐκεῖ κατῴρθωσῃ να μεταβάλῃ τὴν ἀπόφασιν αὐτοῦ.
- B Μακ. 4,47 καὶ τὸν μὲν τῆς ὅλης κακίας Μενέλαον ἀπέλυσε τῶν κατηγορημάτων, τοῖς δὲ ταλαιπώροις, οἵτινες, εἰ καὶ ἐπὶ Σκυθῶν ἔλεγον, ἀπελύθησαν ἂν ἀκατάγνωστοι, τούτοις θάνατον ἐπέκρινε.
- B Μακ. 4,47 Καὶ τὸν μὲν Μενέλαον, τὸν αἴτιον ὅλης αὐτῆς τῆς συμφορᾶς, ἐκήρυξεν αῥῶν ἀπὸ τὰς ἀποδοθείσας εἰς αὐτόν κατηγορίας, τοὺς δὲ ταλαιπώρους ἐκείνους κατεδίκασεν εἰς θάνατον, οἱ οἱποῖοι εἰάν το ζήτημὰ των παρουσίαζον καὶ εἰς αὐτοὺς ἀκόμη τοὺς βαρβάρους Σκύθας, θα ἀπελύοντο ὡς αῥῶοι.
- B Μακ. 4,48 ταχέως οὖν τὴν ἄδικον ζημίαν ὑπέσχον οἱ ὑπὲρ πόλεως καὶ δῆμων καὶ τῶν ἱερῶν σκευῶν προαγορεύσαντες.
- B Μακ. 4,48 Ἐτσι δε οἱ ἄνδρες, οἱ οἱποῖοι εἶχαν ἀγωνισθῇ ὑπὲρ τῆς πόλεως, ὑπὲρ τοῦ λαοῦ καὶ των ἱερῶν σκευῶν, ὑπέστησαν ἀμέσως τὴν ἄδικον αὐτὴν τιμωρίαν.
- B Μακ. 4,49 δι' ἣν αἰτίαν καὶ Τύριοι μισοπονηρήσαντες τὰ πρὸς τὴν κηδεῖαν αὐτῶν μεγαλοπρεπῶς ἐχορήγησαν.
- B Μακ. 4,49 Καὶ αὐτοὶ ἄκομα οἱ κάτοικοι τῆς Τυροῦ ἐμίσησαν καὶ ἀπεδοκίμασαν τὴν παράνομον αὐτὴν πράξιν τοῦ βασιλέως καὶ εἰς ἐνδειξίν τῆς ἀγανακτῆσεώς των ἐχορήγησαν τα

έξοδα δια μεγαλοπρεπή κηδείαν των θυμάτων.

B Μακ. 4,50 ὁ δὲ Μενέλαος διὰ τὰς τῶν κρατούντων πλεονεξίας ἔμενεν ἐπὶ τῆς ἀρχῆς ἐπιφυόμενος τῇ κακίᾳ, μέγας τῶν πολιτῶν ἐπίβουλος καθεστώς.

B Μακ. 4,50 Ο δε Μενέλαος, ικανοποιούσε πάντοτε τας πλεονεξίας των κατεχόντων την εξουσίαν και ἔμενεν στο αξίωμά του, ηὔξανε κατά την κακίαν και κατέστη μέγας εχθρός και ἐπίβουλος των συμπολιτῶν του.

B ΜΑΚΚΑΒΑΙΩΝ 5

B Μακ. 5,1 Περὶ δὲ τὸν καιρὸν τοῦτον τὴν δευτέραν ἔφοδον ὁ Ἀντίοχος εἰς Αἴγυπτον ἐστείλατο.

B Μακ. 5,1 Κατὰ την περίοδον αὐτὴν ὁ Ἀντίοχος προπαρασκεύαζε τὴν δευτέραν ἔφοδόν του ἐναντίον τῆς Αἰγύπτου.

B Μακ. 5,2 συνέβη δὲ καθ' ὅλην τὴν πόλιν σχεδὸν ἐφ' ἡμέρας τεσσαράκοντα φαίνεσθαι διὰ τοῦ ἀέρος τρέχοντας ἵππεῖς διαχρύσους στολὰς ἔχοντας καὶ λόγχας σπειρηδὸν ἐξωπλισμένους

B Μακ. 5,2 Συνέβη δε τοῦτο το παράδοξον τότε. Εἰς ὅλην τὴν πόλιν Ἱερουσαλήμ ἐπὶ τεσσαράκοντα σχεδὸν ἡμέρας εφάινοντο νὰ τρέχουν ἐπάνω στον αέρα ἱππεῖς, που εἶχαν χρυσὰς στολὰς, καὶ ἦσαν ὠργανωμένοι σαν εἰς ρωμαϊκὰς σπεῖρας καὶ ὠπλισμένοι με λόγχας.

B Μακ. 5,3 καὶ ἵλας ἵππων διατεταγμένας καὶ προσβολὰς γινομένας καὶ καταδρομὰς ἐκατέρων καὶ ἀσπίδων κινήσεις καὶ καμάκων πλήθη καὶ μαχαιρῶν σπασμούς καὶ βελῶν βολὰς καὶ χρυσῶν κόσμων ἐκλάμψεις καὶ παντοίους θωρακισμούς.

B Μακ. 5,3 Εφάινοντο ἐπίσης ἵλαι ἱππικοῦ παρατεταγμένοι ὡς πρὸς

μάχην, εγίνοντο επιθέσεις και καταδρομαί και από τα δύο μέρη, κινήσεις ασπίδων, πλήθη από λόγχας, μάχαιραι που ανασύροντο από τας θήκας των, ρίψεις βελών, απαστράπτουσαι αναλαμπαί χρυσών οπλών και παντός είδους θώρακες.

B Μακ. 5,4 διὸ πάντες ἡξίουں ἐπ' ἀγαθῷ τὴν ἐπιφάνειαν γενέσθαι.

B Μακ. 5,4 Ολοι δε ικέτευον τον Θεόν να αποβούν εις αγαθόν της πόλεως αι εμφανίσεις αυταί.

B Μακ. 5,5 γενομένης δὲ λαλιᾶς ψευδοῦς ὡς μετηλλαχότος τὸν βίον Ἀντιόχου παραλαβὼν ὁ Ἰάσων οὐκ ἐλάττους τῶν χιλίων, αἰφνιδίως ἐπὶ τὴν πόλιν συνετελέσατο ἐπίθεσιν· τῶν δὲ ἐπὶ τῷ τείχει συνελασθέντων καὶ τέλος ἤδη καταλαμβανομένης τῆς πόλεως, ὁ Μενέλαος εἰς τὴν ἀκρόπολιν ἐφυγάδευσεν.

B Μακ. 5,5 Επειδὴ τότε διεδόθη και η ψευδῆς εἰδησις περί του θανάτου του Αντιόχου, ο Ιάσων παρέλαβεν ὄχι ολιγωτέρους ἀπὸ χιλίους ἄνδρας, ἦλθε και επετέθη αιφνιδίως εναντίον της Ιερουσαλήμ. Οι αμυνόμενοι εις τα τείχη απωθήθησαν και η πόλις επρόκειτο να καταληφθῇ. Τότε ο Μενέλαος, δια να σωθῇ, κατέφυγεν εις την ακρόπολιν.

B Μακ. 5,6 ὁ δὲ Ἰάσων ἐποιεῖτο σφαγὰς τῶν πολιτῶν τῶν ἰδίων ἀφειδῶς, οὐ συννοῶν τὴν εἰς τοὺς συγγενεῖς εὐημερίαν δυσημερίαν εἶναι τὴν μεγίστην· δοκῶν δὲ πολεμίων καὶ οὐχ ὁμοεθνῶν τρόπαια καταβάλλεσθαι,

B Μακ. 5,6 Ο Ιάσων, ὅταν εισήλθεν εις την πόλιν, επεδόθη εις ανηλεεῖς σφαγὰς των συμπολιτῶν του, μη σκεπτόμενος ὅτι μία επιτυχία εις βάρος των συμπολιτῶν του εἶναι μεγίστη δυστυχία. Εἶχε δε την νοσηρὰν αντίληψιν, ὅτι επέτυχε τρόπαια εναντίον εχθρῶν και ὄχι εναντίον ὁμοεθνῶν!

B Μακ. 5,7 τῆς μὲν ἀρχῆς οὐκ ἐκράτησε, τὸ δὲ τέλος τῆς ἐπιβουλῆς αἰσχύνην λαβὼν, φυγὰς πάλιν εἰς τὴν Ἀμμανίτιν ἀπῆλθε.

- B Μακ. 5,7 Παρ' όλα όμως αυτά δεν κατώρθωσε να κρατήσει την εξουσίαν. Το δε αποτέλεσμα της επιδρομής του ήτο ο εξευτελισμός του. Και εξόριστος κατέφυγε πάλιν εις την χώραν των Αμμανιτών.
- B Μακ. 5,8 πέρας οὖν κακῆς ἀναστροφῆς ἔτυχεν ἐγκλεισθεὶς πρὸς Ἀρέταν τὸν τῶν Ἀράβων τύρρανον, πόλιν ἐκ πόλεως φεύγων, διωκόμενος ὑπὸ πάντων καὶ στυγούμενος ὡς τῶν νόμων ἀποστάτης καὶ βδελυσσόμενος ὡς πατρίδος καὶ πολιτῶν δῆμιος, εἰς Αἴγυπτον ἐξεβράσθη.
- B Μακ. 5,8 Το δε τέρμα της εγκληματικής του ζωῆς και αναστροφῆς ἦτο τοῦτο· ἐκλείσθη ἀπὸ τον Ἀρέταν, τον βασιλέα των Ἀράβων, εις φυλακὴν. Εδραπέτευσεν ἀπὸ ἐκεῖ και περιεπλανήθη ἀπὸ πόλεως εις πόλιν καταδιωκόμενος ὑπὸ πάντων και μισούμενος ὡς ἀποστάτης ἀπὸ τους νόμους του Θεοῦ, βδελυσσόμενος ἀπὸ ὅλους ὡς δῆμιος της πατρίδος και των συμπολιτῶν του, ἐξεβράσθη εις την Αἴγυπτον.
- B Μακ. 5,9 καὶ ὁ συχνοὺς τῆς πατρίδος ἀποξενώσας ἐπὶ ξένης ἀπώλετο πρὸς Λακεδαιμονίους ἀναχθεὶς ὡς διὰ τὴν συγγένειαν τευξόμενος σκέπης.
- B Μακ. 5,9 Και αὐτός, ο οποίος πολλοὺς ἀπεξένωσεν ἀπὸ την πατρίδα των, ἀπωλέσθη εις ξένην χώραν, εις την Λακεδαίμονα, ὅπου εἶχε μεταβῆ με την ἐλπίδα, ὅτι θα εὖρη καταφύγιον στηριζόμενος εις την πρὸς αὐτοὺς συγγένειάν του.
- B Μακ. 5,10 καὶ ὁ πλῆθος ἀτάφων ἐκρίψας ἀπένθητος ἐγενήθη καὶ κηδείας οὐδ' ἡστινοσοῦν οὔτε πατρώου τάφου μετέσχε.
- B Μακ. 5,10 Ἐτσι δε ἐκεῖνος ο οποίος ἔρριψε κατὰ γῆς πλῆθος ἀτάφων ἀνθρώπων, ἐμεινεν ἀπένθητος. Κανεὶς δεν ἔκαμε δι' αὐτὸν οὔτε την παραμικροτέραν ἐπικήδειον τελετὴν, οὔτε και ἐνεταφιάσθη εις πατρικὸν τάφον.
- B Μακ. 5,11 Προσπεσόντων δὲ τῷ βασιλεῖ περὶ τῶν γεγονότων διέλαβεν ἀποστατεῖν τὴν Ἰουδαίαν. ὅθεν ἀναζεύξας ἐξ

Αἰγύπτου τεθριωμένος τῇ ψυχῇ, ἔλαβε τὴν μὲν πόλιν
δορυάλων,

B Μακ. 5,11 Όταν ὁμως τα γεγονότα αὐτὰ ἔπесαν εἰς τὴν ἀντίληψιν τοῦ βασιλέως, αὐτὸς ἐπίστευσεν ὅτι ἡ Ἰουδαία εἶχεν ἀποστατήσῃ. Ἀνεχώρησε, λοιπόν, ἀμέσως ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον θηρίον κατὰ τὴν καρδίαν καὶ κατόπιν μάχης κατέλαβε τὴν Ἱερουσαλήμ.

B Μακ. 5,12 καὶ ἐκέλευσε τοῖς στρατιώταις κόπτειν ἀφειδῶς τοὺς ἐμπίπτοντας καὶ τοὺς εἰς τὰς οἰκίας ἀναβαίνοντας κατασφάζειν.

B Μακ. 5,12 Διέταξε δε τοὺς στρατιώτας τοῦ, νὰ κατακάψουν ἀνηλεως ἐκείνους, οἱ οποίοι θα ἐπιπτον εἰς τὰ χέρια τῶν, καὶ νὰ κατασφάζουν ἐκείνους που, δια νὰ εὗρουν σωτηρίαν, θα ἀνέβαιναν εἰς τὰς στέγας τῶν οἰκιῶν.

B Μακ. 5,13 ἐγίνοντο δὲ νέων καὶ πρεσβυτέρων ἀναιρέσεις, ἀνδρῶν τε καὶ γυναικῶν καὶ τέκνων ἀφανισμός, παρθένων τε καὶ νηπίων σφαγαί.

B Μακ. 5,13 Ἐτσι δε ἐγίναν πολυάριθμοι ἐκτελέσεις νέων καὶ γερόντων, ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν. Παιδιά ἐξηφανίσθησαν, νήπια καὶ παρθένοι ἐσφάγησαν.

B Μακ. 5,14 ὁκτὼ δὲ μυριάδες ἐν ταῖς πάσαις ἡμέραις τρισὶ κατεφθάρησαν· τέσσαρες μὲν ἐκ χειρῶν νομαῖς, οὐχ ἧττον δὲ τῶν ἐσφαγμένων ἐπράθησαν.

B Μακ. 5,14 Ογδοήκοντα χιλιάδες εἰς διάστημα τριῶν ἡμερῶν ἐχάθησαν, ἐκ τῶν οποίων τεσσαράκοντα χιλιάδες ἐσφάγησαν καὶ οὐκ ολιγώτεροι ἀπὸ τοὺς θανατωθέντας ἐπωλήθησαν δούλοι.

B Μακ. 5,15 καὶ οὐκ ἄρκεσθεις δὲ τούτοις κατετόλμησεν εἰς τὸ πάσης τῆς γῆς ἀγιώτατον ἱερὸν εἰσελθεῖν, ὁδηγὸν ἔχων τὸν Μενέλαον, τὸν καὶ τῶν νόμων καὶ τῆς πατρίδος προδότην γεγονότα

B Μακ. 5,15 Ο βασιλεὺς δὲν ἠρκέσθη εἰς τὰς ἐγκληματικὰς αὐτὰς

πράξεις ἀλλ' ἀπετόλμησε καὶ νὰ εἰσέλθῃ στὸν ναόν, τὸν ἀγιώτατον αὐτὸν τόπον ὅλης τῆς οἰκουμένης, ἔχων ὡς ὁδηγὸν τὸν Μενέλαον, ὁ ὁποῖος ἐγένετο προδότης τῶν νόμων καὶ τῆς πατρίδος του.

Β Μακ. 5,16 καὶ ταῖς μιαραῖς χερσὶ τὰ ἱερὰ σκεύη λαμβάνων καὶ τὰ ὑπ' ἄλλων βασιλέων ἀνατεθέντα πρὸς αὔξησιν καὶ δόξαν τοῦ τόπου καὶ τιμὴν ταῖς βεβήλοις χερσὶ συσσύρων ἐπεδίδου.

Β Μακ. 5,16 Επαιρνε με τα μιὰρὰ του χέρια τα ἱερὰ σκεύη, τα ὁποῖα ἀπὸ ἄλλους βασιλεῖς εἶχαν ἀφιερωθῇ δια το μεγαλεῖον καὶ τὴν δόξαν τοῦ ἱεροῦ τούτου, καὶ αφοῦ τα ἀποσπούσεν ἀναιδῶς τα παρέδιδεν εἰς βέβηλα χέρια.

Β Μακ. 5,17 καὶ ἐμετεωρίζετο τὴν διάνοιαν ὁ Ἀντίοχος, οὐ συνορῶν ὅτι διὰ τὰς ἁμαρτίας τῶν τὴν πόλιν οἰκούντων ἀπώργισται βραχέως ὁ Δεσπότης, διὸ γέγονε περὶ τὸν τόπον παρόρασις.

Β Μακ. 5,17 Ὁ Ἀντίοχος ἠλαζονεύετο ἐσωτερικῶς δια τα ἐγκληματικά του αὐτὰ ἔργα, διότι δὲν ἐννοοῦσεν ὅτι ἐξ αἰτίας τῶν ἁμαρτιῶν τῶν κατοίκων τῆς πόλεως εἶχεν ὀργισθῇ ὁ Κυρίας δια βραχὺ χρονικὸν διάστημα καὶ εἶχεν ἀποστρέψει τὸ βλέμμα του καὶ τὴν προστασίαν του ἀπὸ τὸν ἱερὸν αὐτὸν τόπον.

Β Μακ. 5,18 εἰ δὲ μὴ συνέβαινε προσενέχεσθαι πολλοῖς ἁμαρτήμασι, καθάπερ ὁ Ἡλιόδωρος ὁ πεμφθεὶς ὑπὸ Σελεύκου τοῦ βασιλέως ἐπὶ τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ γαζοφυλακίου, οὗτος προαχθεὶς παραχρῆμα μαστιγωθεὶς ἀνετράπη τοῦ θράσους.

Β Μακ. 5,18 Ἐάν δὲν συνέβαινε νὰ εἶναι αὐτοὶ οἱ Ἰσραηλίται ἐνοχοὶ πολλῶν ἁμαρτημάτων, θὰ ἐμαστιγώνετο καὶ αὐτὸς ὁ Ἀντίοχος, ὅπως ἐμαστιγώθη ὁ Ἡλιόδωρος, ὁ ὁποῖος εἶχεν ἀποστολῇ ἀπὸ τὸν βασιλέα Σέλευκον, δια νὰ πάρῃ τα χρήματα τοῦ θησαυροφυλακίου τοῦ ναοῦ, καὶ ἔτσι θὰ

απετρέπετο από τας θρασείας του πράξεις.

B Μακ. 5,19 ἄλλ' οὐ διὰ τὸν τόπον τὸ ἔθνος, ἀλλὰ διὰ τὸ ἔθνος τὸν τόπον ὃ Κύριος ἐξελέξατο.

B Μακ. 5,19 Ἀλλὰ ο Θεός δεν εξέλεξε τον λαόν του προς χάριν του ιεροῦ τούτου τόπου, ἀλλὰ τον ιερὸν χώρον πρὸς χάριν του λαοῦ του.

B Μακ. 5,20 διόπερ καὶ αὐτὸς ὁ τόπος συμμετασχὼν τῶν τοῦ ἔθνους δυσπετημάτων γενομένων, ὕστερον εὐεργετημάτων ὑπὸ τοῦ Κυρίου ἐκοινώνησε, καὶ ὁ καταληφθεὶς ἐν τῇ τοῦ Παντοκράτορος ὀργῇ πάλιν ἐν τῇ τοῦ μεγάλου Δεσπότου καταλλαγῇ μετὰ πάσης δόξης ἐπανωρθώθη.

B Μακ. 5,20 Επειδὴ δε ο τόπος αὐτὸς συμμετέσχε κατὰ κάποιον τρόπον εἰς τας ταλαιπωρίας του λαοῦ, ὕστερον συμμετέσχε καὶ εἰς τας ὑπὸ του Κυρίου σταλείσας εὐεργεσίας ο τόπος αὐτός, ο ὁποῖος εγκατελείφθη λόγω της οργῆς του παντοδυνάμου Θεοῦ, πάλιν χάρις εἰς την συμφιλίωσιν του λαοῦ πρὸς τον Ὑψιστον ἐπανωρθώθη καὶ ἀποκατεστάθη με ὅλην του την δόξαν.

B Μακ. 5,21 ὁ γοῦν Ἀντίοχος ὀκτακόσια πρὸς τοῖς χιλίοις ἀπενεγκάμενος ἐκ τοῦ ἱεροῦ τάλαντα θᾶπτον εἰς Ἀντιόχειαν ἐχωρίσθη, οἰόμενος ἀπὸ τῆς ὑπερηφανίας τὴν μὲν γῆν πλωτὴν καὶ τὸ πέλαγος πορευτὸν θέσθαι διὰ τὸν μετεωρισμὸν τῆς καρδίας.

B Μακ. 5,21 Ο Αντίοχος, λοιπόν, αφού ἔλαβεν ἀπὸ τον ιερὸν ναὸν χίλια ὀκτακόσια τάλαντα ἐπανήλθε ταχέως εἰς την Αντιόχειαν νομίσας μέσα εἰς την σύγχυσιν της μεγάλης του ὑπερηφανείας, ὅτι θα κάμῃ την μὲν ξηρὰν πλωτὴν την δε θάλασσαν βατὴν, ὡς εἴαν ἦτο ξηρά.

B Μακ. 5,22 κατέλιπε δὲ καὶ ἐπιστάτας τοῦ κακοῦν τὸ γένος, ἐν μὲν Ἱεροσολύμοις Φίλιππον τὸ μὲν γένος Φρύγα, τὸν δὲ τρόπον βαρβαρώτερον ἔχοντα τοῦ καταστήσαντος,

B Μακ. 5,22 Ἀφήκε δε ὡς στρατιωτικούς ἐπόπτας, δια να βασανίσουν

τον ισραηλιτικὸν λαὸν εἰς μεν τὴν Ἱερουσαλὴμ τὸν Φίλιππον
τὸν καταγόμενον ἀπὸ τοῦ γένους τῶν Φρυγῶν, ὁ οὗτος ἦτο
κατὰ τοὺς τρόπους βαρβαρώτερος ἀπὸ ἐκεῖνον, πού τον
εἶχεν εγκαταστήσει,

Β Μακ. 5,23 ἐν δὲ Γαριζὶν Ἀνδρόνικον, πρὸς δὲ τούτοις Μενέλαον, ὃς
χειρίστα τῶν ἄλλων ὑπερήρετο τοῖς πολίταις, ἀπεχθῆ δὲ
πρὸς τοὺς πολίτας Ἰουδαίους ἔχων διάθεσιν.

Β Μακ. 5,23 εἰς δὲ τὴν Γαριζὶν ἀφῆκε τὸν Ἀνδρόνικον, ἐπὶ δὲ τούτοις
ἀφῆκε καὶ τὸν Μενέλαον, ὁ οὗτος ἦτο πολὺ περισσότερον
ἀπὸ τοὺς ἄλλους αλαζονικός, δι' ὅσα κακά ἔκαμεν ἐναντίον
τῶν συμπολιτῶν του καὶ ἔτρεφε πάντοτε αἰσθήματα
μοχθηρίας καὶ μίσους ἐναντίον τῶν συμπολιτῶν του
Ἰουδαίων.

Β Μακ. 5,24 ἔπεμψε δὲ τὸν μισάρχην Ἀπολλώνιον μετὰ
στρατεύματος δισμυρίων πρὸς τοῖς δισχιλίαις,
προστάξας τοὺς ἐν ἡλικίᾳ πάντας κατασφάξει, τὰς δὲ
γυναῖκας καὶ νεωτέρους πωλεῖν.

Β Μακ. 5,24 Ἐστειλε καὶ τὸν βδελυρόν Ἀπολλώνιον επικεφαλῆς στρατοῦ
εικοσιδύο χιλιάδων ἀνδρῶν, καὶ ἔδωκεν εἰς αὐτὸν τὴν
ἐντολήν να κατασφάξῃ ὅλους τοὺς Ἰουδαίους ἀνδρας, που
θα εὐρίσκοντο εἰς τὴν ἀκμὴν τῆς ἡλικίας των, να πωλήσῃ δε
τας γυναῖκας καὶ τὰ παιδιὰ ὡς δούλους.

Β Μακ. 5,25 οὗτος δὲ παραγενόμενος εἰς Ἱεροσόλυμα καὶ τὸν
εἰρηνικὸν ὑποκριθεὶς, ἐπέσχεν ἕως τῆς ἁγίας ἡμέρας τοῦ
σαββάτου καὶ λαβὼν ἀργοῦντας τοὺς Ἰουδαίους τοῖς
ὑφ' ἑαυτὸν ἐξοπλησίαν παρήγγειλε

Β Μακ. 5,25 Ὁ Ἀπολλώνιος, ὅταν ἔφθασεν εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ, υπεκρίθη
τὸν εἰρηνικὸν καὶ εἰρηνόφιλον, συνεκρατήθη μέχρι τῆς
ἁγίας ἡμέρας τοῦ Σαββάτου, ὁπότε εἶδε τοὺς Ἰσραηλίτας να
εὐρίσκονται εἰς τὴν σαββαταίαν ἀργίαν. Διέταξε, λοιπόν,
αὐτὸς τότε τὰ στρατεύματά του να ἀναλάβουν τὰ ὅπλα.

Β Μακ. 5,26 καὶ τοὺς ἐξελθόντας πάντας ἐπὶ τὴν θεωρίαν

συνεξεκέντησε καὶ εἰς τὴν πόλιν σὺν τοῖς ὅπλοις
εἰσδραμὼν ἱκανὰ κατέστρωσε πλήθη.

B Μακ. 5,26 Ολους δε τους Ιουδαίους, οι οποίοι ἐξήλθον, δια να ἴδουν
την στρατιωτικὴν παράταξιν, διέταξε και τους εφόνευσαν.
Κατόπιν δε εἰσέδραμε και περιτρέχων την πόλιν με τους
στρατιώτας του εθανάτωσε πλήθος Ισραηλιτῶν.

B Μακ. 5,27 Ἰούδας δὲ ὁ Μακκαβαῖος δέκατός που γενηθεὶς καὶ
ἀναχωρήσας εἰς τὴν ἔρημον, θηρίων τρόπον ἐν τοῖς
ὄρεσι διέζη σὺν τοῖς μετ' αὐτοῦ, καὶ τὴν χορτώδη
τροφὴν σιτούμενοι διετέλουν πρὸς τὸ μὴ μετασχεῖν τοῦ
μολυσμοῦ.

B Μακ. 5,27 Τότε δε ο Ιούδας ο Μακκαβαῖος μαζή με δέκα ἄλλους
ανεχώρησεν εἰς την ἔρημον και ἐζούσε με τους ἄλλους
συντρόφους του, ὅπως τα ἄγρια θηρία. Αὐτοὶ ἐτρέφοντο με
χόρτα μόνον, δια να μη μολυνθούν με τα ἀκάθαρτα φαγητὰ
των ἐθνικῶν.

B ΜΑΚΚΑΒΑΙΩΝ 6

B Μακ. 6,1 Μετ' οὐ πολὺν δὲ χρόνον ἐξαπέστειλεν ὁ βασιλεὺς
γέροντα Ἀθηναῖον ἀναγκάζειν τοὺς Ἰουδαίους
μεταβαίνειν ἐκ τῶν πατρῶων νόμων καὶ τοῖς τοῦ Θεοῦ
νόμοις μὴ πολιτεύεσθαι,

B Μακ. 6,1 Ἐπειτα ἀπὸ ολίγον χρόνον ο βασιλεὺς ἐστείλε κάποιον
γέροντα Αθηναῖον, δια να ἐξαναγκάση τους Ιουδαίους να
αποπηδήσουν ἀπὸ τους πατροπαραδότους νόμους και να μη
ζουν πλέον σύμφωνα με τας ἐντολὰς του Θεοῦ.

B Μακ. 6,2 μολῦναι δὲ καὶ τὸν ἐν Ἱεροσολύμοις νεὼν καὶ
προσονομάσαι Διὸς Ὀλυμπίου καὶ τὸν ἐν Γαριζίν, καθὼς
ἐτύγχανον οἱ τὸν τόπον οἰκοῦντες, Διὸς Ξενίου.

- B Μακ. 6,2 Εδωσεν επίσης εντολήν στον Αθηναῖον αὐτόν, να μολύνῃ τον ναόν της Ιερουσαλήμ και να τον μετονομάσῃ ναόν του Ολυμπίου Διός, τον δε εἰς Γαριζὶν ναόν να τον μετονομάσῃ ναόν του Ξενίου Διός, σύμφωνα με τον φιλόξενον χαρακτήρα των κατοίκων της περιοχῆς.
- B Μακ. 6,3 χαλεπὴ δὲ καὶ τοῖς ὅλοις ἦν καὶ δυσχερὴς ἡ ἐπίτασις τῆς κακίας.
- B Μακ. 6,3 Ἡ ἐπίτασις των δεινῶν υπῆρξε και δι' αὐτό το πολὺ πλῆθος καταθλιπτικὴ και ανυπόφορος.
- B Μακ. 6,4 τὸ μὲν γὰρ ἱερὸν ἀσωτίας καὶ κώμων ἐπεπλήρωτο ὑπὸ τῶν ἐθνῶν ῥαθυμούντων μεθ' ἑταιρῶν καὶ ἐν τοῖς ἱεροῖς περιβόλοις γυναιξὶ πλησιαζόντων, ἔτι δὲ τὰ μὴ καθήκοντα ἔνδον φερόντων.
- B Μακ. 6,4 Διότι ο ἱερὸς ναὸς ἐγέμισεν ἀπὸ ἀσωτίας και μέθας ὑπὸ των εἰδωλολατρῶν, οἱ οπρίοι διεσκέδαζον με εταίρας και ἐπλησίαζον τας γυναῖκας μέσα στους ἱεροὺς περιβόλους του ναοῦ. Εφερον δε αὐτοὶ ἐντὸς του ναοῦ πράγματα, τα οποιᾶ δεν ἐπετρέπετο.
- B Μακ. 6,5 τὸ δὲ θυσιαστήριον τοῖς ἀποδισταλμένοις ἀπὸ τῶν νόμων ἀθεμίτοις ἐπεπλήρωτο.
- B Μακ. 6,5 Και αὐτὸ το θυσιαστήριον των ολοκαυτωμάτων ἦτο γεμάτον ἀπὸ αντικείμενα και σφάγια, τα οποιᾶ ἀπηγορεύοντο ἀπὸ τον Νομον.
- B Μακ. 6,6 ἦν δ' οὔτε σαββατίζειν οὔτε πατρώους ἐορτὰς διαφυλάττειν οὔτε ἀπλῶς Ἰουδαῖον ὁμολογεῖν εἶναι.
- B Μακ. 6,6 Δεν ἦτο δυνατόν δε οὔτε τα Σαββατα και τας ἄλλας εορτὰς να τηροῦν οἱ Ἰσραηλίται οὔτε και ἀπλῶς καν να ὁμολογοῦν ὅτι ἦσαν Ἰουδαῖοι.
- B Μακ. 6,7 ἤγοντο δὲ μετὰ πικρᾶς ἀνάγκης εἰς τὴν κατὰ μῆνα τοῦ βασιλέως γενέθλιον ἡμέραν ἐπὶ σπλαγχνισμόν· γενομένης δὲ Διονυσίων ἐορτῆς ἠναγκάζοντο οἱ Ἰουδαῖοι κισσοὺς ἔχοντες πομπεύειν τῷ Διονύσῳ.

- B Μακ. 6,7 Εξηναγκάζοντο δε υπό της πίκρας ανάγκης να συμμετέχουν κάθε μήνα στον εορτασμόν της γενεθλίου ημέρας του βασιλέως και να τρώγουν από τα σπλάγχνα των προσφερομένων εις θυσίαν ζώων. Κατά δε την εορτήν του Διονύσου ηναγκάζοντο οι Ιουδαίοι, να μετέχουν εις την πομπήν στεφανωμένοι με κισσούς προς τιμήν του Διονύσου.
- B Μακ. 6,8 ψήφισμα δὲ ἐξέπεσεν εἰς τὰς ἀστυγείτονας πόλεις Ἑλληνίδας Πτολεμαίου ὑποτιθεμένου τὴν αὐτὴν ἀγωγὴν κατὰ τῶν Ἰουδαίων ἄγειν καὶ σπλαγνίζειν,
- B Μακ. 6,8 Εκοινοποιήθη δε διάταγμα εις τας γειτονικὰς ἐλληνικὰς πόλεις τη προτροπὴ των ἀνθρώπων του Πτολεμαίου να εφαρμοσθὺν τα αὐτὰ μέτρα ἐναντίον των Ἰσραηλιτῶν και να οδηγούνται αὐτοὶ και εις τα συμπόσια και να τρώγουν ἀπὸ τα σπλάγχνα των ζώων των εἰδωλολατρικῶν θυσιῶν.
- B Μακ. 6,9 τοὺς δὲ μὴ προαιρουμένους μεταβαίνειν ἐπὶ τὰ Ἑλληνικὰ κατασφάζειν. παρὴν οὖν ὁρᾶν τὴν ἐνεστῶσαν ταλαιπωρίαν.
- B Μακ. 6,9 να κατασφάζονται δε ἐκεῖνοι ἀπὸ τους Ἰουδαίους, οἱ οἱοὶ δεν θα συνεμορφῶνοντο πρὸς τα ἐλληνικὰ ἔθιμα. Κοινὸν θέαμα εἶχε καταντήσῃ ἡ παρούσα ἀθλιεστάτη κατάστασις των Ἰουδαίων.
- B Μακ. 6,10 δύο γὰρ γυναῖκες ἀνηνέχθησαν περιτετμηκυῖαι τὰ τέκνα αὐτῶν· τούτων δὲ ἐκ τῶν μαστῶν κρεμάσαντες τὰ βρέφη καὶ δημοσίᾳ περιαγαγόντες αὐτὰς τὴν πόλιν κατὰ τοῦ τείχους ἐκρήμνισαν.
- B Μακ. 6,10 Δυο γυναῖκες συνελήφθησαν, διότι εἶχον κάμει περιτομὴν εἰς τα τέκνα των. Αὐτὰ τα βρέφη οἱ εἰδωλόατραι τα ἐκρέμασαν ἀπὸ τους μαστοὺς των μητέρων, τας περιέφεραν δημοσίᾳ ἀνά την πόλιν και κατόπιν τας ἐκρήμνισαν ἀπὸ τα τεῖχη.
- B Μακ. 6,11 ἕτεροι δὲ πλησίον συνδραμόντες εἰς τὰ σπήλαια λεληθότως ἄγειν τὴν ἐβδομάδα, μηνυθέντες τῷ

Φιλίππω συνεφλογίσθησαν διὰ τὸ εὐλαβῶς ἔχειν
βοηθῆσαι ἑαυτοῖς κατὰ τὴν δόξαν τῆς σεμνοτάτης
ἡμέρας.

B Μακ. 6,11 Ἄλλοι δε οἱ ὁποῖοι εἶχαν καταφύγει εἰς τα ἐκεῖ πλησίον
σπήλαια, δια να τηρήσουν κρυφίως την αργίαν του
Σαβάτου, κατηγγέλθησαν στον Φιλιππον και εκάησαν ὅλοι,
χωρίς να θελήσουν να αμυνθούν δια λόγους τιμῆς και
σεβασμοῦ προς την αγιότητα της ημέρας.

B Μακ. 6,12 Παρακαλῶ οὖν τοὺς ἐντυγχάνοντας τῇδε τῇ βίβλῳ, μὴ
συστέλλεσθαι διὰ τὰς συμφοράς, λογίζεσθαι δὲ τὰς
τιμωρίας μὴ πρὸς ὄλεθρον, ἀλλὰ πρὸς παιδείαν τοῦ
γένους ἡμῶν εἶναι·

B Μακ. 6,12 Παρακαλῶ ὅμως ὅσους θα μελετήσουν ὅσα αναγράφονται
στο βιβλίον αὐτό, να μη αποκαρδωθούν ἐξ αἰτίας των
συμφορῶν, ἀλλὰ να θεωρήσουν αὐτὰς ὅτι εἶναι οχι προς
καταστροφὴν ἀλλὰ προς παιδαγωγίαν του γένους μας.

B Μακ. 6,13 καὶ γὰρ τὸ μὴ πολὺν χρόνον ἐᾶσθαι τοὺς
δυσσεβοῦντας, ἀλλ' εὐθέως περιπίπτειν ἐπιτιμίαις,
μεγάλης εὐεργεσίας σημεῖόν ἐστιν.

B Μακ. 6,13 Διότι το να μη αφήνη ο Θεός ἐπὶ πολὺν χρόνον τους
αμαρτάνοντας ατιμωρήτους, ἀλλὰ να αποστέλλη ἐναντίον
αὐτῶν τιμωρίας, εἶναι δείγμα μεγάλης ευεργεσίας ἐκ
μέρους του Θεοῦ.

B Μακ. 6,14 οὐ γὰρ καθάπερ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ἔθνῶν ἀναμένει
μακροθυμῶν ὁ δεσπότης μέχρι τοῦ καταντήσαντας
αὐτοὺς πρὸς ἐκπλήρωσιν ἁμαρτιῶν κολάσαι, οὕτω καὶ
ἐφ' ἡμῶν ἔκρινεν εἶναι,

B Μακ. 6,14 Διότι ο Κυριος και Δεσπότης δεν φέρεται προς ημάς, ὅπως
και προς τα ἄλλα ἔθνη, δια τα ὁποῖα ἀναμένει με υπομονήν
να εκπληρώσουν το μέτρον των ἀδικιῶν των και κατόπιν να
τους τιμωρήσῃ. Δεν κρίνει και δεν ενεργεῖ κατὰ τον ἴδιον
τρόπον και προς ημάς ο Θεός

- B Μακ. 6,15 ἵνα μὴ πρὸς τέλος ἀφικομένων ἡμῶν τῶν ἀμαρτιῶν ὕστερον ἡμᾶς ἐκδικᾷ.
- B Μακ. 6,15 Καὶ δὲν μας ἀφήνει νὰ φθάσωμεν στὸ ὕψος τῆς κακίας ἐκείνων, ὕστερον δὲ νὰ μας τιμωρήσῃ.
- B Μακ. 6,16 διόπερ οὐδέποτε μὲν τὸν ἔλεον αὐτοῦ ἀφ' ἡμῶν ἀφίστησι, παιδεύων δὲ μετὰ συμφορᾶς οὐκ ἐγκαταλείπει τὸν ἑαυτοῦ λαόν.
- B Μακ. 6,16 Δι' αὐτὸ ἀκριβῶς καὶ ποτὲ δὲν ἀπομακρύνει τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἀπὸ ἡμᾶ καὶ δὲν ἐγκαταλείπει τὸν λαόν του.
- B Μακ. 6,17 πλὴν ἕως ὑπομνήσεως ταῦθ' ἡμῖν εἰρήσθω· δι' ὀλίγων δ' ἐλευστέον ἐπὶ τὴν διήγησιν.
- B Μακ. 6,17 Αὐτὰ λέγονται εἰς ὑπόμνησιν τῆς μεγάλης αὐτῆς ἀληθείας. Μετὰ δὲ τὰ ὀλίγα αὐτὰ ἀς ἐπανέλθωμεν τῶρα εἰς τὴν διήγησίν μας.
- B Μακ. 6,18 Ἐλεάζαρος τις τῶν πρωτευόντων γραμματέων, ἀνὴρ ἤδη προβεβηκὼς τὴν ἡλικίαν καὶ τὴν πρόσοψιν τοῦ προσώπου κάλλιστος τυγχάνων, ἀναχανὼν ἠναγκάζετο φαγεῖν ὕειον κρέας.
- B Μακ. 6,18 Ἐνας ἀπὸ τοὺς πρῶτους γραμματεῖς τῆς χώρας, Ἐλεάζαρος ὀνόματι, εὐτυχῶς νὰ εἶναι προχωρημένος πλέον εἰς τὴν ἡλικίαν καὶ με ἐξωτερικὴν ἐμφάνισιν ἐπιβλητικὴν. Αὐτὸς ἐξηναγκάζετο βιαίως νὰ ἀνοίξῃ τὸ στόμα του, διὰ νὰ φάγῃ κρέας χοιρινόν.
- B Μακ. 6,19 ὁ δὲ τὸν μετ' εὐκλείας θάνατον μᾶλλον ἢ τὸν μετὰ μύσους βίον ἀναδεξάμενος, αὐθαιρέτως ἐπὶ τὸ τύμπανον προσῆγε, προπτύσας δὲ
- B Μακ. 6,19 Ἀλλ' αὐτὸς ἐπροτίμησε μᾶλλον τὸν ἐνδοξόν θάνατον παρὰ μίαν βδελυράν ζωὴν, καὶ ἐβάδισεν αὐτοπροαιρέτως πρὸς τὸ βασανιστικὸν ὄργανον τοῦ μαρτυρικοῦ θανάτου καὶ ἀπέπτυσεν τὸ κρέας.
- B Μακ. 6,20 καθ' ὃν ἔδει τρόπον προσέρχεσθαι τοὺς ὑπομένοντας ἀμύνεσθαι, ὧν οὐ θέμις γεύσασθαι διὰ τὴν πρὸς τὸν

ζῆν φιλοστοργίαν.

B Μακ. 6,20

Επροχώρησε δε προς τον θάνατον, ὅπως εκείνοι που ἔχουν πάρει σταθεράν την ἀπόφασιν να ἀρνηθοῦν ο,τι δεν επιτρέπεται να γευθῇ κανεῖς, ὅσην ἀγάπην και ἀν ἔχουν προς την ζωήν.

B Μακ. 6,21

οἱ δὲ πρὸς τῷ παρανόμῳ σπλαγνισμῷ τεταγμένοι διὰ τὴν ἐκ τῶν παλαιῶν χρόνων πρὸς τὸν ἄνδρα γνῶσιν ἀπολαβόντες αὐτὸν κατ' ἰδίαν παρεκάλουν ἐνέγκата κρέα, οἷς καθῆκον αὐτῷ χρήσασθαι, δι' αὐτοῦ παρασκευασθέντα, ὑποκριθῆναι δὲ ὡς ἐσθίοντα τὰ ὑπὸ τοῦ βασιλέως προστεταγμένα τῶν ἀπὸ τῆς θυσίας κρεῶν,

B Μακ. 6,21

Οἱ τεταγμένοι δε εἰδωλολάτραι, που προΐσταντο εἰς τα παράνομα αὐτὰ συμπόσια των θυσιῶν, ἐπειδὴ ἀπὸ μακροῦ χρόνου εἶχαν γνωρίσει και ἐκτιμήσει τον ἄνδρα, τον παρέλαβαν ἰδιαιτέρως και τον παρεκάλουν να φέρῃ αὐτὸς κρέατα ἀπὸ ἐκεῖνα τα ὁποῖα επιτρέπεται να φάγῃ και ἀφοῦ τα παρασκευάσουν ἐπίτηδες δι' αὐτόν, να ὑποκριθῇ ὅτι τρώγει τα ὑπὸ του βασιλέως διαταχθέντα κρέατα ἀπὸ τας εἰδωλολατρικὰς θυσίας.

B Μακ. 6,22

ἵνα τοῦτο πράξας ἀπολυθῇ τοῦ θανάτου καὶ διὰ τὴν ἀρχαίαν πρὸς αὐτοὺς φιλίαν τύχῃ φιланθρωπίας.

B Μακ. 6,22

ὥστε να πράξῃ τοῦτο και να ἀπαλλαγῇ ἀπὸ την θανατικὴν καταδίκην. Αὐτὸ δε του το ἐπρότειναν δια την ἀρχαίαν προς αὐτοὺς φιλίαν του και ἠθέλαν να τύχῃ της φιλανθρώπου αὐτῆς συμπεριφοράς.

B Μακ. 6,23

ὁ δὲ λογισμὸν ἀστείον ἀναλαβὼν καὶ ἄξιον τῆς ἡλικίας καὶ τῆς τοῦ γήρως ὑπεροχῆς καὶ τῆς ἐπικτήτου καὶ ἐπιφανοῦς πολιᾶς καὶ τῆς ἐκ παιδὸς καλλίστης ἀναστροφῆς, μᾶλλον δὲ τῆς ἀγίας καὶ θεοκτίστου νομοθεσίας ἀκολούθως ἀπεφῆνατο, ταχέως λέγων προπέμπειν εἰς τὸν ἄδην.

- B Μακ. 6,23 Αυτός όμως εσκέφθη με πολλήν σύνεσιν και έλαβεν απόφασιν αξίαν της ηλικίας του, της υπεροχής που του έδιδαν τα γηρατεία του, της λευκανθείσης κόμης του στους αγώνας της αρετής, της αγωγής της αρίστης που είχε λάβει από της παιδικής του ηλικίας και προ παντός έλαβεν υπ' όψιν την αγίαν νομοθεσίαν, που εδόθη από αυτόν τον ίδιον τον Θεόν, απήντησεν ως ακολούθως, λέγων να τον στείλουν χωρίς αργοπορίαν στον άδην.
- B Μακ. 6,24 ού γάρ τῆς ἡμετέρας ἡλικίας ἄξιόν ἐστιν ὑποκριθῆναι, ἵνα πολλοὶ τῶν νέων ὑπολαβόντες Ἐλεάζαρον τὸν ἐνενηκονταετῇ μεταβεβηκέναι εἰς ἄλλοφυλισμὸν
- B Μακ. 6,24 “Δεν είναι αξιοπρεπές δια την ηλικίαν μου να υποκριθῶ· και τούτο δια να μη νομίσουν πολλοί από τους νεαρούς Ιουδαίους, ότι εγώ ο ενενηκοντούτης Ελεάζαρος μετεπήδησα και ησπάσθην τας ειδωλολατρικὰς συνηθείας.
- B Μακ. 6,25 καὶ αὐτοὶ διὰ τὴν ἐμὴν ὑπόκρισιν καὶ διὰ τὸν μικρὸν καὶ ἀκαριαῖον ζῆν πλανηθῶσι δι' ἐμέ, καὶ μύσος καὶ κηλὶδα τοῦ γήρως κατακτήσομαι.
- B Μακ. 6,25 Εάν κάτι τέτοιο πράξω, αυτοί λόγω της ιδιῆς μου υποκρισίας, δια να ζήσω ένα μικρόν υπόλοιπον της παρούσης ζωῆς, θα παραπλανηθούν εξ αιτίας μου και ἔτσι εγώ θα αποκτήσω την βδελυράν αυτήν κηλίδα στον καιρόν των γηρατειών μου.
- B Μακ. 6,26 εἰ γάρ καὶ ἐπὶ τοῦ παρόντος ἐξελοῦμαι τὴν ἐξ ἀνθρώπων τιμωρίαν, ἀλλὰ τὰς τοῦ Παντοκράτορος χεῖρας οὔτε ζῶν οὔτε ἀποθανῶν ἐκφεύξομαι.
- B Μακ. 6,26 Αλλά και εάν διαφύγω ἐπὶ του παρόντος την τιμωρίαν των ἀνθρώπων, δεν θα αποφύγω τα χέρια του Παντοκράτορος Θεοῦ, οὔτε ζων οὔτε ἀποθανών.
- B Μακ. 6,27 διόπερ ἀνδρείως μὲν νῦν διαλλάξας τὸν βίον τοῦ μὲν γήρως ἄξιος φανήσομαι,
- B Μακ. 6,27 Δια τούτο, εάν τώρα ηρωϊκῶς και ἀνδρείως δια την πίστιν

μου τελειώσω την ζωήν μου, θα αναδειχθώ άξιος των γηρατειών μου,

B Μακ. 6,28 τοῖς δὲ νέοις ὑπόδειγμα γενναῖον καταλελοιπώς εἰς τὸ προθύμως καὶ γενναίως ὑπὲρ τῶν σεμνῶν καὶ ἀγίων νόμων ἀπευθανατίζειν. τοσαῦτα δὲ εἰπὼν ἐπὶ τὸ τύμπανον εὐθέως ἤλθε.

B Μακ. 6,28 εις δε τους νέους θα αφήσω γενναῖον παράδειγμα, ὥστε αυτοὶ προθύμως και γενναίως να θυσιάζουν ενδόξως την ζωήν των, υπὲρ των σεμνῶν και αγίων νόμων”. Αυτά δε αφού εἶπε εβάδισε κατ' ευθείαν προς το τύμπανον, το μαρτυρικόν ὄργανον.

B Μακ. 6,29 τῶν δὲ ἀγόντων τὴν μικρῷ πρότερον εὐμένειαν πρὸς αὐτὸν εἰς δυσμένειαν μεταβαλόντων διὰ τὸ τοὺς προειρημένους λόγους, ὡς αὐτοὶ διελάμβανον, ἀπόνοιαν εἶναι,

B Μακ. 6,29 Εκείνοι δέ, που θα τον οδηγούσαν στο μαρτύριον μετέβαλαν την προτέραν αὐτῶν ευμένειαν εις σκληρότητα, επειδὴ εθεώρησαν τους λόγους, που προηγουμένως ελέχθησαν, ως προϊόντα γεροντικής ανοίας.

B Μακ. 6,30 μέλλων δὲ ταῖς πληγαῖς τελευτᾶν, ἀναστενάξας εἶπε· τῷ Κυρίῳ τῷ τὴν ἀγίαν γνῶσιν ἔχοντι φανερόν ἐστιν ὅτι δυνάμενος ἀπολυθῆναι τοῦ θανάτου, σκληρὰς ὑποφέρω κατὰ τὸ σῶμα ἀλγηδόνας μαστιγούμενος, κατὰ ψυχὴν δὲ ἡδέως διὰ τὸν αὐτοῦ φόβον ταῦτα πάσχω.

B Μακ. 6,30 Όταν δε ἐφθασεν η στιγμή να αποθάνη ἀπὸ τας μαρτυρικὰς πληγὰς ανεστέναξε και εἶπεν· “Εἶναι ολοφάνερον στον Κυριον, ο οποίος ἔχει την αγίαν και αληθὴ γνῶσιν, ὅτι καίτοι ἠμπορούσα να διαφύγω τον μαρτυρικόν θάνατον, υποφέρω σκληροὺς πόνους κατὰ το σῶμα μαστιγούμενος, ἀλλὰ κατὰ την ψυχὴν ευχαρίστως υπομένω αὐτά δια τον σεβασμὸν μου προς τον Θεόν”.

B Μακ. 6,31 καὶ οὗτος οὖν τοῦτον τὸν τρόπον μετήλλαξεν, οὐ μόνον τοῖς νέοις, ἀλλὰ καὶ τοῖς πλείστοις τοῦ ἔθνους τὸν ἑαυτοῦ θάνατον ὑπόδειγμα γεναιότητος καὶ μνημόσυνον ἀρετῆς καταλιπὼν.

B Μακ. 6,31 Αυτὸς λοιπὸν ὁ γέρων ἔτσι ἐξεδήμησεν ἀφῆσας με τὸν ἡρωϊκὸν τοῦ θάνατον παράδειγμα θάρρους καὶ ἀρετὴν ἄξιον μνήμης καὶ μιμήσεως, οὐχὶ δε μόνον διὰ τοὺς νεαροὺς Ἰουδαίους, ἀλλὰ καὶ διὰ τοὺς πλείστους τοῦ ἔθνους, δι' ὅλον τὸν λαόν.

B ΜΑΚΚΑΒΑΙΩΝ 7

B Μακ. 7,1 Συνέβη δὲ καὶ ἑπτὰ ἀδελφοὺς μετὰ τῆς μητρὸς συλληφθέντας ἀναγκάζεσθαι ὑπὸ τοῦ βασιλέως ἀπὸ τῶν ἀθεμίτων ὑείων κρεῶν ἐφάπτεσθαι μᾶστιγι καὶ νευραῖς αἰκιζομένους.

B Μακ. 7,1 Συνέβη δε κατὰ τὸν καιρὸν ἐκεῖνον νὰ συλληφθοῦν ἑπτὰ ἀδελφοὶ μαζὴ με τὴν μητέρα των καὶ νὰ ἐξαναγκάζωνται ὑπὸ τοῦ βασιλέως νὰ φάγουν τὰ ἀπαγορευόμενα ἀπὸ τοῦ Νομοῦ χοιρινὰ κρέατα, βασανιζόμενοι διὰ κτυπημάτων με μαστίγια καὶ με νευράς.

B Μακ. 7,2 εἷς δὲ αὐτῶν γενόμενος προήγορος οὕτως ἔφη· τί μέλλεις ἐρωτᾶν καὶ μανθάνειν παρ' ἡμῶν; ἔτοιμοι γὰρ ἀποθνήσκειν ἑσμέν ἢ παραβαίνειν τοὺς πατρίους νόμους.

B Μακ. 7,2 Ἐνας δε ἀπὸ αὐτοῦς ὁ πρῶτος, ἐξ ὀνόματος καὶ των ἄλλων ἀδελφῶν ὀμιλῶν, εἶπε πρὸς τὸν βασιλέα· “τί θέλεις νὰ ἐρωτᾷς καὶ νὰ μάθῃς ἀπὸ ἡμᾶς; Ἡμεῖς εἴμεθα ἔτοιμοι νὰ ἀποθάνωμεν, παρὰ νὰ παραβῶμεν τοὺς πατροπαραδότους νόμους μας”.

B Μακ. 7,3 ἔκθυμος δὲ γενόμενος ὁ βασιλεὺς προσέταξε τήγανα

καὶ λέβητας ἐκपुरοῦν.

B Μακ. 7,3 Από μεγάλην οργήν εκυριεύθη ο βασιλεὺς και διέταξε να θέσουν εις την φωτιάν και να πυρακτώσουν τηγάνια και λέβητας.

B Μακ. 7,4 τῶν δὲ παραχρῆμα ἐκपुरωθέντων, παραχρῆμα τὸν γενόμενον αὐτῶν προήγορον προσέταξε γλωσσοτομεῖν καὶ περισκυθίσαντες ἀκρωτηριάξιν, τῶν λοιπῶν ἀδελφῶν καὶ τῆς μητρὸς συνορώντων.

B Μακ. 7,4 Όταν αυτά αμέσως επυρακτώθησαν, διέταξεν ο βασιλεὺς να κόψουν την γλῶσσαν εκείνου, ο οποίος ἔτσι πρῶτος εἶχεν ομιλήσει, ἔπειτα δε διέταξε και αφαιρέθη το δέρμα της κεφαλῆς του και του ἔκοψαν χέρια και πόδια υπό τα βλέμματα των ἄλλων ἀδελφῶν του και της μητρὸς του.

B Μακ. 7,5 ἄχρηστον δὲ αὐτὸν τοῖς ὅλοις γενόμενον ἐκέλευσε τῇ πυρᾷ προσάγειν ἔμπνουν καὶ τηγανίζειν. τῆς δὲ ἀτμίδος ἐφ' ἱκανὸν διαδιδούσης τοῦ τηγάνου, ἀλλήλους παρεκάλουν σὺν τῇ μητρὶ γενναίως τελευτᾶν λέγοντες οὕτως·

B Μακ. 7,5 Όταν δε αὐτός δεν ἠμποροῦσε πλέον καθόλου να κινηθῇ, μόλις δε και ἀνέπνεε, διέταξεν ο βασιλεὺς να τον ρίψουν εις την πυράν, δια να τον τηγανίσουν. Καθ' ὃν δε χρόνον ο ατμός ἀπὸ το τηγάνι ανεδίδετο ἐπὶ μακρὸν εις την γύρω περιοχὴν, οἱ ἀδελφοὶ του μαζή με την μητέρα του παρακινούσαν ο ἕνας τον ἄλλον να αποθάνουν ἡρωϊκῶς λέγοντες τα εξῆς·

B Μακ. 7,6 ὁ Κύριος ὁ Θεὸς ἐφορᾷ καὶ ταῖς ἀληθείαις ἐφ' ἡμῖν παρακαλεῖται, καθάπερ διὰ τῆς κατὰ πρόσωπον ἀντιμαρτυροῦσης ὁδοῆς διεσάφησε Μωυσῆς λέγων· καὶ ἐπὶ τοῖς δούλοις αὐτοῦ παρακληθήσεται.

B Μακ. 7,6 “Κυριος ο Θεός βλέπει και εἶναι πράγματι ελεήμων και ευσυμπάθητος προς ἡμᾶς, ὅπως ο Μωϋσῆς σαφῶς διεκήρυξεν εις την ὁδὴν, εις την ὁποίαν ἐνώπιον ὅλου του

Ισραηλιτικού λαού διελάλησε λέγων· ο Κυριος σπλαγχνίζεται και ελεεί τους δούλους του”.

B Μακ. 7,7 μεταλλάξαντος δὲ τοῦ πρώτου τὸν τρόπον τοῦτον, τὸν δεῦτερον ἦγον ἐπὶ τὸν ἐμπαιγμὸν καὶ τὸ τῆς κεφαλῆς δέρμα σὺν ταῖς θριξὶ περισύραντες ἐπηρώτων· εἰ φάγεσαι πρὸ τοῦ τιμωρηθῆναι τὸ σῶμα κατὰ μέλος;

B Μακ. 7,7 Οταν κατ' αὐτὸν τὸν μαρτυρικὸν τρόπον ἐξεδήμησεν ὁ πρῶτος ἀδελφός, ὠδήγησαν οἱ ἄνθρωποι τοῦ βασιλέως τὸν δεῦτερον ἀδελφὸν πρὸς τὸ μαρτύριον. Αφού δε ἐξερρίζωσαν τὸ δέρμα τῆς κεφαλῆς με τὰς τρίχας, τὸν ἐρωτοῦσαν εἰν συγκατατίθεται νὰ φάγῃ χοιρινὸν κρέας, πρὶν βασανισθῆ καὶ εἰς ἓνα ἕκαστον ἀπὸ τὰ ἄλλα μέλη τοῦ σώματός του.

B Μακ. 7,8 ὁ δὲ ἀποκριθεὶς τῇ πατρίῳ φωνῇ εἶπεν· οὐχί· διόπερ καὶ οὗτος τὴν ἐξῆς ἔλαβε βάσανον ὡς ὁ πρῶτος.

B Μακ. 7,8 Αὐτὸς ἀπεκρίθη εἰς τὴν πατρικὴν τοῦ γλώσσαν καὶ εἶπεν· “ὄχι”. Διὰ τοῦτο καὶ αὐτὸς υπέστη με τὴν σειρὰν τοῦ το μαρτύριον, ὅπως καὶ ὁ πρῶτος.

B Μακ. 7,9 ἐν ἐσχάτῃ δὲ πνοῇ γενόμενος εἶπε· σὺ μὲν ἀλάστωρ ἐκ τοῦ παρόντος ἡμᾶς ζῆν ἀπολύεις, ὁ δὲ τοῦ κόσμου βασιλεὺς ἀποθανόντας ἡμᾶς ὑπὲρ τῶν αὐτοῦ νόμων εἰς αἰώνιον ἀναβίωσιν ζωῆς ἡμᾶς ἀναστήσει.

B Μακ. 7,9 Οταν δε ἔπνεε πλέον τὰ λοίσθια, εἶπε πρὸς τὸν βασιλέα· “σὺ μὲν, ἀλιτήριε, ἀφαιρεῖς ἀπὸ ἡμᾶς τὴν παρούσαν ζωὴν, ὁ βασιλεὺς ὅμως τοῦ κόσμου θὰ μὰς ἀναστήσῃ εἰς μίαν αἰωνίαν ζωὴν, ἐφ' ὅσον ἡμεῖς ἀπεθάνομεν, διὰ νὰ μείνωμεν πιστοὶ στοὺς νόμους τοῦ”.

B Μακ. 7,10 μετὰ δὲ τοῦτον ὁ τρίτος ἐνεπαίζετο καὶ τὴν γλῶσσαν αἰτηθεὶς ταχέως προέβαλε καὶ τὰς χεῖρας εὐθαρσῶς προέτεινε

B Μακ. 7,10 Επειτα δε ἀπὸ αὐτὸν ἐβασανίσθη ὁ τρίτος ἀδελφός. Οταν δε ὁ δῆμιος τοῦ ἐζήτησε νὰ εξαγάγῃ ἀμέσως τὴν γλῶσσαν τοῦ

- και τας χείρας του, δια να του τα κόψουν, εκείνος τα
επρότεινε με θάρρος
- B Μακ. 7,11 καὶ γενναίως εἶπεν· ἐξ οὐρανοῦ ταῦτα κέκτημαι καὶ διὰ
τοὺς αὐτοῦ νόμους ὑπερορῶ ταῦτα καὶ παρ’ αὐτοῦ
ταῦτα πάλιν ἐλπίζω κομίσασθαι·
- B Μακ. 7,11 και ηρωϊκῶς εἶπεν· “ἔχω πάρει τα μέλη αὐτὰ ἀπὸ τον
ουράνιον Θεόν και χάριν του νόμου του Θεοῦ δεν τα
λογαριάζω, διότι πιστεύω ὅτι ἀπὸ τον Θεόν θα τα ἀποκτήσω
πάλιν κάποτε”.
- B Μακ. 7,12 ὥστε αὐτὸν τὸν βασιλέα καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ
ἐκπλήσσεσθαι τὴν τοῦ νεανίσκου ψυχὴν, ὡς ἐν οὐδενὶ
τὰς ἀλγηδόνας ἐτίθετο.
- B Μακ. 7,12 Ἦτο δε τὸσον το θάρρος του, ὥστε και ο ἴδιος ο βασιλεὺς
και εκείνοι οι οποίοι τον ἀκολουθοῦσαν, ἐξεπλάγησαν με
τον ηρωϊσμόν του νέου αὐτοῦ, ο οποίος εἰς οὐδέν ὑπελόγιζε
τους πόνους ἀπὸ τα βασανιστήρια.
- B Μακ. 7,13 καὶ τούτου δὲ μεταλλάξαντος, τὸν τέταρτον ὡσαύτως
ἐβασάνιζον αἰκιζόμενοι.
- B Μακ. 7,13 Οταν αὐτὸς ἐξεδήμησεν, ἔφεραν και με τον ἴδιον τρόπον
ἤρχισαν να βασανίζουν με πληγὰς τον τέταρτον υἱόν.
- B Μακ. 7,14 καὶ γενόμενος πρὸς τὸ τελευτᾶν οὕτως ἔφη· αἶρετὸν
μεταλλάσσοντα ὑπ’ ἀνθρώπων τὰς ὑπὸ τοῦ Θεοῦ
προσδοκᾶν ἐλπίδας πάλιν ἀναστήσεσθαι ὑπ’ αὐτοῦ· σοὶ
μὲν γὰρ ἀνάστασις εἰς ζωὴν οὐκ ἔσται.
- B Μακ. 7,14 Οταν δε και εκείνος ἐπλησίαζε να ἀποθάνη, ομίλησε κατ’
τον τον τρόπον πρὸς τον βασιλέα· “εἶναι προτιμότερον να
πεθαίνη κανεὶς ἀπὸ τα χέρια των ἀνθρώπων με την ἐλπίδα
που ἔχει πρὸς τον Θεόν ὅτι και πάλιν θα ἀναστηθῇ ἀπὸ
εκείνον. Δια σε ὁμως, βασιλεῦ, η ἀνάστασίς σου δεν θα
εἶναι πρὸς ζωὴν”.
- B Μακ. 7,15 ἐχομένως δὲ τὸν πέμπτον προσάγοντες ῥηκίζοντο.
- B Μακ. 7,15 Ἐν συνεχείᾳ δε ὠδηγήθη ο πέμπτος υἱός, τον οποίον και

ήρχισαν να βασανίζουν.

B Μακ. 7,16 ὁ δὲ πρὸς αὐτὸν ἰδὼν εἶπεν· ἐξουσίαν ἐν ἀνθρώποις ἔχων φθαρτὸς ὢν, ὃ θέλεις ποιεῖς· μὴ δόκει δὲ τὸ γένος ἡμῶν ὑπὸ τοῦ Θεοῦ καταλελειφθαι.

B Μακ. 7,16 Αὐτὸς ατενίσας πρὸς τὸν βασιλέα εἶπεν· “ἔχεις τὴν δύναμιν μεταξύ των ἀνθρώπων, ἀν καὶ εἶσαι θνητὸς, καὶ ἡμπορεῖς νὰ πράξης ὅ,τι θέλεις. Μὴ νομίσης ὅμως ὅτι τὸ γένος μας ἔχει εγκαταλειφθῆ ἀπὸ τὸν Θεόν.

B Μακ. 7,17 σὺ δὲ καρτέρει καὶ θεώρει τὸ μεγαλεῖον αὐτοῦ κράτος, ὥς σὲ καὶ τὸ σπέρμα σου βασανίσει.

B Μακ. 7,17 Περίμενε δε συ καὶ θὰ ἴδῃς τὴν μεγαλειώδη δύναμιν τοῦ Θεοῦ, πόσον σε καὶ τοὺς ἀπογόνους σου θὰ βασανίσῃ”.

B Μακ. 7,18 μετὰ δὲ τοῦτον ἦγον τὸν ἕκτον, καὶ μέλλων ἀποθνήσκειν ἔφη· μὴ πλανῶ μάτην, ἡμεῖς γὰρ δι’ ἑαυτοὺς ταῦτα πάσχομεν ἀμαρτάνοντες εἰς τὸν ἑαυτῶν Θεόν, διὸ ἄξια θαυμασμοῦ γέγονε.

B Μακ. 7,18 Ἐπειτα ἀπὸ αὐτὸν ἔφεραν πρὸς τὸ μαρτύριον τὸν ἕκτον ἀδελφόν. Ὄταν δὲ καὶ αὐτὸς ἐπρόκειτο νὰ ἀποθάνῃ, εἶπε πρὸς τὸν βασιλέα· “μὴ πλανᾶσαι ματαιῶς. Ἡμεῖς ἀπὸ τὸν ἑαυτὸν μας υποφέρομεν αὐτά, διότι ἔχομεν ἀμαρτήσῃ ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ μας, διὰ τοῦτο ἐπῆλθον ἐναντίον μας τὰ καταπληκτικὰ αὐτά κακά.

B Μακ. 7,19 σὺ δὲ μὴ νομίσης ἀθῶος ἔσεσθαι θεομαχεῖν ἐπιχειρήσας.

B Μακ. 7,19 Ἀλλὰ καὶ συ μὴ φαντασθῇς, ὅτι θὰ μείνης ἀτιμώρητος, ἐφ’ ὅσον ἀνέλαβες καὶ ἔκαμες πόλεμον ἐναντίον τοῦ Θεοῦ”.

B Μακ. 7,20 ὑπεραγόντως δὲ ἡ μήτηρ θαυμαστὴ καὶ μνήμης ἀγαθῆς ἀξία, ἥτις ἀπολλυμένους υἱοὺς ἑπτὰ συνορῶσα μιᾷς ὑπὸ καιρὸν ἡμέρας εὐψύχως ἔφερε διὰ τὰς ἐπὶ Κύριον ἐλπίδας.

B Μακ. 7,20 Παρα πολὺ αξιοθαύμαστος καὶ ἀξία τῆς πλεον ἀγαθῆς μνήμης ἦτο ἡ μητέρα, ἡ ὁποία, καίτοι ἐβλεπε νὰ

αποθνήσκουν τα παιδιά της εις διάστημα μιας ημέρας, απέμεινε γενναίως τα μαρτύρια των παιδιών της, διότι εστήριζε τας ελπίδας της στον Κυριον.

B Μακ. 7,21 ἕκαστον δὲ αὐτῶν παρεκάλει τῇ πατρίῳ φωνῇ γενναίῳ πεπληρωμένη φρονήματι καὶ τὸν θῆλυον λογισμὸν ἄρσενι θυμῷ διεγείρασα, λέγουσα πρὸς αὐτούς·

B Μακ. 7,21 Αὐτὴ, εἰς τὴν πατρικὴν τῆς γλώσσαν ωμιλοῦσε καὶ παρακινούσε τὸ καθένα ἀπὸ τὰ παιδιά της καὶ πλήρης ἀπὸ ευγενέστατα αἰσθήματα καὶ φρονήματα τὰ ἐνεθάρρυνε πρὸς τὸ μαρτύριον, μεταβάλλουσα τὴν γυναικεῖαν τρυφερότητα εἰς ἀνδρικὸν θάρρος καὶ ἔλεγε πρὸς αὐτούς·

B Μακ. 7,22 οὐκ οἶδ' ὅπως εἰς τὴν ἐμὴν ἐφάνητε κοιλίαν, οὐδὲ ἐγὼ τὸ πνεῦμα καὶ τὴν ζωὴν ὑμῖν ἐχαρισάμην, καὶ τὴν ἐκάστου στοιχείωσιν οὐκ ἐγὼ διερρύθμισα.

B Μακ. 7,22 “Δεν γνωρίζω πὼς ἔχετε γεννηθῇ εἰς τὴν κοιλίαν μου, δεν εἶμαι ἐγὼ ἐκεῖνη που σας ἔδωσα τὸ πνεῦμα καὶ τὴν ζωὴν, δεν εἶμαι ἐγὼ ἐκεῖνη ὁποῖα ὠργάνωσα τὰ στοιχεῖα, που ἀποτελοῦν τὸ σῶμα σας. Αὐτὰ εἶναι τοῦ Θεοῦ δῶρα.

B Μακ. 7,23 τοιγαροῦν ὁ τοῦ κόσμου κτίστης, ὁ πλάσας ἀνθρώπου γένεσιν καὶ πάντων ἐξευρῶν γένεσιν καὶ τὸ πνεῦμα καὶ τὴν ζωὴν ὑμῖν πάλιν ἀποδώσει μετ' ἐλέους, ὥς νῦν ὑπερορᾶται ἑαυτοὺς διὰ τοὺς αὐτοῦ νόμους.

B Μακ. 7,23 Διὰ τοῦτο, λοιπὸν, ὁ Δημιουργὸς τοῦ κόσμου, ὁ ὁποῖος ἐπλασε τὸν ἄνθρωπον καὶ ἐμόρφωσε τὸ ἀνθρώπινον γένος, ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος ἔδωσεν ἀρχὴν καὶ ὑπαρξιν εἰς ὅλα τὰ πράγματα, αὐτὸς καὶ πάλιν ἐν τῇ εὐσπλαγχνίᾳ τοῦ θα ἀποδώσῃ εἰς σας τὸ πνεῦμα καὶ τὴν ζωὴν, διότι τώρα σεῖς καταφρονεῖτε τὸν ἑαυτὸν σας πρὸς χάριν τῶν νόμων του”.

B Μακ. 7,24 ὁ δὲ Ἀντίοχος οἰόμενος καταφρονεῖσθαι καὶ τὴν ὄνειδίζουσιν ὑφορώμενος φωνήν, ἔτι τοῦ νεωτέρου περιόντος, οὐ μόνον διὰ λόγων ἐποιεῖτο τὴν παράκλησιν, ἀλλὰ καὶ δι' ὀρκῶν ἐπίστου ἅμα πλουτιεῖν

καὶ μακαριστὸν ποιήσιν μεταθέμενον ἀπὸ τῶν πατρίων νόμων καὶ φίλον ἔξιν καὶ χρείας ἐμπιστεύσιν.

B Μακ. 7,24

Ο Αντίοχος επειδὴ ἐνόμιζεν ὅτι κατεφρονεῖτο καὶ ἐξηυτελίζετο, καὶ ἐπειδὴ υπωπτεύετο ὅτι υβρίζειται με τὰ λόγια αὐτῆς τῆς μητέρας, ἐνῶ ἀκόμη ὁ νεώτερος υἱὸς ἐζούσεν, ὄχι μόνον με ἀπλὰ λόγια τὸν ἐνεθάρρυνε καὶ τὸν ἐκολάκευε, ἀλλὰ καὶ με ὅρκους υπέσχετο εἰς αὐτὸν νὰ τὸν κάμῃ πλούσιον καὶ εὐτυχῇ, νὰ τὸν καταστήσῃ φίλον τοῦ, νὰ τοῦ ἐμπιστευθῇ μεγάλα ἀξιώματα, εἰάν ἐγκαταλείψῃ τοὺς νόμους τῶν πατέρων τοῦ.

B Μακ. 7,25

τοῦ δὲ νεανίου μηδαμῶς προσέρχοντος, προσκαλεσάμενος ὁ βασιλεὺς τὴν μητέρα παρήνει τοῦ μειρακίου γενέσθαι σύμβουλον ἐπὶ σωτηρίᾳ.

B Μακ. 7,25

Επειδὴ ὁμως ὁ νεαρὸς αὐτὸς δὲν ἐδίδε καμμίαν προσοχὴν εἰς τὰς δελεαστικὰς προσφορὰς τοῦ βασιλέως, ἐκεῖνος ἐκάλεσε τὴν μητέρα καὶ τὴν παρακινούσε νὰ συμβουλευσῇ τὸ παιδί τῆς, ποῦ ἦτο μειράκιον ἀκόμη, καὶ νὰ ἀποφύγῃ ἔτσι τὸν μαρτυρικὸν θάνατον.

B Μακ. 7,26

πολλὰ δὲ αὐτοῦ παραινέσαντος ἐπεδέξατο πείσιν τὸν υἱόν.

B Μακ. 7,26

Επειδὴ ὁ βασιλεὺς με πολλοὺς λόγους τὴν παρακινούσε, ἡ μητέρα ἐδέχθη νὰ πείσῃ τὸ παιδί τῆς.

B Μακ. 7,27

προσκύψασα δὲ αὐτῷ, χλευάσασα τὸν ὠμὸν τύραννον οὕτως ἔφησε τῇ πατρίδι φωνῇ· υἱέ, ἐλέησόν με τὴν ἐν γαστρὶ περιενέγκασάν σε μῆνας ἐννέα καὶ θηλάσασάν σε ἔτη τρία καὶ ἐκθρέψασάν σε καὶ ἀγαγοῦσαν εἰς τὴν ἡλικίαν ταύτην καὶ τροφοφορήσασαν.

B Μακ. 7,27

Εκείνη ἐσκυψε πρὸς τὸ παιδί τῆς, ἐνέπαιξε τὸν σκληρὸν βασιλέα καὶ κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ομίλησε πρὸς τὸ παιδί τῆς εἰς τὴν γλώσσαν τῶν πατέρων τῆς· “παιδί μου, λυπήσου ἐμέ, ἡ ὁποία ἐπὶ ἐννέα μῆνας σε ἔφερα εἰς τὴν κοιλίαν μου. Εμέ, ἡ ὁποία σε ἐθήλασα ἐπὶ τρία ἔτη, σε ἀνέθρεψα καὶ σε

- έφερα έως εις την ηλικίαν αυτήν, που είσαι.
- B Μακ. 7,28 άξιῶσε, τέκνον, ἀναβλέψαντα εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν καὶ τὰ ἐν αὐτοῖς πάντα ἰδόντα, γινῶναι ὅτι ἐξ οὐκ ὄντων ἐποίησεν αὐτὰ ὁ Θεὸς καὶ τὸ τῶν ἀνθρώπων γένος οὕτως γεγένηται.
- B Μακ. 7,28 Σε παρακαλῶ, λοιπόν, καὶ σε εξορκίζω, παιδί μου, νὰ ἀναβλέψῃς στὸν οὐρανὸν καὶ εἰς τὴν γῆν καὶ νὰ ἴδῃς ὅλα ὅσα ὑπάρχουν εἰς αὐτά. Νὰ γνωρίσῃς δε καλὰ, ὅτι Θεὸς ἐδημιούργησεν ὅλα αὐτὰ ἐκ τοῦ μηδενός. Ἐπίσης καὶ τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων παρὰ τοῦ Θεοῦ ἔλαβε τὴν ὑπαρξιν.
- B Μακ. 7,29 μὴ φοβηθῇς τὸν δῆμιον τοῦτον, ἀλλὰ τῶν ἀδελφῶν ἄξιος γενόμενος, ἐπίδεξαι τὸν θάνατον, ἵνα ἐν τῷ ἐλέει σὺν τοῖς ἀδελφοῖς σου κομίσωμαί σε.
- B Μακ. 7,29 Μὴ φοβηθῇς, λοιπόν, αὐτὸν τὸν δῆμιον, ἀλλὰ νὰ φανῇς ἀντάξιος τῶν ἀδελφῶν σου. Δέξαι ἡρωϊκῶς τὸν μαρτυρικὸν θάνατον, διὰ νὰ σε ἐπαναποκτήσω πάλιν μαζὴ με τοὺς ἀδελφούς σου στὸν καιρὸν τοῦ ἐλέους τοῦ Θεοῦ, τῆς ἀναστάσεως δηλαδὴ τῶν νεκρῶν”.
- B Μακ. 7,30 ἔτι δὲ ταύτης καταλεγούσης ὁ νεανίας εἶπε· τίνα μένετε; οὐχ ὑπακούω τοῦ προστάγματος τοῦ βασιλέως, τοῦ δὲ προστάγματος ἀκούω τοῦ νόμου τοῦ δοθέντος τοῖς πατράσιν ἡμῶν διὰ Μωυσέως.
- B Μακ. 7,30 Ἐνῷ δὲ ἀκόμη ἔλεγεν αὐτὰ ἐντόνως ἡ μητέρα, ὁ νεώτερος αὐτὸς ἀδελφὸς εἶπε πρὸς τοὺς δημίους· “τι περιμένετε; Δὲν ὑπακούω εἰς τὴν προσταγὴν τοῦ βασιλέως, ἀλλὰ ὑπακούω εἰς τὰς ἐντολὰς τοῦ Νομοῦ, ὁ ὁποῖος ἐδόθη παρὰ τοῦ Θεοῦ διὰ τοῦ Μωϋσέως στους πατέρας μας.
- B Μακ. 7,31 σὺ δὲ πάσης κακίας εὐρετὴς γενόμενος εἰς τοὺς Ἑβραίους, οὐ μὴ διαφύγῃς τὰς χεῖρας τοῦ Θεοῦ.
- B Μακ. 7,31 Σὺ δέ, βασιλεῦ, ὁ ὁποῖος ἐγίνες αἰτία καὶ ἐπινοητὴς ὅλων αὐτῶν τῶν συμφορῶν ἐναντίον τῶν Ἑβραίων, δὲν θὰ διαφύγῃς τὴν τιμωρὸν χεῖρα τοῦ Θεοῦ.

- B Μακ. 7,32 ἡμεῖς γὰρ διὰ τὰς ἑαυτῶν ἁμαρτίας πάσχομεν.
- B Μακ. 7,32 Ἡμεῖς πάσχομεν ἐξ αἰτίας των ἁμαρτιῶν μας.
- B Μακ. 7,33 εἰ δὲ χάριν ἐπιπλήξεως καὶ παιδείας ὁ ζῶν Κύριος ἡμῶν βραχέως ἐπώργισται, καὶ πάλιν καταλλαγήσεται τοῖς ἑαυτοῦ δούλοις.
- B Μακ. 7,33 Εἰάν δε ο αἰωνίως ζων Κυριος μας, δια να μας τιμωρήση και παιδαγωγήση, ἔδειξε προς στιγμὴν μόνον την οργὴν του ἐναντίον μας, πάλιν θα συμφιλιωθῇ με ἡμᾶς τους δούλους του.
- B Μακ. 7,34 σὺ δέ, ὦ ἀνόσιε καὶ πάντων ἀνθρώπων μιαρώτατε, μὴ μάτην μετεωρίζου φρυαπτόμενος ἀδῆλοις ἐλπίσιν, ἐπὶ τοὺς δούλους αὐτοῦ ἐπαιρόμενος χεῖρα·
- B Μακ. 7,34 Σὺ δέ, ὦ ἀνόσιε και μιαρώτατε μεταξύ ὅλων των ἀνθρώπων, μὴ ἀλαζονεύεσαι ματαίως καυχώμενος και στηριζόμενος εἰς ψευδεῖς ἐλπίδας και υψώνων το φονικόν σου χέρι ἐναντίον των δούλων του Θεοῦ.
- B Μακ. 7,35 οὐπω γὰρ τὴν τοῦ Παντοκράτορος ἐπόπτου Θεοῦ, κρίσιν ἐκπέφευγας.
- B Μακ. 7,35 Διότι δεν ἐξέφυγες ἀκόμη την καταδίκην ἐκ μέρους του παντοκράτορας Θεοῦ, ο οποίος ἐποπτεύει ὅλον τον κόσμον και ἡμᾶς.
- B Μακ. 7,36 οἱ μὲν γὰρ νῦν ἡμέτεροι ἀδελφοὶ βραχὺν ὑπενέγκαντες πόνον ἀεννάου ζωῆς ὑπὸ διαθήκην Θεοῦ πεπτώκασιν· σὺ δὲ τῇ τοῦ Θεοῦ κρίσει δίκαια τὰ πρόστιμα τῆς ὑπερηφανίας ἀποίση.
- B Μακ. 7,36 Οἱ ἀδελφοὶ μας ὑπέμειναν ὀλιγοχρόνιον πόνον και ἔχουν πέσει μαρτυρικῶς, δια να κερδήσουν την αἰωνίαν ζωὴν, σύμφωνα με την Διαθήκην του Θεοῦ.
- B Μακ. 7,37 ἐγὼ δὲ καθάπερ οἱ ἀδελφοὶ μου καὶ σῶμα καὶ ψυχὴν προδίδωμι περὶ τῶν πατρίων νόμων, ἐπικαλούμενος τὸν Θεὸν ἵλεων ταχὺ τῷ ἔθνει γενέσθαι καὶ σὲ μετὰ ἑτασμῶν καὶ μαστίγων ἐξομολογήσασθαι, διότι μόνος

αὐτὸς Θεὸς ἐστίν,

B Μακ. 7,37 Εγώ, ὅπως και οἱ ἄλλοι ἀδελφοί μου, παραδίδω το σῶμα και την ψυχὴν προς χάριν των πατροπαραδότων νόμων, παρακαλῶν τον Θεόν να φανή συντομώτατα ἰλεως προς τον λαόν του, να κάμη δε και σέ, με βάσανα και με θλίψεις, στο να ομολογήσης τον αληθινόν Θεόν, διότι αὐτός μόνος εἶναι Θεός.

B Μακ. 7,38 ἐν ἑμοὶ δὲ καὶ τοῖς ἀδελφοῖς μου στήναι τὴν τοῦ Παντοκράτορος ὀργὴν τὴν ἐπὶ τὸ σύμπαν ἡμῶν γένος δικαίως ἐπηγγέμενην.

B Μακ. 7,38 Παρακαλῶ δε και εὐχομαι, εἰς ἐμέ και στους ἀδελφούς μου να σταματήσῃ ο Θεός την ὀργὴν του, ἡ ὁποία κατὰ λόγον δικαιοσύνης ἐξέσπασεν ἐναντίον του γένους μας”.

B Μακ. 7,39 ἔκθυμος δὲ γενόμενος ὁ βασιλεὺς, τούτῳ παρὰ τοὺς ἄλλους χειρίστως ἀπήντησε πικρῶς φέρων ἐπὶ τῷ μυκτηρισμῷ.

B Μακ. 7,39 Εξαλλος ἀπὸ ὀργὴν ἐγένινεν ο βασιλεὺς και διέταξε να βασανισθῇ ο νεώτερος αὐτός ἀδελφός σκληρότερον ἀπὸ τους ἄλλους ἀδελφούς, διότι βαρέως ἔφερε την περιφρόνησιν ἐκ μέρους αὐτοῦ.

B Μακ. 7,40 καὶ οὗτος οὖν καθαρὸς τὸν βίον μετήλλαξε παντελῶς ἐπὶ τῷ Κυρίῳ πεποιθῶς.

B Μακ. 7,40 Ἐτσι δε αγνός και καθαρὸς ἐξεδήμησεν και ο νεώτερος αὐτός ἀδελφός πλήρως αφωσιωμένος και πιστός στον Θεόν.

B Μακ. 7,41 ἐσχάτῃ δὲ τῶν υἱῶν ἡ μήτηρ ἐτελεύτησε.

B Μακ. 7,41 Τελευταία δε ἀπὸ τα παιδιά της ἐξεδημησε μαρτυρικῶς και ἡ μητέρα.

B Μακ. 7,42 τὰ μὲν οὖν περὶ τοὺς σπλαγνισμούς καὶ τὰς ὑπερβαλλούσας αἰκίας ἐπὶ τοσοῦτον δεδηλώσθω.

B Μακ. 7,42 Αὐτὰ μεν λοιπὸν που ἐλέχθησαν δια τον ἐξαναγκασμὸν των πιστῶν προς συμμετοχὴν εἰς εἰδωλολατρικὰς θυσίας και τας υπερβολικὰς σκληρότητας του Αντιόχου ἐναντίον των

Ιουδαίων, είναι αρκετά.

B ΜΑΚΚΑΒΑΙΩΝ 8

- B Μακ. 8,1 Ἰούδας δὲ ὁ Μακκαβαῖος καὶ οἱ σὺν αὐτῷ
παραιοπορευόμενοι λεληθότως εἰς τὰς κώμας
προσεκαλοῦντο τοὺς συγγενεῖς καὶ τοὺς μεμενηκότας
ἐν τῷ Ἰουδαϊσμῷ προσλαβόμενοι συνήγαγον εἰς
ἑξακισχιλίους.
- B Μακ. 8,1 Ο Ἰούδας δε ο Μακκαβαῖος και οι σύντροφοί του
εισήρχοντο κρυφίως εις τας κωμοπόλεις και προσκαλοῦσαν
τους ομοεθνείς κοντά των, αυτούς οι οποίοι εἶχαν μείνει
πιστοί στον ιουδαϊσμόν. Ετσι δε προσέλαβαν και
συνεκέντρωσαν εξ χιλιάδας άνδρας.
- B Μακ. 8,2 καὶ ἐπεκαλοῦντο τὸν Κύριον ἐπιδεῖν ἐπὶ τὸν ὑπὸ πάντων
καταπατούμενον λαόν, οἰκτεῖραι δὲ καὶ τὸν ναὸν τὸν
ὑπὸ τῶν ἀσεβῶν ἀνθρώπων βεβηλωθέντα,
- B Μακ. 8,2 Παρακαλοῦσαν δε τον Κυριον, να επιβλέψη με
ευσπλαγχνίαν στον λαόν του, ο οποίος κατεπατεῖτο ἀπὸ ὅλα
τα ἔθνη. Να ευσπλαγχνισθῇ δε και τον ναόν του, ο οποίος
εἶχε βεβηλωθῇ ἀπὸ ἀσεβεῖς ἀνθρώπους.
- B Μακ. 8,3 ἐλεῆσαι δὲ καὶ τὴν καταφθειρομένην πόλιν καὶ
μέλλουσιν ἰσόπεδον γίνεσθαι καὶ τῶν καταβοώντων
πρὸς αὐτὸν αἱμάτων εἰσακοῦσαι,
- B Μακ. 8,3 Να ελεῆση και την πόλιν Ιερουσαλήμ, οποία κατεστρέφετο
και εκινδύνευε να ισοπεδοθῇ και να μεταβληθῇ εις ερείπια.
Παρακαλοῦσαν αὐτόν, να εισακούσῃ την φωνήν των αθῶν
αιμάτων, τα οποία εκραύγαζον προς αὐτόν και εζητούσαν
εκδίκησιν.
- B Μακ. 8,4 μνησθῆναι δὲ καὶ τῆς τῶν ἀναμαρτήτων νηπίων
παρανόμου ἀπωλείας καὶ περὶ τῶν γενομένων εἰς τὸ

ὄνομα αὐτοῦ βλασφημιῶν καὶ μισοπονηρῆσαι.

B Μακ. 8,4 Να ενθυμηθῇ τους αδίκους θανάτους των αθῶων νηπίων, τας βλασφημίας αι οποῖαι εξεσφενδονίζοντο εναντίον του αγίου του ονόματος, και να δείξη την απέχθειαν και το μῖσος του εναντίον των κακῶν ανθρώπων.

B Μακ. 8,5 γενόμενος δὲ ἐν συστήματι ὁ Μακκαβαῖος ἀνυπόστατος ἤδη τοῖς ἔθνεσιν ἐγίνετο, τῆς ὀργῆς τοῦ Κυρίου εἰς ἔλεον τραπίσης.

B Μακ. 8,5 Ο Μακκαβαῖος ἐτέθη επικεφαλῆς πολυαρίθμου επαναστατικῦ στρατοῦ και ἐγένεν ακαταμάχητος ἀπὸ τα ἄλλα ἔθνη, διότι η ἕως τώρα οργή του Κυρίου εναντίον του ἔθνους του μετετράπη εἰς ευσπλαγχνίαν.

B Μακ. 8,6 πόλεις δὲ καὶ κώμας ἀπροσδοκῆτως ἐρχόμενος ἐνεπίμπρα καὶ τοὺς ἐπικαίρους τόπους ἀπολαμβάνων οὐκ ὀλίγους τῶν πολεμίων ἐνῖκα τροπούμενος

B Μακ. 8,6 Επέπιπτε δε αιφνιδίως εναντίον εχθρικῶν πόλεων και χωρίων και τα κατέκαιε. Κατελάμβανε προσφόρους θέσεις και επετύγχανε πολλὰς νίκας εναντίον των πολεμίων κατατροπῶνων αὐτοῦς.

B Μακ. 8,7 μάλιστα τὰς νύκτας πρὸς τὰς τοιαύτας ἐπιβουλάς συνεργοὺς ἐλάμβανε. καὶ λαλιά τις τῆς εὐανδρίας αὐτοῦ διεχεῖτο πανταχῇ.

B Μακ. 8,7 Αἱ ἐπιθέσσου ἐγίνοντο κυρίως κατὰ τας νύκτας, τας οποῖας και επροτιμούσε δια την επιτυχίαν των ενεργειῶν του. Η φήμη της ανδρείας του διεδίδετο πανταχοῦ.

B Μακ. 8,8 Συνορῶν δὲ ὁ Φίλιππος κατὰ μικρὸν εἰς προκοπὴν ἐρχόμενον τὸν ἄνδρα, πυκνότερον δὲ ἐν ταῖς εὐημερίαις προβαίνοντα, πρὸς Πτολεμαῖον τὸν Κοίλης Συρίας καὶ Φοινίκης στρατηγὸν ἔγραψεν ἐπιβοηθεῖν τοῖς τοῦ βασιλέως πράγμασιν.

B Μακ. 8,8 Εβλεπε δε ο Φιλιππος, ὅτι ο ἄνθρωπος αὐτὸς εἰς μικρὸν χρονικὸν διάστημα εσημείωσε τοιαύτας προόδους και ὅτι αι

επιτυχείς επιδρομαί του εγίνοντο συχνότεραι. Δι' αυτό έγραψε προς τον Πτολεμαίον, τον στρατιωτικόν διοικητήν της Κοίλης Συρίας και της Φοινίκης, να βοηθήση εις τα πράγματα του βασιλέως.

Β Μακ. 8,9 ό δέ ταχέως προχειρισάμενος Νικάνορα τόν τοῦ Πατρόκλου τῶν πρώτων φίλων απέστειλεν ὑποτάξας παμφύλων ἔθνη οὐκ ἐλάττους τῶν δισμυρίων τὸ σύμπαν τῶν Ἰουδαίων ἐξᾶραι γένος· συνέστησε δὲ αὐτῷ καὶ Γοργίαν ἄνδρα στρατηγὸν καὶ ἐν πολεμικαῖς χρεῖαις πείραν ἔχοντα.

Β Μακ. 8,9 Ο Πτολεμαῖος εξέλεξε ταχέως δια το έργον αυτό τον Νικάνορα, υἱόν του Πατρόκλου ο οποίος η το από τους πρώτους φίλους του βασιλέως. Τον απέστειλεν επικεφαλῆς εἴκοσι χιλιάδων περίπου ανδρῶν στρατολογημένων από τα διάφορα ἔθνη, δια να εξοντώσουν το ἔθνος των Εβραίων. Εδωσε δε εις αὐτόν και τον Γοργίαν, ἄνδρα στρατιωτικόν, ο οποίος εἶχε και πείραν εις τας πολεμικὰς επιχειρήσεις.

Β Μακ. 8,10 διεστήσατο δὲ ὁ Νικάνωρ τὸν φόρον τῷ βασιλεῖ τοῖς Ῥωμαίοις ὄντα ταλάντων δισχιλίων ἐκ τῆς τῶν Ἰουδαίων αἰχμαλωσίας ἐκπληρώσειν.

Β Μακ. 8,10 Ο Νικάνωρ υπελόγιζεν, ὅτι από την πώλησιν των Ιουδαίων αιχμαλώτων θα ημπορούσε να εξοικονομήσῃ τα χρήματα δια τον φόρον, τον οποίον ὠφειλε να πληρώσῃ ο βασιλεὺς στους Ρωμαίους ανερχόμενον εις δύο χιλιάδας τάλαντα.

Β Μακ. 8,11 εὐθέως δὲ εἰς τὰς παραθαλασσίους πόλεις απέστειλε προσκαλούμενος ἐπ' ἀγορασμὸν Ἰουδαϊκῶν σωμάτων, ὑπισχνούμενος ἐνενήκοντα σώματα ταλάντου παραχωρήσειν, οὐ προσδεχόμενος τὴν παρὰ τοῦ Παντοκράτορος μέλλουσαν παρακολουθήσειν ἐπ' αὐτῷ δίκην.

Β Μακ. 8,11 Εσπευσε δε μάλιστα και απέστειλεν εις τας παραλίους πόλεις ανθρώπους, να προσκαλέσῃ εμπόρους δια την

αγοράν των Ιουδαίων αιχμαλώτων υποσχόμενος ότι θα πωλή ενενήκοντα αιχμαλώτους Ιουδαίους αντί ενός ταλάντου. Δεν ελάμβανε δε καθόλου υπ' όψιν την τιμωρίαν εκ μέρους του Παντοκράτορας Θεού, η οποία επρόκειτο να επακολουθήση εναντίον του.

B Μακ. 8,12 τῷ δὲ Ἰούδα προσέπεσε περὶ τῆς τοῦ Νικάνορος ἐφόδου· καὶ μεταδόντος αὐτοῦ τοῖς σὺν αὐτῷ τὴν παρουσίαν τοῦ στρατοπέδου,

B Μακ. 8,12 Περιήλθον ὁμῶς εἰς γνῶσιν τοῦ Ἰούδα τα περὶ τῆς ετοιμαζομένης αὐτῆς ἐκστρατείας τοῦ Νικάνορος. Επληροφόρησε δε τοὺς ἄνδρας τοῦ δια τὴν ἐμφάνισιν τοῦ ἐχθρικοῦ στρατοῦ.

B Μακ. 8,13 οἱ δειλανδροῦντες καὶ ἀπιστοῦντες τὴν τοῦ Θεοῦ δίκην διεδίδρασκον καὶ ἐξετόπιζον ἑαυτούς.

B Μακ. 8,13 Τότε οἱ μικρόψυχοι ἀπὸ τοὺς στρατιώτας τοῦ καὶ ἐκεῖνοι ποὺ δὲν εἶχαν πίστιν εἰς τὴν δικαιοσύνην τοῦ Θεοῦ, ἐδραπέτευσαν καὶ μετέβησαν εἰς ἄλλους τόπους.

B Μακ. 8,14 οἱ δὲ τὰ περιλελειμμένα πάντα ἐπώλουν, ὁμοῦ δὲ τὸν Κύριον ἠξίουσαν ῥύσασθαι τοὺς ὑπὸ τοῦ δυσσεβοῦς Νικάνορος πρὶν συντυχεῖν πεπραμένους·

B Μακ. 8,14 Ἄλλοι δε ἄνδρες ἐπωλοῦσαν ὅ,τι εἶχεν ἀπομείνει εἰς αὐτούς καὶ παρακαλοῦσαν τὸν Κύριον, νὰ τοὺς γλυτώσῃ ἀπὸ τὰ χέρια τοῦ ἀσεβοῦς Νικάνορος, ὁ ὁποῖος τοὺς εἶχε πωλήσει, πρὶν ἀκόμη συνάψῃ πρὸς αὐτούς μάχην.

B Μακ. 8,15 καὶ εἰ μὴ δι' αὐτούς, ἀλλὰ διὰ τὰς πρὸς τοὺς πατέρας αὐτῶν διαθήκας καὶ ἕνεκεν τῆς ἐπ' αὐτούς ἐπικλήσεως τοῦ σεμνοῦ καὶ μεγαλοπρεποῦς ὀνόματος αὐτοῦ.

B Μακ. 8,15 Νὰ τοὺς σώσῃ, ἀν ὅχι διότι αὐτοὶ ἠξίζον μίας τέτοιας σωτηρίας, ἀλλὰ διὰ τὴν διαθήκην, τὴν ὁποίαν εἶχε συνάψῃ πρὸς τοὺς προγόνους τῶν καὶ διὰ τὸ ἅγιον καὶ σεβαστὸν καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομα τοῦ Θεοῦ τοῦ Ἰσραὴλ, με τὸ ὁποῖον αὐτοὶ ὠνομάζοντο.

- B Μακ. 8,16 συναγαγών δὲ ὁ Μακκαβαῖος τοὺς περὶ αὐτὸν ὄντας τὸν ἀριθμὸν ἑξακισχιλίους παρεκάλει μὴ καταπλαγῆναι τοὺς πολεμίους, μηδὲ εὐλαβεῖσθαι τὴν τῶν ἀδίκως παραγινομένων ἐπ’ αὐτοὺς ἐθνῶν πολυπληθίαν, ἀγωνίσασθαι δὲ γενναίως
- B Μακ. 8,16 Ὁ Μακκαβαῖος συνεκέντρωσεν ἐκείνους, οἱ οἱ εἶχαν παραμείνει μαζὴ του, ανερχομένους εἰς ἑξ χιλιάδας ἀνδρας, τοὺς παρότρυνε νὰ μὴ καταπλαγοῦν ἀπὸ τοὺς ἐχθροὺς των καὶ νὰ μὴ φοβηθοῦν ἀπὸ τὸν μέγαν ἀριθμὸν των ἐθνικῶν, οἱ οἱ ἀδίκως ἐπέρχονται ἐναντίον των, ἀλλὰ νὰ ἀγωνισθοῦν με γενναϊότητα.
- B Μακ. 8,17 πρὸ ὀφθαλμῶν λαβόντας τὴν ἀνόμως εἰς τὸν ἅγιον τόπον συντελεσμένην ὑπ’ αὐτῶν ὕβριν καὶ τὸν τῆς ἐμπειαιγμένης πόλεως αἰκισμὸν, ἔτι δὲ τὴν τῆς προγονικῆς πολιτείας κατάλυσιν.
- B Μακ. 8,17 Νὰ ἔχουν δε ζωηρά πρὸ των ὀφθαλμῶν των τὸν βέβηλον ἐξευτελισμὸν, ὁ οἱ εἰνεν ἀπὸ τοὺς εἰδωλολάτρας στον ἅγιον ναόν, τὸν βασανισμὸν τῆς χλευαζομένης ἀπὸ ἐκείνους πόλεως Ἱερουσαλήμ, ἀκόμη δε καὶ τὸ γεγονός, ὅτι οἱ ἐχθροὶ ἔχουν πάρει τὴν ἀπόφασιν νὰ καταλύσουν τὸ ἰδικὸν των θεόδοτον προγονικὸν πολίτευμα.
- B Μακ. 8,18 οἱ μὲν γὰρ ὅπλοις πεποιθήσιν ἅμα καὶ τόλμαις, ἔφησεν, ἡμεῖς δὲ ἐπὶ τῷ παντοκράτορι Θεῷ, δυναμένῳ καὶ τοὺς ἐρχομένους ἐφ’ ἡμᾶς καὶ τὸν ὅλον κόσμον ἐν ἐνὶ νεύματι καταβαλεῖν, πεποιθήμεν.
- B Μακ. 8,18 Εἰδικώτερον ἔλεγε πρὸς αὐτοὺς· “ἐκεῖνοι ἔχουν πεποιθήσιν εἰς τὰ ὅπλα των καὶ εἰς τὰς θρασύτητάς των, ἡμεῖς ὁμως ἔχομεν πεποιθήσιν στον παντοδύναμον Θεόν, ὁ οἱ εἰς με ἓνα του νεύμα ἡμπορεῖ νὰ καταβάλῃ ὅλους ἐκείνους, που ἐπέρχονται ἐναντίον μας καὶ ολόκληρον ἀκόμη τὸν κόσμον”.
- B Μακ. 8,19 προσαναλεξάμενος δὲ αὐτοῖς καὶ τὰς ἐπὶ τῶν προγόνων

- γενομένης ἀντιλήψεις καὶ τὴν ἐπὶ Σενναχηρείμ, ἑκατὸν ὀγδοήκοντα πέντε χιλιάδες ὡς ἀπώλοντο,
- B Μακ. 8,19 Ἀπηρίθμησεν ἐπίσης εἰς αὐτοὺς ἀρχαῖα παραδείγματα, κατὰ τὰ ὁποῖα οἱ πρόγονοὶ τῶν ἔλαβον βοήθειαν ἀπὸ τοῦ Θεοῦ, μάλιστα δὲ τὴν ἐναντίον τοῦ Σενναχηρείμ βοήθειαν, ὁπότε ἐξωλοθρεύθησαν ἑκατὸν ὀγδοήκοντα πέντε χιλιάδες ἐχθροί.
- B Μακ. 8,20 καὶ τὴν ἐν τῇ Βαβυλωνίᾳ τὴν πρὸς αὐτοὺς Γαλάτας παράταξιν γενομένην, ὡς οἱ πάντες ἐπὶ τὴν χρεῖαν ἦλθον ὀκτακισχίλιοι σὺν Μακεδόσι τετρασχιλίοις, τῶν Μακεδόνων ἀπορουμένων, οἱ ὀκτακισχίλιοι τὰς δώδεκα μυριάδας ἀπώλεσαν διὰ τὴν γενομένην αὐτοῖς ἀπ' οὐρανοῦ βοήθειαν καὶ ὠφέλειαν πολλὴν ἔλαβον.
- B Μακ. 8,20 Τοὺς υπενθύμισε τὴν μάχην, ποὺ εἶχε δοθῇ ἐναντίον τῶν Γαλάτων εἰς τὴν Βαβυλώνα καὶ κατὰ τὴν ὁποῖαν ὅλοι- ὅλοι οἱ Ἰουδαῖοι, οἱ ὁποῖοι εἶχον ἔλθει, διὰ νὰ λάβουν μέρος, εἰς αὐτὴν, ἦσαν οκτὼ χιλιάδες καὶ τέσσαρες χιλιάδες ἐπὶ πλεον Μακεδόνες. Οἱ Μακεδόνες ὁμῶς αὐτοὶ ἠμποδίσθησαν καὶ δὲν ἠμπόρεσαν νὰ πολεμήσουν. Αἱ οκτὼ δὲ μόνον χιλιάδες Ἰουδαῖοι κατετρόπωσαν καὶ ἐξωλόθρευσαν ἑκατὸν εἴκοσι χιλιάδας ἐχθρῶν με τὴν βοήθειαν, ἡ ὁποία τοὺς ἐστάλη ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ με τὴν ὁποῖαν εἶχαν ἀποκομίσει τότε μεγάλην ὠφέλειαν.
- B Μακ. 8,21 ἐφ' οἷς εὐθαρσεῖς αὐτοὺς παραστήσας καὶ ἐτοιμοὺς ὑπὲρ τῶν νόμων καὶ τῆς πατρίδος ἀποθνήσκειν, τετραμερές τι τὸ στράτευμα ἐποίησε.
- B Μακ. 8,21 Ἀφοῦ με τοὺς λόγους αὐτοὺς ὁ Ἰούδας τοὺς ἔδωκε θάρρος καὶ τοὺς προπαρασκεύασε νὰ εἶναι ἐτοιμοὶ καὶ νὰ ἀποθάνουν ἀκόμη ἀγωνιζόμενοι ὑπὲρ τῶν θείων νόμων καὶ τῆς πατρίδος τῶν, διήρесе τὸν στρατὸν τοῦ εἰς τέσσαρα σώματα.
- B Μακ. 8,22 τάξας καὶ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ προηγουμένους

- ἐκατέρας τάξεως, Σίμωνα καὶ Ἰώσηφον καὶ Ἰωνάθαν,
ὑποτάξας ἐκάστῳ χιλίους πρὸς τοῖς πεντακοσίοις,
B Μακ. 8,22 Επικεφαλῆς δε εἰς κάθε σῶμα στρατοῦ ἔθεσεν ἓνα ἕκαστον
ἀπὸ τοὺς ἀδελφοὺς του· τον Σίμωνα, τον Ἰώσηφον και τον
Ἰωνάθαν. Και ἔδωσεν εἰς αὐτοὺς ἀνά χιλίους πεντακοσίους
ἄνδρας.
- B Μακ. 8,23 ἔτι δὲ καὶ Ἐλεάζαρον, παραγνοὺς τὴν ἱερὰν βίβλον καὶ
δοὺς σύνθημα Θεοῦ βοηθείας τῆς πρώτης σπείρας
αὐτὸς προηγούμενος, συνέβαλε τῷ Νικάνορι.
- B Μακ. 8,23 Εκάλεσε δε τότε και τον Ελεάζαρον, δια να αναγνώση
ενώπιον των στρατιωτῶν την Ἱερὰν Βιβλον. Επειτα ἔδωκεν
ὡς σύνθημα της μάχης “βοήθεια ἀπὸ τον Θεόν”. Ο Ἰούδας, ο
αρχηγὸς του πρώτου σώματος στρατοῦ, ἐπετέθη ἐναντίον
του Νικάνορος.
- B Μακ. 8,24 γενομένου δὲ αὐτοῖς τοῦ Παντοκράτορος συμμάχου,
κατέσφαξαν τῶν πολεμίων ὑπὲρ τοὺς ἑνακισχιλίους,
τραυματίας δὲ καὶ τοῖς μέλεσιν ἀναπήρους τὸ πλεῖστον
μέρος τῆς τοῦ Νικάνορος στρατιᾶς ἐποίησαν, πάντας δὲ
φυγεῖν ἠνάγκασαν.
- B Μακ. 8,24 Με την βοήθειαν και την συμμαχίαν του παντοδυνάμου
Θεοῦ κατέσφαξαν οι Ιουδαῖοι ὑπὲρ τοὺς ἐννέα χιλιάδας
ἐχθροὺς, ἐτραυμάτισαν δε και ἀκρωτηρίασαν το
μεγαλύτερον μέρος του στρατοῦ του Νικάνορας, τοὺς δε
ἄλλους ἔτρεψαν εἰς φυγὴν.
- B Μακ. 8,25 τὰ δὲ χρήματα τῶν παραγεγονότων ἐπὶ τὸν ἀγορασμὸν
αὐτῶν ἔλαβον· συνδιώξαντες δὲ αὐτοὺς ἐφ’ ἱκανὸν
ἀνέλυσαν ὑπὸ τῆς ὥρας συγκλειόμενοι.
- B Μακ. 8,25 Επήραν και τα χρήματα των ἐμπόρων ἐκείνων, οι οποίοι
εἶχαν ἐλθεῖ, δια να αγοράσουν Ιουδαίους αἰχμαλώτους.
Αφοῦ δε κατεδίωξαν ἐπὶ ἀρκετὸν διάστημα τοὺς φεύγοντας
ἐχθροὺς, ἐσταμάτησαν, διότι ἡ ὥρα δεν τοὺς ἐπέτρεπε
πλέον να συνεχίσουν την καταδίωξιν.

- B Μακ. 8,26 ἦν γὰρ ἡ πρὸ τοῦ σαββάτου, δι' ἣν αἰτίαν οὐκ ἐμακροθύμησαν κατατρέχοντες αὐτούς.
- B Μακ. 8,26 Ἦτο παραμονή του Σαββάτου και δια τούτο δεν επέμειναν να καταδιώξουν τους φεύγοντας εχθρούς.
- B Μακ. 8,27 ὅπλολογήσαντες δὲ αὐτούς καὶ τὰ σκῦλα ἐκδύσαντες τῶν πολεμίων περὶ τὸ σάββατον ἐγίνοντο, περισσῶς εὐλογοῦντες καὶ ἐξομολογούμενοι τῷ Κυρίῳ τῷ διασώσαντι αὐτούς εἰς τὴν ἡμέραν ταύτην, ἀρχὴν ἐλέους τάξαντος αὐτοῖς.
- B Μακ. 8,27 Όταν δε συνέλεξαν τα ὅπλα των εχθρῶν και ἐπήραν ἀπὸ αὐτοὺς τα λάφυρα, ἐώρτασαν το Σαββατον, δοξολογούντες και ευγνωμονούντες με ὅλην των την καρδίαν πλουσίως τον Κυριον, που τους ἐσωσε κατὰ την ἡμέραν αὐτήν, την ὁποίαν και ὥρισεν ὡς ἀρχὴν της ἐκδηλώσεως των πρὸς αὐτοὺς οἰκτιρμῶν του και της προστασίας του.
- B Μακ. 8,28 μετὰ δὲ τὸ σάββατον τοῖς ἠκισμένοις καὶ ταῖς χήραις καὶ ὀρφανοῖς μερίσαντες ἀπὸ τῶν σκύλων, τὰ λοιπὰ αὐτοὶ καὶ τὰ παιδία ἐμερίσαντο.
- B Μακ. 8,28 Αφού δε ἐπέρασε το Σαββατον, οἱ Ἰουδαῖοι στρατιῶται ἐμοίρασαν ἀπὸ τα λάφυρα, που εἶχαν πάρει, εἰς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ἐταλαιπωρήθησαν ἀπὸ τους διωγμοὺς, εἰς τας χήρας και εἰς τα ὀρφανά. Αὐτοὶ δε με τα παιδιὰ των διεμοιράσθησαν τα ὑπόλοιπα.
- B Μακ. 8,29 ταῦτα δὲ διαπραξάμενοι καὶ κοινὴν ἱκετίαν ποιησάμενοι, τὸν ἐλεήμονα Κύριον ἠξίουں εἰς τέλος καταλλαγῆναι τοῖς αὐτοῦ δούλοις.
- B Μακ. 8,29 Αφού δε ἐπραξαν αὐτὰ, ὠργάνωσαν μίαν κοινὴν ἱκεσίαν πρὸς τον ἐλεήμονα Κυριον και τον παρακαλοῦσαν, να συμφιλιωθῇ πρὸς αὐτοὺς και να στείλῃ το ἐλεὸς του στους δούλους του.
- B Μακ. 8,30 καὶ τοῖς περὶ Τιμόθεον καὶ Βακχίδην συνερίσαντες ὑπὲρ τοὺς δισμυρίους αὐτῶν ἀνείλιν και ὀχυρωμάτων

ύψηλῶν εὖ μάλα ἐγκρατεῖς ἐγένοντο καὶ λάφυρα
πλεῖστα ἐμερίσαντο ἰσομοίρους ἑαυτοὺς καὶ τοῖς
ἡκισμένοις καὶ ὀρφανοῖς καὶ χήραις, ἔτι δὲ καὶ
πρεσβυτέροις ποιήσαντες.

B Μακ. 8,30 Κατὰ δε την μάχην εναντίον του Τιμοθέου και του Βακχίδου
εφόνευσαν υπέρ τας εἴκοσι χιλιάδας εχθρῶν, κατέλαβον με
πολλήν ευκολίαν ισχυρά φρούρια, εμοιράσθησαν δε μεταξύ
των πλήθος λαφύρων εις ἴσα μέρη δια τους εαυτοὺς των και
δι' εκείνους, οι οποίοι εἶχαν υποφέρει από τους διωγμούς,
δια τα ορφανά, δια τας χήρας, ὅπως επίσης και δια τους
γέροντας.

B Μακ. 8,31 ὀπλολογήσαντες δὲ αὐτοὺς ἐπιμελῶς πάντα συνέθηκαν
εἰς τοὺς ἐπικαίρους τόπους, τὰ δὲ λοιπὰ τῶν σκύλων
ἤνεγκαν εἰς Ἱεροσόλυμα.

B Μακ. 8,31 Με πολλήν δε επιμέλειαν συνεκέντρωσαν ὅπλα από τους
εχθρούς, τα οποία και ετοποθέτησαν εις καταλλήλους
θέσεις. Τα δε υπόλοιπα από τα λάφυρα τα ἔφεραν εις την
Ιερουσαλήμ.

B Μακ. 8,32 τὸν δὲ φυλάρχην τῶν περὶ Τιμόθεον ἀνείλον,
ἀνοσιώτατον ἄνδρα καὶ πολλὰ τοὺς Ἰουδαίους
ἐπιλελυπηκότα.

B Μακ. 8,32 Από τους περί τον Τιμόθεον επισήμους εφόνευσαν και τον
σωματάρχην του, ἄνθρωπον ἀνοσιώτατον, ο οποίος πάρα
πολλὰ κακά εἶχε προξενήσει στους Εβραίους.

B Μακ. 8,33 ἐπινίκια δὲ ἄγοντες ἐν τῇ πατρίδι τοὺς ἐμπρήσαντας
τοὺς ἱεροὺς πυλῶνας. Καλλισθένην καὶ τινας ἄλλους,
ύφῃψαν εἰς ἐν οἰκίδιον πεφευγότας, οἵτινες ἄξιον τῆς
δυσσεβείας ἐκομίσαντο μισθόν.

B Μακ. 8,33 Καθ' ον δε χρόνον ἐώρταζον τα επινίκια εις την
πρωτεύουσάν των, τον Καλλισθένην και μερικούς άλλους, οι
οποίοι εἶχαν πυρπολήσει τας ιεράς πύλας του ναοῦ, τους
ἐκαυσαν εις μίαν μικράν οικίαν, ὅπου αυτοί εἶχαν

καταφύγει. Ετσι δε εκείνοι επήραν την δίκαιον τιμωρίαν, μιθόν της ασεβείας των.

B Μακ. 8,34 ὁ δὲ τρισαλιτήριος Νικάνωρ, ὁ τοὺς χιλίους ἐμπόρους ἐπὶ τὴν πράσιν τῶν Ἰουδαίων ἀγαγών,

B Μακ. 8,34 Ο δε τρισαλιτήριος Νικάνωρ, ο οποίος είχε φέρει τους χιλίους εμπόρους, δια να πωλήση εις αυτούς τους αιχμαλώτους Ιουδαίους,

B Μακ. 8,35 ταπεινωθεὶς ὑπὸ τῶν κατ' αὐτὸν νομιζομένων ἐλαχίστων εἶναι, τῇ τοῦ Κυρίου βοηθείᾳ τὴν δοξικὴν ἀποθέμενος ἐσθῆτα, διὰ τῆς μεσογείου, δραπετεύου τρόπον, ἔρημον ἑαυτὸν ποιήσας, ἤκεν εἰς Ἀντιόχειαν ὑπεράγαν δυσημερήσας ἐπὶ τῇ τοῦ στρατοῦ διαφθορᾷ.

B Μακ. 8,35 εταπεινώθη με την βοήθειαν του Θεού από εκείνους, τους οποίους αυτός εθεωρούσεν ελαχίστους και αναξίους προσοχής, ἔβγαλε την λαμπράν κτυπητὴν ενδυμασίαν του, και δια μέσου των αγρών της χώρας, ὡσάν φυγὰς, χωρὶς στρατόν, ἦλθε μόνος και ἔρημος εις την Αντιόχειαν καταπικραμμένος δια την συμφορὰν του με την ἀπώλειαν του στρατοῦ του.

B Μακ. 8,36 καὶ ὁ τοῖς Ῥωμαίοις ἀναδεξάμενος φόρον ἀπὸ τῆς τῶν ἐν Ἱεροσολύμοις αἰχμαλωσίας κατορθώσασθαι, κατήγγελλεν ὑπέρμαχον ἔχειν τὸν Θεὸν τοὺς Ἰουδαίους καὶ διὰ τὸν τρόπον τοῦτο ἀτρώτους εἶναι τοὺς Ἰουδαίους, διὰ τὸ ἀκολουθεῖν τοῖς ὑπ' αὐτοῦ προστεταγμένοις νόμοις.

B Μακ. 8,36 Αυτός, που εἶχεν αναλάβει να καταβάλῃ τον φόρον στους Ρωμαίους ἀπὸ τα χρήματα που θα εισέπραττεν ἀπὸ την πώλησιν των αιχμαλώτων της Ιερουσαλήμ, διαλαλούσε τὼρα ὅτι οἱ Ιουδαῖοι εἶχαν ἀκατανίκητον προστάτην τον Θεόν και δια τον λόγον αὐτὸν εἶναι ἀκατάβλητοι, ἐπειδὴ ἀκριβῶς ἀκολουθοῦν τους νόμους, τους οποίους δι' αὐτοὺς εἶχε θεσπίσει ο Θεός.

B ΜΑΚΚΑΒΑΙΩΝ 9

- B Μακ. 9,1 Περὶ δὲ τὸν καιρὸν ἐκεῖνον ἐτύγχανεν Ἀντίοχος ἀναλελυκῶς ἀκόσμως ἐκ τῶν κατὰ τὴν Περσίδα τόπων.
- B Μακ. 9,1 Κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ὁ Ἀντίοχος ἐπέστρεφε κατεξευτελισμένος ἀπὸ τὰς χώρας τῆς Περσίας,
- B Μακ. 9,2 εἰσεληλύθει γὰρ εἰς τὴν λεγομένην Περσέπολιν καὶ ἐπεχείρησεν ἱεροσυλεῖν καὶ τὴν πόλιν συνέχειν. διὸ δὴ τῶν πληθῶν ὀρμησάντων ἐπὶ τὴν τῶν ὀπλων βοήθειαν ἐτράπησαν, καὶ συνέβη τροπωθέντα τὸν Ἀντίοχον ὑπὸ τῶν ἐγχωρίων ἀσχήμονα τὴν ἀναζυγὴν ποιήσασθαι.
- B Μακ. 9,2 διότι εἶχεν εἰσέλθει εἰς τὴν πόλιν, τὴν λεγομένην Περσέπολιν, καὶ ἐπεχείρησε νὰ ἀφαιρέσῃ τοὺς θησαυροὺς τῆς ἀπὸ τοὺς ναοὺς καὶ νὰ καταλάβῃ τὴν πόλιν. Διὰ τὸν λόγον αὐτὸν πλῆθος τῶν κατοίκων ἐξηγέρθησαν, ὥρμησαν καὶ ἔλαβαν τὰ ὅπλα ἐναντίον τοῦ Ἀντιόχου, ὥστε ὁ Ἀντίοχος κατατροπωθεὶς ἀπὸ τοὺς κατοίκους ἠναγκάσθη εἰς ταπεινωτικὴν υποχώρησιν.
- B Μακ. 9,3 ὄντι δὲ αὐτῷ κατ' Ἐκβάτανα προσέπεσε τὰ κατὰ Νικάνορα καὶ τοὺς περὶ Τιμόθεον γεγονότα.
- B Μακ. 9,3 Ὃταν δὲ αὐτὸς εὐρίσκετο, εἰς τὴν περὶ τὰ Ἐκβάτανα περιοχὴν, ἐπληροφαρήθη, τί εἶχε συμβῆ στον Νικάνορα καὶ στον στρατὸν τοῦ Τιμοθέου.
- B Μακ. 9,4 ἐπαρθεὶς δὲ τῷ θυμῷ ᾤετο καὶ τὴν τῶν πεφυγαδευκόντων αὐτὸν κακίαν εἰς τοὺς Ἰουδαίους ἐναπερεΐσασθαι, διὸ συνέταξε τὸν ἄρματηλάτην ἀδιαλείπτως ἐλαύνοντα κατανύειν τὴν πορείαν, τῆς ἐξ οὐρανοῦ δὴ κρίσεως συνούσης αὐτῷ· οὕτω γὰρ ὑπερηφάνως εἶπε· πολυάνδριον Ἰουδαίων Ἱεροσόλυμα

ποιήσω παραγενόμενος ἐκεῖ.

Β Μακ. 9,4

Παρασυρθεῖς δε ἀπὸ ἐξάλλον θυμὸν ἐνόμιζεν ὅτι θα κάμη τοὺς Ἰουδαίους να πληρώσουν ακριβὰ τον ἐξευτελισμὸν, που υπέστη εἰς την Περσέπολιν καταδιωχθεῖς ἀπὸ τοὺς κατοίκους. Δια τοῦτο διέταξε τον οδηγὸν του ἄρματος του να επιταχύνῃ ἀκατάπαυστα την πορείαν του, χωρὶς σταμάτημα. Ἡ θεία ὁμως ἀπὸ τον ουρανὸν τιμωρία τον παρακολουθοῦσε, διότι αὐτὸς εἶχε πει με μεγάλην υπερηφάνειαν· “μόλις φθάσω εἰς την Ἱερουσαλήμ θα την κάμω νεκρόπολιν των Ἰουδαίων”.

Β Μακ. 9,5

ὁ δὲ πανεπόπτης Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ ἐπάταξεν αὐτὸν ἀνιάτῳ καὶ ἀοράτῳ πληγῇ· ἄρτι δὲ αὐτοῦ καταλήξαντος τὸν λόγον, ἔλαβεν αὐτὸν ἀνήκεστος τῶν σπλάγχνων ἀλγηδῶν καὶ πικραὶ τῶν ἔνδον βάσανοι,

Β Μακ. 9,5

Ὁ Κύριος ὁμως, ὁ Θεὸς του Ἰσραὴλ, ὁ οὗτος βλέπει τα πάντα, ἐκτύπησεν αὐτὸν με ἀθεράπευτον καὶ ἀόρατον τρομερὰν πληγὴν. Διότι μόλις εἶχε τελειώσει τον μοχθηρὸν καὶ κομπαστικὸν αὐτὸν λόγον, τον κατέλαβε μέγας ἀθεράπευτος πόνος των σπλάγχνων καὶ τρομεροὶ βασανισμοὶ εἰς ὅλον το ἐσωτερικὸν του.

Β Μακ. 9,6

πάνυ δικαίως τὸν πολλαῖς καὶ ξενιζούσαις συμφοραῖς ἑτέρων σπλάγχνα βασανίσαντα.

Β Μακ. 9,6

Καὶ πολὺ δικαίως ἐτιμωρήθη με φρικτοὺς πόνους των σπλάγχνων αὐτός, ὁ οὗτος εἶχε προκαλέσει εἰς τα σπλάγχνα των ἄλλων πολυαρίθμους καὶ πρωτοφανεῖς βασανισμοὺς.

Β Μακ. 9,7

ὁ δ' οὐδαμῶς τῆς ἀγερωχίας ἔληγεν· ἔτι δὲ καὶ τῆς ὑπερηφανίας ἐπεπλήρωτο, πῦρ πνέων τοῖς θυμοῖς ἐπὶ τοὺς Ἰουδαίους καὶ κελεύων ἐποξύνειν τὴν πορείαν. συνέβη δὲ καὶ πεσεῖν αὐτὸν ἀπὸ τοῦ ἄρματος φερομένου ῥοίζῳ καὶ δυσχερεῖ πτώματι περιπεσόντα πάντα τὰ μέλη τοῦ σώματος ἀποστρεβλοῦσθαι.

- B Μακ. 9,7 Αυτός όμως παρά τους φρικτούς βασανισμούς του δεν έθεσε τέρμα στον εγωισμόν του. Αλλά εγέμιζεν ολοένα και περισσότερο από υπερηφάνειαν. Πυρ θυμού έπνεεν εναντίον των Ιουδαίων και διέτασσε τον οδηγόν του άρματός του να επισπεύδη συνεχώς την πορείαν. Αίφνης κατέπεσεν από το άρμα, το οποίον εφέρετο μετά πολλού θορύβου, και η πτώσις του υπήρξε τόσον τρομερά, ώστε όλα τα μέλη του σώματός του έπαθαν οδυνηράν στρέβλωσιν.
- B Μακ. 9,8 ὁ δ' ἄρτι δοκῶν τοῖς τῆς θαλάσσης κύμασιν ἐπιτάσσειν διὰ τὴν ὑπὲρ ἄνθρωπον ἀλαζονείαν καὶ πλάστιγγι τὰ τῶν ὀρέων οἰόμενος ὕψι στήσειν, κατὰ γῆν γενόμενος ἐν φορείῳ παρεκομίζετο, φανεράν τοῦ Θεοῦ πᾶσι τὴν δύναμιν ἐνδεικνύμενος,
- B Μακ. 9,8 Ετσι δε αυτός, ο οποίος εξ αιτίας της μεγάλης του αλαζονίας ενόμιζε μέχρι προ ολίγου χρόνου ότι έχει την δύναμιν να διατάσση και τα κύματα της θαλάσσης, αυτός που ενόμιζεν ότι ημπορεί να θέση εις την πλάστιγγα και να ζυγίση τας κορυφάς των ορέων, εκρημνίσθη στο έδαφος και ανάπηρος εφέρετο επάνω εις ένα φορείον. Ετσι δε έκαμε φανεράν εις όλους, με το πάθημά του, την δύναμιν του Θεού.
- B Μακ. 9,9 ὥστε καὶ ἐκ τοῦ σώματος τοῦ δυσσεβοῦς σκώληκας ἀναζειν, καὶ ζῶντος ἐν ὀδύναις καὶ ἀλγηδόσι τὰς σάρκας αὐτοῦ διαπίπτειν, ὑπὸ δὲ τῆς ὀσμῆς αὐτοῦ πᾶν τὸ στρατόπεδον βαρύνεσθαι τῇ σαπρίᾳ.
- B Μακ. 9,9 Περιέπεσε εις τόσον αθλίαν κατάστασιν, ώστε από το σώμα του ασεβούς αυτού να βγαίνουν πλήθος σκώληκες, να ζη και καθ' ον χρόνον εζούσε να αποσπώνται σάπιες σάρκες του με τρομεράς οδύνas και βασάνους. Η δε κακοσμία, η οποία ανεδίδετο από το αρρωστημένον σώμα του, κατεβάρυνεν ολόκληρον το στρατόπεδον.
- B Μακ. 9,10 καὶ τὸν μικρῷ πρότερον τῶν οὐρανίων ἄστρων ἄπτεσθαι δοκοῦντα παρακομίζειν οὐδεὶς ἐδύνατο διὰ τὸ

τῆς ὁσμῆς ἀφόρητον βάρος.

B Μακ. 9,10 Καὶ ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος μέχρι προ ολίγου ἐνόμιζεν ὅτι εἶχε τὴν δύναμιν νὰ ἐγγίῃ καὶ τὰ ἀστρα, τῶρα κανεῖς δὲν ἠμποροῦσε νὰ τὸν μεταφέρῃ ἐξ αἰτίας τῆς ἀνυποφόρου δυσωδίας του.

B Μακ. 9,11 ἐνταῦθα οὖν ἤρξατο τὸ πολὺ τῆς ὑπερηφανίας λήγειν ὑποτεθραυσμένος καὶ εἰς ἐπίγνωσιν ἔρχεσθαι θείᾳ μάστιγι κατὰ στιγμὴν ἐπιτεινόμενος ταῖς ἀλγηδόσι.

B Μακ. 9,11 Τότε συντετριμμένος καὶ ἐξουθενωμένος ἀπὸ τοὺς πολλοὺς πόνους του, ἤρχισε νὰ ἀποθέτῃ τὸν ὄγκον τῆς ὑπερηφανείας του καὶ, καθὼς συνεχῶς ἐπεδεινώνοντο οἱ πόνοι του, συνησθάνετο ὅτι εὐρίσκετο ὑπὸ τὴν θείαν μάστιγα.

B Μακ. 9,12 καὶ μὴδὲ τῆς ὁσμῆς αὐτοῦ δυνάμενος ἀνέχεσθαι ταῦτ' ἔφη· δίκαιον ὑποτάσσεσθαι τῷ Θεῷ καὶ μὴ θνητὸν ὄντα ἰσόθεα φρονεῖν ὑπερηφάνως.

B Μακ. 9,12 Επειδὴ δὲ καὶ ὁ ἴδιος δὲν ἠμποροῦσε νὰ ὑποφέρῃ τὴν κακοσμίαν του, ὠμολόγησεν· “εἶναι δίκαιον νὰ ὑποτάσσεται κανεῖς στὸν Θεόν, καὶ οὐχὶ ἐν τῇ ὑψηλοφροσύνῃ του νὰ ἐξισῶνῃ τὸν εαυτὸν του μετὰ τὸν Θεόν”.

B Μακ. 9,13 ἠύχετο δὲ ὁ μιὰρὸς πρὸς τὸν οὐκέτι αὐτὸν ἐλεήσοντα Δεσπότην, οὕτω λέγων

B Μακ. 9,13 Πρὸς τὸν Δεσπότην δὲ Θεόν, ὁ ὁποῖος δὲν ἐπρόκειτο ποτὲ νὰ τὸν ἐλεήσῃ, ὁ μιὰρὸς αὐτὸς βασιλεὺς προσήυχετο καὶ ἔταξε

B Μακ. 9,14 τὴν μὲν ἀγίαν πόλιν, ἣν σπεύδων παρεγίνετο ἰσόπεδον ποιῆσαι καὶ πολυάνδριον οἰκοδομῆσαι, ἐλευθέραν ἀναδείξαι·

B Μακ. 9,14 ὅτι τὴν μὲν ἀγίαν πάλιν, πρὸς τὴν ὁποίαν ἐσπευδε δια νὰ τὴν ἰσοπεδώσῃ καὶ τὴν μεταβάλλῃ εἰς νεκρόπολιν, νὰ τὴν ἀνακηρύξῃ ἐλευθέραν.

B Μακ. 9,15 τοὺς δὲ Ἰουδαίους, οὓς διεγνώκει μὴδὲ ταφῆς ἀξιῶσαι

οἰωνοβρώτους δὲ σὺν τοῖς νηπίοις ἐκρίψειν θηρίοις,
πάντας αὐτοὺς ἴσους Ἀθηναίους ποιήσιν·

B Μακ. 9,15 Τους δε Ιουδαιους, τους οποιους ουτε ταφης δεν εκρινεν
αξιους αλλα ειχε σκοπον να δωση ως τροφη, αυτους και τα
τεκνα των, εις τα σαρκοβόρα πτηνά και να τους ρίψη εις τα
θηρία, όλους να τους κάμη ίσους προς τους Αθηναίους.

B Μακ. 9,16 ὃν δὲν πρότερον ἐσκύλευσεν ἅγιον νεῶν καλλίστοις
ἀναθήμασι κοσμήσιν καὶ τὰ ἱερὰ σκεῦη πολυπλάσια
πάντα ἀποδώσιν, τὰς δὲ ἐπιβαλλούσας πρὸς τὰς
θυσίας συντάξεις ἐκ τῶν ἰδίων προσόδων χορηγήσιν·

B Μακ. 9,16 Τον ἅγιον ναόν, τον οποιον προηγουμένως αὐτός εἶχε
συλήσει, να τον στολίση με ωραιότατα αφιερώματα, να
αποδώση δε πάλιν όλα τα ἱερὰ σκεῦη και μάλιστα πολύ
περισσότερα ἀπὸ ἐκεῖνα, που εἶχεν αφαιρέσει, να χορηγή
δε ἀπὸ τα ἰδικὰ του ἔσοδα δια τας δαπάνας, που
απαιτοῦνται δια τας θυσίας.

B Μακ. 9,17 πρὸς δὲ τούτοις καὶ Ἰουδαῖον ἔσεσθαι καὶ πάντα τόπον
οἰκητὸν ἐπελεύσεσθαι καταγγέλλοντα τὸ τοῦ Θεοῦ
κράτος.

B Μακ. 9,17 Επὶ δε τούτοις υπεσχέθη να γίνη και ο ἴδιος Ιουδαῖος και να
επισκέπτεται κάθε κατοικούμενον τόπον, δια να κηρύττη το
μεγαλεῖον του Θεοῦ.

B Μακ. 9,18 οὐδαμῶς δὲ ληγόντων τῶν πόνων, ἐπεληλύθει γὰρ ἐπ’
αὐτὸν δικαία ἢ τοῦ Θεοῦ κρίσις, τὰ κατ’ αὐτὸν
ἀπελπίσας, ἔγραψε πρὸς τοὺς Ἰουδαίους τὴν
ὑπογεγραμμένην ἐπιστολὴν, ἱκετηρίας τάξιν ἔχουσαν,
περιέχουσαν δὲ οὕτως·

B Μακ. 9,18 Καθὼς δε οι πόνοι του δεν κατηνάζοντο, διότι εἶχεν
επέλθει πλέον εναντίον του η δικαία κρίσις και οργή του
Θεοῦ, απηλπίσθη πλέον δια την θεραπείαν του, και ἔγραψε
προς τους Ιουδαίους την κατωτέρω ἐπιστολὴν, η οποία ἔχει
θέσιν ἱκεσίας και περιλαμβάνει τα εξής·

- B Μακ. 9,19 «Τοῖς χρηστοῖς Ἰουδαίοις τοῖς πολίταις πολλὰ χαίρειν καὶ ὑγιαίνειν καὶ εὖ πράττειν βασιλεὺς καὶ στρατηγὸς Ἀντίοχος.
- B Μακ. 9,19 “Προς τοὺς Ἰουδαίους, τοὺς ἀγαθοὺς αὐτοὺς πολίτας, ὁ βασιλεὺς καὶ στρατηγὸς Ἀντίοχος εὐχεται πλήρη χαρὰν καὶ υγείαν καὶ ευημερίαν.
- B Μακ. 9,20 εἰ ἔρρωσθε καὶ τὰ τέκνα καὶ τὰ ἴδια κατὰ γνώμην ἐστὶν ὑμῖν, εὐχομαι μὲν τῷ Θεῷ τὴν μεγίστην χάριν, εἰς οὐρανὸν τὴν ἐλπίδα ἔχων,
- B Μακ. 9,20 Εἰς σεις καὶ τὰ τέκνα σας υγιαίνετε, εἰς αἱ υποθέσεις σας προχωροῦν καὶ ἐξελίσσονται σύμφωνα με τὰς ἐπιθυμίας σας, εὐχαριστῶ καὶ δοξάζω τὸν Θεὸν διὰ τὴν μεγάλην αὐτὴν χάριν, διότι καὶ ἐγὼ στὸν οὐράνιον Θεὸν στηρίζω τὰς ἐλπίδας μου.
- B Μακ. 9,21 κάγὼ δὲ ἀσθενῶς διεκείμην, ὑμῶν τὴν τιμὴν καὶ τὴν εὐνοίαν ἂν ἐμνημόνευον φιλοστόργως. ἐπανάγων ἐκ τῶν περὶ τὴν Περσίδα τόπων καὶ περιπεσῶν ἀσθενεῖα δυσχέρειαν ἐχοῦση, ἀναγκαῖον ἡγησάμην φροντίσαι τῆς κοινῆς πάντων ἀσφαλείας.
- B Μακ. 9,21 Ὡς πρὸς ἐμὲ, εἶμαι κατάκοιτος χωρὶς δύναμιν ἐπάνω στὸ κρεβάτι καὶ διατηρῶ μίαν στοργικὴν ἀνάμνησιν τῆς τιμῆς καὶ τῆς ευμενείας, ποὺ με ἠξιώσατε. Επιστρέφων ἀπὸ τὰς χώρας τῆς Περσίας, καὶ περιπεσῶν εἰς τρομερὰν ἀσθένειαν ἐκρίνα ἀπαραίτητον νὰ ἀσχοληθῶ διὰ τὴν ἀσφάλειαν ὅλων σας.
- B Μακ. 9,22 οὐκ ἀπογινώσκων τὰ κατ’ ἐμαυτὸν, ἀλλὰ ἔχων πολλὴν ἐλπίδα ἐκφεύξεσθαι τὴν ἀσθένειαν,
- B Μακ. 9,22 Δὲν ἀπελπίζομαι διὰ τὰ κατ’ ἐμὲ, ἀλλὰ ἔχω πολλὰς ἐλπίδας ὅτι θὰ διαφύγω ἀπὸ τὴν ἀσθένειαν αὐτήν.
- B Μακ. 9,23 θεωρῶν δὲ ὅτι καὶ ὁ πατήρ, καθ’ οὓς καιροὺς εἰς τοὺς ἄνω τόπους ἐστρατοπέδευσεν, ἀνέδειξε τὸν διαδεχόμενον,

- B Μακ. 9,23 Εχων όμως υπ' όψιν ότι ο πατήρ μου, όταν ακόμη ευρίσκετο εις εκστρατείαν και εις πολεμικάς επιχειρήσεις εις τας άλλας χώρας, ανέδειξε τον μέλλοντα διάδοχόν του,
- B Μακ. 9,24 ὅπως εάν τι παράδοξον ἀποβαίνει ἢ καὶ προσαγγελθῇ τι δυσχερές, εἰδότες οἱ κατὰ τὴν χώραν ὧ καταλέλειπται τὰ πράγματα, μὴ ἐπιταράσσονται.
- B Μακ. 9,24 ὥστε, εἴαν ἐπέλθῃ τα ἀπροσδόκητον μοιραῖον ἢ κάποια κακὴ φήμη κυκλοφορήσῃ, οἱ ἄνθρωποι τῆς χώρας τοῦ να γνωρίζουν, εἰς ποῖον ἔχει ἐμπιστευθῇ τὴν διοίκησιν, δια να μὴ γίνωνται ταραχαί.
- B Μακ. 9,25 πρὸς δὲ τούτοις κατανοῶν τοὺς παρακειμένους δυνάστας καὶ γειτνιῶντας τῇ βασιλείᾳ τοῖς καιροῖς ἐπέχοντας καὶ προσδεχομένους τὸ ἀποβησόμενον, ἀναδέδειχα τὸν υἱόν μου Ἀντίοχον βασιλέα, ὃν πολλάκις ἀνατρέχων εἰς τὰς ἐπάνω σατραπείας τοῖς πλείστοις ὑμῶν παρακατετιθέμην καὶ συνίστων· γέγραφα δὲ πρὸς αὐτὸν τὰ ὑπογεγραμμένα.
- B Μακ. 9,25 πρὸς τούτοις ἐπειδὴ γνωρίζω καὶ ἐγὼ καλῶς, ὅτι οἱ συνορεύοντες με σὰς βασιλείς, ὅπως καὶ οἱ γειτονεύοντες στο ἰδικόν μου βασίλειον, παραμονεύουν τὰς περιστάσεις καὶ περιμένουν τὸ μοιραῖον, δια να το ἐκμεταλλευθῶν πρὸς ὄφελός των, ὀρίζω καὶ ἀναδεικνύω ὡς διάδοχόν μου τὸν υἱόν μου Ἀντίοχον, τὸν ὁποῖον πολλὰς φορές, ὅταν διέτρεχα τὰς ἄνω σατραπείας, συνιστοῦσα καὶ ἐνεπιστευόμην εἰς πλείστους ἀπὸ σας. Ἐχω δε γράψει καὶ εἰς αὐτὸν σχετικὴν ἐπιστολήν.
- B Μακ. 9,26 παρακαλῶ οὖν ὑμᾶς καὶ ἀξιῶ, μεμνημένους τῶν εὐεργεσιῶν κοινῇ καὶ κατ' ἰδίαν, ἕκαστον συντηρεῖν τὴν οὖσαν εὐνοίαν εἰς ἐμὲ καὶ τὸν υἱόν μου·
- B Μακ. 9,26 Σας παρακαλῶ, λοιπόν, καὶ ἀξιῶν, ὅπως ἐνθυμούμενοι τὰς εὐεργεσίας, τὰς ὁποίας ἐγὼ ἔχω καμεί εἰς ὅλους γενικῶς καὶ στὸν καθένα ἰδιαιτέρως, να κρατήσῃ ὁ καθένας σας τὴν

ιδίαν εὐνοίαν προς τον υἱόν μου, την οποίαν είχατε και προς εμέ.

B Μακ. 9,27 πέπεισμαι γὰρ αὐτὸν ἐπιεικῶς καὶ φιλανθρώπως παρακολουθοῦντα τῇ ἐμῇ προαιρέσει συμπεριενεχθήσεσθαι ὑμῖν».

B Μακ. 9,27 Εχω δε την πεποίθησιν, ὅτι και αὐτός θα φερθῇ προς σας με πλήρη επιείκειαν και φιλανθρωπίαν, ακολουθών την ιδικήν μου καλήν προς σας διαγωγήν”.

B Μακ. 9,28 Ὁ μὲν οὖν ἀνδροφόνος καὶ βλάσφημος τὰ χεῖριστα παθὼν, ὡς ἑτέρους διέθηκεν, ἐπὶ ξένης ἐν τοῖς ὄρεσιν οἰκτίστῳ μόρῳ κατέστρεψε τὸν βίον.

B Μακ. 9,28 Ο ανδροφόνος και βλάσφημος αὐτός βασιλεὺς Ἀντίοχος, βασανιζόμενος με φοβεράς βασάνους, ὅπως αὐτός εἶχε βασανίσει ἄλλους, ἀπέθανεν εἰς ξένην χώραν, εἰς τα ὄρη με ἓνα θάνατον ελεεινότατον.

B Μακ. 9,29 παρεκομίζετο δὲ τὸ σῶμα Φίλιππος ὁ σύντροφος αὐτοῦ, ὃς καὶ διευλαβηθεὶς τὸν υἱὸν Ἀντιόχου, πρὸς Πτολεμαῖον τὸν Φιλομήτορα εἰς Αἴγυπτον διεκομίσθη.

B Μακ. 9,29 Ο Φίλιππος, ο παιδικὸς του σύντροφος, διεκόμισε το σῶμα του Ἀντιόχου. Εφοβήθη ὁμως τον νέον βασιλέα Ἀντιοχον και απεσύρθη εἰς την αἴγυπτον προς τον Πτολεμαῖον των Φιλομήτορα.

B ΜΑΚΚΑΒΑΙΩΝ 10

B Μακ. 10,1 Μακκαβαῖος δὲ καὶ οἱ σὺν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου προάγοντος αὐτούς, τὸ μὲν ἱερὸν ἐκομίσαντο καὶ τὴν πόλιν,

B Μακ. 10,1 Ο Μακκαβαῖος και οι ἄνδρες του ανακατέλαβαν, με την βοήθειαν του Θεοῦ, τον ἱερὸν ναόν και την πόλιν Ἱερουσαλήμ.

- B Μακ. 10,2 τοὺς δὲ κατὰ τὴν ἀγορὰν βωμοὺς ὑπὸ τῶν ἀλλοφύλων
δεδημιουργημένους, ἔτι δὲ τεμένη καθεῖλον.
- B Μακ. 10,2 Κατέστρεψαν τοὺς βωμοὺς, ποὺ εἶχαν οἰκοδομήσει οἱ
εἰδωλολάτραι εἰς τὴν ἀγορὰν, ὅπως ἐπίσης καὶ ὅλους τοὺς
ἄλλους ἱεροὺς τῶν χώρων.
- B Μακ. 10,3 καὶ τὸν νεῶν καθάρισαντες ἕτερον θυσιαστήριον
ἐποίησαν καὶ πυρώσαντες λίθους καὶ πῦρ ἐκ τούτων
λαβόντες, ἀνήνεγκαν θυσίαν μετὰ διετῆ χρόνον καὶ
θυμίαμα καὶ λύχνους καὶ τῶν ἄρτων τὴν πρόθεσιν
ἐποίησαντο.
- B Μακ. 10,3 Αφοῦ δε κατόπιν ἐκαθάρισαν τὸν ναόν, οἰκόδομησαν ἄλλο
θυσιαστήριον ολοκαυτωμάτων. Ἦναψαν πῦρ ἀπὸ τὴν
προστριβὴν εἰδικῶν λίθων, ἐπήραν αὐτὸ τὸ πῦρ καὶ
προσέφεραν θυσίαν, ἡ ὁποία εἶχεν ἀπὸ δύο ἐτῶν διακοπῇ.
Ἐκαυσαν ἐπίσης θυμίαμα στὸ θυσιαστήριον τῶν
θυμιαμάτων, ἤναψαν τοὺς λύχνους τῆς λυχνίας καὶ ἔθεσαν
τοὺς ἄρτους εἰς τὴν τράπεζαν τῆς προθέσεως.
- B Μακ. 10,4 ταῦτα δὲ ποιήσαντες ἠξίωσαν τὸν Κύριον πεσόντες ἐπὶ
κοιλίαν μηκέτι περιπεσεῖν τοιούτοις κακοῖς, ἀλλ' ἐάν
ποτε καὶ ἀμάρτωσιν, ὑπ' αὐτοῦ μετ' ἐπιεικείας
παιδεύεσθαι καὶ μὴ βλασφήμοις καὶ βαρβάροις ἔθνεσι
παραδίδοσθαι.
- B Μακ. 10,4 Αφοῦ δε ἔκαμαν ὅλα αὐτὰ, ἔπεσαν πρηνεῖς στὸ ἔδαφος καὶ
παρεκάλεσαν τὸν Κύριον, νὰ μὴ περιπέσουν πλέον
στοιαύτας συμφοράς. Ἀλλὰ, εἴαν ποτέ καὶ ἀμαρτήσουν ὡς
ἄνθρωποι, νὰ παιδαγωγηθοῦν ἀπὸ αὐτὸν με εὐσπλαγχνίαν
καὶ νὰ μὴ παραδοθοῦν εἰς τὰ βάρβαρα καὶ βλάσφημα
εἰδωλολατρικὰ ἔθνη.
- B Μακ. 10,5 ἐν ᾗ δὲ ἡμέρᾳ ὁ νεὼς ὑπὸ ἀλλοφύλων ἐβεβηλώθη,
συνέβη κατὰ τὴν αὐτὴν ἡμέραν τὸν καθαρισμὸν
γενέσθαι τοῦ ναοῦ, τῇ πέμπτῃ καὶ εἰκάδι τοῦ αὐτοῦ
μηνός, ὃς ἐστὶ Χασελεῦ.

- B Μακ. 10,5 Συνέβη δε και τούτο το παράδοξον· κατά την ημέραν, κατά την οποίαν ο ναός είχε βεβηλωθή από τους ειδωλολάτρας, κατά την ιδίαν ημέραν συνέπεσε να γίνη και ο καθαρισμός αυτού. Ητοι την εικοστήν πέμπτην του ιδίου μηνός, δηλαδή του Χασελεύ.
- B Μακ. 10,6 καὶ μετ' εὐφροσύνης ἤγον ἡμέρας ὀκτὼ σκηνωμάτων τρόπον, μνημονεύοντες ὡς πρὸ μικροῦ χρόνου τὴν τῶν σκηνῶν ἐορτὴν ἐν τοῖς ὄρεσι καὶ ἐν τοῖς σπηλαίοις θηρίων τρόπον ἦσαν νεμόμενοι.
- B Μακ. 10,6 Εώρτασαν δε ἐπὶ ὀκτὼ ἡμέρας με πολλὴν χαρὰν κατὰ τον ἴδιον τρόπον, που εόρταζαν την εορτὴν της Σκηνοπηγίας, ενθυμούμενοι ὅτι προ ολίγου χρόνου εἶχαν εορτάσει την εορτὴν της Σκηνοπηγίας, παραμένοντες και τρεφόμενοι εἰς τα ὄρη και εἰς τα σπήλαια, ὅπως τα ἀγρία θηρία.
- B Μακ. 10,7 διὸ θύρσους καὶ κλάδους ὠραίους, ἔτι δὲ φοίνικας ἔχοντες ὕμνους ἀνέφερον τῷ εὐοδώσαντι καθαρισθῆναι τὸν ἑαυτοῦ τόπον.
- B Μακ. 10,7 Δια τούτο ἔχοντες εἰς τα χέρια των ράβδους στολισμένας με φύλλα και κρατούντες ὠραίους πράσινους κλάδους, καθὼς ἐπίσης και φοίνικας, ἐψάλλαν ὕμνους πρὸς δόξαν του Θεοῦ, ο ὁποῖος τους κατευώδωσε να πραγματοποιήσουν τον καθαρισμὸν του ναοῦ του.
- B Μακ. 10,8 ἐδογμάτισαν δὲ μετὰ κοινοῦ προστάγματος καὶ ψηφίσματος παντὶ τῷ τῶν Ἰουδαίων ἔθνει κατ' ἐνιαυτὸν ἄγειν τὰςδε τὰς ἡμέρας.
- B Μακ. 10,8 Καθιέρωσαν δε με ἓνα δημόσιον διάταγμα, που εψηφίσθη ἀπὸ ὅλον τον λαόν, ὅτι ὅλον το ἰουδαϊκὸν ἔθνος κάθε ἔτος θα πανηγυρίζη τας ἡμέρας αὐτάς.
- B Μακ. 10,9 καὶ τὰ μὲν τῆς Ἀντιόχου τοῦ προσαγορευθέντος Ἐπιφανοῦς τελευτῆς οὕτως εἶχε.
- B Μακ. 10,9 Και αὐτὰ μεν ἦσαν τα γεγονότα τα συμβάντα περὶ τον θάνατον του Αντιόχου του επονομασθέντος Επιφανούς.

B Μακ. 10,10 Νυνὶ δὲ τὰ κατὰ τὸν Εὐπάτορα Ἀντίοχον, υἱὸν δὲ τοῦ ἀσεβοῦς γενόμενον δηλώσομεν, αὐτὰ συντέμνοντες τὰ τῶν πολέμων κακά.

B Μακ. 10,10 Τώρα δε θα κάμωμεν λόγον δια τα αφορώντα τον Αντίοχον τον Ευπάτορα, υἱὸν του ασεβούς εκείνου βασιλέως, εκθέτοντες με συντομίαν τα εκ των πολέμων κακά ἐπὶ της βασιλείας του.

B Μακ. 10,11 αὐτὸς γὰρ παραλαβὼν βασιλείαν ἀνέδειξεν ἐπὶ τῶν πραγμάτων Λυσίαν τινά, Κοίλης δὲ Συρίας καὶ Φοινίκης στρατηγὸν πρῶταρχον.

B Μακ. 10,11 Αυτός, αφού παρέλαβε την βασιλείαν, κατέστησεν επικεφαλῆς των πραγμάτων του βασιλείου του κάποιον Λυσίαν, ανώτατον στρατιωτικὸν διοικητὴν της Κοίλης Συρίας και της Φοινίκης.

B Μακ. 10,12 Πτολεμαῖος γὰρ ὁ καλούμενος Μάκρων τὸ δίκαιον συντηρεῖν προηγούμενος εἰς τοὺς Ἰουδαίους διὰ τὴν γεγонуῖαν εἰς αὐτοὺς ἀδικίαν ἐπειρᾶτο τὰ πρὸς αὐτοὺς εἰρηνικῶς διεξάγειν.

B Μακ. 10,12 Διότι ο Πτολεμαῖος, ο επονομαζόμενος Μακρων, πρῶτος αὐτὸς ανεγνώρισε το δίκαιον των Ιουδαίων και δια την επανόρθωσιν των αδικιών, που εἶχαν γίνει εις αυτούς, προσεπάθει να τους κυβερνήση κατὰ τρόπον ειρηνικόν.

B Μακ. 10,13 ὅθεν κατηγορούμενος ὑπὸ τῶν φίλων πρὸς τὸν Εὐπάτορα καὶ προδότης παρέκαστα ἀκούων διὰ τὸ τὴν Κύπρον ἐμπιστευθέντα ὑπὸ τοῦ Φιλομήτορος ἐκλιπεῖν καὶ πρὸς Ἀντίοχον τὸν Ἐπιφανῆ ἀναχωρῆσαι μὴτ' εὐγενῆ τὴν ἐξουσίαν ἔχων, ὑπ' ἀθυμίας φαρμακεύσας ἑαυτὸν ἐξέλιπε τὸν βίον.

B Μακ. 10,13 Δια το γεγονός ὁμως αὐτό κατηγορήθη ἀπὸ τους φίλους του βασιλέως ἐνώπιον του Ευπάτορος. Δια τον λόγον αὐτόν, ἀλλὰ και διότι εις κάθε περίστασιν ωνομάζετο προδότης ἐπειδὴ εἶχεν εγκαταλείψει την Κυπρον, που του εἶχεν

εμπιστευθή ο Φιλομήτωρ και είχε προσχωρήσει με το μέρος του Αντιόχου του Επιφανούς, και επειδή δεν κατείχε πλέον καμμίαν θέσιν, όπως αρμόζει εις ένα ευγενή, κατελήφθη από μελαγχολίαν εδηλητηρίασε τον εαυτόν του και έθεσε τέρμα εις την ζωήν του.

Β Μακ. 10,14 Γοργίας δὲ γενόμενος στρατηγὸς τῶν τόπων ἐξενοτρόφει καὶ παρέκαστα πρὸς τοὺς Ἰουδαίους ἐπολεμοτρόφει.

Β Μακ. 10,14 Ο δε Γοργίας, όταν έγινε στρατηγός των περιοχών εκείνων, εστρατολόγησε μισθοφορικά στρατεύματα και εις κάθε παρουσιαζομένην ευκαιρίαν επολεμούσε εναντίον των Ιουδαίων.

Β Μακ. 10,15 ὁμοῦ δὲ τούτῳ καὶ οἱ Ἰδουμαῖοι ἐγκρατεῖς ἐπικαίρων ὀχυρωμάτων ὄντες ἐγύμναζον τοὺς Ἰουδαίους, καὶ τοὺς φυγαδευθέντας ἀπὸ Ἱεροσολύμων προσλαβόμενοι πολεμοτροφεῖν ἐπεχείρουν.

Β Μακ. 10,15 Συγχρόνως δε με αυτόν και οι Ιδουμαῖοι εκυρίευαν σπουδαία οχυρώματα και παρενοχλούσαν τους Ιουδαίους· επίσης εδέχοντο και εκείνους, οι οποίοι εξωρίζοντο από την Ιερουσαλήμ, και εφρόντιζαν με αυτούς να διατηρούν τον πόλεμον.

Β Μακ. 10,16 οἱ δὲ περὶ τὸν Μακκαβαῖον ποιησάμενοι λιτανείαν καὶ ἀξιώσαντες τὸν Θεὸν σύμμαχον αὐτοῖς γενέσθαι, ἐπὶ τὰ τῶν Ἰδουμαίων ὀχυρώματα ὥρμησαν,

Β Μακ. 10,16 Ο Μακκαβαῖος και οι άνδρες του, αφού προσηυχήθησαν με ευλάβειαν προς τον Θεόν και τον παρεκάλεσαν με πίστιν να συμπαρασταθῇ ως σύμμαχός των, ὥρμησαν εναντίον των οχυρωμάτων, που κατείχαν οι Ιδουμαῖοι.

Β Μακ. 10,17 οἷς καὶ προσβαλόντες εὐρώστως ἐγκρατεῖς ἐγένοντο τῶν τόπων πάντας τε τοὺς ἐπὶ τῷ τείχει μαχομένους ἡμύναντο κατέσφαζόν τε τοὺς ἐμπίπτοντας, ἀνείλινον δὲ οὐχ ἥττον τῶν δισμυρίων.

- B Μακ. 10,17 Επετέθησαν εναντίον αυτών με μεγάλην ευρωστίαν και δύναμιν, εκυρίευσαν όλους τους τόπους των, κατεπολέμησαν τους υπερασπιστάς των τειχών και εκείνους, οι οποίοι έπιπτον εις τα χέρια των, τους κατέσφαζαν. Εφόνευσαν δε έτσι οχι ολιγωτέρους από είκοσι χιλιάδας.
- B Μακ. 10,18 συμφυγόντων δέ ούκ έλαττον τών ένακισχιλίων εις δύο πύργους όχυρούς εύ μάλα και πάντα τὰ πρὸς πολιορκίαν έχοντας,
- B Μακ. 10,18 Μερικοί δε από τους εχθρούς, τουλάχιστον εννέα χιλιάδες, κατέφυγαν εις δυο οχυρωτάτους πύργους, που είχαν μέσα όλα όσα τους εχρειάζοντο, δια να κρατήσουν την πολιορκίαν και να αμυνθούν.
- B Μακ. 10,19 ό Μακκαβαίος εις επείγοντας τόπους άπολιπών Σίμωνα και Ίώσηφον, έτι δέ και Ζακχαΐον και τούς συν αύτῳ ίκανούς πρὸς τήν τούτων πολιορκίαν, αύτός έχωρίσθη.
- B Μακ. 10,19 Ο Μακκαβαίος αφήσας τον Σιμωνα και τον Ιώσηφον, όπως επίσης και τον Ζακχαΐον και μαζί με αυτούς αρκετούς άνδρας δια την πολιορκίαν των δύο πύργων, αυτός απεμακρύνθη από την περιοχήν εις σπουδαιοτέρας τοποθεσίας.
- B Μακ. 10,20 οί δέ περὶ τὸν Σίμωνα φιλαργυρήσαντες υπό τινων τῶν έν τοῖς πύργοις επείσθησαν άργυρίῳ· επτάκις δέ μυριάδας δραχμάς λαβόντες είσάν τινας διαρρύηναι.
- B Μακ. 10,20 Οι στρατιῶται όμως του Σιμωνος, φιλάργυροι καθώς ήσαν, εδελεάσθησαν από τα αργύρια, που τους επρότειναν οι έγκλειστοι στους πύργους. Αφού δε έλαβαν εβδομήκοντα χιλιάδες δραχμάς, επέτρεψαν εις μερικούς από τους πολιορκημένους να διαφύγουν.
- B Μακ. 10,21 προσαγγελθέντος δέ τῷ Μακκαβαίῳ περὶ τοῦ γεγονότος, συναγαγὼν τούς ήγουμένους τοῦ λαοῦ κατηγόρησεν ως άργυρίου πεπράκασι τούς άδελφούς,

τοὺς πολεμίους κατ' αὐτῶν ἀπολύσαντες.

Β Μακ. 10,21

Οταν ο Μακκαβαῖος ἐπληροφόρηθη το γεγονός, συνεκέντρωσε τους ἀρχηγούς του λαοῦ καὶ κατηγορήσε τους ἀνθρώπους αὐτούς, ὅτι ἐπώλησαν ἀντὶ ἀργυρίου τους ἀδελφούς των, ἐφ' ὅσον ἀφήκαν ἐλευθέρους τους ἐχθρούς των νὰ διαφύγουν ὠπλισμένοι καὶ τους ἔδωσαν τὴν ευκαιρίαν νὰ στραφούν ἐναντίον των.

Β Μακ. 10,22

τούτους μὲν οὖν προδότας γενομένους ἀπέκτεινε καὶ παραχρῆμα τοὺς δύο πύργους κατέλαβετο.

Β Μακ. 10,22

Αὐτούς μὲν, λοιπόν, οἱ οἱποῖοι ἀντὶ χρημάτων ἐγίναν προδόται, ἐθανάτωσε, κατέλαβε δε ἀμέσως τοὺς δύο πύργους.

Β Μακ. 10,23

τοῖς δὲ ὅπλοις τὰ πάντα ἐν ταῖς χερσὶν εὐοδούμενος ἀπώλεσεν ἐν τοῖς δυσὶν ὀχυρώμασι πλείους τῶν δισμυρίων.

Β Μακ. 10,23

Επιτυχῶς δε πάντοτε διεξάγων τὰς πολεμικὰς του ἐπιχειρήσεις ἐφόνευσεν εἰς τὰ δύο αὐτὰ φρούρια πλέον των εἴκοσι χιλιάδων ἀνδρῶν.

Β Μακ. 10,24

Τιμόθεος δὲ ὁ πρότερον ἡττηθεὶς ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων συναγαγὼν ξένας δυνάμεις παμπληθεῖς καὶ τοὺς τῆς Ἀσίας γενομένους ἵππους συναθροίσας οὐκ ὀλίγους, παρῆν ὥς δορυάλωτον ληψόμενος τὴν Ἰουδαίαν.

Β Μακ. 10,24

Ο Τιμόθεος, ὁ οἱοῖς προηγουμένως εἶχε νικηθῆ ἀπὸ τοὺς Ἰουδαίους, συνεκέντρωσε πλῆθος ξένων στρατιωτῶν, ὅπως ἐπίσης καὶ πολυἀριθμον ἱππικόν ἀπὸ τὴν Ἀσίαν καὶ παρουσιάσθη ἐντὸς ὀλίγου εἰς τὴν Ἰουδαίαν, διὰ νὰ τὴν κατακτήσῃ με τὰ ὅπλα.

Β Μακ. 10,25

οἱ δὲ περὶ τὸν Μακκαβαῖον συνεγγίζοντος αὐτοῦ, πρὸς ἱκετείαν τοῦ Θεοῦ ἐτράπησαν γῆ τὰς κεφαλὰς καταπάσαντες καὶ τὰς ὀσφύας σάκκοις ζώσαντες,

Β Μακ. 10,25

Ο Μακκαβαῖος καὶ οἱ περὶ αὐτόν, ὅταν ἐφθασεν ὁ Τιμόθεος, ἐστράφησαν εἰς θερμὴν προσευχὴν πρὸς τὸν Θεόν.

Ερριψαν χόμα εις την κεφαλὴν των, εζώσθησαν σάκκους
εις την μέσσην των,

B Μακ. 10,26 ἐπὶ τὴν ἀπέναντι τοῦ θυσιαστηρίου κρηπῖδα
προσπεσόντες, ἤξιουν ἱλεων αὐτοῖς γενόμενν ἐχθρεῦσαι
τοῖς ἐχθροῖς αὐτῶν καὶ ἀντικεῖσθαι τοῖς ἀντικειμένοις,
καθὼς ὁ νόμος διασαφεῖ.

B Μακ. 10,26 εγονάτισαν εις την βάσιν του θυσιαστηρίου των
ολοκαυτωμάτων και παρεκάλεσαν τον Κυριον να φανή
ἱλεως εις αυτοῦς, να γίνη δε εχθρός στους εχθρούς των και
πολέμιος στους πολεμίους των, ὅπως και ο Νομος σαφῶς
αναφέρει.

B Μακ. 10,27 γενόμενοι δὲ ἀπὸ τῆς δεήσεως, ἀναλαβόντες τὰ ὄπλα
προῆγον ἀπὸ τῆς πόλεως ἐπὶ πλεῖον· συνεγγίσαντες δὲ
τοῖς πολεμίοις ἐφ' ἑαυτῶν ἦσαν.

B Μακ. 10,27 Μετά δε την προσευχὴν των ἐπῆραν τα ὄπλα και ἐξήλθαν
ἀπὸ την πόλιν εις μακρυνὴν ἀπόστασαν. Οταν ἐφθασαν
κοντὰ στους εχθρούς, εσταμάτησαν.

B Μακ. 10,28 ἄρτι δὲ τῆς ἀνατολῆς διαδεχομένης προσέβαλον
ἐκάτεροι, οἱ μὲν ἔγγυον ἔχοντες εὐημερίας καὶ νίκης
μετ' ἀρετῆς τὴν ἐπὶ τὸν Κύριον καταφυγὴν, οἱ δὲ
καθηγεμόνα τῶν ἀγώνων ταπτόμενοι τὸν θυμόν.

B Μακ. 10,28 Μολις δε υπέφωσκεν η ανατολή, ἦλθον εις σύρραξιν οι δύο
αντίπαλοι εχθροί, οι μεν Ιουδαῖοι εἶχον ως εγγύησιν της
επιτυχίας της νίκης των, εκτός της ανδρείας των, την
βοήθειαν προ παντός του Θεοῦ, προς τον οποίον
κατέφυγαν, οι άλλοι δε εἶχον τον θυμόν των ως οδηγόν κατά
την μάχην.

B Μακ. 10,29 γενομένης δὲ καρτερᾶς μάχης, ἐφάνησαν τοῖς
ὑπεναντίοις ἐξ οὐρανοῦ ἐφ' ἵππων χρυσοχαλίνων
ἄνδρες πέντε διαπρεπεῖς, καὶ ἀφηγούμενοι τῶν
Ἰουδαίων,

B Μακ. 10,29 Κατὰ την ἔντασιν δε της μεγάλης ἐκείνης μάχης ἐφάνησαν

από τον ουρανόν στους εχθρούς πέντε άνδρες που άστραφταν επάνω εις ίππους με χρυσά χαλινάρια και οι οποίοι εφάινοντο ωσάν αρχηγοί των Ιουδαίων.

B Μακ. 10,30 οἱ καὶ τὸν Μακκαβαῖον μέσον λαβόντες καὶ σκεπάζοντες ταῖς ἑαυτῶν πανοπλίαις ἄτρωτον διεφύλαττον, εἰς δὲ τοὺς ὑπεναντίους τοξεύματα καὶ κεραυνοὺς ἐξερρίπτουν· διὸ συγχυθέντες ἀορασίᾳ κατεκόπτοντο ταραχῆς πεπληρωμένοι.

B Μακ. 10,30 Αυτοί είχαν και τον Μακκαβαῖον στο μέσον αυτών και σκεπάζοντες αυτόν με τας πανοπλίας των τον διεφύλαττον ἄτρωτον από τα βέλη, ενώ συγχρόνως ἔρριπτον εναντίον των εχθρῶν βέλη και κεραυνούς. Οι εχθροί ἔνεκα τυφλώσεως περιέπεσαν εις σύγχυσιν και κυριευθέντες από ταραχήν κατεκόπτοντο από τους Ιουδαίους.

B Μακ. 10,31 κατεσφάγησαν δὲ δισμῦριοι πρὸς τοῖς πεντακοσίοις, ἵππεῖς δὲ ἑξακόσιοι.

B Μακ. 10,31 Εφονεύθησαν εἴκοσι χιλιάδες πεντακόσιοι πεζοί και ἑξακόσιοι ἱππεῖς.

B Μακ. 10,32 αὐτὸς δὲ ὁ Τιμόθεος συνέφυγεν εἰς Γάζαρα λεγόμενον ὀχύρωμα, εὗ μάλα φρούριον, στρατηγοῦντος ἐκεῖ Χαιρέου.

B Μακ. 10,32 Ο ἴδιος δε ο Τιμόθεος, δια να σωθῇ, κατέφυγεν εις μίαν οχυράν θέσιν λεγομένην Γαζαρα· εις φρούριον δηλαδή πολὺ ισχυρόν, του οποιου διοικητῆς ἦτο ο Χαιρέας.

B Μακ. 10,33 οἱ δὲ περὶ τὸν Μακκαβαῖον ἄσμενοι περιεκάθισαν τὸ φρούριον ἡμέρας τέσσαρας.

B Μακ. 10,33 Ο Μακκαβαῖος και οι περί αυτόν χαρούμενοι και βέβαιοι δια την νίκην περιεκύκλωσαν το φρούριον αυτό επί τέσσαρας ημέρας.

B Μακ. 10,34 οἱ δὲ ἔνδον τῇ ἐρυμνότητι τοῦ τόπου πεποιθότες ὑπεράγαν ἐβλασφήμουν καὶ λόγους ἀθεμίτους προῖεντο.

- B Μακ. 10,34 Οι πολιορκούμενοι έχοντες πεποιθήσιν στο οχυρόν και απόκρημνον της θέσεως αυτής εξεστόμιζεν φοβερὰς βλασφημίας και εξεσφενδόνιζαν ασεβείς φράσεις εναντίον του Θεού.
- B Μακ. 10,35 ὑποφαινούσης δὲ τῆς πέμπτης ἡμέρας, εἴκοσι νεανία τῶν περὶ τὸν Μακκαβαῖον πυρωθέντες τοῖς θυμοῖς διὰ τὰς βλασφημίας, προσβαλόντες τῷ τείχει ἀρρένωδῶς καὶ θηριώδει θυμῷ τὸν ἐμπίπτοντα ἔκοπτον.
- B Μακ. 10,35 Όταν ὁμως ἤρχισε να υποφώσκη ἡ πέμπτη ἡμέρα, εἴκοσι νεαροὶ ἄνδρες ἀπὸ το στράτευμα του Μακκαβαίου. Των ὁποίων ἡ ψυχὴ εἶχεν ἀνάψει ἀπὸ θυμὸν διὰ τὰς βλασφημίας αὐτοῦ ἐπετέθησαν με γενναιότητα ἐναντίον του τείχους και με θάρρος θηρίων ἐσφαζαν καθένα, που εὐρίσκετο ἐμπρὸς των.
- B Μακ. 10,36 ἕτεροι δὲ ὁμοίως προσαναβάντες ἐν τῷ περισπασμῷ πρὸς τοὺς ἔνδον, ἐνεπίμπρων τοὺς πύργους καὶ πυρὰς ἀνάψαντες ζῶντας τοὺς βλασφήμους κατέκαιον. οἱ δὲ τὰς πύλας διέκοπτον, εἰσδεξάμενοι δὲ τὴν λοιπὴν τάξιν προκατελάβοντο τὴν πόλιν.
- B Μακ. 10,36 Καθ' ὃν χρόνον αὐτοὶ ἦσαν ἀπησχολημένοι με τοὺς ἐντὸς του φρουρίου ἐχθροὺς, ἄλλοι Ἰουδαῖοι στρατιῶται ἀνήρχοντο κατὰ τὸν ἴδιον τρόπον ὀπισθεν ἀπὸ αὐτοῦ εἰς τὸ τείχος και ἔκαιαν τοὺς πύργους και ἀνάπτοντες πυρὰς ἔκαιαν ζωντανούς τοὺς βλασφήμους. Ἄλλοι ἐσπαζαν τὰς πύλας, διὰ να ἀνοίξουν δρόμον στον ὑπόλοιπον στρατόν, και ἔτσι κατέλαβαν τὴν πόλιν.
- B Μακ. 10,37 καὶ τὸν Τιμόθεον ἀποκεκρυμμένον ἐν τινὶ λάκκῳ κατέσφαξαν καὶ τὸν τούτου ἀδελφὸν Χαιρέαν καὶ τὸν Ἀπολλοφάνην.
- B Μακ. 10,37 Και τὸν Τιμόθεον κρυμμένον εἰς κάποιον λάκκον τὸν ἐφόνευσαν, ὅπως ἐπίσης τὸν ἀδελφὸν του Χαιρέαν και τὸν Ἀπολλοφάνην.

B Μακ. 10,38 ταῦτα δὲ διαπραξάμενοι μεθ' ὕμνων καὶ
ἐξομολογήσεων εὐλόγουν τῷ Κυρίῳ τῷ μεγάλως
εὐεργετοῦντι τὸν Ἰσραὴλ καὶ τὸ νίκος αὐτοῖς διδόντι.

B Μακ. 10,38 Επειτα δε ἀπὸ τα ηρωϊκὰ αὐτὰ κατορθώματα ευλογούσαν
με ὕμνους καὶ δοξολογίας τον Κυριον, ο οποιος πλουσίως
ευεργετούσε τον ισραηλιτικὸν λαὸν καὶ ἐδιδεν εἰς αὐτοὺς
την νίκην.

B ΜΑΚΚΑΒΑΙΩΝ 11

B Μακ. 11,1 Μετ' ὀλίγον δὲ παντελῶς χρόνον Λυσίας ἐπίτροπος τοῦ
βασιλέως καὶ συγγενῆς καὶ ἐπὶ τῶν πραγμάτων λίαν
βαρέως φέρων ἐπὶ τοῖς γεγονόσι,

B Μακ. 11,1 Επειτα ἀπὸ πολὺ ὀλίγον χρόνον ο Λυσίας, ο ἐπίτροπος καὶ
συγγενῆς του βασιλέως, ο υπεύθυνος δια την διοίκησιν των
βασιλικῶν πραγμάτων, ἔφερε πολὺ βαρέως την
δυσμενεστάτην ἐξέλιξιν των γεγονότων.

B Μακ. 11,2 συναθροίσας περὶ τὰς ὀκτῶ μυριάδας καὶ τὴν ἵππον
πᾶσαν, παρεγένετο ἐπὶ τοὺς Ἰουδαίους λογιζόμενος τὴν
μὲν πόλιν Ἑλλήσιν οἰκητήριον ποιήσῃν,

B Μακ. 11,2 Αφού λοιπόν συνεκέντρωσεν ογδοήκοντα χιλιάδας πεζοὺς
καὶ ὅλον το ἱππικόν, ἐξεστράτευσεν ἐναντίον των Ιουδαίων
ἔχων ἀπόφασιν την Ιερουσαλήμ να κάμη κατοικητήριον
των Ελλήνων,

B Μακ. 11,3 τὸ δὲ ἱερὸν ἀργυρολόγητον, καθὼς τὰ λοιπὰ τῶν ἐθνῶν
τεμένη, πρᾶτὴν δὲ τὴν ἀρχιερωσύνην κατ' ἔτος
ποιήσῃν,

B Μακ. 11,3 εἰς δε τον ιερὸν ναὸν να επιβάλῃ φόρον, ὅπως εἶχε κάμει
καὶ στους ἄλλους ναοὺς των ειδωλολατρικῶν ἐθνῶν, να
πωλῇ δε κάθε χρόνον καὶ το ἀξίωμα της ἀρχιερωσύνης.

B Μακ. 11,4 οὐδαμῶς ἐπιλογιζόμενος τὸ τοῦ Θεοῦ κράτος,

πεφρενωμένος δὲ ταῖς μυριάσι τῶν πεζῶν καὶ ταῖς
χιλιάσι τῶν ἵππῶν καὶ τοῖς ἐλέφασιν τοῖς ὀγδοήκοντα.

B Μακ. 11,4 Αὐτὰ ἐγὼϊστικῶς ἐσκέπτετο ἔχων πλήρη πεποιθήσιν εἰς τὰς
δεκάδας χιλιάδας τοῦ πεζικοῦ του, εἰς τὰς χιλιάδας τῶν
ἱππῶν του καὶ στοὺς ὀγδοήκοντα ἐλέφαντάς του, χωρὶς νὰ
λαμβάνῃ ὑπ' ὄψιν τὴν δύναμιν τοῦ Θεοῦ.

B Μακ. 11,5 εἰσελθὼν δὲ εἰς τὴν Ἰουδαίαν καὶ συνεγγίσας
Βαιθσοῦρα, ὄντι μὲν ἔρυμνῳ χωρίῳ, ἀπὸ δὲ
Ἱεροσολύμων ἀπέχοντι ὥσθι σταδίου πέντε, τοῦτο
ἔθλιβεν.

B Μακ. 11,5 Αφοῦ, λοιπόν, εἰσῆλθεν εἰς τὴν Ἰουδαίαν ἐπροχώρησε
πλησίον εἰς τὴν Βαιθσοῦραν, θέσιν οχυρωτάτην, ποὺ ἀπεῖχε
πέντε περίπου στάδια ἀπὸ τὴν Ἱερουσαλήμ, καὶ τὴν ἐπῖεξε
μὲ ἰσχυράν δύναμιν.

B Μακ. 11,6 ὥς δὲ μετέλαβον οἱ περὶ τὸν Μακκαβαῖον πολιορκοῦντα
αὐτὸν τὰ ὀχυρώματα, μετ' ὀδυρμῶν καὶ δακρύων
ἰκέτευον σὺν τοῖς ὄχλοις τὸν Κύριον ἀγαθὸν ἄγγελον
ἀποστεῖλαι πρὸς σωτηρίαν τῷ Ἰσραήλ.

B Μακ. 11,6 Ὅταν δὲ ὁ Μακκαβαῖος καὶ οἱ ἄνδρες τοῦ
ἐπληροφορήθησαν, ὅτι ὁ Λυσίας πολιορκεῖ αὐτὴν τὴν
οχυράν θέσιν, παρεκάλουν αὐτοὶ καὶ ὅλος ὁ λαὸς τὸν Θεόν
μὲ ὀδυρμοὺς καὶ δάκρυα, νὰ ἀποστείλῃ ἄγγελον ἀγαθόν
πρὸς σωτηρίαν τοῦ Ἰσραηλικοῦ λαοῦ.

B Μακ. 11,7 αὐτὸς δὲ πρῶτος ὁ Μακκαβαῖος ἀναλαβὼν τὰ ὄπλα
προετρέψατο τοὺς ἄλλους, ἅμα αὐτῷ διακινδυνεύοντας
ἐπιβοηθεῖν τοῖς ἀδελφοῖς αὐτῶν· ὁμοῦ δὲ καὶ προθύμως
ἐξώρμησαν.

B Μακ. 11,7 Πρῶτος δὲ ὁ Μακκαβαῖος ἐπήρε τὰ ὄπλα, παρεκίνησε δὲ
καὶ ὅλους τοὺς ἄλλους νὰ βοηθήσουν τοὺς ἀδελφούς των,
ὅσονδὴποτε καὶ ἀν ἐπρόκειτο νὰ διακινδυνεύσουν. Ἐκεῖνοι
δὲ ὥρμησαν προθύμως μαζὴ με αὐτόν.

B Μακ. 11,8 αὐτόθι δὲ καὶ πρὸς τοῖς Ἱεροσολύμοις ὄντων, ἐφάνη

προηγούμενος αὐτῶν ἔφιππος ἐν λευκῇ ἐσθῇτι,
πανοπλίαν χρυσὴν κραδαίνων.

B Μακ. 11,8 Όταν δε ἐφθασαν κοντὰ εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ, παρουσιάσθη ἐπικεφαλῆς τῶν ἑνᾶς ἱππεύς ἐνδεδυμένος λευκά, ὁ ὁποῖος ἐπέσειεν ἓνα χρυσὸν ὀπλισμόν.

B Μακ. 11,9 ὁμοῦ δὲ πάντες εὐλόγησαν τὸν ἐλεήμονα Θεὸν καὶ ἐπερρώσθησαν ταῖς ψυχαῖς, οὐ μόνον ἀνθρώπους ἀλλὰ καὶ θῆρας τοὺς ἀγριωτάτους καὶ σιδηρὰ τεῖχη τιτρώσκειν ὄντες ἔτοιμοι,

B Μακ. 11,9 Τότε ὅλοι μαζῇ εδοξολόγησαν τὸν ἐλεήμονα Θεὸν καὶ ἐπήραν θάρρος, ἔτοιμοι πλέον νὰ διατρυπήσουν ὄχι μόνον ἀνθρώπους ἀλλὰ καὶ τὰ ἀγριώτατα θηρία καὶ σιδηρένια ἀκόμα τεῖχη.

B Μακ. 11,10 προῆγον ἐν διασκευῇ τὸν ἀπ' οὐρανοῦ σύμμαχον ἔχοντες, ἐλεήσαντος αὐτοὺς τοῦ Κυρίου.

B Μακ. 11,10 Ἐπροχωροῦσαν εἰς πολεμικὴν παράταξιν, ἔχοντες ὡς σύμμαχόν τῶν τῶν οὐράνιου Θεοῦ, ὁ ὁποῖος τόσον ἐλεήμων ἐφάνη πρὸς αὐτοὺς.

B Μακ. 11,11 λεοντηδὸν δὲ ἐντινάξαντες εἰς τοὺς πολεμίους κατέστρωσαν αὐτοὺς χιλίους πρὸς τοῖς μυρίοις, ἱππεῖς δὲ ἑξακοσίους πρὸς τοῖς χιλίοις· τοὺς δὲ πάντας ἠνάγκασαν φυγεῖν.

B Μακ. 11,11 Ὡς λέοντες δε ἐξώρμησαν ἐναντίον τῶν πολεμίων καὶ ἐστρωσαν κατὰ γῆς νεκροὺς ἑνδεκα χιλιάδας πεζοὺς καὶ χιλίους ἑξακοσίους ἱππεῖς. Ὅλους δε τοὺς υπολοίπους ἠνάγκασαν νὰ τραποῦν εἰς φυγὴν.

B Μακ. 11,12 οἱ πλείονες δὲ αὐτῶν τραυματῖαι γυμνοὶ διεσώθησαν, καὶ αὐτὸς δὲ ὁ Λυσίας αἰσchrῶς φεύγων διεσώθη.

B Μακ. 11,12 Οἱ περισσότεροι ἀπὸ αὐτοὺς διέφυγαν πληγωμένοι καὶ γυμνοὶ ἀπὸ τὰ ὅπλα τῶν. Καὶ αὐτὸς ἀκόμη ὁ Λυσίας διεσώθη με ἐπαίσχυντον φυγὴν.

B Μακ. 11,13 οὐκ ἄνους δὲ ὑπάρχων, πρὸς ἑαυτὸν ἀντιβάλλων τὸ

γεγονὸς περὶ ἑαυτὸν ἐλάσσωμα καὶ συννοήσας
ἀνικήτους εἶναι τοὺς Ἑβραίους, τοῦ πάντα δυναμένου
Θεοῦ συμμαχοῦντος αὐτοῖς, προσαποστείλας

B Μακ. 11,13 Επειδὴ ὁμως δεν ἦτο ἀνόητος, ἐσκέφθη καθ' ἑαυτὸν,
εμελέτησε τὴν ἀποτυχίαν καὶ ἐπείσθη, ὅτι οἱ Ἑβραῖοι εἶναι
ἀνίκητοι, διότι ἔχουν σύμμαχόν των τὸν παντοδύναμον
Θεόν.

B Μακ. 11,14 ἔπεισε συλλύσεσθαι ἐπὶ πᾶσι τοῖς δικαίοις, καὶ διότι καὶ
τὸν βασιλέα πείσιν φίλον αὐτοῖς ἀναγκάζειν γενέσθαι.

B Μακ. 11,14 Εστειλε, λοιπόν, πρὸς αὐτοὺς ἀνθρώπους καὶ ἐπρότεινε
συμφιλίωσιν με ὅρους δικαίους καὶ ἴσους μεταξύ των. Διότι
ἀνέλαβεν ἐπὶ πλέον τὴν υποχρέωσιν νὰ πείσῃ καὶ τὸν
βασιλέα καὶ νὰ τὸν πειθαναγκάσῃ νὰ γίνῃ φίλος των.

B Μακ. 11,15 ἐνέπνευσε δὲ ὁ Μακκαβαῖος ἐπὶ πᾶσιν, οἷς ὁ Λυσίας
παρεκάλει, τοῦ συμφέροντος φροντίζων· ὅσα γὰρ ὁ
Μακκαβαῖος ἐπέδωκε τῷ Λυσίᾳ διὰ γραπτῶν περὶ τῶν
Ἰουδαίων, συνεχώρησεν ὁ βασιλεὺς.

B Μακ. 11,15 Ὁ Μακκαβαῖος συγκατένευσεν εἰς ὅλα ὅσα ἐπρότεινεν ὁ
Λυσίας ὡς ἀνταποκρινόμενα στο συμφέρον ὅλων. Διότι
ὅλους τοὺς ὅρους, τοὺς οἁποῖους ὁ Μακκαβαῖος ἐπέδωκε
γραπτῶς στον Λυσίαν ὑπὲρ των Ἰουδαίων, ὁ βασιλεὺς τοὺς
ἀπεδέχθη.

B Μακ. 11,16 ἦσαν γὰρ αἱ γεγραμμέναι τοῖς Ἰουδαίοις ἐπιστολαί, παρὰ
μὲν Λυσίου περιέχουσαι τὸν τρόπον τοῦτον· «Λυσίας
τῷ πλήθει τῶν Ἰουδαίων χαίρειν.

B Μακ. 11,16 Αἱ δε παρὰ του Λυσίου ἐπιστολαί αἱ γραφεῖσαι πρὸς τοὺς
Ἰουδαίους περιείχαν τα ἐξῆς· “Ὁ Λυσίας χαιρετίζει τὸ ἔθνος
των Ἑβραίων.

B Μακ. 11,17 Ἰωάννης καὶ Ἀβεσσαλὼμ οἱ πεμφθέντες παρ' ὑμῶν,
ἐπιδόντες τὸν ὑπογεγραμμένον χρηματισμόν, ἡξίουν
περὶ τῶν δι' αὐτοῦ σημαινόμενων.

B Μακ. 11,17 Ὁ Ἰωάννης καὶ ὁ Ἀβεσσαλὼμ, οἱ οἁποῖοι ἐστάλησαν πρὸς

ημάς από σας, αφού μας έδωσαν γραπτώς τους όρους σας, εζητούσαν να επικυρώσω και εγώ αυτά, που ήσαν γραμμένα.

B Μακ. 11,18 ὅσα μὲν οὖν ἔδει καὶ τῷ βασιλεῖ προσεnehθῆναι, διεσάφησα· ἃ δὲ ἦν ἐνδεχόμενα, συνεχώρησεν.

B Μακ. 11,18 Οσα μεν λοιπόν έπρεπε να υποβάλω στον βασιλέα, τα κατέστησα εις αυτόν γνωστά. Εκείνος δε παρεχώρησεν ο,τι ήτο δυνατόν να παραχωρηθή.

B Μακ. 11,19 ἐὰν μὲν οὖν συντηρήσητε τὴν εἰς τὰ πράγματα εὖνοιαν, καὶ εἰς τὸ λοιπὸν πειράσομαι παραίτιος ὑμῖν ἀγαθῶν γενέσθαι.

B Μακ. 11,19 Εάν, λοιπόν, σεις διατηρήσετε επάνω εις τα πράγματα την φιλικήν στάσιν σας, εγώ θα προσπαθήσω με όλην μου την δύναμιν κατά τον υπόλοιπον χρόνον να γίνω πρόξενος αγαθών εις σας.

B Μακ. 11,20 ὑπὲρ δὲ τῶν κατὰ μέρος ἐντέταλμαι τούτοις τε καὶ τοῖς παρ' ἐμοῦ διαλεχθῆναι ὑμῖν.

B Μακ. 11,20 Οσον δε αφορά τας επί μέρους λεπτομερείας, έδωσα εντολήν στους απεσταλμένους σας, όπως και στους ιδικούς μου απεσταλμένους, να συνεννοηθούν με σας.

B Μακ. 11,21 ἔρρωσθε. ἔτους ἑκατοστοῦ τεσσαρακοστοῦ ὀγδόου, Διοσκορινθίου τετράδι καὶ εἰκάδι».

B Μακ. 11,21 Υγιαίνετε. Ετος εκατοστόν τεσσαρακοστόν ὀγδοον της χρονολογίας των Σελευκιδών, εικοστή τετάρτη του μηνός Διοσκορινθίου”.

B Μακ. 11,22 Ἡ δὲ τοῦ βασιλέως ἐπιστολή περιεῖχεν οὕτως· «Βασιλεὺς Ἀντίοχος τῷ ἀδελφῷ Λυσίᾳ χαίρειν.

B Μακ. 11,22 Η επιστολή δε του βασιλέως περιείχε τα εξής· “ο βασιλεύς Αντίοχος χαιρετίζει τον αδελφόν Λυσίαν.

B Μακ. 11,23 τοῦ πατρὸς ἡμῶν εἰς θεοὺς μεταστάντος, βουλόμενοι τοὺς ἐκ τῆς βασιλείας ἀταράχους ὄντας γενέσθαι πρὸς τὴν τῶν ἰδίων ἐπιμέλειαν,

- B Μακ. 11,23 Του πατρός μου εκδημήσαντος στους θεούς, εγώ επιθυμώ
ίνα, εκείνοι που μένουν στο βασίλειόν μου, επιδίδονται
ανενόχλητοι εις τα ειρηνικά των έργα.
- B Μακ. 11,24 άκηκοότες τούς Ίουδαίους μή συνευδοκοῦντας τῇ τοῦ
πατρός ἐπὶ τὰ Ἑλληνικά μεταθέσει, ἀλλὰ τὴν ἑαυτῶν
ἀγωγὴν αἰρετίζοντας καὶ διὰ τοῦτο ἀξιοῦντας
συγχωρηθῆναι αὐτοῖς τὰ νόμιμα αὐτῶν·
- B Μακ. 11,24 Επειδὴ δε ἐπληροφόρηθημεν, ὅτι οἱ Ιουδαῖοι δεν
συμφωνοῦν με τὴν γνώμην τοῦ πατρός μου να ἀσπασθοῦν
τας εἰδωλολατρικὰς ἐλληνικὰς συνηθείας, ἀλλὰ προτιμοῦν
τον ἰδικόν των τρόπον ζωῆς καὶ δια τοῦτο ἔχουν τὴν ἀξίωσιν
να ἐπιτραπῇ εἰς αὐτοὺς να ζουν σύμφωνα με τοὺς
πατροπαραδότους νόμους των,
- B Μακ. 11,25 αἰρούμενοι οὖν καὶ τοῦτο τὸ ἔθνος ἐκτὸς ταραχῆς εἶναι,
κρίνομεν τὸ τε ἱερὸν αὐτοῖς ἀποκατασταθῆναι καὶ
πολιτεύεσθαι κατὰ τὰ ἐπὶ τῶν προγόνων αὐτῶν ἔθῃ.
- B Μακ. 11,25 ἐπειδὴ δε καὶ ἡμεῖς ἐπιθυμοῦμεν να εἶναι καὶ τοῦτο τὸ ἔθνος
ἔξω ἀπὸ κάθε ταραχῆν, κρίνομεν καὶ ἀποφασίζομεν, ὅπως
ἐπιστραφῇ εἰς αὐτοὺς ὁ ναὸς των καὶ ζουν σύμφωνα με τὰ
προγονικά των ἔθιμα.
- B Μακ. 11,26 εὖ οὖν ποιήσεις διαπεμπάμενος πρὸς αὐτοὺς καὶ δοὺς
δεξιὰς, ὅπως εἰδότες τὴν ἡμετέραν προαίρεσιν εὐθυμοὶ
τε ὣσι καὶ ἡδέως διαγίνωνται πρὸς τὴν τῶν ἰδίων
ἀντίληψιν».
- B Μακ. 11,26 Συ δε θα πράξης καλῶς να ἀποστείλῃς εἰς αὐτοὺς ἄνδρας,
δια να ἀνταλλάξουν δεξιὰς καὶ ἀφοῦ γνωρίσουν καλῶς τὴν
ἰδικὴν μας ἀγαθὴν προαίρεσιν να εἶναι χαρούμενοι καὶ
ευχαρίστως να ἐπιδίδονται εἰς τὰ ειρηνικά των έργα”.
- B Μακ. 11,27 Πρὸς δὲ τὸ ἔθνος ἡ τοῦ βασιλέως ἐπιστολὴ τοιαύτη ἦν·
«Βασιλεὺς Ἀντίοχος τῇ γερουσίᾳ τῶν Ἰουδαίων καὶ τοῖς
ἄλλοις Ἰουδαίοις χαίρειν.
- B Μακ. 11,27 Ἡ δε ἐπιστολὴ τοῦ βασιλέως πρὸς τὸ ἔθνος των Ιουδαίων

- ἦτο η ἐξῆς· “ο βασιλεὺς Αντίοχος χαιρετίζει την γερουσίαν των Ιουδαίων και όλους τους άλλους Ιουδαίους.
- B Μακ. 11,28 εἰ ἔρρωσθε, εἴη ἂν ὡς βουλόμεθα· καὶ αὐτοὶ δὲ ὑγιαίνομεν.
- B Μακ. 11,28 Εὰν σεις υγιαίνετε, αὐτὸ εἶναι σύμφωνον και με την ιδικὴν μας επιθυμίαν. Και ημεῖς ἐπίσης υγιαίνομεν.
- B Μακ. 11,29 ἐνεφάνισεν ἡμῖν ὁ Μενέλαος βούλεσθαι κατελθόντας ὑμᾶς γίνεσθαι πρὸς τοῖς ἰδίοις.
- B Μακ. 11,29 Ο Μενέλαος παρουσίασεν εἰς ἡμᾶς την επιθυμίαν σας, ὅτι δηλαδή θέλετε να κατέλθετε εἰς την πάλιν σας και να παραμένετε εἰς τας ιδικάς σας κατοικίας.
- B Μακ. 11,30 τοῖς οὖν καταπορευομένοις μέχρι τριακάδος Ξανθικοῦ ὑπάρξει δεξιὰ μετὰ τῆς ἀδείας
- B Μακ. 11,30 Οσοι, λοιπόν, επιθυμοῦν να επανέλθουν μέχρι της τριακοστῆς ἡμέρας του μηνὸς Ξανθικοῦ, θα ἔχουν εἰρήνην και ασφάλειαν.
- B Μακ. 11,31 χρῆσθαι τοὺς Ἰουδαίους τοῖς ἑαυτῶν δαπανήμασι καὶ νόμοις, καθὰ καὶ τὸ πρότερον, καὶ οὐδεὶς αὐτῶν κατ’ οὐδένα τρόπον παρενοχληθήσεται περὶ τῶν ἡγνοημένων.
- B Μακ. 11,31 Θα ἔχουν ἐπίσης το δικαίωμα να χρησιμοποιοῦν τροφάς, που επιτρέπεται εἰς αὐτοὺς ὡς Ιουδαίους, και να ακολουθοῦν τους ιδικοὺς των νόμους, ὅπως ἔκαναν και προηγουμένως. Κανεῖς δε ἀπὸ αὐτοὺς κατ’ οὐδένα τρόπον δεν θα ενοχληθῇ δια παραβάσεις, αἱ ὁποῖαι διεπράχθησαν ἐξ ἀγνοίας.
- B Μακ. 11,32 πέπομφα δὲ καὶ τὸν Μενέλαον παρακαλέσοντα ὑμᾶς.
- B Μακ. 11,32 Εστειλα δε και τον Μενέλαον να σας καθησύχαση σχετικῶς.
- B Μακ. 11,33 ἔρρωσθε. ἔτους ἑκατοστοῦ τεσσαρακοστοῦ ὀγδόου, Ξανθικοῦ πέμπτη καὶ δεκάτη».
- B Μακ. 11,33 Υγιαίνετε. Ἐτος ἐκστοστόν τεσσαρακοστόν ὀγδοον, δεκάτη πέμπτη του μηνὸς Ξανθικοῦ”.

- B Μακ. 11,34 Ἐπεμψαν δὲ καὶ οἱ Ῥωμαῖοι πρὸς αὐτοὺς ἐπιστολὴν ἔχουσιν οὕτως· «Κοῖντος Μέμμιος, Τίτος Μάνλιος, πρεσβῦται Ῥωμαίων, τῷ δήμῳ τῶν Ἰουδαίων χαίρειν.
- B Μακ. 11,34 Καὶ οἱ Ῥωμαῖοι ἐστειλαν ἐπιστολὴν πρὸς τοὺς Ἰουδαίους περιέχουσιν τα εξής· «Ὁ Κοῖντος Μέμμιος καὶ ὁ Τίτος Μανλῖος, συγκλητικοὶ τῶν Ῥωμαίων, χαιρετίζουν τὸν λαὸν τῶν Ἰουδαίων.
- B Μακ. 11,35 ὑπὲρ ὧν Λυσίας ὁ συγγενὴς τοῦ βασιλέως συνεχώρησεν ὑμῖν, καὶ ἡμεῖς συνευδοκοῦμεν.
- B Μακ. 11,35 Τὰς παραχωρήσεις ἐκείνας, τὰς ὁποίας ἔκαμε πρὸς σὰς ὁ Λυσίας, ὁ συγγενὴς τοῦ βασιλέως, καὶ ἡμεῖς ἐπίσης παραχωροῦμεν.
- B Μακ. 11,36 ἃ δὲ ἔκρινε προσανεχθῆναι τῷ βασιλεῖ, πέμψατέ τινα παραχρῆμα ἐπισκεψάμενοι περὶ τούτων, ἵνα ἐκθῶμεν ὥς καθήκει ὑμῖν· ἡμεῖς γὰρ προσάγομεν πρὸς Ἀντιόχειαν.
- B Μακ. 11,36 Δι' ἐκεῖνα δὲ τὰ ζητήματα, τὰ ὁποῖα αὐτὸς εθεώρησε καλὸν νὰ υποβάλῃ πρὸς τὸν βασιλέα του, στείλατε κάποιον ἀπὸ σὰς ἀμέσως νὰ τα ἐξετάσωμεν μαζὴ καὶ νὰ τα ἐκθέσωμεν καὶ ἡμεῖς πρὸς τὸν βασιλέα κατὰ ἓνα τρόπον, ὁ ὁποῖος θὰ συμφέρῃ καὶ σὰς. Διότι ἡμεῖς κατ' αὐτὰς θὰ μεταβώμεν εἰς τὴν Ἀντιόχειαν.
- B Μακ. 11,37 διὸ σπεύσατε καὶ πέμψατέ τινας, ὅπως καὶ ἡμεῖς ἐπιγινώμεν ὁποίας ἐστὲ γνώμης.
- B Μακ. 11,37 Σπεύσατε λοιπὸν καὶ ἀποστείλατε πρὸς ἡμᾶς ἀντιπροσώπους σὰς, διὰ νὰ μάθομεν ἐπὶ τοῦ προκειμένου, ποίαν γνώμην ἔχετε.
- B Μακ. 11,38 ὑγιαίνετε. ἔτους ἑκατοστοῦ τεσσαρακοστοῦ, Ξανθικοῦ πέμπτη καὶ δεκάτῃ».
- B Μακ. 11,38 Ὑγιαίνετε. Ἐτος ἑκατοστόν τεσσαρακοστόν ὀγδοόν, δεκάτῃ πέμπτῃ τοῦ μηνὸς Ξανθικοῦ”.

B ΜΑΚΚΑΒΑΙΩΝ 12

- B Μακ. 12,1 Γενομένων τῶν συνθηκῶν τούτων, ὁ μὲν Λυσίας ἀπήει πρὸς τὸν βασιλέα, οἱ δὲ Ἰουδαῖοι περὶ τὴν γεωργίαν ἐγίνοντο.
- B Μακ. 12,1 Αφοῦ συνήφθησαν αὐταὶ αἱ συνθήκαι, ὁ μὲν Λυσίας ἀπήλθε πρὸς τὸν βασιλέα, οἱ δὲ Ἰουδαῖοι ἐπανήλθαν εἰς τὰς γεωργικὰς τῶν ἐργασίας.
- B Μακ. 12,2 τῶν δὲ κατὰ τόπον στρατηγῶν Τιμόθεος καὶ Ἀπολλώνιος ὁ τοῦ Γενναίου, ἔτι δὲ Ἰερώνυμος καὶ Δημοφῶν, πρὸς δὲ τούτοις Νικάνωρ ὁ Κυπριάρχης οὐκ εἴων αὐτοὺς εὐσταθεῖς καὶ τὰ τῆς ἡσυχίας ἄγειν.
- B Μακ. 12,2 Οἱ στρατηγοὶ ὁμῶς διαφόρων περιοχῶν, ὁ Τιμόθεος καὶ ὁ Ἀπολλώνιος ὁ υἱὸς τοῦ Γενναίου, ἀκόμη δὲ ὁ Ἰερώνυμος καὶ ὁ Δημοφῶν, κοντὰ δὲ εἰς αὐτοὺς καὶ ὁ Νικάνωρ ὁ κυβερνήτης τῆς Κυπρου, δὲν ἄφηναν τοὺς Ἰουδαίους ἀδιαταράκτους νὰ ζοῦν ἐν εἰρήνῃ.
- B Μακ. 12,3 Ἰοππῖται δὲ τηλικοῦτο συνετέλεσαν τὸ δυσσέβημα· παρακαλέσαντες τοὺς σὺν αὐτοῖς οἰκοῦντας Ἰουδαίους ἐμβῆναι εἰς τὰ παρασταθέντα ὑπ' αὐτῶν σκάφη σὺν γυναιξὶ καὶ τέκνοις ὥς μηδεμιᾶς ἐνεστώσης πρὸς αὐτοὺς δυσμενείας,
- B Μακ. 12,3 Οἱ κάτοικοι μάλιστα τῆς Ἰόππης διέπραξαν μέγιστον καὶ ἀσεβέστατον κακούργημα. Προσεκάλεσαν τοὺς Ἰουδαίους, οἱ ὅποιοι εὐρίσκοντο εἰς τὴν περιοχὴν τῶν, νὰ εἰσέλθουν μετὰς τὰς γυναῖκας καὶ τὰ τέκνα τῶν εἰς πλοῖα, τὰ ὅποια παρουσίασαν εἰς αὐτοὺς, διότι, τάχα, δὲν ὑπῆρχε καμμία ἐχθρική διάθεσις ἐναντίον τῶν.
- B Μακ. 12,4 κατὰ δὲ τὸ κοινὸν τῆς πόλεως ψήφισμα, καὶ τούτων ἐπιδεξαμένων ὥς ἂν εἰρηνεύειν θελόντων καὶ μηδὲν

ὑποπτον ἔχόντων, ἐπαναχθέντας αὐτοὺς ἐβύθισαν ὄντας οὐκ ἔλαπτον τῶν διακοσίων.

B Μακ. 12,4 Η δολία αὐτὴ πρότασις ἐγένε κατόπιν γενικῆς αποφάσεως τῶν κατοίκων τῆς Ἰόππης. Οἱ Ἰουδαῖοι ὡς ἄνθρωποι, οἱ ὁποῖοι ἠθέλανε τὴν εἰρήνην καὶ δὲν ἐτρέφαν καμμίαν υποψίαν, ἀπεδέχθησαν τὴν πρότασιν. Οἱ κάτοικοι τῆς Ἰόππης, αφοῦ τοὺς ὠδήγησαν με τὰ σκάφη στο ἀνοικτὸν πέλαγος, τοὺς ἐβύθισαν καὶ ἐτσι ἐπνιξαν ὀχι ὀλιγωτέρους ἀπὸ διακοσίους.

B Μακ. 12,5 μεταλαβὼν δὲ Ἰούδας τὴν γεγονυῖαν εἰς τοὺς ὁμοεθνεῖς ὠμότητα, παραγγείλας τοῖς περὶ αὐτὸν ἀνδράσι

B Μακ. 12,5 Ο Ἰούδας, ὅταν ἐπληροφορήθη τὴν σκληρότητα αὐτὴν που ἐγένε εἰς βάρος τῶν ὁμοεθνῶν του, ἔδωσεν ἀναλόγους ἐντολὰς στοὺς περὶ αὐτὸν ἀνδρας.

B Μακ. 12,6 καὶ ἐπικαλεσάμενος τὸν δίκαιον κριτὴν Θεόν, παρεγένετο ἐπὶ τοὺς μαιοφόνους τῶν ἀδελφῶν· καὶ τὸν μὲν λιμένα νύκτωρ ἐνέπρησε καὶ τὰ σκάφη κατέφλεξε, τοὺς δὲ ἐκεῖ συμφυγόντας ἐξεκέντησε.

B Μακ. 12,6 Προσευχηθεῖς δε καὶ ἐπικαλεσθεῖς τὸν δίκαιον κριτὴν Θεόν, ἐπῆλθεν ἐναντίον τῶν μιαρῶν αὐτῶν φονέων τῶν ὁμοεθνῶν του. Καὶ τὰ μεν λιμενικά ἐργα κατὰ τὸ διάστημα τῆς νυκτὸς ἐπυρπόλησε, τὰ δε πλοῖα που υπῆρχαν στον λιμένα ἔκαυσε, ὅσους δε εἶχαν καταφύγει ἐκεῖ, δια να σωθοῦν, τοὺς κατέσφαξε.

B Μακ. 12,7 τοῦ δὲ χωρίου συγκλεισθέντος, ἀνέλυσεν ὡς πάλιν ἥξων καὶ τὸ σῦμπαν τῶν Ἰοπιπῶν ἐκριζῶσαι πολίτευμα.

B Μακ. 12,7 Επειδὴ δε ἡ περιτειχισμένη πόλις ἦτο κλειστή, ὁ Ἰούδας ἀνεχώρησε, δια να ἐπανέλθῃ καὶ πάλιν, καὶ ξερριζώσῃ ὅλους τοὺς κατοίκους τῆς Ἰόππης.

B Μακ. 12,8 μεταλαβὼν δὲ καὶ τοὺς ἐν Ἰαμνείᾳ τὸν αὐτὸν ἐπιτελεῖν βουλομένους τρόπον τοῖς παροικοῦσιν Ἰουδαίοις,

- B Μακ. 12,8 Ο Ιούδας επληροφορήθη ακόμη ότι και οι κάτοικοι της Ιαμνείας έχουν τον σκοπόν να διαπράξουν το ίδιον κακούργημα εναντίον των Ιουδαίων, οι οποίοι κατοικούν εκεί κοντά των.
- B Μακ. 12,9 καὶ τοῖς Ἰαμνίταις νυκτὸς ἐπιβαλὼν ὑφῆψε τὸν λιμένα σὺν τῷ στόλῳ, ὥστε φαίνεσθαι τὰς αὐγὰς τοῦ φέγγους εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα, σταδίων ὄντων διακοσίων τεσσαράκοντα.
- B Μακ. 12,9 Δι' αὐτὸ κατὰ τα διάστημα της νυκτὸς ἐπετέθη εναντίον των Ιαμνιτῶν, ἔκαψε τον λιμένα μαζή με τον στόλον, που υπήρχεν εκεί, ὥστε αι αναλαμπαὶ της πυρκαϊᾶς εφάινοντο εἰς τα Ἱεροσόλυμα, τα οποία ἀπεῖχον ἀπὸ ἐκεῖ διακόσια τεσσαράκοντα στάδια.
- B Μακ. 12,10 Ἐκεῖθεν δὲ ἀποσπασθέντων σταδίους ἐννέα, ποιουμένων τὴν πορείαν ἐπὶ τὸν Τιμόθεον, προσέβαλον Ἄραβες αὐτῷ οὐκ ἐλάττους τῶν πεντακισχιλίων, ἵππεῖς δὲ πεντακόσιοι.
- B Μακ. 12,10 Όταν ο Ιούδας και οι ἄνδρες του ἀπεμακρύνθησαν ἀπὸ ἐκεῖ ἐννέα στάδια και ἐβάδιζαν εναντίον του Τιμοθέου, ἐπετέθησαν εναντίον του Ιούδα Ἀραβες ὅχι ολιγότεροι ἀπὸ πέντε χιλιάδας πεζοὺς και πεντακοσίους ἱππεῖς.
- B Μακ. 12,11 γενομένης δὲ καρτερᾶς μάχης καὶ τῶν περὶ τὸν Ἰούδαν διὰ τὴν παρὰ τοῦ Θεοῦ βοήθειαν εὐημερησάντων, ἐλαττωθέντες οἱ νομάδες Ἄραβες ἤξιουν δοῦναι τὸν Ἰούδαν δεξιὰν αὐτοῖς, ὑπισχνούμενοι καὶ βοσκήματα δώσιν καὶ ἐν τοῖς λοιποῖς ὠφελήσιν αὐτοὺς.
- B Μακ. 12,11 Κατόπιν μιας σφοδρᾶς μάχης οἱ περὶ τον Ιούδαν στρατιῶται ἐπέτυχαν με την βοήθειαν του Θεοῦ, να κατανικήσουν τους εχθρούς. Οἱ νομάδες Ἀραβες ἐνικήθησαν και παρακαλοῦσαν να συμφιλιωθῇ ο Ιούδας με αὐτοὺς και υπέσχοντο να του δώσουν ζῶα, να του φανοῦν δε ὠφέλιμοι και εἰς ἀλλὰ ζητήματα.

- B Μακ. 12,12 Ἰούδας δὲ ὑπολαβὼν ὡς ἀληθῶς ἐν πολλοῖς αὐτοὺς χρησίμους, ἐπεχώρησεν εἰρήνην ἄξιν πρὸς αὐτούς· καὶ λαβόντες δεξιὰς εἰς τὰς σκηνάς αὐτῶν ἐχωρίσθησαν.
- B Μακ. 12,12 Ο Ἰούδας, ἐπειδὴ ἐπίστευσεν ὅτι πράγματι οἱ Αραβες θα του φανοῦν χρήσιμοι εἰς πολλά ζητήματα, συγκατετέθη εἰς σύναψιν εἰρήνης με αὐτούς. Συμφιλιωθέντες δε οἱ Αραβες με τον Ἰούδαν ἐπέστρεψαν εἰς τὰς σκηνάς των.
- B Μακ. 12,13 Ἐπέβαλε δὲ καὶ ἐπὶ τινὰ πόλιν γεφυροῦν ὄχυράν καὶ τείχεσι περιπεφραγμένην καὶ παμμειγέσιν ἔθνεσι κατοικουμένην, ὄνομα δὲ Κάσπιν.
- B Μακ. 12,13 Ο Ἰούδας ἐπετέθη ἐπίσης ἐναντίον μιᾶς πόλεως οχυράς, ἡ ὁποία περιεκλείετο ἀπὸ τείχος καὶ κατοικεῖτο ἀπὸ ἀνθρώπους διαφόρων ἐθνῶν. Αὐτὴ ὠνομάζετο Κασπὶς.
- B Μακ. 12,14 οἱ δ' ἔνδον πεποιθότες τῇ τῶν τειχέων ἐρυμνότητι τῇ τε τῶν βρωμάτων παραθέσει, ἀναγωγότερον ἐχρῶντο τοῖς περὶ τὸν Ἰούδαν λοιδοροῦντες καὶ προσέτι βλασφημοῦντες καὶ λαλοῦντες ἢ μὴ θέμις.
- B Μακ. 12,14 Οἱ ἐντὸς τῆς πόλεως, ἔχοντες πεποίθησιν εἰς τὴν ἀντοχὴν τῶν τειχῶν τῆς καὶ εἰς τὴν ἀφθονὸν προμήθειαν τροφίμων, ἐφέροντο κατὰ τρόπον πολὺ ἀνάγωγον ἐναντίον τῶν Ἰουδαίων· ὕβριζον αὐτοὺς ἐκστομίζοντες ἀκόμη καὶ βλασφημίας καὶ ἀπρεπεῖς λόγους.
- B Μακ. 12,15 οἱ δὲ περὶ τὸν Ἰούδαν ἐπικαλεσάμενοι τὸν μέγαν τοῦ κόσμου δυνάστην, τὸν ἄτερ κριῶν καὶ μηχανῶν ὀργανικῶν κατακρημνίσαντα τὴν Ἱερὶχὼ κατὰ τοὺς Ἰησοῦ χρόνους, ἐνέσεισαν θηριωδῶς τῷ τείχει.
- B Μακ. 12,15 Οἱ στρατιῶται τοῦ Ἰούδα, ἀφοῦ ἐπεκαλέσθησαν βοηθὸν τῶν τῶν υπέρτατον τοῦ κόσμου Κυρίαρχον, ὁ ὁποῖος χωρὶς πολιορκητικούς κριους καὶ ἄλλας τοιαύτας πολεμικὰς μηχανὰς κατεκρήμνισε τὰ τείχη τῆς Ἱερικῆς κατὰ τοὺς χρόνους Ἰησοῦ τοῦ Ναυῆ, ὥρμησαν ὡς θηρία ἐναντίον τοῦ τείχους.

- B Μακ. 12,16 καταλαβόμενοι τε τὴν πόλιν τῇ τοῦ Θεοῦ θελήσει, ἀμυθήτους ἐποίησαντο σφαγὰς, ὥστε τὴν παρακειμένην λίμνην, τὸ πλάτος ἔχουσιν σταδίων δύο, κατάρρυτον αἵματι πεπληρωμένην φαίνεσθαι.
- B Μακ. 12,16 Με τὴν βοήθειαν τοῦ Θεοῦ ἐκυρίευσαν τὴν πόλιν καὶ προέβησαν εἰς ἀναριθμήτους σφαγὰς, ὥστε ἡ πλησίον ἐκεῖ ευρισκομένη λίμνη, ποῦ εἶχε πλάτος δύο στάδια, νὰ φαίνεται ὅτι ἦτο γεμάτη ἀπὸ το αἷμα, ποῦ εἶχεν εἰσρεῦσει εἰς αὐτήν.
- B Μακ. 12,17 Ἐκεῖθεν δὲ ἀποσπάσαντες σταδίους ἑπτακοσίους πεντήκοντα διήνυσαν εἰς τὸν Χάρακα πρὸς τοὺς λεγομένους Τουβιήνους Ἰουδαίους.
- B Μακ. 12,17 Ἀπὸ ἐκεῖ ἐπροχώρησαν ἑπτακοσίους πεντήκοντα σταδίους καὶ ἐφθασαν στὸν Χάρακα, πρὸς τοὺς Ἰουδαίους, οἱ οἱοῖτο εἰλέγοντο Τουβιήνοι.
- B Μακ. 12,18 καὶ Τιμόθεον μὲν ἐπὶ τῶν τόπων οὐ κατέλαβον, ἄπρακτόν τε ἀπὸ τῶν τόπων ἐκλελυκότα, καταλελοιπότα δὲ φρουρὰν ἓν τινὶ τόπῳ καὶ μάλα ὀχυράν.
- B Μακ. 12,18 Τὸν Τιμόθεον δὲν τὸν εὗρήκαν στοὺς τόπους ἐκείνους, διότι εἶχεν ἀναχωρήσει ἄπρακτος ἀπὸ τὰς περιοχὰς ἐκεῖνας, ἀφοῦ ἀφήκεν στὸν τόπον μίαν φρουρὰν πολὺ ἰσχυράν.
- B Μακ. 12,19 Δοσίθεος δὲ καὶ Σωσίπατρος τῶν περὶ τὸν Μακκαβαῖον ἡγεμόνων ἐξοδεύσαντες ἀπώλεσαν τοὺς ὑπὸ Τιμοθέου καταλειφθέντας ἐν τῷ ὀχυρώματι πλείους τῶν μυρίων ἀνδρῶν.
- B Μακ. 12,19 Δυο ὅμως ἀπὸ τοὺς περὶ τὸν Μακκαβαῖον στρατηγούς, ὁ Δοσίθεος καὶ ὁ Σωσίπατρος, ἐπῆλθον καὶ ἐκτύπησαν τὸ φρούριον αὐτὸ καὶ ἐφόνευσαν ἐκείνους, ποῦ εἶχεν ἀφήσει ἐκεῖ ὁ Τιμόθεος, ἄνδρας πλέον τῶν δέκα χιλιάδων.
- B Μακ. 12,20 ὁ δὲ Μακκαβαῖος διατάξας τὴν ἑαυτοῦ στρατιὰν σπειρηδόν, κατέστησεν αὐτοὺς ἐπὶ τῶν σπειρῶν καὶ ἐπὶ

τὸν Τιμόθεον ὥρμησεν ἔχοντα περὶ αὐτὸν μυριάδας
δώδεκα πεζῶν, ἵππεῖς δὲ χιλίους πρὸς τοῖς πεντακοσίοις.

Β Μακ. 12,20

Ο δε Μακκαβαῖος, αφοῦ παρέταξε τὸν στρατὸν τοῦ κατὰ
σώματα καὶ κατέστησεν επικεφαλῆς αὐτῶν τὸν Σωσίπατρον
καὶ Δοσίθεον, ὥρμησεν ἐναντίον τοῦ Τιμοθέου, ὁ οὗτος
εἶχε μαζὴ τοῦ εκατὸν εἴκοσι χιλιάδας πεζοῦς καὶ χιλίους
πεντακοσίους ἵππεις.

Β Μακ. 12,21

τὴν δὲ ἔφοδον μεταλαβὼν Ἰούδα, ὁ Τιμόθεος
προσεξαπέστειλε τὰς γυναῖκας καὶ τὰ τέκνα καὶ τὴν
ἄλλην ἀποσκευὴν εἰς τὸ λεγόμενον Καρνίον· ἦν γὰρ
δυσπολιόρκητον καὶ δυσπρόσιτον τὸ χωρίον διὰ τὴν
τῶν πάντων τῶν τόπων στενότητα.

Β Μακ. 12,21

Ο Τιμόθεος ὅταν ἐπληροφορήθη τὴν ἔφοδον αὐτὴν τοῦ
Ἰούδα ἐξαπέστειλε τὰς γυναῖκας καὶ τὰ παιδιὰ μετὰς
ἀποσκευᾶς τῶν εἰς ἀσφαλὴ τὸπον, λεγόμενον Καρνίον. Ἦτο
δε αὐτὸ μία περιοχὴ δυσπολιόρκητος, εἰς τὴν ὁποίαν
δυσκόλως ἤμπορούσε νὰ πλησίασῃ κανεὶς λόγῳ τῆς
στενότητος ὅλων τῶν ἐκεῖ τόπων.

Β Μακ. 12,22

ἐπιφανείσης δὲ τῆς Ἰούδα σπείρας πρώτης καὶ
γενομένου δέους ἐπὶ τοὺς πολεμίους, φόβου τε ἐκ τῆς
τοῦ πάντα ἐφορῶντος ἐπιφανείας γενομένου ἐπ’
αὐτοῦς, εἰς φυγὴν ὥρμησαν ἄλλος ἄλλαχῇ φερόμενος,
ὥστε πολλάκις ὑπὸ τῶν ἰδίων βλάπτεσθαι καὶ ταῖς τῶν
ξιφῶν ἀκμαῖς ἀναπεῖρεσθαι.

Β Μακ. 12,22

Ὅταν ὁμως ἐνεφανίσθῃ τὸ πρῶτον στρατιωτικὸν σῶμα τοῦ
Ἰούδα, ἐπέπεσε δέος στοὺς ἐχθροὺς, ὁ φόβος καὶ ὁ τρόμος
ἐκείνου ὁ οὗτος ἐπιβλέπει τὰ σύμπαντα. Αὐτὸς ὁ φόβος
κατέλαβε τοὺς ἐχθροὺς, καὶ ἐτράπησαν εἰς ἀτακτὸν φυγὴν
καὶ ἐφέρετο ἄλλος ἐδῶ ἄλλος ἐκεῖ, ὥστε πολλοὶ
ἀλληλοεφονεύοντο διατρυπώμενοι ὀπὸ τὰς αἰχμὰς τῶν
ιδιῶν τῶν ξιφῶν.

Β Μακ. 12,23

ἐποιεῖτο δὲ τὸν διωγμὸν εὐτονώτερον Ἰούδας

συγκεντῶν τοὺς ἀλιτηρίους διέφθειρέ τε εἰς μυριάδας
τρεῖς ἀνδρῶν.

B Μακ. 12,23 Ο Ιούδας τους κατεδίωξεν ορμητικώτερα, εκτυπούσε τους
κακούργους αυτούς και εφόνευσε τριάκοντα περίπου
χιλιάδας ἀνδρας.

B Μακ. 12,24 αὐτὸς δὲ ὁ Τιμόθεος ἐμπεσὼν τοῖς περὶ τὸν Δοσίθεον
καὶ Σωσίπατρον, ἡξίου μετὰ πολλῆς γοητείας ἐξαφεῖναι
σῶον αὐτὸν διὰ τὸ πλειόνων μὲν γονεῖς, ὧν δὲ
ἀδελφοὺς ἔχειν καὶ τούτους ἀλογηθῆναι συμβήσεται, εἰ
ἀποθάνοι.

B Μακ. 12,24 Ο ἴδιος ο Τιμόθεος ἔπεσεν εἰς τα χέρια των ἀνδρῶν του
Δοσιθέου και του Σωσιπάτρου, τους οποίους ἐξώρκιζε με
πολλήν επιτηδειότητα να τον ἀφήσουν σῶον και υγιή,
διαβεβαιῶν αυτούς, ὅτι εἶχε ὑπὸ την ἐξουσίαν του γονεῖς
και ἀδελφοὺς πολλῶν ἀπὸ τους Ιουδαίους, στους οποίους
ἦτο δυνατόν να συμβῇ κάτι κακόν, εἰάν ο ἴδιος εφονεῦετο.

B Μακ. 12,25 πιστώσαντος δὲ αὐτοῦ διὰ πλειόνων τὸν ὀρισμὸν
ἀποκαταστήσειν τούτους ἀπημάντους, ἀπέλυσαν αὐτὸν
ἔνεκα τῆς τῶν ἀδελφῶν σωτηρίας.

B Μακ. 12,25 Αφού δε με πάρα πολλοὺς λόγους τους ἔπεισε, ὅτι εἶχε την
ἀπόφασιν να ἐπιστρέψῃ τους ἀνθρώπους αυτούς, χωρίς να
τους κάμῃ κανένα κακόν, οι Ιουδαῖοι τον ἀφῆκαν ἐλεύθερον
χάριν της σωτηρίας των ἀδελφῶν των.

B Μακ. 12,26 Ἐξελθὼν δὲ ἐπὶ τὸ Καρνίον καὶ τὸ Ἀταργατεῖον
κατέσφαξε μυριάδας σωμάτων δύο καὶ πεντακισχιλίους.

B Μακ. 12,26 Ο Ιούδας ἐπῆλθεν ἐναντίον του Καρνίου και στο ἱερόν της
Αταργάτης εφόνευσεν εικοσιπέντε χιλιάδας ἀνδρας.

B Μακ. 12,27 μετὰ δὲ τὴν τούτων τροπὴν καὶ ἀπώλειαν
ἐπεστράτευσεν Ἰούδας καὶ ἐπὶ Ἐφρών πόλιν ὀχυράν, ἐν
ᾗ κατῴκει Λυσίας καὶ πᾶμφυλα πλήθη· νεανῖαι δὲ πρὸ
τῶν τειχῶν καθεστῶτες ῥωμαλέοι ἀπεμάχοντο
εὐρώστως, ἔνθα δὲ ὀργάνων καὶ βελῶν πολλαὶ

παραθέσεις υπῆρχον

- B Μακ. 12,27 Μετά την κατατρόπωσιν και την σφαγήν των εχθρών ο Ιούδας εξεστράτευσεν εναντίον της Εφρών, πόλεως οχυράς, μέσα εις την οποίαν κατοικούσαν ο Λυσίας και πλήθος ανθρώπων από διάφορα ἔθνη. Ρωμαῖοι δε νέοι ἄνδρες, στρατοπεδευμένοι επάνω εις τα τείχη, ἐμάχοντο ηρωϊκῶς. Μέσα δε εις την πόλιν αὐτήν υπήρχε πλήθος πολεμικῶν μηχανῶν και μεγάλαι ποσότητες από βέλη.
- B Μακ. 12,28 ἐπικαλεσάμενοι δὲ τὸν Δυνάστην τὸν μετὰ κράτους συντρίβοντα τὰς τῶν πολεμίων ἀλκὰς, ἔλαβον τὴν πόλιν ὑποχείριον καὶ κατέστρωσαν τῶν ἔνδον εἰς μυριάδας δύο καὶ πεντακισχιλίους.
- B Μακ. 12,28 Οἱ Ἰουδαῖοι προσηυχήθησαν και ἐπεκαλέσθησαν τὸν παντοδύναμον Κύριον, ὁ ὁποῖος με τὴν ἀκατανίκητον ἰσχὺν συντρίβει τὰς δυνάμεις των εχθρῶν, και κατέλαβαν ὑποχείριον τὴν πόλιν και ἐστρωσαν στο ἔδαφος τριάκοντα χιλιάδας πεντακοσίους ἄνδρας νεκρούς.
- B Μακ. 12,29 ἀναζεύξαντες δὲ ἐκεῖθεν ὥρμησαν ἐπὶ Σκυθῶν πόλιν ἀπέχουσαν ἀπὸ Ἱεροσολύμων σταδίους ἑξακοσίους.
- B Μακ. 12,29 Ἀνεχώρησαν δε ἀπὸ ἐκεῖ και ὥρμησαν εναντίον τῆς πόλεως των Σκυθῶν, ἡ ὁποία ἀπέχει ἀπὸ τα Ἱεροσόλυμα ἑξακόσια στάδια.
- B Μακ. 12,30 ἀπομαρτυρησάντων δὲ τῶν ἐκεῖ κατοικούντων Ἰουδαίων, ἦν οἱ Σκυθοπολίται ἔσχον πρὸς αὐτοὺς εὖνοιαν καὶ ἐν τοῖς τῆς ἀτυχίας καιροῖς ἡμερον ἀπάντησιν ἐποιοῦντο.
- B Μακ. 12,30 Οἱ ἐντὸς τῆς πόλεως ὁμως κατοικούντες Ἰουδαῖοι διεβεβαίωσαν τὸν Ιούδαν περὶ τῆς εὐνοίας, που ἔδειξαν εις αὐτοὺς οἱ Σκυθοπολίται και ὅτι κατὰ τοὺς καιροὺς των συμφορῶν των τοὺς περιποιούντο με πολλὴν καλωσύνην.
- B Μακ. 12,31 εὐχαρηστήσαντες αὐτοῖς καὶ προσπαρακάλεσαντες καὶ εἰς τὰ λοιπὰ πρὸς τὸ γένος εὐμενεῖς εἶναι, παρεγένοντο

εἰς Ἱεροσόλυμα τῆς τῶν ἑβδομάδων ἑορτῆς οὔσης
ὑπογύου.

- B Μακ. 12,31 Ο Ιούδας και οι ἄνδρες του ηγαρίστησαν τους κατοίκους της πόλεως και τους παρεκάλεσαν να φανοῦν ευγενεῖς και κατὰ τον υπόλοιπον καιρόν προς το γένος των Ιουδαίων. Επειτα ἐπέστρεψαν εἰς Ἱεροσόλυμα την ἡμέραν, κατὰ την ὁποίαν ἤρχιζεν ἡ εορτὴ Πεντηκοστῆς.
- B Μακ. 12,32 Μετὰ δὲ τὴν λεγομένην Πεντηκοστὴν ὥρμησαν ἐπὶ Γοργίαν τὸν τῆς Ἰδουμαίας στρατηγόν.
- B Μακ. 12,32 Επειτα ἀπὸ την εορτὴν της Πεντηκοστῆς ὥρμησαν ἐναντίον του Γοργίου, ὁ ὁποῖος ἦτο στρατηγὸς εἰς την Ἰδουμαίαν.
- B Μακ. 12,33 ἐξῆλθε δὲ μετὰ πεζῶν τρισχιλίων, ἱππέων δὲ τετρακοσίων,
- B Μακ. 12,33 Ο Γοργίας ἐξῆλθε με τρεῖς χιλιάδας πεζοὺς και τετρακοσίους ἱππεῖς.
- B Μακ. 12,34 καὶ παραταξαμένων συνέβη πεσεῖν ὀλίγους τῶν Ἰουδαίων.
- B Μακ. 12,34 Γενομένης δε μάχης ἐφονεύθησαν μερικοὶ ἀπὸ τους Ιουδαίους.
- B Μακ. 12,35 Δοσίθεος δὲ τις τῶν τοῦ Βακῆνορος, ἑφιππος ἄνθρωπος καὶ καρτερός, εἶχετο τοῦ Γοργίου καὶ λαβόμενος τῆς χλαμύδος ἤγεν αὐτὸν εὐρώστως καὶ βουλόμενος τὸν κατάρατον λαβεῖν ζωγρίαν, τῶν ἱππέων Θρακῶν τινος ἐπενεχθέντος αὐτῷ καὶ τὸν ὦμον καθελόντος διέφυγεν ὁ Γοργίας εἰς Μαρισά.
- B Μακ. 12,35 Καποῖος δε ἱππεύς, ὀνόματι Δοσίθεος, ἀπὸ τους στρατιώτας του Βακῆνορος, δυνατὸς ἄνθρωπος, ἐπλησίασε τον Γοργίαν και ἐκράτησεν αὐτὸν ἀπὸ την χλαμύδα και τον ἔσυρε με δύναμιν πολλήν, διότι ἐπιθυμοῦσε να συλλάβῃ ζωντανόν τον ἐπικατάρατον αὐτὸν ἄνθρωπον. Ἐνας ὁμως ἱππεύς ἀπὸ τους Θράκας ὥρμησεν ἐναντίον του Δοσιθέου, τον ἐκτύπησε και του ἀπέκοψε τον ὦμον και ἐτσι διεσώθη ὁ

Γοργίας και κατέψυγεν εις Μαρισά.

- B Μακ. 12,36 τῶν δὲ περὶ τὸν Ἑσδριν ἐπὶ πλεῖον μαχομένων καὶ κατακόπων ὄντων, ἐπικαλεσάμενος ὁ Ἰούδας τὸν Κύριον σύμμαχον φανῆναι καὶ προοδηγὸν τοῦ πολέμου,
- B Μακ. 12,36 Οἱ ἄνδρες τοῦ Εσδριν ἐμάχοντο ἐπὶ πολὺν χρόνον καὶ εἶχαν κατεξαντληθῇ ἀπὸ τὴν κόπωσιν. Τότε ὁ Ἰούδας προσηυχήθη καὶ ἐπεκαλέσθη τὸν Κύριον, νὰ φανῇ σύμμαχος καὶ ἀρχηγὸς τοῦ πολέμου.
- B Μακ. 12,37 καταρξάμενος τῇ πατρίῳ φωνῇ τὴν μεθ' ὕμνων κραυγὴν, ἀναβοήσας καὶ ἐνσείσας ἀπροσδοκῆτως τοῖς περὶ τὸν Γοργίαν, τροπὴν αὐτῶν ἐποίησατο.
- B Μακ. 12,37 Τότε ἤρχισε με τὴν βροντερὴν φωνὴν τοῦ, εἰς τὴν γλῶσσαν τῶν πατέρων τοῦ, καὶ ἐβόησε τὴν πολεμικὴν κραυγὴν με ὕμνους μαζῇ. Ἐπέπεσε δὲ αἰφνιδίως ἐναντίον τῶν ἀνδρῶν τοῦ Γοργίου καὶ τοὺς ἐτρεψεν εἰς φυγὴν.
- B Μακ. 12,38 Ἰούδας δὲ ἀναλαβὼν τὸ στράτευμα ἦγεν εἰς Ὀδολλάμ πόλιν· τῆς δὲ ἐβδομάδος ἐπιβαλλούσης, κατὰ τὸν ἐθισμόν ἀγνισθέντες αὐτόθι τὸ σάββατον διήγαγον.
- B Μακ. 12,38 Ἐπειτα ὁ Ἰούδας ἐπῆρε τὸ στράτευμά τοῦ καὶ το ὠδήγησεν εἰς τὴν πόλιν Ὀδολλάμ. Ὄταν δὲ ἦλθεν ἡ ἐβδόμη ἡμέρα τῆς ἐβδομάδος, ἐκαθαρίσθησαν σύμφωνα με τὸ ἐθιμον τῶν Εβραίων καὶ ἐπέρασαν ἐκεῖ τὸ Σάββατον.
- B Μακ. 12,39 τῇ δὲ ἐχομένη ἦλθον οἱ περὶ τὸν Ἰούδαν καθ' ὃν τρόπον τὸ τῆς χρείας ἐγεγόνει, τὰ τῶν προπεπτωκότων σώματα ἀνακομίσασθαι καὶ μετὰ τῶν συγγενῶν ἀποκαταστήσαι εἰς τοὺς πατρώους τάφους.
- B Μακ. 12,39 Κατὰ δὲ τὴν ἐπομένην ἡμέραν ἦλθον οἱ στρατιῶται τοῦ Ἰούδα καὶ, ὅπως ἐπέβαλλεν ὁ Νόμος νὰ γίνῃ, ἐσήκωσαν τὰ πτώματα τῶν Ἰουδαίων ἐκείνων, οἱ ὅποιοι εἶχαν φονευθῇ, διὰ νὰ τα θάψουν κοντὰ τοὺς συγγενεῖς τῶν, τοὺς πατρικοὺς τῶν τάφους.
- B Μακ. 12,40 εὗρον δὲ ἐκάστου τῶν τεθνηκότων ὑπὸ τοὺς χιτῶνας

ἱερῶματα τῶν ἀπὸ Ἰαμνείας εἰδώλων, ἀφ' ὧν ὁ νόμος ἀπείργει τοὺς Ἰουδαίους· τοῖς δὲ πᾶσι σαφὲς ἐγένετο διὰ τήνδε τὴν αἰτίαν τοῦσδε πεπτωκέναι.

B Μακ. 12,40 Εὐρήκαν ὁμῶς κάτω ἀπὸ τοὺς χιτῶνας ἐκάστου φονευθέντος αφιερώματα προερχόμενα ἀπὸ τα εἰδῶλα της Ἰαμνείας, τα οποία ο Θεός ἀπηγόρευεν στους Ἰουδαίους. Εἰς ὅλους τότε ἐγίνε φανερά ἡ αἰτία, δια τὴν ὁποίαν αὐτοὶ εἶχαν φονευθῇ.

B Μακ. 12,41 πάντες οὖν εὐλογήσαντες τὰ τοῦ δικαιοκρίτου Κυρίου τοῦ τὰ κεκρυμμένα φανερά ποιοῦντος,

B Μακ. 12,41 Οἱ δὲ ἐδόξασαν τὸν Κύριον, τὸν δίκαιον κριτὴν, ὁ ὁποῖος φανερώνει καὶ τὰ πλέον ἀπόκρυφα γεγονότα.

B Μακ. 12,42 εἰς ἱκετείαν ἐτράπησαν ἀξιῶσαντες τὸ γεγονὸς ἁμάρτημα τελείως ἐξαλειφθῆναι. ὁ δὲ γενναῖος Ἰούδας παρεκάλεσε τὸ πλῆθος συντηρεῖν ἑαυτοὺς ἀναμαρτήτους εἶναι, ὑπ' ὅσιν ἑωρακότας τὰ γεγονότα διὰ τὴν τῶν προπεπτωκότων ἁμαρτίαν.

B Μακ. 12,42 Ἐπειτα ἐστράφησαν εἰς προσευχήν καὶ παρεκάλεσαν τὸν Θεόν, νὰ ἐξαλειφθῇ πλήρως ἡ διαπραχθεῖσα αμαρτία. Ὁ δὲ γενναῖος Ἰούδας παρεκάλεσε τὸν λαόν νὰ κρατῇ τὸν εαυτὸν τοῦ καθαρὸν ἀπὸ τέτοιας παραβάσεως ἔχων προ οφθαλμῶν τὰ ἐπακόλουθα τῆς αμαρτίας εἰς βάρος ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι προηγουμένως εἶχον περιπέσει εἰς αὐτάς.

B Μακ. 12,43 ποιησάμενός τε κατ' ἀνδραλογίαν κατασκευάσματα εἰς ἀργυρίου δραχμὰς δισχιλίας, ἀπέστειλεν εἰς Ἱεροσόλυμα προσαγαγεῖν περὶ ἁμαρτίας θυσίαν, πάνυ καλῶς καὶ ἀστείως πράττων ὑπὲρ ἀναστάσεως διαλογιζόμενος·

B Μακ. 12,43 Κατόπιν ἔκαμεν ἔρανον μεταξύ τῶν ἀνδρῶν τοῦ, ἀπὸ τὸν ὁποῖον καὶ συνέλεξε τὸ ποσὸν τῶν δύο χιλιάδων δραχμῶν. Ἀπέστειλε δὲ αὐτάς εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ, δια νὰ προσφερθῇ ἐξυλαστήριος θυσία ὑπὲρ αὐτῶν. Πολύ καλῶς καὶ θεαρέστως ἐπραξεν ἀναλογιζόμενος τὴν ἀλήθειαν τῆς

αναστάσεως των νεκρών.

B Μακ. 12,44 εἰ γὰρ μὴ τοὺς προπεπτωκότας ἀναστῆναι προσεδόκα, περισσὸν ἂν ἦν καὶ ληρῶδες ὑπὲρ νεκρῶν προσεύχεσθαι.

B Μακ. 12,44 Διότι, εἰ δὲν ἐπίστευεν ὅτι θα ἀναστηθοῦν οἱ φονευθέντες στρατιῶται, ἦτο ἀνωφελὲς καὶ ἀνόητον νὰ προσεύχεται κανεῖς ὑπὲρ τῶν νεκρῶν.

B Μακ. 12,45 εἴτ' ἐμβλέπων τοῖς μετ' εὐσεβείας κοιμωμένοις κάλλιστον ἀποκείμενον χαριστήριον, ὅσια καὶ εὐσεβὴς ἡ ἐπίνοια· ὅθεν περὶ τῶν τεθνηκότων τὸν ἐξιλασμὸν ἐποίησαντο τῆς ἁμαρτίας ἀπολυθῆναι.

B Μακ. 12,45 Διαβλέπων ὁμῶς τὴν ἀρίστην ἀμοιβήν, ἡ ὁποία ἐπεφυλάσσετο εἰς ἐκείνους ποὺ ἐκοιμήθησαν ἐν εὐσεβείᾳ, συνέλαβε τὴν εὐσεβὴ αὐτὴν σκέψιν. Διὰ τοῦτο καὶ προσέφεραν τὴν ἐξιλαστήριον αὐτὴν θυσίαν ὑπὲρ τῶν νεκρῶν, διὰ νὰ ἀπαλλαγούν αὐτοὶ ἀπὸ τὰς ἁμαρτίας τῶν.

B ΜΑΚΚΑΒΑΙΩΝ 13

B Μακ. 13,1 Τῷ δὲ ἐνάτῳ καὶ τεσσαρακοστῷ καὶ ἑκατοστῷ ἔτει προσέπεσε τοῖς περὶ τὸν Ἰούδαν Ἀντίοχον τὸν Εὐπάτορα παραγενέσθαι σὺν πλήθεσιν ἐπὶ τὴν Ἰουδαίαν

B Μακ. 13,1 Κατὰ τὸ ἑκατοστὸν τεσσαρακοστὸν ἑνατὸν ἔτος ἐπληροφορήθη ὁ Ἰούδας καὶ οἱ περὶ αὐτὸν, ὅτι ὁ Ἀντίοχος ὁ Εὐπάτωρ ἐπῆρχετο ἐναντίον τῆς Ἰουδαίας με πολυάριθμον στρατόν.

B Μακ. 13,2 καὶ σὺ αὐτῷ Λυσίαν τὸν ἐπίτροπον καὶ ἐπὶ τῶν πραγμάτων, ἕκαστον ἔχοντα δύναμιν Ἑλληνικὴν πεζῶν μυριάδας ἑνδεκα καὶ ἵππεῖς πεντακισχιλίους τριακοσίους καὶ ἐλέφαντας εἰκοσιδύο, ἄρματα δὲ δρεπανηφόρα

τριακόσια.

Β Μακ. 13,2

Μαζή δε με αυτόν ήτο ο επίτροπός του ο Λυσίας, ο επί των βασιλικών πραγμάτων υπεύθυνος. Ο καθένας από αυτούς είχε υπό τας διαταγάς του εκατόν δέκα χιλιάδας πεζούς, πέντε χιλιάδας τριακοσίους ιππείς, είκοσι δύο ελέφαντας και τριακόσια δρεπανηφόρα άρματα.

Β Μακ. 13,3

καὶ Μενέλαος δὲ συνέμειξεν αὐτοῖς καὶ παρεκάλει μετὰ πολλῆς εἰρωνείας τὸν Ἀντίοχον, οὐκ ἐπὶ σωτηρίᾳ τῆς πατρίδος, οἰόμενος δὲ ἐπὶ τῆς ἀρχῆς κατασταθήσεσθαι.

Β Μακ. 13,3

Ο Μενέλαος, ο προδότης της πατρίδος του, συνήντησεν αυτούς και με μεγάλην δολιότητα συνεχώς παρώτρυνε τον Αντίοχον, όχι δια την σωτηρίαν της πατρίδος αλλά δια την ιδικήν του, όπως εφαντάζετο, αποκατάστασιν στο αρχιερατικόν αξίωμα.

Β Μακ. 13,4

ὁ δὲ βασιλεὺς τῶν βασιλέων ἐξήγειρε τὸν θυμὸν τοῦ Ἀντιόχου ἐπὶ τὸν ἀλιτῆριον, καὶ Λυσίου ὑποδείξαντος τοῦτον αἴτιον εἶναι πάντων τῶν κακῶν, προσέταξεν, ὥς ἔθος ἐστὶν ἐν τῷ τόπῳ, προσαπολέσαι ἀγαγόντας αὐτὸν εἰς Βέροϊαν.

Β Μακ. 13,4

Αλλά ο βασιλεύς των βασιλέων εξήγειρεν εναντίον του κακούργου αυτού τον θυμόν του Αντιόχου. Επειδή δε ο Λυσίας υπέδειξεν αυτόν ως τον αίτιον όλων των κακών, που συνέβησαν εκεί, διέταξεν ο βασιλεύς, αφού φέρουν αυτόν εις την Βέροϊαν, να τον εκτελέσουν εκεί κατά την συνήθειαν του τόπου εκείνου.

Β Μακ. 13,5

ἔστι δὲ ἐν τῷ τόπῳ πύργος πεντήκοντα πηχῶν πλήρης σποδοῦ, οὗτος δὲ ὄργανον εἶχε περιφερὲς πάντοθεν ἀπόκρημνον εἰς τὴν σποδὸν.

Β Μακ. 13,5

Εἰς τον τόπον εκείνον υπήρχεν ένας πύργος ὕψους πενήντα εβραϊκῶν πήχεων γεμάτος ἀπὸ στάκτην. Εἶχε δε αὐτὸς ἓνα ὄργανον περιστρεφόμενον, το ὁποῖον ἦτο κατηφορικὸν ἀπὸ ὅλα τα σημεία, ὥστε ο κατάδικος να κρημνίζεται μέσα εις

την στάκτην.

B Μακ. 13,6 ἔνταῦθα τὸν ἱεροσυλίας ἔνοχον ὄντα ἢ καὶ τινων ἄλλων
κακῶν ὑπεροχὴν πεπονημένον ἅπαντες προσωθοῦσιν εἰς
ὄλεθρον.

B Μακ. 13,6 Εκεί οι κάτοικοι της Βεροίας εκρήμνιζαν κάθε ἔνοχον
ιεροσυλίας η και κάθε ἔνοχον ἄλλων βαρέων εγκλημάτων.

B Μακ. 13,7 τοιούτῳ μὲν τὸν παράνομον συνέβη θανεῖν, μηδὲ τῆς
γῆς τυχόντα Μενέλαον, πάνυ δικαίως.

B Μακ. 13,7 Με τέτοιον φοβερόν θάνατον, κατὰ λόγον δικαιοσύνης,
εξετελέσθη ο παράνομος Μενέλαος, ὥστε να μη τύχη ταφῆς
εἰς την γην.

B Μακ. 13,8 ἐπεὶ γὰρ συνετελέσατο πολλὰ περὶ τὸν βωμὸν
ἀμαρτήματα, οὗ τὸ πῦρ ἀγνὸν ἦν καὶ ἡ σποδός, ἐν
σποδῷ τὸν θάνατον ἐκομίσατο.

B Μακ. 13,8 Επειδὴ αὐτὸς εἶχε πολλές φορές ἀμαρτήσῃ ἐναντίον του
θυσιαστηρίου των ολοκαυτωμάτων, του οποιου το πυρ και η
στάκτη ἦσαν αγνά, ἀπέθανε ἀπὸ ἀσφυξίαν βυθισθεὶς μέσα
εἰς την στάκτην του πύργου αὐτοῦ.

B Μακ. 13,9 Τοῖς δὲ φρονήμασιν ὁ βασιλεὺς βεβαρβαρωμένος
ἦρχετο τὰ χεῖριστα τῶν ἐπὶ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ
γεγονότων ἐνδειξόμενος τοῖς Ἰουδαίοις.

B Μακ. 13,9 Πλημμυρισμένος ἀπὸ βάρβαρα φρονήματα ο Εὐπάτωρ
ἦρχετο να εξαπολύσῃ ἐναντίον των Ἰουδαίων ἀσυγκρίτῳ
λόγῳ βαρυτέρας συμφορᾶς, ἀπὸ ἐκείνας τας οποίας εἶχε
δείξει ἐναντίον αὐτῶν ο πατέρας του.

B Μακ. 13,10 μεταλαβὼν δὲ Ἰούδας ταῦτα παρήγγειλε τῷ πλήθει δι’
ἡμέρας καὶ νυκτὸς ἐπικαλεῖσθαι τὸν Κύριον, εἶποτε
ἄλλοτε καὶ νῦν ἐπιβοηθεῖν τοῖς τοῦ νόμου καὶ πατρίδος
καὶ ἱεροῦ ἀγίου στερεῖσθαι μέλουσι

B Μακ. 13,10 Όταν ἔμαθεν αὐτὰ ο Ἰούδας, παρήγγειλεν στον λαόν του να
παρακαλῇ ἡμέραν και νύκτα τον Θεόν, ὥστε περισσότερον
ἀπὸ κάθε ἄλλην φορὰν τώρα να βοηθήσῃ ἐκείνους, οἱ

οποίοι επρόκειτο να στερηθούν τον Νομον των, την πατρίδα των και τον ιερὸν ναόν·

B Μακ. 13,11 καὶ τὸν ἄρτι βραχέως ἀνεψυχότα λαὸν μὴ ἔᾶσαι τοῖς δυσφήμοις ἔθνεσι ὑποχειρίους γενέσθαι.

B Μακ. 13,11 και να μη επιτρέψη, ὥστε ο λαὸς ἐκεῖνος, ο οποίος μόλις προ ολίγου εἶχεν ἀνακουφισθῇ ἀπὸ τας δοκιμασίας, να περιπέση ὑποχείριος εἰς ἀσεβεῖς λαοὺς.

B Μακ. 13,12 πάντων δὲ τὸ αὐτὸ ποιησάντων ὁμοῦ καὶ καταξωσάντων τὸν ἐλεήμονα Κύριον μετὰ κλαυθμοῦ καὶ νηστειῶν καὶ προπτώσεως ἐφ' ἡμέρας τρεῖς ἀδιαλείπτως, παρακαλέσας αὐτοὺς ὁ Ἰούδας ἐκέλευσε παραγίνεσθαι.

B Μακ. 13,12 Αφού δε ὅλοι ὁμοφώνως ἔκαμαν τας προσευὰς των και ικετεύσαν τον ελεήμονα Κυριον με δάκρυα και νηστείας, προσπίπτοντες ἐπὶ τρεις ἡμέρας συνεχῶς, ο Ἰούδας τους ἐνεψύχωσε και τους διέταξε να εἶναι ἐτοιμοι.

B Μακ. 13,13 καθ' ἑαυτὸν δὲ σὺν τοῖς πρεσβυτέροις γενόμενος ἐβουλεύσατο, πρὶν εἰσβαλεῖν τοῦ βασιλέως τὸ στράτευμα εἰς τὴν Ἰουδαίαν καὶ γενέσθαι τῆς πόλεως ἐγκρατεῖς, ἐξελθόντας κρῖναι τὰ πράγματα τῇ τοῦ Κυρίου βοηθείᾳ.

B Μακ. 13,13 Κατόπιν δε συνεσκέφθη ἰδιαιτέρως με τους πρεσβυτέρους του λαοῦ και ἀπεφάσισεν ὅπως, πρὶν ἐπιχειρήσῃ εἰσβολὴν το βασιλικὸν στράτευμα εἰς την Ιουδαίαν και κυριεύσουν την Ιερουσαλήμ, να ἐξέλθουν αυτοὶ εἰς πόλεμον κατὰ του βασιλέως και να ἀναθέσουν την ἐκβασιν των πραγμάτων εἰς την βοήθειαν του Κυρίου.

B Μακ. 13,14 δοὺς δὲ τὴν ἐπιτροπὴν τῷ κτίστῃ τοῦ κόσμου, παρακαλέσας τοὺς σὺν αὐτῷ γενναίως ἀγωνίσασθαι μέχρι θανάτου περὶ νόμων, περὶ ἱεροῦ, πόλεως, πατρίδος, πολιτείας, ἐποίησατο περὶ Μωδεῖν τὴν στρατοπεδείαν.

- B Μακ. 13,14 Ενεπιστεύθη, λοιπόν, την έκβασιν των πραγμάτων εις τον Δημιουργόν του κόσμου και ενεθάρρυνε τους άνδρας του να αγωνισθούν μέχρι θανάτου υπέρ των νόμων του Θεού, υπέρ του ιερού ναού, υπέρ της πόλεως, υπέρ της πατρίδος, υπέρ των ιερών θεσμών του έθνους των. Ωδήγησε δε έπειτα τον στρατόν του και εστρατοπέδευσαν εις τα περίχωρα της Μωδεΐν.
- B Μακ. 13,15 δούς δε τοίς περι αυτόν σύνθεμα «Θεοῦ νίκη», μετά νεανίσκων άρίστων κεκριμένων έπιβαλών νύκτωρ επί την βασιλικήν αύλήν, έν τή παρεμβολή άνείλεν εις άνδρας τετρακισχιλίους καί τόν πρωτεύοντα τών έλεφάντων σύν τών κατ' οίκίαν όχλω συνέθηκε
- B Μακ. 13,15 Εδωσε κατόπιν ο Ιούδας στους άνδρας του ως πολεμικόν σύνθημα “Θεού νίκη”, εξέλεξε τους γενναιότερους από τους νεαρούς πολεμιστάς και επετέθη εν καιρώ νυκτός εναντίον της βασιλικής αυλής, εφόνευσε δε στο εχθρικόν στρατόπεδον τέσσaras χιλιάδας άνδρας και, το σπουδαιότερον από όλα, τον μεγαλύτερον από τους ελέφαντας μαζί με τους στρατιώτας, που ευρίσκοντο στον επ' αυτού πύργον.
- B Μακ. 13,16 καί τò τέλος την παρεμβολήν δέους καί ταραχής έπλήρωσαν καί εξέλυσαν εύημεροῦντες·
- B Μακ. 13,16 Εν τέλει εγέμισε το εχθρικόν στρατόπεδον με φόβον και ταραχήν και ανεχώρησε με τους άνδρας του ικανοποιημένος δια την επιτυχίαν των.
- B Μακ. 13,17 ύποφαινούσης δε ήδη τής ήμέρας τοῦτο έγέγονει διά την έπαρήγουσαν αύτῷ τοῦ Κυρίου σκέπην.
- B Μακ. 13,17 Όταν δε ήρχισε να υποφώσκη η ημέρα, το παν είχε πλέον συντελεσθή χάρις εις την παρά του Θεού δοθείσαν βοήθειαν.
- B Μακ. 13,18 Ό δέ βασιλεὺς είληφώς γεῦσιν τής τών Ιουδαίων εύτολμίας, κατεπείρασε διά μεθόδων τούς τόπους.

- B Μακ. 13,18 Ο βασιλεύς Ευπάτωρ, λαβών πείραν εκ του γεγονότος αυτού και του θάρρους των Ιουδαίων προσεπάθησε με άλλας πλέον μεθόδους να κατακτήση τους τόπους.
- B Μακ. 13,19 καὶ ἐπὶ Βαιθσοῦρα φρούριον ὄχυρόν τῶν Ἰουδαίων προσῆγε καὶ ἐτροποῦτο, προσέκρουεν, ἤλαττονοῦτο·
- B Μακ. 13,19 Επήλθεν εναντίον της Βαιθσοῦρας, οχυροῦ φρουρίου των Ιουδαίων. Αλλ' αμέσως κατετροπώθη, απωθήθη, ἔχασε δυνάμεις και απέτυχε.
- B Μακ. 13,20 τοῖς δὲ ἔνδον Ἰούδας τὰ δέοντα εἰσέπεμψε.
- B Μακ. 13,20 Ο δε Ιούδας επέτυχε να δώση τρόφιμα και πολεμοφόδια στους εντός του φρουρίου πολιορκουμένους.
- B Μακ. 13,21 προσήγγειλε δὲ τὰ μυστήρια τοῖς πολεμίοις Ῥόδοκος ἐκ τῆς Ἰουδαϊκῆς τάξεως· ἀνεζητήθη δὲ καὶ κατελήφθη καὶ κατεκλείσθη.
- B Μακ. 13,21 Καποιος ὁμως ἀπὸ τον στρατόν των Ιουδαίων, Ροδοκος ονόματι, ἐπρόδωσεν στον βασιλέα τα μυστικά των Ιουδαίων. Αυτός ἀνεκρίθη, ἀπεδείχθη η ενοχή του και ἐκλείσθη εις την φυλακήν.
- B Μακ. 13,22 ἔδευτερολόγησεν ὁ βασιλεύς τοῖς ἐν Βαιθσοῦρα δεξιάν ἔδωκεν, ἔλαβεν, ἀπήει προσέβαλε τοῖς περὶ τὸν Ἰούδαν, ἥττων ἐγένετο,
- B Μακ. 13,22 Η δευτέρα ἐπιχείρησις του βασιλέως ἦτο, ὅτι ἦλθεν εις συνεννόησιν με τους πολιορκουμένους, συνεφιλιώθη με αυτούς, ἔδωσαν την δεξιάν των χεῖρα εις πίστωσιν της συμφιλίσεως και ἔπειτα αὐτός με τον ατρατόν του ἐκτύπησαν τον στρατόν του Ιούδα, ἀλλὰ ἠττήθησαν.
- B Μακ. 13,23 μετέλαβεν ἀπονενοῆσθαι τὸν Φίλιππον ἐν Ἀντιοχείᾳ τὸν ἀπολελειμμένον ἐπὶ τῶν πραγμάτων, συνεχύθη, τοὺς Ἰουδαίους παρεκάλεσεν, ὑπετάγη καὶ ὤμοσεν ἐπὶ πᾶσι τοῖς δικαίοις, συνελύθη καὶ θυσίαν προσήγαγεν, ἐτίμησε τὸν νεὼ καὶ τὸν τόπον ἐφιλανθρώπησε
- B Μακ. 13,23 Εμαθεν ὁμως τότε, ὅτι ο Φίλιππος, τον οποιον ο Αντίοχος ο

Επιφανής εἶχεν ἀφήσει εἰς τὴν Ἀντιόχειαν διοικητὴν τῶν υποθέσεων τοῦ κράτους, ἐπανεστάτησεν ἐναντίον τῆς Ἀντιοχείας καὶ κατελήφθη αὐτὸς ἀπὸ ταραχῆν. Εζήτησε, λοιπὸν, καὶ ἦλθεν εἰς συνεννόησιν με τοὺς Ἰουδαίους, υπετάχθη εἰς τὰς προτάσεις τῶν καὶ ὠρκίσθη νὰ τηρήσῃ τοὺς δικαίους ὅρους, ποὺ ἐκεῖνοι προέβαλαν, συνεφιλιώθη μαζὴ τῶν, προσέφερε θυσίαν, ἐτίμησε τὸν ναὸν καὶ ἐφέρθη κατὰ τρόπον φιλόανθρωπον πρὸς τὴν Ἱερουσαλήμ.

Β Μακ. 13,24 καὶ τὸν Μακκαβαῖον ἀπεδέξατο. κατέλιπε στρατηγὸν ἀπὸ Πτολεμαῖδος ἕως τῶν Γερρηνῶν Ἡγεμονίδην.

Β Μακ. 13,24 Εδέχθη δε κατὰ τρόπον φιλικὸν τὸν Ἰούδαν τὸν Μακκαβαῖον. Ἀφήκεν ὡς στρατιωτικὸν διοικητὴν ἀπὸ τῆς Πτολεμαῖδος μέχρι τῶν Γερρηνῶν τὸν Ἡγεμονίδην.

Β Μακ. 13,25 ἦλθεν εἰς Πτολεμαῖδα· ἐδυσφόρουν περὶ τῶν συνθηκῶν οἱ Πτολεμαεῖς, ἐδείναζον γὰρ ὑπὲρ ὧν ἠθέλησαν ἀθετεῖν τὰς διαστάσεις.

Β Μακ. 13,25 Κατόπιν ἦλθεν εἰς τὴν Πτολεμαῖδα. Οἱ κάτοικοι ὁμῶς τῆς Πτολεμαῖδος ἐδυσφόρησαν διὰ τὰς συναφθείσας με τοὺς Ἰουδαίους συνθήκας, ἠγανάκτησαν καὶ ἠθέλησαν νὰ καταπατήσουν τοὺς ὅρους τῆς συνθήκης.

Β Μακ. 13,26 προσῆλθεν ἐπὶ τὸ βῆμα Λυσίας, ἐπελογήσατο ἐνδεχομένως, συνέπεισε, κατεπράυνε, εὐμενεῖς ἐποίησεν, ἀνέζευξεν εἰς Ἀντιόχειαν. οὕτω τὰ τοῦ βασιλέως τῆς ἐφόδου καὶ τῆς ἀναζυγῆς ἐχώρησε.

Β Μακ. 13,26 Ὁ Λυσίας ἀνῆλθε τότε στο βῆμα, ἀπελογήθη καὶ υπερήσπισε τὰς συνθήκας αὐτάς, ὅσον τοῦ ἦτο δυνατόν· τοὺς ἐπεισε, τοὺς κατεπράυνε, τοὺς κατέστησεν εὐμενεῖς καὶ ἐπειτα ἀνεχώρησε διὰ τὴν Ἀντιόχειαν. Ἐτοὶ ἐξειλίχθησαν τὰ τῆς ἐκτροπείας αὐτῆς τοῦ βασιλέως ἐναντίον τῆς Ἰουδαίας καὶ κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ἀπεχώρησεν ἀπὸ αὐτὴν.

B ΜΑΚΚΑΒΑΙΩΝ 14

B Μακ. 14,1 Μετὰ δὲ τριετῇ χρόνον προσέπεσε τοῖς περὶ τὸν Ἰούδαν Δημήτριον τὸν τοῦ Σελεύκου διὰ τοῦ κατὰ Τρίπολιν λιμένος εἰσπλεύσαντα μετὰ πλήθους ἰσχυροῦ καὶ στόλου

B Μακ. 14,1 Μετὰ την πάροδον τριῶν ετών, ἦλθεν εἰς γνώσιν του Ιούδα και των ανδρών του, ὅτι ο Δημήτριος, ο υἱὸς του Σελεύκου, κατέπλευσεν στον λιμένα της Τριπόλεως με πολυάριθμον στρατὸν και στόλον,

B Μακ. 14,2 κεκρατηκέναι τῆς χώρας ἐπανελόμενον Ἀντίοχον καὶ τὸν τούτου ἐπίτροπον Λυσίαν.

B Μακ. 14,2 ὅτι ἐγένε κύριος της χώρας, αφού εφόνευσε τον Αντίοχον και τον ἐπίτροπον αὐτοῦ Λυσίαν.

B Μακ. 14,3 Ἄλκιμος δὲ τις προγενόμενος ἀρχιερεὺς, ἐκουσίως δὲ μεμολυμμένος ἐν τοῖς τῆς ἐπιμειξίας χρόνοις, συννοήσας ὅτι καθ' ὄντιναοῦν τρόπον οὐκ ἔστιν αὐτῷ σωτηρία, οὐδὲ πρὸς ἅγιον θυσιαστήριον ἔτι πρόσοδος,

B Μακ. 14,3 Τότε κάποιος, Αλκιμος ονόματι, ο οποίος είχε προηγουμένως χρηματίσει αρχιερεὺς, είχε δε θεληματικά μολυνθῇ κατὰ τους χρόνους της επιμειξίας των Ιουδαίων προς τους ειδωλολάτρες, κατανοήσας ὅτι δεν εἶχεν απομείνει εἰς αὐτὸν καμμία ἐλπίς σωτηρίας και κανεῖς τρόπος να πλησάσῃ προς το ἅγιον θυσιαστήριον,

B Μακ. 14,4 ἦκε πρὸς τὸν βασιλέα Δημήτριον πρῶτῳ καὶ πεντηκοστῷ καὶ ἑκατοστῷ ἔτει προσάγων αὐτῷ στέφανον χρυσοῦν καὶ φοίνικα, πρὸς δὲ τούτοις τῶν νομιζομένων θαλλῶν τοῦ ἱεροῦ, καὶ τὴν ἡμέραν ἐκείνην ἡσυχίαν ἔσχε.

B Μακ. 14,4 ἦλθε προς τον βασιλέα Δημήτριον, κατὰ το εκατοστόν

πεντηκοστόν πρῶτον ἔτος, και προσέφερεν εις αὐτόν χρυσούν στέφανον με κλάδον φοίνικος, ἐπὶ πλέον δε και μερικους κλάδους ελαίας, τους οποίους εσυνήθιζαν να χρησιμοποιοῦν στον ναόν. Κατά την ἡμέραν ἐκείνην δεν ἔκαμε τίποτε ἄλλο, ησύχασε.

B Μακ. 14,5 καιρόν δὲ λαβὼν τῆς ἰδίας ἀνοίας συνεργόν, προσκληθεῖς εἰς συνέδριον ὑπὸ τοῦ Δημητρίου καὶ ἐπερωτηθεῖς ἐν τίνι διαθέσει καὶ βουλῇ καθεστήκασιν οἱ Ἰουδαῖοι, πρὸς ταῦτα ἔφη·

B Μακ. 14,5 Οταν ὁμως ευρήκε κατάλληλον καιρόν, εξυπηρετικόν της διεφθαρμένης του διαθέσεως, και συγκεκριμένως, όταν προσεκλήθη ἀπὸ τον Δημήτριον εις ἓνα συνέδριον και ηρωτήθη ἀπὸ αὐτόν δια τας διαθέσεις και τα σχέδια των Ιουδαίων, ἐκεῖνος ἀπήντησε·

B Μακ. 14,6 οἱ λεγόμενοι τῶν Ἰουδαίων Ἀσιδαῖοι, ὧν ἀφηγεῖται Ἰούδας ὁ Μακκαβαῖος, πολεμοτροφοῦσι καὶ στασιάζουσιν, οὐκ ἑῶντες τὴν βασιλείαν εὐσταθείας τυχεῖν.

B Μακ. 14,6 “Μερικοὶ ἀπὸ τους Ιουδαίους, που λέγονται Ασιδαῖοι και των οποίων ἀρχηγός εἶναι ο Ἰούδας ο Μακκαβαῖος, υποθάλλουν τον πόλεμον και τας ἐπαναστάσεις και δεν αφήνουν την βασιλείαν σου σταθεράν και εἰρηνικήν.

B Μακ. 14,7 ὅθεν ἀφελόμενος τὴν προγονικὴν δόξαν, λέγω δὴ τὴν ἀρχιερωσύνην, δεῦρο νῦν ἐλήλυθα,

B Μακ. 14,7 Επειδὴ λοιπόν αὐτός ο Ἰούδας ο Μακκαβαῖος ἀφῆρσεν ἀπὸ ἐμέ την προγονικὴν μου δόξαν, δηλαδή την ἀρχιερωσύνην μου, ἦλθα τώρα ἐδῶ,

B Μακ. 14,8 πρῶτον μὲν ὑπὲρ τῶν ἀνηκόντων τῷ βασιλεῖ γνησίως φρονῶν, δεύτερον δὲ καὶ τῶν ἰδίων πολιτῶν στοχαζόμενος· τῇ μὲν γὰρ τῶν προειρημένων ἀλογιστίᾳ τὸ σύμπαν ἡμῶν γένος οὐ μικρῶς ἀκληρεῖ.

B Μακ. 14,8 πρῶτον μεν δια να διαβεβαιώσω τον βασιλέα περὶ των

ελικρινών μου φρονημάτων δια τα πράγματα της βασιλείας του, δεύτερον δε διότι στοχάζομαι κάτι καλόν δια τους συμπατριώτας μου. Διότι εξ αιτίας της απερίσκεπτου συμπεριφοράς των προαναφερθέντων ανθρώπων, ολόκληρον το ιουδαϊκόν ημών γένος έχει περιπέσει εις όχι ολίγα κακά.

B Μακ. 14,9 ἕκαστα δὲ τούτων ἐπεγνωκώς σύ, βασιλεῦ, καὶ τῆς χώρας καὶ τοῦ περιϊσταμένου γένους ἡμῶν προνοήθητι, καθ' ἣν ἔχεις πρὸς ἅπαντας εὐαπάντητον φιλανθρωπίαν.

B Μακ. 14,9 Σὺ λοιπόν, βασιλεῦ, ὅταν πεισθῇς δι' ἓνα ἕκαστον ἀπὸ ὅλα αὐτὰ τα πράγματα, λάβε πρόνοιαν δια τὴν σωτηρίαν τῆς χώρας μας καὶ δια τὸ θλιβόμενον ἔθνος μας, σύμφωνα με τὴν πρόθυμον καλωσύνην καὶ τὴν φιλανθρωπίαν, τὴν ὁποίαν δεικνύεις πρὸς ὅλους.

B Μακ. 14,10 ἄχρι γὰρ Ἰούδας περίεστιν, ἀδύνατον εἰρήνης τυχεῖν τὰ πράγματα.

B Μακ. 14,10 Διότι, ἐφ' ὅσον ζη καὶ ὑπάρχει ὁ Ἰούδας, εἶναι ἀδύνατον νὰ εἰρηνεύσουν τὰ πράγματα”.

B Μακ. 14,11 τοιούτων δὲ ῥηθέντων ὑπὸ τούτου, θᾶπτον οἱ λοιποὶ φίλοι δυσμενῶς ἔχοντες τὰ πρὸς τὸν Ἰούδαν προσεπύρωσαν τὸν Δημήτριον.

B Μακ. 14,11 Ὄταν αὐτὸς ἐτελείωσε τὴν εἰσήγησίν του, ἀμέσως οἱ ἄλλοι φίλοι τοῦ βασιλέως, οἱ ὁποῖοι ἦσαν δυσμενῶς διατεθειμένοι ἐναντίον τοῦ Ἰούδα, ἐξηρέθισαν ἀκόμη περισσότερον τὸν Δημήτριον.

B Μακ. 14,12 προσκαλεσάμενος δὲ εὐθέως Νικάνορα τὸν γενόμενον ἐλεφαντάρχη, καὶ στρατηγὸν ἀναδείξας τῆς Ἰουδαίας, ἐξαπέστειλε

B Μακ. 14,12 Ὁ βασιλεὺς ἐκάλεσεν ἀμέσως τὸν Νικάνορα, ἀρχηγὸν τῆς ἰλῆς τῶν ἐλεφάντων, καὶ ἀφού τὸν ἀνεκήρυξε στρατηγὸν τοῦ στρατοῦ ἐναντίον τῆς Ἰουδαίας, τὸν διέταξε νὰ

αναχωρήση.

B Μακ. 14,13 δούς ἐντολὰς αὐτὸν μὲν τὸν Ἰούδαν ἐπαναλέσθαι, τοὺς δὲ σὺν αὐτῷ σκορπίσαι, καταστήσαι δὲ Ἄλκιμον ἀρχιερέα τοῦ μεγίστου ἱεροῦ.

B Μακ. 14,13 Του ἔδωσε δε ἐντολήν, τον μεν Ιούδαν να εκτελέση, αυτούς δέ, οι οποίοι τον ακολουθούσαν, να τους διασκορπίση, και να αποκαταστήση τον Αλκιμον αρχιερέα στον ιερώτατον ναόν.

B Μακ. 14,14 οἱ δὲ ἐπὶ τῆς Ἰουδαίας πεφυγαδευκότες τὸν Ἰούδαν ἔθνη συνέμισγον ἀγελῆδὸν τῷ Νικάνори, τὰς τῶν Ἰουδαίων ἀτυχίας καὶ συμφορὰς ἰδίας εὐημερίας δοκοῦντες ἔσεσθαι.

B Μακ. 14,14 Οι εθνικοί, οι οποίοι είχαν φύγει από την Ιουδαίαν καταδιωκόμενοι από τον Ιούδαν, συνεκεντρώθησαν αγελῆδὸν και προσετέθησαν στον στρατὸν του Νικάνορος, διότι ἐπίστευαν ὅτι αι ατυχίαι και αι συμφοραί των Ιουδαίων θα εἶναι ἰδική των ευημερία.

B Μακ. 14,15 Ἀκούσαντες δὲ τὴν τοῦ Νικάνορος ἔφοδον καὶ τὴν ἐπίθεσιν τῶν ἐθνῶν, καταπασάμενοι γῆν ἐλίτάνευον τὸν ἄχρι αἰῶνος συστήσαντα τὸν ἑαυτοῦ λαόν, ἀεὶ δὲ μετ' ἐπιφανείας ἀντιλαμβανόμενον τῆς ἑαυτοῦ μερίδος.

B Μακ. 14,15 Όταν οι Ιουδαῖοι ἐπληροφορήθησαν την προσέγγισιν του Νικάνορος και την βοήθειαν αὐτοῦ ἀπὸ τους εθνικούς, ἔρριψαν χῶμα εἰς τας κεφαλὰς των και παρακαλοῦσαν τον Θεόν, ο οποίος εἶχεν ἀνακηρύξει τον ἰσραηλιτικὸν λαόν ως παντοτεινὸν λαόν του, και ο οποίος με φανεράς ἐπεμβάσσετου εἶχεν υπερασπίσει την κληρονομίαν του.

B Μακ. 14,16 προτάξαντος δὲ τοῦ ἡγουμένου ἐκέϊθεν εὐθέως ἀνέζευξαν καὶ συμμίσγουσιν αὐτοῖς ἐπὶ κώμην Δεσσαοῦ.

B Μακ. 14,16 Ἀμέσως δε μόλις ἐδόθη η διαταγή του ἀρχηγού, οι Ιουδαῖοι ἀνεχώρησαν και ἦλθαν εἰς συμπλοκὴν με τον ἐχθρόν εἰς την κωμόπολιν Δεσσαοῦ.

- B Μακ. 14,17 Σίμων δὲ ὁ ἀδελφὸς Ἰούδα συμβεβληκῶς ἦν τῷ Νικάνורי, βραχέως δὲ διὰ τὴν αἰφνίδιον τῶν ἀντιπάλων ἀφασίαν ἐπταικῶς.
- B Μακ. 14,17 Ο Σίμων, ὁ ἀδελφὸς τοῦ Ἰούδα, ἦλθεν εἰς συμπλοκὴν ἐναντίον τοῦ στρατὸ τοῦ Νικάνορος. Ἐξ αἰτίας ὅμως τῆς αἰφνιδίας καταπλήξεως τῶν ἀνδρῶν τοῦ ἀπὸ τὴν ἐμφάνισιν μεγάλων ἐχθρικών δυνάμεων, ἐπαθε κάποιον κλονισμόν.
- B Μακ. 14,18 ὅμως δὲ ἀκούων ὁ Νικάνωρ ἦν εἶχον οἱ περὶ τὸν Ἰούδα ἀνδραγαθίαν καὶ ἐν τοῖς ὑπὲρ τῆς πατρίδος ἀγῶσιν εὐψυχίαν, ὑπευλαβεῖτο τὴν κρίσιν δι' αἱμάτων ποιήσασθαι.
- B Μακ. 14,18 Ο Νικάνωρ, ὁ ὁποῖος εἶχεν ἀκούσει πολλά δια τὰς ἀνδραγαθίας τοῦ Ἰούδα καὶ τῶν ἀνδρῶν τοῦ, ὅπως καὶ δια τὸ ἀτρόμητον θάρρος τῶν στοὺς ἀγῶνας τῶν ὑπὲρ τῆς πατρίδος, ἐφοβήθη νὰ ἀφήσῃ νὰ κριθοῦν τὰ πράγματα δια τῶν αἱμάτων τῆς μάχης.
- B Μακ. 14,19 διόπερ ἔπεμψε Ποσιδώνιον καὶ Θεόδοτον καὶ Ματθαθίαν δοῦναι καὶ λαβεῖν δεξιὰς.
- B Μακ. 14,19 Δια τοῦτο καὶ ἐστελε τὸν Ποσιδώνιον, τὸν Θεόδοτον καὶ τὸν Ματθαθίαν νὰ συνάψουν συνθήκην φιλίας καὶ εἰρήνης με τοὺς Ἰουδαίους.
- B Μακ. 14,20 πλείονος δὲ γενομένης περὶ τούτων ἐπισκέψεως καὶ τοῦ ἡγεμόνος τοῖς πλήθεσιν ἀνακοινωσαμένου καὶ φανείσης ὁμοψήφου γνώμης, ἐπένευσαν ταῖς συνθήκας.
- B Μακ. 14,20 Ἀφοῦ ἐπὶ μακρόν καὶ ἐπισταμένως ἐζητάσθησαν αἱ προτάσεις εἰρήνης, ὁ στρατηγὸς ἀνήγγειλεν αὐτὰς στὸν στρατόν. Ὃταν δὲ ἐγένοντο αὐταὶ γνωσταὶ καὶ ὅτι ὅλοι συμφωνοῦν, συγκατετέθησαν εἰς τὰς συνθήκας.
- B Μακ. 14,21 ἐτάξαντο δὲ ἡμέραν, ἐν ᾗ κατ' ἰδίαν ἤξουσιν εἰς τὸ αὐτό· καὶ προῆλθε καὶ παρ' ἐκάστου διαφόρους ἔθεσαν δίφρους·
- B Μακ. 14,21 Ὡρισαν δὲ ἡμέραν, κατὰ τὴν ὁποίαν θὰ συναντηθοῦν ἐπὶ τὸ

αυτό οι δύο αρχηγοί. Ο Ιούδας παρουσιάσθη εκεί και ετοποθέτηθησαν πλησίον αυτών δύο έδραι.

Β Μακ. 14,22 διέταξεν Ιούδας ένόπλους έτοιμους έν τοῖς έπικαίροις τόποις, μή ποτε έκ τῶν πολεμίων αίφνιδίως κακουργία γένηται· τήν άρμόζουσαν έποιήσαντο κοινολογίαν.

Β Μακ. 14,22 Εν τούτοις ο Ιούδας έδωσε διαταγήν να είναι, έτοιμοι οι ένοπλοι άνδρες του εις τα επίκαιρα σημεία. Τούτο δέ, διότι εφοβήθη, μήπως και εκδηλωθή καμμία αιφνιδια απιστία εκ μέρους των εχθρών. Εκεί οι δύο αρχηγοί συνωμίλησαν από κοινού και συνεννοήθησαν δια το θέμα αυτό.

Β Μακ. 14,23 διέτριβε δέ ό Νικάνωρ έν Ιεροσολύμοις, καί έπραπτεν ούθεν άτοπον, τούς δέ συναχθέντας άγελαίους όχλους απέλυσε.

Β Μακ. 14,23 Ο Νικάνωρ επέρασεν ολίγον χρόνον εις την Ιερουσαλήμ, χωρίς να πράττη τίποτε το άτοπον. Μαλιστα δε και απέλυσε τους εχθρικούς κατά των Ιουδαίων όχλους εκείνους, που είχαν συγκεντρωθή ωςάν αγέλαι γύρω του.

Β Μακ. 14,24 καί είχε τόν Ιούδαν διαπαντός έν προσώπῳ, ψυχικῶς τῷ άνδρὶ προσεκέκλιτο.

Β Μακ. 14,24 Είχε πάντοτε προ οφθαλμών τον ηρωϊκόν Ιούδαν και έτρεφε προς τον άνθρωπον αυτόν μίαν ιδιαιτέραν συμπάθειαν.

Β Μακ. 14,25 παρακάλεσεν αυτόν γῆμαι καί παιδοποιήσασθαι· έγάμησεν, εύστάθησεν, έκοινώνησε βίου.

Β Μακ. 14,25 Μαλιστα δε τον προέτρεψε να νυμφευθή και να αποκτήση τέκνα. Πράγματι ο Ιούδας ενυμφευθη, έζησεν εν ησυχία και απήλαυσεν ειρηνικήν ζωήν.

Β Μακ. 14,26 Ό δέ Άλκιμος συνιδών τήν πρὸς άλλήλους εύνοιαν καί τὰς γενομένας συνθήκας, άναλαβών ἤκε πρὸς τὸν Δημήτριον καί έλεγε τὸν Νικάνωρα άλλότρια φρονεῖν τῶν πραγμάτων· τὸν γάρ επίβουλον τῆς βασιλείας Ιούδαν διάδοχον άναδέδειχεν έαυτοῦ.

- B Μακ. 14,26 Ο Αλκιμος όταν είδε την φιλίαν αυτήν μεταξύ των δύο ανδρών, αφού επήρην αντίγραφαν των γενομένων συνθηκών, ήλθε προς τον Δημήτριον και έλεγεν ότι ο Νικάνωρ έχει φρονήματα αντίθετα προς τα πράγματα του βασιλέως. Διότι τον Ιούδαν, ο οποίος είναι εχθρός και επίβουλος του βασιλείου του, τον ανέδειξε διάδοχόν του εις την αρχιερωσύνην.
- B Μακ. 14,27 ὁ δὲ βασιλεὺς ἔκθυμος γενόμενος καὶ ταῖς τοῦ παμπονήρου ἐρεθισθεὶς διαβολαῖς, ἔγραψε Νικάνορι φάσκων ὑπὲρ μὲν τῶν συνθηκῶν βαρέως φέρειν, κελεύων δὲ τὸν Μακκαβαῖον δέσμιον ἑξαποστέλλειν ταχέως εἰς Ἀντιόχειαν.
- B Μακ. 14,27 Ο βασιλεὺς ἑξαλλος ἀπὸ τον θυμὸν του και εξηρεθισμένος ἀπὸ τας διαβολὰς του παμπονήρου Αλκίμου, ἔγραψε προς τον Νικάνορα λέγων ὅτι βαρέως φέρει την συναφθεῖσαν συνθήκην και τον διέτασσε να αποστείλῃ αμέσως δεμένον εις την Αντιόχειαν Ιούδαν τὸν Μακκαβαῖον.
- B Μακ. 14,28 προσπεσόντων δὲ τούτων τῷ Νικάνορι συνεκέχυτο καὶ δυσφύρως ἔφερεν, εἰ τὰ διεσταλμένα ἀθετήσῃ μηδὲν τ' ἀνδρὸς ἡδικηκότος.
- B Μακ. 14,28 Ο Νικάνωρ, ὅταν ἔλαβε την επιστολὴν αὐτήν, περιήλθεν εις σύγχυσιν και δυσφορίαν, διότι διετάσσετο να παραβῇ τα συμφωνηθέντα προς τον Ιούδαν, ο οποίος ἄλλωστε κανένα κακὸν δεν εἶχε κάμει ἐναντίον του.
- B Μακ. 14,29 ἐπεὶ δὲ τῷ βασιλεῖ ἀντιπράττειν οὐκ ἦν, εὐκαιρον ἐτήρει στρατηγῆματι τοῦτ' ἐπιτελέσαι.
- B Μακ. 14,29 Επειδὴ ὅμως δεν ἦτο δυνατόν να αντιπράξῃ προς τον βασιλέα, ἐπιζητούσε μίαν ευκαιρίαν να εκτελέσῃ με δόλιόν τι στρατήγημα την ἐντολὴν το βασιλέως.
- B Μακ. 14,30 ὁ δὲ Μακκαβαῖος αὐστηρότερον διεξάγοντα συνιδὼν τὸν Νικάνορα πρὸς αὐτὸν καὶ τὴν εἰθισμένην ἀπάντησιν ἀγροικότερον ἐσχηκότα, νοήσας οὐκ ἀπὸ τοῦ βελτίστου

τὴν αὐστηρίαν εἶναι, συστρέψας οὐκ ὀλίγους τῶν περὶ
ἑαυτὸν, συνεκρύπτετο τὸν Νικάνορα.

B Μακ. 14,30 Ο Μακκαβαῖος κατενόησεν, ὅτι ὁ Νικάνωρ εφέρετο
ἀπέναντί του με ψυχρότητα καὶ ὅτι ἀντὶ τῆς προτέρας
φιλικῆς στάσεως ἐτηρούσεν ἀπέναντί του κάποιον ἀγροίκον
συμπεριφορὰν. Εσκέφθη, λοιπὸν, ὅτι ἡ ψυχρότης αὐτὴ δὲν
προέρχεται ἀπὸ ἐλατήρια καλὰ. Ἀφοῦ δὲ συνεκέντρωσεν
αρκετοὺς ἀπὸ τοὺς ἀνδρας του, ἐκρύπτετο μαζὴ με αὐτοὺς
καὶ ἀπέφευγε τὴν ἐπικοινωνίαν με τὸν Νικάνορα.

B Μακ. 14,31 συγγνούς δὲ ὁ ἕτερος ὅτι γενναίως ὑπὸ τοῦ ἀνδρὸς
ἐστρατήγηται, παραγενόμενος ἐπὶ τὸ μέγιστον καὶ ἅγιον
ἱερὸν, τῶν ἱερέων τὰς καθηκούσας θυσίας
προσαγόντων, ἐκέλευσε παραδιδόναι τὸν ἄνδρα.

B Μακ. 14,31 Ο Νικάνωρ, ὅταν εἶδεν ὅτι κατὰ τὸν πλέον ἐπιτυχὴ τρόπον
εἶχε καταστρατηγηθῆ ἀπὸ τοῦ Ἰούδα τοῦ Μακκαβαίου,
ἦλθεν στὸν μέγιστον καὶ ἱερὸν ναόν, τὴν στιγμὴν κατὰ τὴν
οποίαν οἱ ἱερεῖς προσέφεραν τὰς συνήθεις θυσίας καὶ τοὺς
διέταξε νὰ του παραδώσουν τὸν Ἰούδα.

B Μακ. 14,32 τῶν δὲ μεθ' ὅρκων φασκόντων μὴ γινώσκειν ποῦ ποτ'
ἔστιν ὁ ζητούμενος,

B Μακ. 14,32 Επειδὴ δὲ ἐκεῖνοι με ὅρκους τὸν εβεβαίωσαν, ὅτι δὲν
γνωρίζουν πού εὐρίσκεται ὁ καταζητούμενος Ἰούδας,

B Μακ. 14,33 προτείνας τὴν δεξιὰν εἰς τὸν νεὼ ταῦτα ὥμοσε· ἐὰν μὴ
δέσμιόν μοι τὸν Ἰούδα παραδῶτε, τόνδε τοῦ Θεοῦ
σηκὸν εἰς πεδῖον ποιήσω καὶ τὸ θυσιαστήριον
κατασκάψω καὶ ἱερὸν ἐνταῦθα τῷ Διονύσῳ ἐπιφανὲς
ἀναστήσω.

B Μακ. 14,33 ὁ Νικάνωρ ὕψωσε τὴν δεξιὰν τοῦ χεῖρα στὸν ναόν καὶ
ωρκίσθη καὶ εἶπε· “Ἐὰν δὲν μοι παραδώσετε τὸν Ἰούδα
δέσμιον, θὰ ἰσοπεδώσω τὸν ναόν τούτον τοῦ Θεοῦ, θὰ
κατασκάψω τὸ θυσιαστήριον τῶν ὁλοκαυτωμάτων καὶ θὰ
ανοικοδομήσω ἐδῶ περιφανὴ ναόν στὸν Διόνυσον.

- B Μακ. 14,34 τοσαῦτα δὲ εἰπὼν ἀπήλθεν· οἱ δὲ ἱερεῖς προτείναντες τὰς χεῖρας εἰς τὸν οὐρανόν, ἐπεκαλοῦντο τὸν διαπαντὸς ὑπέρμαχον τοῦ ἔθνους ἡμῶν ταῦτα λέγοντες·
- B Μακ. 14,34 Αυτά και τόσα άλλα αφού εἶπεν, απεχώρησεν. Οι δε ιερεῖς ὑψωσαν τα χέρια των στον ουρανόν και παρακαλοῦσαν τον Θεόν, ο οποίος υπήρξε πάντοτε ὑπέρμαχος του ἔθνους των, και ἔλεγαν·
- B Μακ. 14,35 σὺ Κύριε, τῶν ὅλων ἀπροσδεῆς ὑπάρχων, εὐδόκησας ναὸν τῆς σῆς κατασκηνώσεως ἐν ἡμῖν γενέσθαι.
- B Μακ. 14,35 “Συ, Κυριε, ο οποίος δεν ἔχεις ἀνάγκη ἀπὸ τίποτε ἀπολύτως, ηυδόκησας, ὥστε ο ναός, στον οποίον κατοικεῖς, να εὐρίσκεται ἐν μέσῳ ἡμῶν.
- B Μακ. 14,36 καὶ νῦν ἅγιε παντὸς ἀγιασμοῦ Κύριε, διατήρησον εἰς αἰῶνα ἀμίαντον τόνδε τὸν προσφάτως κεκαθαρισμένον οἶκον.
- B Μακ. 14,36 Και τώρα, ἅγιε, Κυριε παντὸς ἀγιασμοῦ, διαφύλαξε αἰωνίως ἀμόλυντον ἀπὸ κάθε ἀκαθαρσίαν αὐτὸν τὸν ναόν, ο οποίος προ ολίγου ἔχει καθαρισθῆ”.
- B Μακ. 14,37 Ῥαζὶς δὲ τις τῶν ἀπὸ Ἱεροσολύμων πρεσβυτέρων ἐμηνύθη τῷ Νικάνορι, ἀνὴρ φιλοπολίτης καὶ σφόδρα καλῶς ἀκούων καὶ κατὰ τὴν εὐνοίαν πατὴρ τῶν Ἰουδαίων προσαγορευόμενος.
- B Μακ. 14,37 Καποῖος ἀπὸ τοὺς κατοίκους τῆς Ἱερουσαλήμ, ὀνόματι Ραζὶς, ἓνας ἀπὸ τοὺς πρεσβυτέρους, κατηγγέλθη στον Νικάνορα ὅτι ἀγαπᾷ τοὺς συμπολίτας του, ὅτι δια τὴν ἀρετὴν του ἐπαινεῖται ἀπὸ ὅλους και δια τὴν καλὴν του φήμην ὀνομάζεται πατὴρ τῶν Ἰουδαίων.
- B Μακ. 14,38 ἦν γὰρ ἐν τοῖς ἔμπροσθεν χρόνοις τῆς ἀμειξίας κρίσιν εἰσηνηγεμένος Ἰουδαϊσμοῦ, καὶ σῶμα καὶ ψυχὴν ὑπὲρ τοῦ Ἰουδαϊσμοῦ παραβεβλημένος μετὰ πάσης ἐκτενίας.
- B Μακ. 14,38 Απελάμβανε δε αὐτὴν τὴν καλὴν υπόληψιν, διότι στους προγενεστέρους χρόνους εἶχε κατηγορηθῆ ἐπὶ Ἰουδαϊσμῷ,

ως φρονών δηλαδή και λέγων, ότι πρέπει να αποφεύγεται κάθε επικοινωνία με τους εθνικούς. Δια δε την ευσεβή ζωήν του και τα φρονήματά του αυτά υπέρ του ιουδαϊσμού, είχε εκθέσει με ακλόνητον ευστάθειαν εις κίνδυνον σώμα και ζωήν.

B Μακ. 14,39 βουλόμενος δὲ Νικάνωρ πρόδηλον ποιῆσαι, ἣν εἶχε πρὸς τοὺς Ἰουδαίους δυσμένειαν, ἀπέστειλε στρατιώτας ὑπὲρ τοὺς πεντακοσίους συλλαβεῖν αὐτόν·

B Μακ. 14,39 Ο Νικάνωρ, επειδὴ ἠθέλε να δώῃ ἓνα ολοφάνερον δείγμα της εχθρότητός του ἐναντίον των Ἰουδαίων, ἔστειλε περισσότερους ἀπὸ πεντακοσίους στρατιώτας να τον συλλάβουν.

B Μακ. 14,40 ἔδοξε γὰρ ἐκεῖνον συλλαβὼν τούτοις ἐργάσασθαι συμφοράν.

B Μακ. 14,40 Εἰστέυε δε ὅτι, εἰὰν συνελάμβανεν ἐκεῖνον, θα κατέφερε μέγα πλήγμα ἐναντίον των Ἰουδαίων.

B Μακ. 14,41 τῶν δὲ πληθῶν μελλόντων τὸν πύργον καταλαβέσθαι καὶ τὴν αὐλαίαν θύραν βιαζομένων καὶ κελευόντων πῦρ προσάγειν καὶ τὰς θύρας ὑφάπτειν, περικατάληπτος γενόμενος ὑπέθηκε ἑαυτῷ ξίφος,

B Μακ. 14,41 Οταν δε οι στρατιῶται ἐπρόκειτο να καταλάβουν τον πύργον, ὅπου εὐρίσκετο ο Ραζῖς και παρεβίαζαν την πύλην της εισόδου, ἐδόθη διαταγή να φέρουν πυρ και να καύσουν τας θύρας. Την ὥραν ἐκείνην ο Ραζῖς, περικλεισμένος ἀπὸ ὅλα τα μέρη, κατηύθυνε το ξίφος ἐναντίον του δια να θέσῃ ἔτσι τέρμα εις την ζωήν του.

B Μακ. 14,42 εὐγενῶς θέλων ἀποθανεῖν ἥπερ τοῖς ἀλιτηρίοις ὑποχείριος γενέσθαι καὶ τῆς ἰδίας εὐγενείας ἀναξίως ὑβρισθῆναι.

B Μακ. 14,42 Και τοῦτο, διότι ἐπροτιμοῦσε να ἀποθάνῃ κατὰ τρόπον ευγενή, παρά να πέσῃ εις τα χέρια των κακούργων και να υποστῇ ἀπὸ ἐκείνους ἐξευτελισμούς ἀναξίους της ευγενείας

του.

- B Μακ. 14,43 τῇ δὲ πληγῇ μὴ κατευθικτήσας διὰ τὴν τοῦ ἀγῶνος σπουδὴν καὶ τῶν ὄχλων εἴσω τῶν θυρωμάτων εἰσβαλόντων, ἀναδραμὼν γενναίως ἐπὶ τὸ τεῖχος, κατεκρήμνισεν ἑαυτὸν ἀνδρείως εἰς τοὺς ὄχλους.
- B Μακ. 14,43 Επειδὴ ὁμως ἐπάνω εἰς τὴν σπουδὴν τοῦ δεν κατέφερε καίριον πλήγμα κατὰ τοῦ σώματός του, ἐβλεπε δε τοὺς ἄλλους νὰ εἰσβάλλουν δια τῶν θυρῶν στὸν πύργον, ἔτρεξεν ηρωϊκῶς ἐπάνω στὸ τεῖχος καὶ ἐκρημνίσθη ἀνδρείως ἀνάμεσα ἀπὸ τοὺς ὄχλους.
- B Μακ. 14,44 τῶν δὲ ταχέως ἀναποδισάντων γενομένου διαστήματος ἦλθε κατὰ μέσον τὸν κενεῶνα.
- B Μακ. 14,44 Διότι οἱ ὄχλοι βλέποντες τὸ γεγονὸς ἀπεσύρθησαν ἀμέσως εἰς κάποιαν ἀπόστασιν καὶ ἐκεῖνος ἦλθε καὶ ἔπεσεν στὸ μέσον τοῦ κενοῦ διαστήματος.
- B Μακ. 14,45 ἔτι δὲ ἔμπνους ὑπάρχων καὶ πεπυρωμένος τοῖς θυμοῖς, ἐξαναστὰς φερομένων κρουνηδὸν τῶν αἱμάτων καὶ δυσχερῶν ὄντων τῶν τραυμάτων, δρόμῳ τοὺς ὄχλους διελθὼν καὶ στὰς ἐπὶ τινος πέτρας ἀπορρώγαδος,
- B Μακ. 14,45 Ἐνῶ ἀνέπνεεν ἀκόμη πυρπολούμενος ἀπὸ θεῖον ζήλον, ηγέρθη καὶ ἐνῶ τὰ αἵματα ἔτρεχαν κρουνηδὸν καὶ παρὰ τὰς τρομερὰς πληγὰς του, διέτρεχε τὸ πλήθος, ἦλθε καὶ ἐστάθη ἐπάνω εἰς ἓνα ἀπότομον βράχον.
- B Μακ. 14,46 παντελῶς ἑξαιμος ἦδη γενόμενος, προβαλὼν τὰ ἔντερα καὶ λαβὼν ἑκατέραις ταῖς χερσίν, ἐνέσεισε τοῖς ὄχλοις καὶ ἐπικαλεσάμενος τὸν δεσπόζοντα τῆς ζωῆς καὶ τοῦ πνεύματος, ταῦτα αὐτῷ πάλιν ἀποδοῦναι, τόνδε τὸν τρόπον μετήλλαξεν.
- B Μακ. 14,46 Ἀφοῦ εἶχε χάσει ὅλον σχεδὸν τὰ αἷμα του, προέβαλε τὰ ἔντερά του, τὰ ὁποῖα τα ἐπήρεν εἰς τὰ χέρια του καὶ τα ἀνακινούσε ἐπιδεικνύων αὐτὰ στὸν λαόν. Παρεκάλεσεν ἔπειτα τὸν Κυρίον τῆς ζωῆς καὶ τῆς ψυχῆς νὰ του τα

αποδότη κάποτε και κατ' αυτόν τον τρόπον, εκείνος
εξεδήμησεν.

B ΜΑΚΚΑΒΑΙΩΝ 15

- B Μακ. 15,1 Ὁ δὲ Νικάνωρ μεταλαβὼν τοὺς περὶ τὸν Ἰούδαν ὄντας
ἐν τοῖς κατὰ Σαμάρειαν τόποις, ἐβουλεύσατο τῇ τῆς
καταπαύσεως ἡμέρᾳ μετὰ πάσης ἀσφαλείας αὐτοῖς
ἐπιβαλεῖν.
- B Μακ. 15,1 Ο Μικάνωρ ἐπληροφορήθη, ὅτι ὁ Ἰούδας καὶ οἱ σύντροφοί
του εὐρίσκοντο στοὺς περὶ τὴν Σαμάρειαν τόπους.
Εσκέφθη, λοιπὸν, νὰ ἐπιτεθῇ ἐναντίον τῶν ἐκεῖ κατὰ τὴν
ἡμέραν τῆς ἀργίας τοῦ Σαββάτου, διὰ νὰ ἔχη ἔτσι ἀσφαλὴ
τὴν ἐπιτυχίαν.
- B Μακ. 15,2 τῶν δὲ κατ' ἀνάγκην συνεπομένων αὐτῷ Ἰουδαίων
λεγόντων· μηδαμῶς οὕτως ἀγρίως καὶ βαρβάρως
ἀπολέσης, δόξαν δὲ ἀπομέρισον τῇ προτετιμημένη ὑπὸ
τοῦ πάντα ἐφορῶντος μεθ' ἀγιότητος ἡμέρᾳ.
- B Μακ. 15,2 Οἱ Ἰουδαῖοι, οἱ οἱοῦντο ἐξ ἀνάγκης τὸν ἀκολουθοῦσαν, τοῦ
εἶπαν· “μὴ θελήσης ποτὲ νὰ φονεύσης αὐτοὺς κατὰ τὸν
ἀγριὸν καὶ βάρβαρον αὐτὸν τρόπον, ἀλλὰ τίμησε καὶ σὺ τὴν
ἡμέραν αὐτήν, ἡ ὁποία ἔχει ἀγιασθῇ ἀπὸ τῶν πάντα
ἐπιβλέποντα Θεόν”.
- B Μακ. 15,3 ὁ δὲ τρισαλιτῆριος ἐπηρώτησεν. εἰ ἔστιν ἐν οὐρανῷ
δυνάστης ὁ προστεταχὼς ἄγειν τὴν τῶν σαββάτων
ἡμέραν;
- B Μακ. 15,3 Τότε ὁ τρισαλιτῆριος Νικάνωρ ἠρώτησε νὰ πληροφορηθῇ,
εἴ ἂν πράγματι ὑπάρχῃ ὁ οὐρανὸς Κυρίου, ὁ οἷος
διέταξε νὰ εορτάζεται ἡ ἡμέρα αὐτὴ τοῦ Σαββάτου.
- B Μακ. 15,4 τῶν δὲ ἀποφνηαμένων· ἔστιν ὁ Κύριος ζῶν αὐτὸς ἐν
οὐρανῷ δυνάστης ὁ κελεύσας ἀσκεῖν τὴν ἑβδομάδα·

- B Μακ. 15,4 Εκείνοι απήντησαν· “μάλιστα υπάρχει. Είναι ο Κύριος, ο ζων και πραγματικός Θεός, ο Δεσπότης του ουρανού, ο οποίος διέταξε να εορτάζεται η εβδομή αυτή ημέρα”.
- B Μακ. 15,5 ὁ δὲ ἕτερος· κάγώ, φησί, δυνάστης ἐπὶ τῆς γῆς ὁ προστάσων αἶρειν τὰ ὄπλα καὶ τὰς βασιλικὰς χρείας ἐπιτελεῖν. ὅμως οὐ κατέσχεν ἐπιτελέσαι τὸ σχέτλιον αὐτοῦ βούλημα.
- B Μακ. 15,5 “Και ἐγώ, απήντησεν ἐκεῖνος, εἰμαι ὁ κύριος ἐπάνω εἰς τὴν γῆν καὶ διατάσσω νὰ παρέτε τὰ ὄπλα, διὰ νὰ ἐκτελέσετε τὴν ἐντολὴν τοῦ βασιλέως”. Ἀλλὰ δὲν ἐπέτυχεν νὰ πραγματοποιήσῃ τὴν κακὴν τοῦ αὐτῆς ἀπόφασιν.
- B Μακ. 15,6 καὶ ὁ μὲν Νικάνωρ μετὰ πάσης ἀλαζονείας ὑψαυχενῶν, διεγνώκει κοινὸν τῶν περὶ τὸν Ἰούδαν συστήσασθαι τρόπαιον.
- B Μακ. 15,6 Καὶ ὁ μὲν Νικάνωρ ἀλαζονευόμενος καὶ υπερηφανευόμενος εἶχε κατὰ νοῦν νὰ στήσῃ ἓνα κοινὸν τρόπαιον διὰ τὴν νίκην τοῦ ἐναντίου τοῦ Ἰούδα καὶ τῶν συντρόφων τοῦ.
- B Μακ. 15,7 ὁ δὲ Μακκαβαῖος ἦν ἀδιαλείπτως πεποιθὼς μετὰ πάσης ἐλπίδος ἀντιλήψεως τεύξασθαι παρὰ τοῦ Κυρίου
- B Μακ. 15,7 Ὁ Ἰούδας ὅμως ὁ Μακκαβαῖος με ἀκλόνητον τὴν πεποίθησίν τοῦ στὸν Θεόν, ἐστήριζε τὴν βέβαιον ἐλπίδα τοῦ ὅτι θὰ λάβῃ βοήθειαν ἐκ μέρους τοῦ Κυρίου.
- B Μακ. 15,8 καὶ παρεκάλει τοὺς σὺν αὐτῷ μὴ δειλιάν τὴν τῶν ἐθνῶν ἔφοδον, ἔχοντας δὲ κατὰ νοῦν τὰ προγεγονότα αὐτοῖς ἀπ’ οὐρανοῦ βοηθήματα καὶ τανῦν προσδοκᾶν τὴν παρὰ τοῦ Παντοκράτορος ἐσομένην αὐτοῖς νίκην καὶ βοήθειαν.
- B Μακ. 15,8 Ἐνεθάρρυνε δὲ καὶ ἐνίσχυε τοὺς ἄνδρας τοῦ, νὰ μὴ δειλιάσουν ἀπὸ τὴν ἔφοδον τῶν εἰδωλολατρῶν, ἀλλὰ νὰ ἐνθυμούνται τὰ προγενέστερα γεγονότα, κατὰ τὰ ὁποῖα εἶχον λάβει ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ βοήθειαν καὶ νὰ περιμένουν βεβαίαν τὴν βοήθειαν καὶ τὴν νίκην, ἡ ὁποία θὰ δοθῇ εἰς

- αυτούς από τον Παντοκράτορα Θεόν.
- Β Μακ. 15,9** καὶ παραμυθούμενος αὐτούς ἐκ τοῦ νόμου καὶ τῶν προφητῶν, προσυπομνήσας δὲ αὐτούς καὶ τοὺς ἀγῶνας, οὓς ἦσαν ἐκτετελεκότες, προθυμότερους αὐτοὺς κατέστησε.
- Β Μακ. 15,9** Ενίσχυε δε αὐτοὺς με την ανάγνωσιν καταλλήλων τεμαχίων ἀπὸ τον Νομον και τους προφήτας και υπενθύμιζεν εις αὐτοὺς τους νικηφόρους ἀγῶνας, τους ὁποίους εἶχαν πραγματοποιήσει. Ἐτσι τους κατέστησε προθυμότερους και γενναιότερους δια την μάχην.
- Β Μακ. 15,10** καὶ τοῖς θυμοῖς διεγείρας αὐτοὺς παρήγγειλεν ἅμα παρεπιδεικνὺς τὴν τῶν ἐθνῶν ἀθεσίαν καὶ τὴν τῶν ὀρκων παράβασιν.
- Β Μακ. 15,10** Αφοῦ δε διηγείρε και ενίσχυσεν αὐτῶν τον ενθουσιασμόν και το θάρρος, και αφοῦ ταυτοχρόνως παρουσίασε την ἀπιστίαν των ειδωλολατρῶν και την καταπάτησιν των ὀρκων των, τους ἔδωσε τας δεούσας ἐντολάς.
- Β Μακ. 15,11** ἕκαστον δὲ αὐτῶν καθοπλίσας οὐ τὴν ἀσπίδων καὶ λογχῶν ἀσφάλειαν, ὡς τὴν ἐν τοῖς ἀγαθοῖς λόγοις παράκλησιν, καὶ προσεξηγησάμενος ὄνειρον ἀξιόπιστον ὕπερ τι πάντα εὐφρανεν.
- Β Μακ. 15,11** Ἐπειτα ἐξώπλισεν ἓνα ἕκαστον ἀπὸ αὐτοὺς, ὁχι τόσο με την ἀσφάλειαν των ἀσπίδων και των τόξων, ὅσον προ παντός και κυρίως με την τόνωσιν και πίστιν δια των ἀγαθῶν αὐτοῦ λόγων. Κατόπιν διηγήθη και ἐξήγησεν εις αὐτοὺς ἓνα ἀξιόπιστον ὄνειρον, το ὁποῖον σαν να ἐγέμισεν ἀπὸ ευφροσύνην ὅλους.
- Β Μακ. 15,12** ἦν δὲ ἡ τούτου θεωρία τοιάδε· Ὅνιαν τὸν γενόμενον ἀρχιερέα ἄνδρα καλὸν καὶ ἀγαθόν, αἰδήμονα μὲν τὴν ἀπάντησιν, πρᾶον δὲ τὸν τρόπον καὶ λαλιὰν προϊέμενον πρεπόντως καὶ ἐκ παιδὸς ἐκμεμελητηκότα πάντα τὰ τῆς ἀρετῆς οἰκεῖα, τοῦτον τὰς χεῖρας προτείναντα

κατεύχεσθαι τῷ παντὶ τῶν Ἰουδαίων συστήματι.

B Μακ. 15,12

Το όνειρον, η μάλλον η οπτασία την οποία είδεν, ήτο η εξής· Είδε τον αρχιερέα Ονίαν, τον καλόν και αγαθόν αυτόν άνθρωπον, με την σεβαστήν αυτού εμφάνισιν, τον πράον κατά την συμπεριφοράν και την ομιλίαν. Τον από της παιδικής ηλικίας με επιμέλειαν επιδοθέντα εις όλα τα έργα της αρετής, αυτόν λοιπόν τον είδε να έχη ανυψωμένας τας χείρας προς τον ουρανόν και να προσεύχεται θερμώς δι' όλον το έθνος των Ιουδαίων.

B Μακ. 15,13

εἶθ' οὕτως ἐπιφανῆναι ἄνδρα πολιῶ καὶ δόξῃ διαφέροντα, θαυμαστήν δέ τινα καὶ μεγαλοπρεπεστάτην εἶναι τὴν περὶ αὐτὸν ὑπεροχὴν.

B Μακ. 15,13

Επειτα παρουσιάσθη εις αυτόν κατά τον ίδιον τρόπον ένας ανήρ πολύ αξιοπρόσεκτος δια την λευκήν του κόμην και την δόξαν, περιβεβλημένος μίαν αξιοθαύμαστον μεγαλοπρέπειαν και υπεροχήν.

B Μακ. 15,14

ἀποκριθέντα δὲ τὸν Ὀνίαν εἰπεῖν· ὁ φιλάδελφος οὗτός ἐστιν ὁ πολλὰ προσευχόμενος περὶ τοῦ λαοῦ καὶ τῆς ἁγίας πόλεως Ἰερεμίας ὁ τοῦ Θεοῦ προφήτης.

B Μακ. 15,14

Ο Ονίας λαβών τον λόγον εἶπε τότε προς τον Ιούδαν· “αυτός αγαπά τους αδελφούς του τους Ιουδαίους, προσεύχεται θερμώς δια τον λαόν και την αγίαν πόλιν προς τον Θεόν. Αυτός είναι ο Ιερεμίας, ο προφήτης του Θεού”.

B Μακ. 15,15

προτείναντα δὲ τὸν Ἰερεμίαν τὴν δεξιὰν παραδοῦναι τῷ Ἰούδᾳ ῥομφαίαν χρυσήν, διδόντα δὲ προσφωνῆσαι τὰδε·

B Μακ. 15,15

Επειτα ο Ιερεμίας άπλωσε το δεξιό του χέρι, έδωκεν στον Ιούδαν χρυσήν ρομφαίαν και καθ' ον χρόνον του την έδιδε του εἶπε τα εξής·

B Μακ. 15,16

λάβε τὴν ἁγίαν ῥομφαίαν δῶρον παρὰ τοῦ Θεοῦ, δι' ἧς θραύσεις τοὺς ὑπεναντίους.

B Μακ. 15,16

“πάρε την αγίαν αυτήν ρομφαίαν, το δώρον τούτο του

- Θεού, με το οποίον και θα συντρίψης τους εχθρούς σου”.
- Β Μακ. 15,17** παρακληθέντες δὲ τοῖς Ἰούδα λόγοις πάνυ καλοῖς καὶ δυναμένοις ἐπ’ ἀρετὴν παρορμῆσαι καὶ ψυχὰς νέων ἐπανορθῶσαι, διέγνωσαν μὴ στρατοπεδεύεσθαι, γενναίως δὲ ἐμφέρεσθαι καὶ μετὰ πάσης εὐανδρίας ἐμπλακέντες κρῖναι τὰ πράγματα, διὰ τὸ καὶ τὴν πόλιν καὶ τὰ ἅγια καὶ τὸ ἱερὸν κινδυνεύειν.
- Β Μακ. 15,17** Ενθαρρυνθέντες οι Ιουδαῖοι από τους εξαιρετικά ωραίους αυτούς λόγους του Ιούδα, τους ικανούς να ενθαρρύνουν και να παρορμήσουν εις πράξεις ηρωϊκὰς και να ενισχύσουν τας καρδίας των νέων ανδρῶν, απεφάσισαν να μη μένουν στρατοπεδευμένοι, ἀλλὰ να ριφθὺν με γενναιότητα εις την μάχην και να συμπλακοῦν με κάθε ηρωϊσμόν εναντίον του εχθροῦ, δια να κριθοῦν ἔτσι τα πράγματα. Διότι ἡ πόλις, τα ιερά και τα οσια των, και ο ιερὸς ναὸς εὐρίσκονται εν κινδύνῳ.
- Β Μακ. 15,18** ἦν γὰρ ὁ περὶ γυναικῶν καὶ τέκνων, ἔτι δὲ ἀδελφῶν καὶ συγγενῶν ἐν ἧττονι μέρει κείμενος αὐτοῖς ἀγών, μέγιστος δὲ καὶ πρῶτος ὁ περὶ τοῦ καθηγιασμένου ναοῦ φόβος.
- Β Μακ. 15,18** Εν ὧφει δε του επικειμένου αγῶνος ἐτέθη εις δεῦτερον μοῖραν ἡ σκέψις περὶ των γυναικῶν και των τέκνων, περὶ των ἀδελφῶν και συγγενῶν, διότι ο μέγιστος φόβος των ἦτο δια τον ἅγιον ναόν.
- Β Μακ. 15,19** ἦν δὲ καὶ τοῖς ἐν τῇ πόλει κατειλημμένοις οὐ πάρεργος ἀγωνία ταρασσομένοις τῆς ἐν ὑπαίθρῳ προσβολῆς.
- Β Μακ. 15,19** Ταυτοχρόνως δε ἡ ἀγωνία των πολιτῶν, που εἶχαν εναπομείνει μέσα εις την πόλιν, δεν ἦτο μικρά και ἀσήμαντος, διότι ἦσαν τεταραγμένοι και ἀνήσυχτοι δια την ἐκβασιν της μάχης, που θα ἐδίδετο στο ὑπαίθρον, ἔξω ἀπὸ την πόλιν.
- Β Μακ. 15,20** καὶ πάντων ἤδη προσδοκῶντων τὴν ἐσομένην κρίσιν

καὶ ἤδη συμμειζάντων τῶν πολεμίων καὶ τῆς στρατιᾶς
ἐκταγείσης καὶ τῶν θηρίων ἐπὶ μέρος εὐκαιρον
ἀποκατασταθέντων τῆς τε ἵππου κατὰ κέρας
τεταγμένης,

B Μακ. 15,20

Ολοι ἐπερίμεναν τὴν ἐκβασιν τῆς προσεχοῦς μάχης. Οἱ
ἐχθροὶ εἶχαν ἤδη συγκεντρωθῇ, ὁ στρατός τῶν παρετάχθη
εἰς τάξιν μάχης, τὰ θηρία, δηλαδὴ οἱ ἐλέφαντες,
ετοποθετήθησαν εἰς τὰς καταλλήλους θέσεις, τὸ δὲ ἱππικόν
κατέλαβε τὰ ἐκατέρωθεν τῆς παρατάξεως ἄκρα.

B Μακ. 15,21

συνιδὼν ὁ Μακκαβαῖος τὴν τῶν πληθῶν παρουσίαν καὶ
τῶν ὅπλων τὴν ποικίλην παρασκευὴν τὴν τε τῶν
θηρίων ἀγριότητα, προτείνας τὰς χεῖρας εἰς τὸν
οὐρανὸν ἐπεκαλέσατο τὸν τερατοποιὸν Κύριον, τὸν
κατόπτην, γινώσκων ὅτι οὐκ ἔστι δι' ὅπλων ἡ νίκη,
καθὼς δὲ ἂν αὐτῷ κριθεῖη, τοῖς ἀξίοις περιποιεῖται τὴν
νίκην.

B Μακ. 15,21

Ὁ Ἰούδας ὁ Μακκαβαῖος, ὅταν εἶδε τοὺς πολυαρίθμους
ἐχθροὺς, τὰ ποικίλης κατασκευῆς ὅπλα, τοὺς ἀγρίους
ἐλέφαντας, ὑψωσε τὰς χεῖρας αὐτοῦ στὸν οὐρανὸν καὶ
παρεκάλεσε τὸν Κύριον, ὁ ὁποῖος κάμνει μεγάλα θαύματα
καὶ ἐπιβλέπει ἐπὶ ὅλον τὸν κόσμον. Εζήτησε τὴν βοήθειαν
τοῦ Κυρίου, διότι ἐγνώριζεν, ὅτι ἡ νίκη δὲν προέρχεται ἀπὸ
τὴν ἰσχὺν τῶν ὅπλων, ἀλλὰ ὅπου καὶ ὅπως κρίνει ὁ Θεὸς τὴν
δίδει τοὺς ἀξίους αὐτῆς.

B Μακ. 15,22

ἔλεγε δὲ ἐπικαλούμενος τὸνδε τὸν τρόπον· σὺ
Δέσποτα, ἀπέστειλας τὸν ἄγγελόν σου ἐπὶ Ἐζεκίου τοῦ
βασιλέως τῆς Ἰουδαίας καὶ ἀνεῖλεν ἐκ τῆς παρεμβολῆς
Σενναχηρείμ εἰς ἑκατὸν ὀγδοηκονταπέντε χιλιάδας·

B Μακ. 15,22

Ἐλεγε δὲ κατὰ τὴν προσευχὴν τοῦ τα ἐξῆς· “σὺ, Δέσποτα,
ἀπέστειλας τὸν ἄγγελόν σου ἐπὶ τῆς ἐποχῆς τοῦ Ἐζεκίου τοῦ
βασιλέως τῆς Ἰουδαίας, καὶ ἐφόνευσεν ἀπὸ τοῦ στρατοπέδου
τοῦ Σενναχηρείμ ἑκατὸν ὀγδοήκοντα πέντε χιλιάδας.

- B Μακ. 15,23 καὶ νῦν, δυνάστα τῶν οὐρανῶν, ἀπόστειλον ἄγγελον ἀγαθὸν ἔμπροσθεν ἡμῶν εἰς δέος καὶ τρόμον·
- B Μακ. 15,23 Καὶ τώρα Κυρίαρχε των ουρανῶν, στείλε τον αγαθὸν ἄγγελόν σου ἐνώπιόν μας, δια να ἐμβάλῃ φόβον καὶ τρόμον στους ἐχθρούς. Ἀπὸ την ἰσχύν της παντοδυναμίου δεξιᾶς σου ας καταπλαγούν ἐκεῖνοι, που ἔχουν ἔλθει να βλάψουν καὶ κατεξευτελίσουν τον ἅγιον λαόν σου.
- B Μακ. 15,24 μεγέθει βραχίονός σου καταπλαγείησαν οἱ μετὰ βλασφημίας παραγενόμενοι ἐπὶ τὸν ἅγιόν σου λαόν. καὶ οὗτος μὲν ἐν τούτοις ἔληξεν.
- B Μακ. 15,24 Ἀς καταπλαγούν ἀπὸ το μεγαλεῖον της παντοδυναμίου δεξιᾶς σου ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι ἦλθαν ἐδῶ δια να βλασφημήσουν καὶ βλάψουν τον ἅγιόν σου λαόν”. Ἐτσι ο Ἰούδας προσηυχῆθη καὶ εσταμάτησεν.
- B Μακ. 15,25 οἱ δὲ περὶ τὸν Νικάνορα μετὰ σαλπίγγων καὶ παιάνων προσῆγον.
- B Μακ. 15,25 Ο στρατὸς του Νικάνορος ἐπροχώρησε δια την μάχην, με τον ἦχον των σαλπίγγων καὶ των πολεμικῶν ἀσμάτων.
- B Μακ. 15,26 οἱ δὲ περὶ τὸν Ἰούδαν μετ’ ἐπικλήσεως καὶ εὐχῶν συνέμειξαν τοῖς πολεμίοις
- B Μακ. 15,26 Ο δε περὶ τον Ἰούδαν στρατὸς προσήλθε καὶ συνεπλάκησαν ἐναντίον των ἐχθρῶν των, με ἐπικλήσεις καὶ προσευχὰς πρὸς τον Θεόν.
- B Μακ. 15,27 καὶ ταῖς μὲν χερσὶν ἀγωνιζόμενοι, ταῖς δὲ καρδίαις πρὸς τὸν Θεὸν εὐχόμενοι κατέστρωσαν οὐδὲν ἥττον μυριάδων τριῶν καὶ πεντακισχιλίων, τῇ τοῦ Θεοῦ μεγάλως εὐφρανθέντες ἐπιφανείᾳ.
- B Μακ. 15,27 Μαχόμενοι με τὰς χεῖρας των, καὶ ἐπικαλούμενοι τον Θεόν με τὰς καρδίας των, ἐστρωσαν κάτω στο ἔδαφος ὄχι ὀλιγωτέρους ἀπὸ τριάκοντα πέντε χιλιάδας ἄνδρας καὶ εὐφράνθησαν μεγάλως ἀπὸ την φανεράν αὐτὴν προστασίαν του Θεοῦ.

- B Μακ. 15,28 γενόμενοι δὲ ἀπὸ τῆς χρείας καὶ μετὰ χαρᾶς ἀναλύοντες, ἐπέγνωσαν προπεπτωκότα Νικάνορα σὺν τῇ πανοπλίᾳ.
- B Μακ. 15,28 Οταν ετελείωσεν ἡ μάχη καὶ οἱ Ἰουδαῖοι με χαρὰν μεγάλην ἀπεχώρουν ἀπὸ το πεδῖον τῆς συρράξεως, ἀνεγνώρισαν ὅτι ὁ Νικάνωρ εἶχε φονευθῇ φορῶν υλόκληρον τὴν πανοπλίαν αὐτοῦ.
- B Μακ. 15,29 γενομένης δὲ κραυγῆς καὶ ταραχῆς, εὐλόγουν τὸν Δυνάστην τῇ πατρίῳ φωνῇ.
- B Μακ. 15,29 Τότε δε ἐγένετο μεγάλη κραυγὴ καὶ πολὺς θόρυβος καὶ ἐδόξαζαν τὸν Κυρίαρχον τοῦ κόσμου εἰς τὴν πατρικὴν τῶν γλώσσων.
- B Μακ. 15,30 καὶ προσέταξεν ὁ καθ' ἅπαν σῶματι καὶ ψυχῇ πρωταγωνιστῆς ὑπὲρ τῶν πολιτῶν, ὁ τὴν τῆς ἡλικίας εὐνοίαν εἰς ὁμοεθνεῖς διαφυλάξας, τὴν τοῦ Νικάνορος κεφαλὴν ἀποτεμόντας καὶ τὴν χεῖρα σὺν τῷ ὤμῳ φέρειν εἰς Ἱεροσόλυμα.
- B Μακ. 15,30 Ὁ Ἰούδας ὁ Μακκαβαῖος, ὁ ὁποῖος εἶχε τάξει ολόκληρον τὸν εαυτὸν τοῦ, σῶμα καὶ ψυχὴν, δια να ἀγωνισθῇ ὡς πρῶτος ὑπὲρ τῶν συμπολιτῶν τοῦ, ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος εἶχε διαθέσει δια τοὺς ὁμοεθνεῖς τοῦ το ἀνθος τῆς νεότητός τοῦ, διέταξε να κόψουν τὴν κεφαλὴν τοῦ Νικάνορος καὶ το χεῖρι τοῦ ἀπὸ τὸν ὦμον τοῦ καὶ να φέρουν αὐτὰ εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ.
- B Μακ. 15,31 παραγενόμενος δὲ ἐκεῖ καὶ συγκαλέσας τοὺς ὁμοεθνεῖς καὶ τοὺς ἱερεῖς πρὸ τοῦ θυσιαστηρίου στήσας, μετεπέμψατο τοὺς ἐκ τῆς ἄκρας.
- B Μακ. 15,31 Οταν ἦλθεν ἐκεῖ, συνεκάλεσε τοὺς ὁμοεθνεῖς τοῦ, ἔθεσε τοὺς ἱερεῖς ἐμπρὸς στο θυσιαστήριον, ἔστειλε καὶ ἐκάλεσε καὶ ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι εὐρίσκοντο εἰς τὴν ἀκρόπολιν.
- B Μακ. 15,32 καὶ ἐπιδειξάμενος τὴν τοῦ μιανοῦ Νικάνορος κεφαλὴν καὶ τὴν χεῖρα τοῦ δυσφήμου, ἦν ἐκτείνας ἐπὶ τὸν ἅγιον τοῦ Παντοκράτορος οἶκον ἐμεγαλύνησε,

- B Μακ. 15,32 Εδειξε την κεφαλὴν και την χεῖρα του μιαροῦ Νικάνορος, την οποίαν αὐτός εἶχεν ἀπλώσει ἐναντίον του ιεροῦ ναοῦ του Παντοκράτορος και εἶχεν ἐκστομίσει ἀλαζονικά λόγια.
- B Μακ. 15,33 καὶ τὴν γλῶσσαν τοῦ δυσσεβοῦς Νικάνορος ἐκτεμὼν ἔφη κατὰ μέρος δῶσειν τοῖς ὀρνέοις, τὰ δὲ ἐπίχειρα τῆς ἀνοίας κατέναντι τοῦ ναοῦ κρεμάσαι.
- B Μακ. 15,33 Αφοῦ δε ἀπέκοψε την γλῶσσαν του ἀσεβοῦς αὐτοῦ Νικάνορος, εἶπε να την τεμαχίσουν εἰς μικρά κομμάτια και να την δώσουν εἰς τα ὀρνεα. Και τον μισθὸν της παραφροσύνης και ἀσεβείας του, τα ἀποκοπέντα δηλαδὴ τεμάχια του σώματός του, να τα κρεμάσουν ἀπέναντι ἀπὸ τον ναόν.
- B Μακ. 15,34 οἱ δὲ πάντες εἰς τὸν οὐρανὸν εὐλόγησαν τὸν ἐπιφανῆ Κύριον λέγοντες· εὐλογητὸς ὁ διατηρήσας τὸν ἑαυτοῦ τόπον ἀμίαντον.
- B Μακ. 15,34 Ολοι δε ἀνέπεμψαν εὐλογίας πρὸς τον ουρανόν, στον ἑνδοξον Κυριον, λέγοντες· “δοξασμένος ας εἶναι ο Κυριος, ο οποίος διετήρησεν ἀμόλυντον τον ιερὸν του τόπον”.
- B Μακ. 15,35 ἐξέδησε δὲ τὴν τοῦ Νικάνορος κεφαλὴν ἐκ τῆς ἄκρας ἐπίδηλον πᾶσι καὶ φανερόν τῆς τοῦ Κυρίου βοηθείας σημεῖον.
- B Μακ. 15,35 Ο Ιούδας ἔδωσε και ἐκρέμασε την κεφαλὴν του Νικάνορος ἀπὸ την ἀκρόπολιν, ὥστε να εἶναι καταφανὴς εἰς ὅλους, και να εἶναι υλοφάνερον σημεῖον της βοηθείας του Κυρίου.
- B Μακ. 15,36 καὶ ἐδογμάτισαν πάντες μετὰ κοινοῦ ψηφίσματος μηδαμῶς ἑᾶσαι ἀπαρασήμενον τήνδε τὴν ἡμέραν, ἔχειν δὲ ἐπίσημον τὴν τρισκαιδεκάτην τοῦ δωδεκάτου μηνὸς -Ἄδαρ λέγεται τῇ Συριακῇ φωνῇ- πρὸ μιᾶς ἡμέρας τῆς Μαρδοχαϊκῆς ἡμέρας.
- B Μακ. 15,36 Ωρισαν δε ὅλοι, κατόπιν κοινῆς ἀποφάσεως, να μη ἐπιτρέψουν και παρέρχεται ἡ ἡμέρα αὐτὴ ὡς ἀσήμαντος, να την ἔχουν ὡς ἐπίσημον και ἐόρτιον τὴν ἡμέραν αὐτήν, τὴν

δεκάτην τρίτην του δωδεκάτου μηνός- Αδαρ λέγεται ο μήνας αυτός εις την Συριακήν γλώσσαν- Αυτή δε η ημέρα είναι η προηγουμένη από την ημέραν της εορτής του Μαρδοχαίου.

B Μακ. 15,37 Τῶν οὖν κατὰ Νικάνορα χωρησάντων οὕτω καὶ ἀπ' ἐκείνων τῶν καιρῶν κρατηθείσης τῆς πόλεως ὑπὸ τῶν Ἑβραίων, καὶ αὐτὸς αὐτόθι καταπαύσω τὸν λόγον.

B Μακ. 15,37 Τα μεν λοιπὸν κατὰ τον Νικάνορα πράγματα ἔτσι ἐξειλίχθησαν. Επειδὴ δε ἀπὸ της εποχῆς ἐκείνης και εντεύθεν η πόλις Ιερουσαλήμ ευρίσκετο ἀπὸ την κυριότητα των Εβραίων, δια τοῦτο και ἐγὼ θα σταματήσω ἐδὼ την ιστορίαν μου.

B Μακ. 15,38 καὶ εἰ μὲν καλῶς καὶ εὐθίκτως τῇ συντάξει, τοῦτο καὶ αὐτὸς ἤθελον· εἰ δὲ εὐτελῶς καὶ μετρίως, τοῦτο ἐφικτὸν ἦν μοι.

B Μακ. 15,38 Εἰάν η εξιστόρησις των γεγονότων ἐγινε καλῶς και επιτυχῶς, αὐτό και ἐγὼ επεδίωξα. Εἰάν ὁμως η ἐκθεσις αὐτὴ εἶναι ατελὴς και μετρία, αὐτό ημποροῦσα να κάμω και ἕκαμα.

B Μακ. 15,39 καθάπερ γὰρ οἶνον καταμόνας πίνειν, ὡσαύτως δὲ καὶ ὕδωρ πάλιν πολέμιον· ὃν δὲ τρόπον οἶνος ὕδατι συγκερασθεὶς ἡδὺς καὶ ἐπιτερπὴ τὴν χάριν ἀποτελεῖ, οὕτω καὶ τὸ τῆς κατασκευῆς τοῦ λόγου τέρπει τὰς ἀκοὰς τῶν ἐντυγχανόντων τῇ συντάξει. ἐνταῦθα δὲ ἔσται ἡ τελευτὴ.

B Μακ. 15,39 Οπως δε εἶναι επιβλαβὲς να πίνη κανεὶς ἀκρατον οἶνον η μόνον ὕδωρ, ἐνὼ ο οἶνος ο ἀνάμικτος με το ὕδωρ εἶναι ωφέλιμος και προξενεὶ τέρψιν εις την αἴσθησιν, ἔτσι και ἐγὼ με κάποιαν τέχνην ἐξέθεσα την διήγησιν, ὥστε να τέρπη τας ἀκοὰς ἐκείνων, οι οποῖοι διαβάζουν την ιστορίαν αὐτήν. Εδὼ τελειώνει η ιστορία μου.